

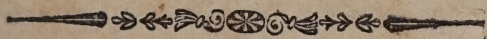

வ

சிவமயம்.

குமரகுருசுவாமிகளருளிச்செய்த

சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.

இஃது

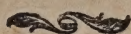
தில்லையம்பூர்ச்

145
B

சந்திரசேகரகவிராஜ

பண்டிதரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

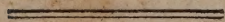
வல்லிபுரம்

செ. ச. ரவணபதி

இராமசாமி முதலியாரால்

முத்தமிழ்விளக்கஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இராசுச ஸ் கார்த்திகைமீ.

1855

இதன்விலை-அண-உ.

சிவசுந்தரி

சுந்தரிநாதசுவாமியார்
எழுந்தருளியுள்ள இடம்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

பு. 30

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

சுந்தரிநாதசுவாமியார்

உ
கணபதி துணை.

சிதம்பரச்

செய்யுட்கோவை.

வெண்பாவிதற்பம்.

பூங்கொன்றைக்கண்ணியான்பொன்மன்றிறைஞ்சிபிக

ஆங்கொன்றைக்கண்ணியவர்.

இது - சீர்முழுதும் எதுகை யொன்றத் தொடுத்தமையாற் றலையா
கெதுகை. பூங்கொன்றைக்கண்ணியான் (எ-ம்) பொன்மன் றிறைஞ்
சிபிக (எ-ம்) வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் வி
ரவிவருதலின், இஃது ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசைத்து. இதனானே,
வெண்பா இரண்டடிச்சிறுமையுடைத்தென்ப தூஉங்கொள்க. இத
னுட் கண்ணியவர் என்னுமொருமொழியைக் கண்ணியெனவும், அ
வொனவும் வகையுளியெய்து சீர்கொள்ளப்படுதலில், இது மலரொ
ன்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்த ஒருவிதப்பக் குறள்வெண்பா. (க)

அறனன்றுமாதவனென்பதுலகெந்தை

தாள்காணார்நாணுக்கொள.

இது இருவிதப்பக்குறள்வெண்பா. மோனைமுதலியதொடையும்,
தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தலின் இது செந்தொடை.

கண்ணுதல்காட்சிசுடைத்தவிழிக்கில்லை

வெக்கூற்றின்றோற்றங்கொளல்.

இதுவுமது. அனுவெழுத்தால் இணைமோனைபெற்று, எனைத்தொ
டையும், தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தலின் இதுமுருட்
செந்தொடை. (ங)

திருமுடியிற்கண்ணியுமாலையும்பாம்பு

திருமார்பிலாரமும்பாம்பு-பெருமான்

திருவரையிற்கட்டியசச்சையும்பாம்பு

பொருபுயத்திற்கங்கணமும்பாம்பு.

இது - குதளிரண்டாய் இடையேதனிச்சொற் பெற்று ஒருவிதற்
பமாய் நடத்தலின் ஒருவிகற்பத்திருகுற ணேரிசைவெண்பா. அ
டிதோறும் சுற்றுச்சீர்ஒருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையான் அடியி
யையுத்தொடை. இது காசென்னும் வாய் பாட்டுக் குற்றிய லுகா
இயற்சீரான் முடிந்தது. (ச)

கறையரவுக்கஞ்சுறுதஞ்சுறுஉந்திங்கள்

இறைவிநறு நுதலைக்கண்டு - பிறைமுடியோன்

கைம்மானடமுவந்தகாற்புலிக்கஞ்சாதஞ்சும்

அம்மால்விழிமாளைக்கண்டு.

இதுவும்அவ்வாறே இருவிகற்பத்தா னடந்தமையான், இருவிகற்பத்திருமுற னேரிசைவெண்பா. அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத் தொமித்தமையான் அடிமெதுகைத்தொடை. இதனுள் முதற்முதலுடை இரண்டா மெழுத்து மாத்தினாயே ஒன்றத் தொமித்தமையான் இடையாகெதுகையுமாம். (ரு)

வணங்குகிறுமருங்குற்பேரமர்க்கணமா தர் *

அணங்குபுரிவதறமாற் - பிணங்கி *

நிணங்கா லுமுத்தலைவேனீள்சடையெங்கோமாற் *

கிணங்கா துபொலுமிரவு *

இது - குறளிரண்டாய் முதற்குற வீற்றின்கண், ஓராசிடையிட்டுத் தனிச்சொற்பெற்று, ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலான் ஒருவிகற்பத்தோராசிடையேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி நடுவிருசீரும் முரணத்தொமித்தமையின் இடைப்புணர்முரண்டொடை. இது பிறப்பென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான்முடிந்தது. (சு)

வரத்திற்பிறப்பொன்றருள்கெனினும்வள்ளல் *

கரத்திற்கபாலத்தைக்காணாஉப் - புரத்தை *

இரும்புண்டரீகபுரத்தெய்தினுர்க்கியான் *

அரும்புண்டரீகத்தயன். *

இதுவும்அவ்வாறே இருவிகற்பமாய்நடத்தலான் இருவிகற்பத்தோராசிடையேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி முதற்சீரும், ஈற்றுச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொமித்தமையான் ஒருஉமோனைத்தொடை. (சு)

கூற்றங்குமைத்தகுரைகழற்கால்கும்பிட்டுத் *

தோற்றந்துடைத்தேந்துடைத்தேமாற் - சீற்றஞ்செய் *

ஏற்றினுன்றில்லையிடத்தினுனென்னினியாம் *

போற்றினுனல்கும்பொருள். *

இது - முதற்குறவீற்றின்கண் இரண்டாசிடையிட்டு ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலால் ஒருவிகற்பத்தீராசிடையேரிசைவெண்பா. (அ)

நீரிற்குமிழியிளமைநிறைசெல்வம் *

நீரிற்சுருட்டுநெயிற்றினாகள் - நீரில் *

எழுத்தாகும்பாக்கைநமரங்காளென்னே *

வழுத்தாததெம்பிரான்மன்று *

இதுவும்அவ்வாறே இருவிகற்பமாய்நடத்தலால்இருவிகற்பத்தீராசிடையேரிசைவெண்பா. (கூ)

வாழிதிருய்ந்நங்கண்டமலர்க்கண்கள் *

வாழிபெருமான்புகழ்கேட்டவார்க்கெனிகள் *

வாழியவனைவணங்குமுடிச்சென்னி *

வாழியவன்சீர்பாடும்வாய். *

இது - நான்கடியாய்த் தனிச்சொலின்னி ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலின் ஒருவிகற்பத்தின்னிசைவெண்பா. இஃது அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றத் தொமித்தமையான் அடிமோனைத்தொடை. இதனுள் அடிதோறும் ஈற்றுச்சீர் முரணத் தொமித்தமையாற் கடைமுரண்டொடையுமாம்.

(10)

பூந்தண்பசுந்துழாய்ப்போதுநறுவிரி *
தேந்தண்டி-ரடிண்டோட்டேவர்க்குந்தேவிக்கும் *
காந்தன்பதமலர்கள்காமுற்றாரீகாமுறார் *
பாந்தண்முடிச்சூழிம்பு. *

இதுவுமது. இதனுள் மூன்றாமடி இரண்டாஞ்சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொமித்தமையால் மேற்கதுவாய்மோனைத்தொடை. இதனுள்ளே, பொ-எனநெட்டெழுத்துத் தனியே நின்றும், து- எனக்குற்றெழுத்துத் தனியே நின்றும், பூந் - எனநெட்டெழுத்தொற்றித்துநின்றும், தண்-எனக்குற்றெழுத்தொற்றித்துநின்றும், நேரசை நான்கும் வந்தன. விரி - எனக்குறிலிணைந்தும், நறு - எனக்குறிலிணைந்தும், பசுந் - எனக்குறிலிணைந்தொற்றித்துத், துழாய்-எனக்குறிலிணைந்தொற்றித்துத் நியாயசை நான்கும் வந்தன. ஓரசைச்சீர் ரிசுண்டனுட், பூ - எனநேரசைச்சீரும் வந்தவாறு காண்க, இது நாளென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்தது.

(10க)

புனலமுவம்புக்குடைந்தோர்தாளுன்றிநின்று *
வனசங்காள்செய்தவநீர்வாழியவோவாழி *
பொருவிடையோன்றெய்வப்பலியூரையொப்பாள் *
திருமுகத்துக்கொப்பச்செயின். *

இது-பலவிகற்பத் தின்னிசைவெண்பா. தமிழ்வுழக்கால், இருவிகற்பமும் பலவிகற்பமெனப்பட்டது. இதன்முதலடிமுதற்சீர் ரிசுண்டிம்முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொமித்தமையான் இணைமோனைத்தொடை. இது முதற்றொடை ஓரொதுகைத்தாயும், ஏனைத்தொடைவேறொதுகைத்தாயும் வந்தமையான் இரண்டடியெதுகையென்க. இதனுள்ளே தாளுன்றி - எனத்தேமாங்காயும், வனசங்காள்-எனப் புளிமாங்காயும், புனலமுவம்-எனக்கருவிளங்காயும், புக்குடைந்தோர்-எனக் கூவிளங்காயுமாக வெண்சீர்நான்கும், செயின் - என நிராயசைச்சீரும்வந்தன.

(10உ)

ஆதிமுதலுணர்ந்திவாமன்புசெயப்பெற்றவா *
ஓஓபெரிதுமரிதேயெளிதேயோ *
வேதந்துறைசெய்தான்மெப்துணியான்கை துணிந்தான் *
பேதுற்றும்வெஃகேம்பிற. *

இதுவுமது. இதனுள் இரண்டாமடி ஈற்றுச்சீர்ரிசுண்டு முரணத்தொ

டுத்தமையாற் கடையினை முரண்டொடை. இதனுள்ளே-தி - எனக் குற்றெழுத்தும், ஆ - எனநெட்டெழுத்தும், ஓஓ - என அளபெடையெழுத்தும், ஆ - எனவுயிரொழுத்தும், வெஃகே மென ஆய்த வெழுத்தும், உணர்ந்தியாம் - எனக் குற்றியலிகரமும், அன்பு-எனக் குற்றியலுகரமும், னுறை-என ஐகாரக்குறுக்கமுழுதலியவாக அசைக்குறுப்பா மெழுத்துப் பதினமூன்றுங் காண்க. முதலுணர்ந்தியா மெனக் கனிச்சீர்வெள்ளையின் விரவிவரலாகாமையிற் குற்றியலிகரம் அலகுபெறாதெனத்தள்ளிக்கருவினங்காட்-எனச்சீர்கொள்க. ஐகாரம், கை - எனக் குறுகாதவழி நெட்டெழுத்தி னியல்பிற்றாயும், னுறை - எனக்குறுகிய வழிக்குற்றெழுத்தி னியல்பிற்றாயும் நின்றவாறு காண்க.

(யரு)

பொன்மன்றம்பொற்றாமையொக்குமம்மன்றிற் *
செம்மறிருமேனிதேனெக்குமத்தேனை *
உண்பிகளிக்குங்களிவண்டையொக்குமே *
எம்பெருமாட்டிவிழி. *

இதுவும் பலவிகற்பத்திள்ளிசைவெண்பா. இதன் முதலடியிரண்டிம் மூன்றாமெழுத்தொன்றிவரத்தொயித்தமையான், மூன்றாமெழுத்தொன்றெனுகை.

(யசு)

ஆடகச்செம்பொன்னிமன்றிடங்கொண்ட *
பாடகச்சிறடியாள்பார்கத்தான் - ஈடகக்கைக் *
கங்கையாள்கேள்வன்கழறொழுஉக்கைகூப்பி *
நின்றிறைஞ்சச்சென்றிறைஞ்சங்கற்று. *

இதுவும் இரண்டாமடியினின்றுதிதனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன்மூன்றாமடியுத்தன்சீரும் மூன்றஞ்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொயித்தமையால், பொழிப்புமோனை இதனுட் செம்பொன் - எனத்தேமாவும், அணிமன் - எனப்புளிமாவும், கழறொழுஉ - எனக்கருவினமும், ஆடக - எனக் கூவினமுமாக, ஆகிரியவுச்சீர்நான்கும்வந்தன.

(யரு)

காதன்மகளிர்கலக்கக்கலக்குணி *
பேதுற்றார்நெஞ்சம்பிழைத்தகன்றார்நன்னெஞ்சும் *
போதம்படரும்பலியுடோ - தாதுண்டு *
வண்பிறங்குநீள்சடையோன்வைப்பு. *

இது-மூன்றாமடியினின்றுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன்முதலடியிரண்டா மெழுத்துத்தகர அகரமும், இரண்டாமடியிரண்டாமெழுத்துத்தகரஉகரமுமாசவந்தமையான்வருக்கவெனுகை.

(யரு)

காமருயிர்செகுக்குங்கண்ணென்றேகாமருசீர் *
மாதர்நலனழிக்குங்கண்ணென்றேமாதருக் *

கின்றவிரவொழிக்குங்கண்ணென்றேயிந்நிலத்தில் ...*
தன்னைரிலாதான்றனக்கு.....*

இது-அடிதோறும் ஒருஉத்தொடைபெற்றுப் பலவிகற்பத்தான்
வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன்முன்றாமடி யீற்றயற்சீரொழிந்து
எனைமுச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கது
வாய்மொனை. (௮௪)

செக்கர்ச்சடையிற்பகங்குழவிவெண்டிங்காள்*
முக்கொருவற்குநும்மோடிருகடரும்.....*
ஒக்கவிழித்தலா வுபந்தீதமொருநீயே... ..*
அக்கொருமுன்றுமாயின்மற்றுபுண்டே.....*
மைக்கண்மடவாருயிர்க்கு.....*

இது-ஒருவிகற்பத்து ஐந்தடிப் பஃரெடைவெண்பா. இதுமுத
லடியிரண்டாஞ்சீரொழிந்து எனைமுச்சீரும் முரணத்தொடுத்தமை
யால் மேற்கதுவாய்முரண். இரண்டாமடி யீற்றயற் சீரொழிந்து எ
னைமுச்சீரு முரணத்தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாய்முரண். இது
பிறப்பென்னும்வாய்பாட்டிக்குற்றுகரையற்சீரான்முடிந்தது(௮௫)

பொன்புரிந்தசெஞ்சடைக்குவெள்ளிப்புரிபுரிக்கும் *
வெண்டிங்கட்கண்ணியான்வெல்கொடியுமானேறே ...*
அங்கவன்றனூர்தியுமற்றவ்வேறேயவ்வேற்றின்.....*
கண்டத்திற்கட்பிங்கதிர்மணிக்கிங்கென்கொலோ*
பைந்தொடியார்செய்தபகை.*

இது-பலவிகற்பத்து ஐந்தடிப் பஃரெடை வெண்பா. இதன்மு
தலடிமுதற்சீரும்முன்றஞ்சீரும்முரணத்தொடுத்தமையால் பொழி
ப்புமுரண்டொடை. நான்காமடி யிறுதிச் சீரொழிந்து எனைமுச்சீ
ரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கூழைமொனை.
இஃதடிதோறு பிரண்டாமெழுத்து மெல்லினம்வரத்தொடுத்தமை
யால் இனவெதுகை. (௮௬)

கருந்தாதுகொல்லுங்கருங்கைத்திண்கொல்லர்*
வருந்தாதுயன்றதொருவல்லிலங்குபூண்டு... ..*
திருந்தாதார்முன்றிறொறுஞ்சென்றுசிலர்தூங்க*
இருந்தேங்கனிதூங்கியாமேமற்றம்ம*
வருந்தாதலர்தில்லையம்பலத்திற்தூங்கும்*
பெருந்தேன்முகந்துண்ணப்பெற்று*

இஃதொருவிகற்பத்து ஆறடிப் பஃரெடைவெண்பா. (௮௭)

விண்மதனைவென்றதலர்விழியேயொன்னுர்தம்*
பொன்னெயிறீமடித்ததின்னகையேபூயிசையோன்..*
தார்முடிக்கொய்ததுகருகிரோயாருயிருண்*

கூற்றுயிருண்டதடித்தலமேயெற்றான்.... *
 பாசம்பிஞ்சுகமுஞ்ஞாலமுமென்னே... *
 கரமலர்சேப்பக்கொளல்... *

இது-பலவிகற்பத்து ஆறடிப்பஃரெடைவெண்பா. இதன்முத
 லடியிற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரு மிரண்டாமெழுத்தொன்றத்
 தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயெதுகை. இரண்டாமடிமுதற்சீரும்
 மூன்றாஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால்பொ
 ழிப்பெதுகை. மூன்றாமடிமுத லயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரு மி
 ரண்டாமெழுத் தொன்றத்தொடுத்தமையால்மேற்கதுவாயெதுகை.
 நான்காமடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் இரண்டாமெழுத் தொன்றத்
 தொடுத்தமையால் ஒருஉவெதுகை. (உக)

வானேநிலனேகனலேமநிபுனலே *
 உன்னையவ்வுனிலுயிரோயுயிர்த்துணையே *
 ஆனேறுமேறேயரசேயருட்கடலே ... *
 தேனையமுதேயளியோங்கள்செல்வமே... *
 யானேபுலனுநலனுமிலனன்றே. .. *
 ஆனாலுமென்போன்மற்றார்பெற்றாரம்பலத்துள் ... *
 மாநாடகங்காணும்வாழ்வு... *

இது-ஒருவிகற்பத்து ஏழடிப்பஃரெடைவெண்பா. இதன் முத
 லடிநாற்சீரும் இறுதி யெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றி
 யைபு. இரண்டாமடிமுத லயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இறுதி
 யெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயியைபு. மூன்றா
 மடிமுதற் சீரொழிந்துஏனைமுச்சீரும்இறுதியெழுத்தொன்றத்தொ
 டுத்தமையால் கூடியையையு. நான்காமடியிற்றயற்சீரொழிந்துஏனை
 முச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவா
 யியைபு. ஐந்தாமடிமுதற்சீரும் இறுதிச்சீரும்இறுதியெழுத்தொன்
 றத்தொடுத்தமையால் ஒருஉவியைபு. இதுகாசென்னும் வாய்பாட்
 பிமுற்றுக்கர இயற்சீரான்முடிந்தது. (உஉ)

எண்ணிஞ்சரும்புஞ்ஞாமிறுங்குடைந்தார்ப்பத்... *
 தண்டேனிறைக்குமிதழிநறுங்கண்ணி... *
 எண்டோண்முக்கண்ணுனிமையம்புனைமன்றில்... *
 அண்டர்க்கள்கண்களிப்பத்தொண்டரகங்குளிர்ப்ப... *
 நின்றாபிமாடற்குருகாதிருத்திரால்... *
 வன்றிண்மறலிபுடைத்துக்கொடிதுடைக்கு... *
 மன்றுமுருகீர்கொல்லாம்... *

இது- பலவிகற்பத்து ஏழடிப்பஃரெடைவெண்பா. இதனிரண்
 டாமடியிறுதிச்சீரிரணியும் இறுதி யெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமை
 யால் இணையியைபு. மூன்றாமடிமுதற்சீரும் இரண்டாஞ்சீரு மிரண்

டாமெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் இணையெதுகை. நான்காம
டியிறுதிச்சீரொழிந்து ஏனெழுச்சீரும் இரண்டாமெழுத் தொன்றத்
தொடுத்தமையால் கூழையெதுகை. அதுவே இரண்டாஞ்சீரும் இ
றுதிச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் பொழிப்பி
யைபு. ஐந்தாமடிமுதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமை
யால் ஒருஉமுரண். (உ௭)

கங்கைக்குக்கண்மலர்சாத்தக்கருங்குவளை... ..*

செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னை-எங்கோமான்.....*

பங்குற்றுந்தீராப்பசப்பு *

இது- மூன்றடியாய் இரண்டாமடியி னிறுதிதனிச் சொற்பெற்று
ஒருவிகற்பத்தால் வந்தமையால் ஒருவிகற்பநேரிசைச்சிந்தியல் வெ
ண்பா. (உ௮)

கம்பக்கரடக்களிற்றின்கபாயணிந்த... ..*

அம்பொற்புயத்தாற்கமைந்ததால்-அம்பை.....*

முலையாணைக்கோடணிந்தமார்பு *

இதுவும் அவ்வாறே யிருவிகற்பத்தான்வந்தமையால் இருவிகற்ப
நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன்முதலடி நாற்சீரும் முதலெழு
த்தொன்றத்தொடுத்தமையால் முற்றுமோனை. (உ௯)

போற்றுமின்போற்றுமின் போற்றுமின்போற்றுமின் *

கூற்றங்குமைக்கவருமுன்னமரங்காள் *

ஏற்றுவந்தான் பொற்றாளினை *

இது-தனிச்சொலின்றி மூன்றடியாய் ஒருவிகற்பத்தான்வந்த ஒரு
விகற்பத்தின்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன்முதலடி நாற்சீரும்
ஒருசொல்லேவரத் தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொடை. (உ௧௦)

உம்பர்பெருமாற்கொளிர்சடிலம்பொன்பூத்த*

அம்பொற்புயம்வேட்டேந்தார்முலையும்பொன்பூத்த *

பொன்பூத்தபூங்கொன்றைசூழ்ந்து *

இது-இரண்டுவிவிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா
இதுஒரடியினிறுதியெழுத்துமீரும்மற்றையடிக்குமுதலாகத்தொ
டுத்தமையால் அந்தாதித்தொடை. (உ௧௧)

கருமிடற்றன் செஞ்சடையன் வெண்ணீற்றென்னும்..*

மழுவலத்தன்மாணித்தென்னும்-மழுவலத்த*

மன்றுடையான்றாரவேட்டமான் *

இது பலவிகற்பத்தின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இதன் முதற்
றொடை இரண்டா மெழுத்தின்மேனின்ற உயிரொன்றத் தொடுத்த
மையால் உயிரொதுகை. (உ௧௨)

வெண்பாவிதற்பம்- முற்றிற்று.

வெண்பாவினம்.

செம்பொன்வெய்ந்தசெழுமணிமன்றத்... ..*

தம்பொன்மேருவுக்கடிமுடியின்றே*

இது-விழுமியபொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் உடைத்தாய் அடியி
ரண்டாய்த் தம்மில் ஒத்துவந்தமையால் குறள்வெண் செந்துறை.()

கம்பைமாதநியின்ககாச்சிறுகன்னிபாரமுலைத்தழும்பணி*

உம்பர்கோன்விடையொன்றுலகேழுமுண்டதுவே... ..*

இது-அடியிரண்டாய்ச் சீர்வரையறையின்றி யீற்றடி குறைந்
துவந்தமையால் குறள்வெண்டாழிசை. (ரு)

முன்புலகீற்றமுகண்முலைக்கன்னியோ... ..*

டின்புறம்போகியெழுபுவிக்கரசே... ..*

இது-ஒழுகிய ஓசையும் விழுமிய பொருளுமின்றிக் குறள்வெண்
செந்துறையோடு மாறுபட்டிவந்த குறள்வெண்டாழிசை. (ருக)

பின்னாழிநறுங்கூந்தற்பிடிதழீஇமால்யானைக்.*

கன்றினுமுக்கட்களிறு... ..*

இது - குறள்வெண்பா செப்பலோசையிற் சிதைந்துவந்த குறள்
வெண்டாழிசை. இவையிரண்டு குறள்வெண்பாவினம். (ருஉ)

கனகமார்க்கவினச் செய்மன்றில்*

அனகநாடகற்கெம்மன்றை... ..*

மனைவிதாய்தந்தைமகள்... ..*

இது-மூன்றடியாய் வெண்பாவேபோல் முடிந்தமையான் வெள்
ளொத்தாழிசை. இதனுள் ஆறொன நேரச்ச்சீர்நின்று மேலேகவி
னென நிராயசைவரமாஞ்சீர்போலஇயற்சீர்வெண்டளையினவா
றுகாண்க. (ருரு)

அம்பேருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே... ..*

கொம்பேறுடையான்கழலிறைஞ்சாதென்கொலியாம்.*

வம்பேயிறந்துவிடல்*

வாமேணருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே*

நீணுகம்புண்டான்கழலிறைஞ்சாதென்கொலியாம் ... *

வீமேணயிறந்துவிடல்*

கொளாருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே... ..*

ஆளாகியாண்டான்கழலிறைஞ்சாதென்கொலியாம்*

வாளாவிறந்துவிடல்... ..*

இது - சிந்தியல்வெண்பா வொருபொருண்மேல் மூன்றறிக்கிவந்
தவெள்ளொத்தாழிசை. (ருச)

பரசிருக்குந்தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குந் திருமன்றிற்பரசொன்

றேந்தி

அரசிருக்கும்பெருமாளுர்க்காட்செய்யாரொன்செய்வார்*

முரசிருக்கும்படைநமனார்முன்னொகுமந்தாளே.....*

இது-முதலடி யறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய்வந்த மூன்றடிவெ
ண்ணிறை. (௩௫)

படர்தரும்வெவ்வினைத்தொடர்பாற்பவத்தொடர்ப் ... *
பவத்தொடர்பாற்படராநிற்கும் ... *
விடலரும்வெவ்வினைத்தொடர்பவ்வினைத்தொடர்புக் ... *
கொழிபுண்டேவியையேற்கம்மா ... *
இடர்பெரிதுமுடையேன்மற்றென்செய்கேனென்செய்கேன்.
அடலரவமரைக்கைசத்தவடிகளோவடிகளோ... *
இது-முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய்வந்த நா
ன்கடிவெண்ணிறை. (௩௬)

கூற்றிருக்குமடலாழிக்குரிசின்முதலோரிறைஞ்சக். ... *
கொழுந்தேன்பில்கி... *
ஊற்றிருக்குந்தில்லைவனத்தகம்பிருக்கும்பசும்பொன்மன்றத்
தொருதாளுன்றி... *
வண்ணிபாடச்சுடர்மகுடமாடப்பிறைத் ... *
துண்டமாடப்புலித்தோலுமாடப்பகி ... *
ரண்டமாடக்குலைந்தகிலமாடக்கருங் ... *
கொண்டலோமிங்குழற்கோதையோமிங்கறைக் ... *
கண்டலாமிந்திறங்காண்மினோகாண்மினோ... *
இது-முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஒரோசைத்தாய் ஏனையடிநா
ற்சீராய் வேறோரோசைத்தாய் வந்தமையால் எழடிவெற்றெழுவி
வெண்ணிறை. (௩௭)

உருவலனருவலனொருவன்மற்றிருவருக்... *
கரியவனெனவுணர்ந்தறைகுநரமைகமற் ... *
பரவைதன்மனைவயிற்பாவலனேவலில் ... *
இருமுறைதிரிதலினெளியனென்றெளியனும் ... *
பரவுவன்மன்றம்பணிந்து... *

இதுவும் ஈற்றடி சிறிது குறைந்துவந்தமையால் ஒரொலி வெண்
நிறை. இதன்முதலடிநாற்சீரு முரணத்தொடுத்தமையால் முற்றுமு
ரண். அதுவே நாற்சீரு மிரண்டாமெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமை
யால் முற்றெதுகையுமாம். (௩௮)

அங்கட்கமலத்தலர்க்கமலமேயிருநீரோபோலும் ... *
வெங்கட்கடிகைவிடவரவின்மேயிருநீரோபோலும் ... *
திங்கட்கடையிருந்தில்லைவனத்துள்ளிருநீரோபோலும்.. *
இது-அடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியால் வந்தமை
யால் மூன்றடிவெளிவிருத்தம். (௩௯)

வெஞ்சமன்வஞ்சவேலொடெதுர்ந்தானமரங்காள் ... *
அஞ்சலெனுஞ்சொல்லார்சொலவல்லார்நமரங்காள் ... *

மஞ்சிவரிஞ்சிமன்றமிறைஞ்சீர் நமரங்காள் *
 நஞ்சமயின்னார் நல்குவர்மாதோ நமரங்காள் *
 இது-நான்கடியாய் அடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்தமை
 பால்தான்கடி வெளிவிருத்தம். (சுய)

வெண்பாவினம்-முற்றிற்று.

ஆசிரியப்பா.

பொற்றாதுபொதிந்தசிற்சபைபொலியப்... .. *
 பச்சிளங்கொடியொடுபடரும்... .. *
 செக்கர்வாரச்சடைக்கற்பகத்தருவே... .. *

இஃதிறையலடி முச்சீராய் ஏனையடி நாத்சீராய்வந்தமையால்நே
 ரிசைஆசிரியம். இஃதடிதோறும்முதற்சீர்முரணத்தொடுத்தமையா
 ல்அடிமுரண்தொடை. இதனுள்பொதிந்த சிற்சபை எனநேரொன்
 றாசிரியத்தையும், சிற்சபைபொலிய என நினையொன் றாசிரியத்த
 ளையும்,வந்தவாறுகாண்க. இதனானே ஆசிரியம் மூன்றடிச் சிறுமை
 யுடைத்தென்பதாஉமறிக. (சுக)

பூஉந்தண்ண்புனமயிலகவ *
 மாஅங்குயில்கள்சாஅய்ந்தொளிப்பக்... .. *
 கோலுடரங்கண்முசுவொழிவெரீஇக் *
 காஅறழீஇக்கவிழ்ந்தொடுங்கச்... .. *
 குஉன்முதிர்ந்துகாஅல்வீஇழ்... .. *
 வாஅன்றாஅழ்மழைப்பெயறலைஇத் *
 தேளன்றாஅழ்பூஉங்காஅ... .. *
 வளங்குனிந்தமணிமன்றுள்... .. *
 விளங்கொளியையுளங்கொளறவமே... .. *

இதுவுமது- இஃதடிதோறு முதற்கண்ணே யளபெடுத்தமையா
 ல்அடியளபெடைத்தொடை. இதனுள் இணையளபெடைமுதலாகிய
 விகற்பம் ஏழும் முறையானே வந்தவாறுகாண்க. ஏனைத்தொடைஏ
 ழும்,விகற்பம் இருபத்தெட்டிம்முண்ணர்க்காட்டப்பட்டன. (சஉ)

தண்ணென்கடுக்கைகண்ணீர்குழிதர... .. *
 வெண்மதிக்கண்ணிருகும்... .. *
 கண்ணுதற்கடவுள்... .. *
 புண்ணியப்பொதுவிலாழிம்புங்கழலிறைஞ்சுதும்*
 விண்ணிசைபோகியனிற்பெறற்பொருட்டே *

இது-முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாய்க் குறளடியும் சிந்தடி
 யும்இடையிட்டித் தொடுத்தமையால் இணைக்குற ளாசிரியம். இவ்வகவ
 லுள் புண்ணியப்பொதுவிலாழிம் புங்கழ லிறைஞ்சுதும் என நெடி

லடியும் அருகிவந்தவாறுகாண்க. குறளடிமுதல்தான்கு மிதனுள்ளே
வந்தன - ஏனைக்கழிறெடிலடி ஆசிரியவிருத்தத் துட்காண்க. (சக)

மாயிருவிசும்பிற்று நிலாப்பரப்பிப் *
பாயிருள்கீக்கும்பனிமதிக்கண்ணியும் *
மின்செய்கொண்மூவெள்ளிவீழ்வீழ்ப்பப் *
பொன்செய்மலர்ப்பூங்கொன்றையும்... .. *
புலியூர்மன்றினொலிகழன்மிதற்றப்... .. *
பரமநாடகமிருவரைக்காட்டிம்... .. *
எரிநிறத்தைமுகத்தெண்டோண்முக்கட் *
கருமிடற்றொருவநின்செஞ்சடைப்பொலிதலின்*
நோயுமருந்துமோர்வழிக்கிடைத்தன... .. *
ஆருயிர்தரித்தனளன்மேயதாஅன்று... .. *
தெள்ளமுதன்னவருள்ளுயிர்குடிக்குமித் *
திங்கொளன்றேதிருமுடிக்கணியின் *
கங்கையாருமுயிர்வாழாளே... .. *
... .. *

இது-முற்றும்நேரடியாய் வந்தமையின் நிலைமண்டில ஆசிரியம்
இதனுள் பாயிருள்கீக்கும் பனிமதிக்கண்ணியும், என வியற்றனை
வெள்ளடியும், பொன்செய்மலர்ப்பூங்கொன்றையும், எனவஞ்சியடி-
யும் மயங்கிவந்தவாறுகாண்க. எரிநிறத்தைமுகத்தெண்டோண் முக்
கண் என முதற்கீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரு முரணத் தொடுத்தமை
பூல் கடைக்கடைமுரண். (சக)

தீர்த்தமென்பதுசிவகங்கையே... .. *
ஏத்தருந்தலமெழிற்புலியூரே *
மூர்த்தியம்பலக்கூத்தனதுருவே... .. *

இது-முதலிடை கடையடிகளை மாறிமாறி யுரைப்பினும்பொரு
ள்திரியாமையில் அடிமறி மண்டில ஆசிரியம். (சக)
ஆசிரியப்பா-முற்றிற்று.

ஆசிரியப்பாவினம்.

சுத்தமுமாகிசச்சுத்தத்தாற்பெறும்... .. *
அத்தமுமாகவினனந்தன்கண்களே *
உத்தமனைந்தெழுத்துருவங்காண்பன... .. *

இதுமுன்றடியாய்த்தம்மிலொத்துவந்தமையால்ஆசிரியத்தாழிகை
சிறம்பலத்துறடிக்குஞ்சிவபெருமான்... .. *
கற்றைச்சடைக்குமுடிக்குஞ்சுடர்த்திங்கள்... .. *
மற்றப்புனன்மங்கைவாணுநிலையொக்குமால் *

பேரம்பலத்துநடிக்குஞ்சிவபெருமான் ... *
 வார்செஞ்சடைக்குமுடிக்குஞ்சுடர்த்திங்கள் ... *
 நீர்மங்கைகொங்கைக்குநித்திலக்கச்சொக்குமால்..*
 பொன்னம்பலத்துநடிக்குஞ்சிவபெருமான் ... *
 மின்னுஞ்சடைக்குமுடிக்குஞ்சுடர்த்திங்கள் ... *
 அந்நங்கைசெங்கைக்கணிவளையு மொக்குமால்... *

இஃதொருபொருள்மேல் மூன்றழிக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.
 நாகம்பொதுசடைமேனான்மதியும் வாண்மதிபோனங்கைகங்குல்..*
 மேகஞ்செய்கூந்தன்மிலைச்சுந்தலைக்கலனும்விளங்குந்தோற்றம்...*
 ஆகம்பகுந்தளித்தவந்நாளிலம்பலத்தான் ... *
 மாகம்பதியுமதியும்பகுந்தளித்தவண்ணப்போலும்... *
 இது-நான்கடியா யிற்றயலடி குறைந்துவந்த வாசிரியத்துறை. ()
 மாயிருஞாலத்துமன் னுயிர்கள்கண்களிப்பமன்றுளாயும் ... *
 நாயகன்கண்டங்குத்தன்மேற்பொன்னுலகைநல்கிற்றம்மா... *
 நாயகன்கண்டங்குதேவந்நாட்டமார்... [லும்
 சேயிழைமாதருக்குச் செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ்சிவக்கும்போ

இஃதுஅவ்வாறே யிடைமடக்காய்வந்த வாசிரியத்துறை. (சக)
 உண்டாங்கெனினுமில்தென்றறிஞ்ஞர்கள் ... *
 பொய்யெனப்புகலவுமெய்யெனப்பெயர்பெற் .. *
 நுன்னமுனமின்னுமெனவுளதாய்மாபவது நிலையிலயாக்கை.....*
 கண்டாங்கிகழுங்கிழமுதிரமையத் .. *
 தைவளியித்தெனமெய்தரும்வித்திற் ... *
 கடலிற்றினாயெனவுடலிற்றினாயொயிகலியா நின்றனநலியுநோய்கள்
 புண்டாங்கியின்முக்குமிப்பிப்படையொயி... *
 மெயிறலைத்தழல்விழித்துயிருணக்கனல்சேர் ... *
 புகையாமெனநிழலாமெனத்திரியா நின்றதுகொலைசெய்குற்றம்...*
 வின்டாங்ககலுபுமெய்ப்பொருடுணிவோர் ... *
 மின்பொலிபொன்புனைமன்றிலெம்முயிராம்... [லகே
 விமலன்குஞ்சித கமலங்கும்பிடவேண்டிவர் வேண்டார்விண்மிசையு

இது-முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினாலுசீராய் ஏனை இரண்டடியும்
 பதினாறுசீராய்வந்தமையின் இடையிடைகுறைந்துவந்த ஆசிரி
 யத்துறை. (இடு)

திங்கட்சடைக்கற்றைப்புத்தேடிருமார்பிற்... *
 பைங்கட்டலைகள் பலவுறகுவபோலுமால் ... *
 பைங்கட்டலைகள் பலவுறகுவகண்... *
 டங்கட்கமலத்தயனுமாலுமழுவரால்... *

இது-முதலடியும் மூன்றாமடியும் நான்குசீராய் ஏனை இரண்டடியும்,

ஐஞ்சீரா யிடைமடக்காய்வருதலின் இடையிடை குறைந்துஇடைம
டக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. (௫௧)

கனமளித்தபைங்காவில்வண்டராளமும்பவளமுங்கமுகீனப். ... *
புனமளித்தபூங்கொன்றைபொன்சொரிதரப்புண்ணியமலர்தில்லை *
வனமளித்ததேயெனினுமோரானந்தமாக்கடற்றினைத்தாபிம்... [னே
மனமளித்தவேழ்பொழிற்குமோர்பலமென்பதம்பொனம்பலந்தா
இஃது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (௫௨)

கோமுனிவருக்குமரிதாய்முதுமலறப்பனுவல் கூறியபரப்பி
ராமமாம், ஓமெனுமெழுத்தின்வடிவாய்நடநறிற்றுபுலியூன்மகுட
ச்சடிலமேல், மாமதியினைத்தனது கோடெனவெடுப்பமதமாழகன்
முக்கைகதொடவத், தாமதி பணிப்பகை யெனுவர நதிப்புதல்வார்
தோணியெனவிட்டகலுமே... .. *

இஃதெழுசீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்தஆசிரியவிருத்தம். (௫௩)

அருவருக்குமுலகவாழ்வடங்கநீத்தோர்க் *
கானந்தப்பெருவாழ்வாமாடல்காட்ட... .. *
மருவருக்கன்மதிவளிவான்யமானநீநீர்... .. *
மண்ணெனுமெண்வகையுறுப்பின்வடிவுகொண்ட... .. *
ஒருவனுக்குமொருத்திக்குமுருவொன்றால் *
வுருவையிஃதொருத்தெனன்கோவொருத்தியென்கோ... *
இருவருக்குமுரித்தாகவொருவொன்றோ *
ரியற்சொலிலதெனியான்மற்றென்சொல்கேனே... .. *

இஃது எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (௫௪)

வளங்குலாவருமணங்கனூர்விழி. *
மயக்கிலேமுழையக்கிலேவிழுமாந்தர்காள் *
களங்குலாழுடலிறந்துபோயிடு *
தாடுசேர்முனம்விடுசேர்வகைகேண்மினோ..... *
துளங்குநீள்கழறழங்கவாடல்செய் *
சோதியானணிபூதியானுமைபாதியான் *
விளங்குசேவடியுளங்கொளீர்யமன் *
விடுத்தபாசமுமித்தபாசமும்விலக்குமே... .. *
இஃது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்தஆசிரியவிருத்தம். (௫)
கைத்தலத்தழற்கணிச்சுவைத்திடப்புறத்தொருத்தி *
கட்கடைப்படைக்கினைத்ததிறலோரா *
முத்தலைப்படைக்காததெமத்தர்சிற்சபைக்குணிற்கு... .. *
முக்கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ... .. *
நித்திலத்தினைப்பதித்தகச்சுறுத்தடிக்கனத்து... .. *
நிற்குமற்புத்தனத்தினிடைபேவேள் *

அத்திரத்தினைத்தொடுத்திவிட்டுநெட்டயிற்கணித்தி

லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே *

இது-பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்தஆசிரியவிருத்தம். (௫௭)

ஆசிரியப்பாவினமுற்றிற்று.

கலிப்பா.

கொன்செய்தகலையல்குற்கொலைசெய்தமதர்வேற்கண் . *

மின்செய்தசிறுமருங்குற்பெருந்தேவிவிழிகுளிர்ப்பப் *

பொன்செய்தமணிமன்றினடஞ்செய்தபுகழோய்கேள் இதுதரவு.

முருகுயிர்க்குநறுந்தொரியன்மொய்குழலின்மையுண்கட் ... *

பொருகயற்குன்றிருமேனிபுதுவெள்ளப்பணரியே *

தேன்மறிக்கும்வெறித்தொங்கலறற்குந்தற்றிருந்திழைகண் *

மான்மறிக்குன்றிருமேனிமலர்முல்லைப்புறவமே *

பிறையளிக்குஞ்சிறுநுதலப்பெண்ணமுதின்பேரமார்க்கட் ... *

சிறையளிக்குன்றிருமேனிதேனளிக்கும்பொதும்போ *

இவைமூன்றுந்தாழிசை—அதனால்-இது-தனிச்சொல்.

மதுவிரிகோதைமடவாட்கம்ம *

புதுவிருந்துண்ணவுண்ண *

அதிசயம்விளைக்குநின்னற்புதக்கூத்தே இதுசுரிதகம்.

இது-தரவொன்றும் தாழிசைமூன்றும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமு
மாய்வருதலின் நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா. இதனுட்பிறைய
ளிக்குஞ்சிறுநுதற்பெண்ணமுதின்பேரமார்க்கண்ணென இரண்டா
ஞ்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முரணத்தொடுத்துப் பின்முரண் வந்தவாறு
காண்க. இதனானே தரவுமூன்றடிச்சிறுமை யுடைத்தெனவும், தாழி
சையிரண்டடிச்சிறுமை யுடைத்தெனவுமுணர்க. (௫௭)

பேதைமீர்ப்பேதைமீர் - பூமன்னுதிசைமுகனும்புயல்வண்ணப்பண்
காமன்னுபுரந்தரனுங்கடவுளரும்புடைநெருங்க [ணவனும்

இருகோட்டுக்கிடைந்தவிடுகிடையவார்பல்லாண்டிசைப்ப *

ஒருகோட்டுமழகளிறுமிளங்கோவுமுடன்போத *

அம்பொன்மணிமதிற்றில்லைநடராசனணிமறுகில் *

செம்பொன்மணிபொலந்திண்டேர்திருவுராப்போதுங்கால் *

இதுதரவு.

பாரித்தபேரண்டஞ்சிறுபண்டிகொளப்பெய்து *

வாரித்தண்புனற்றுஞ்சுமாலுக்குமால்செய்வீர் *

வேரித்தண்குழலார்கைவளைகொள்ளவிழைந்தேயோ *

பூரித்துவிங்குவதும்புயமென்பார்சிலமாதர் *

சொன்மலைதொடுத்தணிந்ததொண்டர்க்குத் துணைவராய்
நன்மலைக்குழலியர்பாணள்ளிருளிற்செலவல்லீர் ... *
பன்மாதருயிர்தொள்ளல்பழியன்றேபகைகொள்ளும்.*
வின்மாரனுயிர்தொண்டவிழிக்கென்பார்சிலமாதர் ...*
அங்கமலன்முடைத்தலையேபலிக்கலனாவையமியும்.... *
மங்கையர்க்கணலங்கவர்வான்பலிக்குழலுமாதவத்தீர்....*
தங்கலர்தங்கியமும்மைப்புரமன்மேதலையன்பின்*
நங்கையர்தம்புரமுமதுநகைக்கென்பார்சிலமாதர் ...*
இவைமுன்றுந்தாழிசை.

அருங்கலைகவர்ந்துநீரளிக்கப்பெற்றதும்*
இருங்கலையினிதெமக்கென்பரோர்சிலர்...*
நன்னிறங்கவர்ந்துநீர்நல்கப்பெற்றதும்*
பொன்னிறமினிதெனப்புகல்வரோர்சிலர்...*

இவை ஈரடி இரண்டம்போதரங்கம்.

தேரினேநோக்கியேதிரிவர்கிற்சிலர்... ..*
ஏரினேநோக்கியேயெழுவர்கிற்சிலர்.....*
தாரினேநோக்கியேதளர்வர்கிற்சிலர்*
மார்பினேநோக்கியேமருள்வர்கிற்சிலர்... ..*

இவை ஓரடிநான்கம்போதரங்கம்

நலனழிந்துநிற்பார்சிலர்-நாண்மிறந்துநிற்பார்சிலர்...*
கலனழிந்துநிற்பார்சிலர்-கண்கலுழந்துநிற்பார்சிலர்..*

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம்.

பாடுவார்சிலர்-ஆடுவார்சிலர்-பரவுவார்சிலர்-விரவுவார்சிலர்..*
வாடுவார்சிலர்-ஓடுவார்சிலர்-மகிழுவார்சிலர்-புகழுவார்சிலர்..*

இவையிருசீர்ஓரடியெட்டம்போதரங்கம்.

ஆங்கொருசார்-இது தனிச்சொல்.

முதிராவிளமுலை மழலையந்தீஞ்சொல்... ..*
மங்கைமற்றிவ ணங்குலக்கொழுந்து... ..*
கணங்குழையவரொடும் வணங்கினணிற்பச்.....*
சோர்ந்ததுமேகலை நெகிழ்ந்ததொள்வளை*
சாந்தமுங்கரிந்தது தரளந்தீந்தன... ..*
இவ்வாறுயின ளிவளேசெவ்விதின்*
ஆம்பற்பூவின் முல்லைபுகழைத்தில... ..*
இளைமோள் சாலவுமம்ம... ..*

முதியோன்போலுங் காமநோய்க்கே இதுசுரிதகம்.

இது-தாழிசை-தனிச்சொற்குஇடையேநால்வகைஅம்போதரங்கமு
ம்பெற்றுவருதலின் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. இதன்
முதற்கட் பேதைமீர் பேதைமீர் என அடிகூராய்வந்தவாறுகாண்க.

தொல்லுலகம்படுசுழுகைச்சுடர்மணிவிளக்கேந்நும்*
 பல்பொறியப்படவரவுமடுபுலியும்பணிசெய்ய*
 அந்தரத்தந்தியிழுங்கவமரர்மலர்மழைசிந்த... ..*
 இந்திரனுமலரவனுங்கரியவனுமேத்தெயிப்பச்*
 சூடகத்தளிர்ச்செங்கைத் துணைவி துணைக்கண்களிப்ப*
 ஆடகத்திருமன்றத்தனவரதநடஞ்செய்வோய். இதுதரவு.

முன்மலையுங்கொலையடங்கலீருரியுமும்மதத்த*
 வன்மலையுங்கடமலையின்முடையுடலின்வன்றோலும்*
 பொன்மலையின்வெண்முகிலுங்கருமுகிலும்போர்த்தென்ன*
 வின்மலையுப்புயமலையின்புறமலையவிசித்தனையே*
 கடநாகமெட்டிம்விடங்காளுகமொடெட்டுந்*
 தடநாகமவையெட்டுந்தரித்துளபுந் துகிலொன்றும்*
 உடனாகவடல்புரியுங்கொடுவரியினுரிப்பொன்றும்*
 அடனாகவரவல்குற்கணிகலையாயசைத்தனையே*
 வருநீலப்புயன்மலரமலரிதழிக்கண்ணியையும்*
 அருநீலமுயற்களங்கமகன்றமதிக்கண்ணியையும்*
 கருநீலக்கண்ணியுமைசெங்கைவருகங்கையெனும்*
 திருநீலக்கண்ணியயுஞ்செஞ்சடைமேற்செறித்தனையே *

இவைமூன்றுந்தாழிசை.

கறைவிடமுகவெரிகனல்விழியொழியினிர்*
 பிறையெயிரொழிமிடல்பெறுபகடொழிமடல்*
 ஏறுழ்வலியொழிமுருமிடியெனவருமொரு*
 மறலியதுயிர்கொளமலர்தருகழலினை*
 உலகமொழியிர்களுமுலைதரவலம்வரும்*
 மலர்மகள் கொழுநனுமகபதிமுதலிய*
 புலவருமடிகளோர்புகலெனமுறையிட*
 அலைகடல்விடமுனமமுதுசெய்தருளினை*
 விசையிலெம்மிறைவியும்வெருவாவிசை*
 அசலமதசைதரவடல்புரிதசமுக*
 நிசுசரன்மணிமுடிநெறுநெறுநெறுவென*
 வசையின்பொன்மலரடிமணிவிசைநிறுவினை*
 இலவிதழ்மதிநுதலிரதியொழிரதம்*
 துலைவறநடவிடுமொருவனும்வெருவா... ..*
 அலைகடனெடுமுரசுதிந்தரவெதிந்தரு... ..*
 சிலைமதனையடல்செயுநுதல்விழியினை இவைநான்குமராகம்
 அருவமுமுருவமுமாகிநின்றமவ்... ..*
 அருவமுமுருவமுமகன்றுநின்றனை*

சொல்லொடுபொருளுமாய்த்தோன்றிநின்றமச்.*

சொல்லையும்பொருளையும் துறந்துநின்றனை ... *

இவை ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்.

அந்நலம்விழைந்தவர்க்கறமுமாயினை*

பொன்னலம்விழைந்தவர்பொருளுமாயினை ... *

இன்னலம்விழைந்தவர்க்கின்பமாயினை

மெய்ந்நலம்விழைந்தவரீடுமாயினை*

இவையோரடி நான்கம்போதரங்கம்.

முத்தொழிலின்வினைமுதனீ-மூவர்க்குமுழுமுதனீ...*

எத்தொழிலுமிதந்தோய்நீ-இறவாததொழிலினை ...*

இருவிசம்பின்மேயோய்நீ-எழின்மலரின்மிசையோய்நீ.

அரவணையிற்றுயிற்றோய்நீ-ஆலின் கீழமர்ந்தோய்நீ....*

இவை முச்சீரோரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

பெரியைநீ-சுதியைநீ-பெண்ணுநீ-ஆணுநீ... ..*

அரியைநீ-எளியைநீ-அறமுநீ-மறமுநீ... ..*

விண்ணுநீ-மண்ணுநீ-வித்துநீ-விளைவுநீ*

பண்ணுநீ-பயனுநீ-பகையுநீ-உறவுநீ*

இவை இருசீரோரடிப்பதினாறம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு-இது-தனிச்சொல்.

கற்பனைகழன்றதின் பொற்கழலிறைஞ்சுதும்.....*

வெண்மதிக்கடவுண் மீமிசைத்தவழ்தரத்.....*

தண்முகிற்சுலங்க டாழ்வுறப்படிதலிற்*

செங்காலன்னமும் வெண்மருப்பேனமும்... ..*

கீழ்மேறுருவ வாரழற்பிழம்பாய்... ..*

நின்றநின்றன்மையுணர்ந்தும்*

பொன்றிகழ்புலியூர் மன்னுகிழவோனே..... இதுகரிதகம்.

இது-தாழிசை அம்போதரங்கங்கட்கிடையேயராகவுறுப்புப்பெற்றுக் கலியறுப்பாறுங் குறைவின்றி வந்தமையால் வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. இவ்வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், சிறுமை பெருமையின் நிஆறடித்தரவேவந்தவாறுகாண்க.

(௫௮)

கலிப்பா-முற்றிற்று.

வெண்கலி

சேல்செய்தமதர்வேற்கட்சிலைசெய்தகடிதைதல்.....*

மால்செய்தகுழற்கோதைமகிழ்செய்யநடஞ்செய்யும்.....*

தருணவிளம்பிறைக்கண்ணித்தாழ்சடைபெம்பெருமானின்..*
 கருணைபொழிதிருநோக்கிற்கணியாதகன்னெஞ்சம்... ..*
 வாமஞ்சால்மணிக்கொங்கைக்கொசிந்தொல்குமருங்குலவர்..*
 சாமஞ்சால்கடைநோக்கிற்கொந்நூருகாநிற்குமால்... ..*
 அவ்வண்ணமாநிறிந்தகமென்றாலகமகம்விட்*
 டெவ்வண்ணமாநிறிந்ததின்று*
 இது-கலித்தளைதட்டுத் துள்ளலோசைத்தாய் வெண்பாவேபோல்மு
 டிந்தமையால் வெண்கலிப்பா. (ருசை)

அற்புதமணிமன்றிலடிகணின்னடியுன்றார்... ..*
 மைக்கடல்விடமென்னும்வடவைத்தீயெழுவஞ்சி*
 நொள்ளவடிவீழ்ந்தார்க்குதவிலர்நாணுந்தொல்...*
 கைத்தலவயத்தர்வரத்ததர்கைசெய்யாச்*
 சித்திரமன்னசிலர்... ..*

இது-பிறதளைவிரவியந்த வெண்கலிப்பா. இதனுள் நொள்ளக்
 குற்றெழுத்துவிட்டிசைத்தவழித் தனியேநின்றுமுதற்கண்ணேரரசை
 யாயிற்று. அவ்விட்டிசை வல்லொற்றெழுதெனுகையாய்நடத்த
 லின் இதுவிட்டிசை வல்லொற்றெனுகை. (சூய)

தொடலைக்குறுந்தொடித் தோகாய்நம்பாவை... ..*
 படலைச்சிறுமுச்சி யுச்சிப்பகங்கிள்ளை*
 பேதைக்குழாத்தொழி நென்னற்பொழுதின்கண்... ..*
 வீதிக்கேறின்று விளையாட்டயருங்கால்*
 அஞ்சனக்கண்ணாளுந் தாழ்மணிதில்லைச்... ..*
 செஞ்சடைக்கூத்தனார் வெள்விடைமேற்றேற்றன்றும்..*
 உண்ணெக்குருக வெதிர்ப்பட்டிடையாணைக்... ..*
 கண்ணிற் பிணித்துமனத்திற்கொடுபுக்... ..*
 கிறைவளைசிந்த வணிகுகில்சோரப்... ..*
 பிறரநியாவண்ணம் புணர்ந்தும்புணராள்போல்.....*
 மையுண்கண்ணீர்சோரச்சோர்தலும்வார்குழலார்.....*
 கைகொத்தெடுத்துக் கடிமனைகொண்டிய்ப்பப்*
 பைந்தண்குளிரி படுத்துக்கிடத்தலும்... ..*
 செந்தீப்பிழம்பிற் கிடத்திச்செருச்செய்வ*
 தந்தோகொடிதுகொடி தென்செய்தீரன்னைமீர்... ..*
 பொன்னஞ்சிலையே சிலையாப்புரமெப்தான்*
 தண்ணென்கமிக்கை கொணர்ந்தாரோதம்மினென ...*
 மின் றந்தருண்ணிடையா பெங்கோன்விதைத்தொங்கல்*
 தன்றந்தைதாளெறிந்தார்க் கன்றித்தாரொன்றெற் ...*
 கன்றேபகைநோக் களித்தாண்மற்றம்ம... ..*
 சிறியாள்பெரும்பித் தறிந்திருந்நுஞ்செவ்வி*

அநியாதுநாத்தேனது *
இது - செப்பலோசைத்தா ஒருபொரு ணுதலி அவ்வாறுவந்த
மையால் கலிவெண்பா. (சூக)

வெண்கலி - முற்றிற்று.

கொச்சகம்

அடி கொண்டகுனிப்பன்றையரிபிரமர்முதலானோர். *
முடி கொண்டதலைவணக்கின்குனிப்பெல்லாமுறைமுறைபோய்க். *
கடி கொண்டபொழிற்றில்லைநடராசன்கழற்காலில்... .. *
குடி கொண்டபடிபோலுமிடத்தாளிற்குஞ்சிதமே. *
இது - கலித்தளைதட்டித் தனிச்சொற் சுரிதகம்பெறுது தனியேவந்
ததரவுகொச்சகம். (சூஉ)

மல்லாண்டதிரடிண்டோணமிமுதலுமணிநாவிற்... .. *
சொல்லாண்டமறைமுதலும்பலராங்குத்தலைவெய்த *
பல்லாண்டுசெவச்செல்லாவினையோரும்பனிப்பெய்த *
அல்லாண்டநல்லிருளிலடலாபிந்தொழிலினையே. இதுதரவு.

அதனால்—இதுதனிச்சொல்.

பல்பேருழிசெல்லினுமடிகட்... .. *

கொல்லையுஞ்செல்லாதாகுமாகலின் *

அளவில்காலமலக்கணற்றுழலுமென் *

தளர்வுநோக்காய்போலுநோக்கில்..... *
கருணைசெய்தருளாயல்லை.. *

அருணலம்பழுத்தவாடல்வல்லோயே *

இது - சுரிதகம்இதுதனிச்சொற்சுரிதகம்பெற்றுவந்ததரவுகொச்சகம்

குழைதூங்குகழைமென்றோட்கோமாரிகொலைக்கண்கள் ... *

இழைதூங்குமுலைக்கண்ணவத்தேயெய்தாநாணெய்த *

உழைதூங்குகுயிலேங்கவுருமுத்தீயுகநக்கு *

மழைதூங்குபொழிற்றில்லைமணிமன்றுண்டஞ்செய்வோய்... *

மீனேற்றின்னுவசத்தான்றனிதுஞ்சவிழிந்தோய்நின்.... *

ஆனேற்றின்னுவசமோவடடேலற்றினூர்தியோ... .. *

கானேற்றபைங்குழின்கவளமாக்கணத்தின்கண் *

வானேற்றபகிரண்டம்வாய்மபிக்கவல்லதே... .. *

இவை யிரண்டிந்தரவு-எனவாங்கு-இதுதனிச்சொல்.

பைந்துழாய்மவுலிப்பண்ணவணுவப்ப.. *

அந்தணர்பழிச்சவுமறத்தின்புங்கவன்... .. *

முனியான்முனிவன்போலும்... .. *

அனையதன்றேபான்றோர்கடனே *

இது-சுரிதகம்-இதுதரவிணைக்கொச்சகம்.

(சுர)

மறைதங்குதிருமன்றினடங்கண்முகழ்பூத்துக்*
கறைதங்குபடவரவமிமையாதுகண்விழிப்பக்*
குறைதங்குலைநிறையிற் கோளிறைழக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்குதலையுவுநிரம்பாதுநிரப்பெய்தும்*
பிறைதங்குசடைக்கற்றைப்பெரும்பற்றப்புவியூரோய்*

இதுதரவு-எனவாங்கு-இதுதனிச்சொல்.

வெள்ளொருக்குங்குரும்பாம்பும்பொன்மத்துமிலைச்சியெம*
துள்ளிருக்கும்பெருமானின்றிருமார்பினுறவழுத்தும்*
கள்ளிருக்குங்குழலுமையாண்முலைச்சுவட்டைக்கடுவொடுங்கும்...*
முள்ளொயிற்றகறையரவமுழையென்றுதுழையுமால்...அதாஅன்று
சிலைக்கோடுபொருமருப்பிற்புகர்முகனின்றிருமார்பில்... ..*
முலைக்கோடுபொருசுவட்டைக்கண்டுநின்முழவுத்தோள்*
மலைக்கோடிவிளையாடும்பருவத்துமற்றுந்தன்*
கொலைக்கோடுபட்டவெனக்குலைந்துமனங்கலங்குமால்-அதாஅன்று
விடமாரீந்தகடரிலைவேல்விடலைநின்மணிமார்பில்*
வடமாரீந்தமுலைச்சுவட்டைக்கண்டிதன்மருப்பெந்தை*
தடமார்பம்விடர்செய்யச்சமர்செய்தான்கொல்லென்று.*
கடமாவெங்கவுட்சிறுகட்கயாசுரனைவியக்குமால்... ..*

இவைமூன்றுந்தாழிசை-அதனால்-இதுதனிச்சொல்.

சிலைமுகங்கோட்டுமச்சிவல்லரித்தடங்கண்*

முலைமுகங்கோட்டினணகுமால்... ..*

மலைமுகங்கோட்டுநின்மற்புயமறைந்தே... ..*

இது-சுரிதகம்-இதுதரஒன்றுந்தாழிசை-மூன்றும் இடையிடைத
னிச்சொல்லும்பெற்றுச் சுரிதகத்தா லிறுதலில் சிஃரூழிசைக் கொ
ச்சகம்.

(சுரு)

ஒருநோக்கம்பகல்செய்யவொருநோக்கமிருள்செய்ய... ..*
இருநோக்கிற்றொழில்செய்துந் துயில்செய்துமினைத்துயிர்கள் ...*
கருநோக்காவகைகருணைக்கண்டுணுக்கஞ்செய்துந்நானத்... ..*
திருநோக்கவருநோக்கமிருநோக்குஞ்செயச்செய்து... ..*
மருநோக்கும்பொழிற்றில்லைமணிமன்றுண்டஞ்செய்வோய்... ..*

இதுதரவு.

கடிக்கமலப்பார்வைவைத்துங்கண்ணொர்காணுநின்*
அடிக்கமலமுடிக்கமலமறியாதேமறிதுமே*
முத்தொழிலின்முதற்றொழிலோன்முடியிழந்தான்றலையிழந்த..*
அத்தொழிலிற்கென்றறியேமறிதொழிற்குமவல்லமே*
இருக்கோலமிட்டிமின்னுமுணராதாலெந்தைநின்*
திருக்கோலமியமுணர்ந்துசிந்திக்கக்கடவமே... ..*

நான்மறைக்குந் துறைகண்டார்தோளிழந்தார்நாவிழந்திநீ*

கூன்மறைக்கமறைப்புண்டேமுய்த்துணர்வுபெரியமே*

தாமடிகண்மறந் துமறித்தலைகொண்டார்கலைவல்ல*

மாமடிகள்யாமடிகண்மறவாமையுடையமே*

பலகலையுங்குலமறையும்பயின் றுணர்ந் தும்பயன்கொள்ளா*

துலகலையுஞ்சிலகலையுமுணராத்தேமுணர் துமே*

இவைஆறுந்தாழிசை-அதனால்-இதுதனிச்சொல்.

அம்மநின்றன்மை பெய்ம்மனோருணர்தற்*

கரிதேயெளிதே யாதல்*

பெரிதேகருணைசிறியேமாட்டே*

இதுளரிதகம்-இதுபஹுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. (சூசூ)

சூன்முகத்தசுரிமுகங்கணினாத்தார்ப்பத்தொடுகடல்வாய்*

வான்முகத்தமழைக்குலங்கண்மறிபுனல்வாய்மறித்தென்னக்*

கான்முகத்தமதுகரத்தின்குலமீண்டிக்கடிமலர்வாய்த்*

தேன்முகக்கும்பொழிந்நிலைத்திருச்சிறந்தம்பலத்துறைவோய் *

புற்புதமுந்தொலைவெய்தநிலையெய்தாப்புலையுடம்பி*

னிற்புதவுதுறந்திறவாவின்பலீடெய்தவொரு*

நற்புதவுதிருந்தன்னநறும்பொதுவினங்கையுடன்*

அற்புதவுமானந்தநடம்பயிலுமறவோய்கேள். இவையிரண்டுந்தரவு

எவ்விடத்திலெப்பொருளுமொருங்குண்ணவிருக்குநீ*

வெவ்விடத்தையெடுத்தமுதுசெய்ததுமோர்வியப்பாமே*

என்பயிலாவுலகடங்கவொருநொடியிலெரித்திடுநீ*

விண்பயிலுமெயின்மூன்றுமெரித்ததுமோர்வீராமே*

பெருவெள்ளப்பகரண்டந்தரித்திடுநீபெயர்த்துமலை*

பொருவெள்ளப்புனத்தங்கைதரித்ததுமோர்புகழாமே*

மாயையினுலனைத்துலகுமயக்குநீமாமுனிவர்*

சேயிழையார்சிலர்தம்மைமயக்கியதோர்சிறப்பாமே*

மேதக்கபுனங்கடொலைத்திடுநீவெகுண்டாய்போல்*

மாதக்கன்பெருவேள்விதொலைத்ததுமோர்வன்மையே*

ஒருருவாய்நிறைந்தநீயிருவர்க்கன்றுணர்வரிய*

பேருருவொன்றுடையையாய்நின்றதுமோர்பெருமையே*

இவைஆறுந்தாழிசை.

அறிவினிலறிபவரறிவதையலதொரு*

குறியினிலறிவுறுகுறியினையலை*

உளவையினுளவளவுணர்வதையலதுரை*

அளவையினளவிடுமளவினையலை*

அருவெனிலுருவமுமுனையுருவெனிலரு*
 உருவமுமுனையலையுபயமுமலை*
 இலதெனிலுள துள தெனிலிலதில துள*
 தலதெனினின துருவநிபவரொவர்*

இவைநான்சுமராகம்.

எத்தொழிலுங்கரணங்களிற்றந்தநினக்கிலையெந்து*
 மெய்த்தொழில்செய்வ துமடி கேள்வினையாட்டுநிமித்தமே*
 சீராட்டுநினக்கிலையச்சீராட்டுஞ்சிறுமருங்கும்*
 பேராட்டிவினையாட்டுன் பெயர்த்தாகிநடந்ததே...*
 மெய்த்துயரமுயிர்க்கெய்தும்வினையாட்டுமுலகின்ற*
 அத்திருவுக்கிலையதுவுமவர்பொருட்டேயாமன்றே*
 இன்னருளேமன்னுயிர்கட்கெத்தொழிலுமீன்றெடுத்த*
 அன்னைமுனிவதுந்தனயர்க்கருள்புரிதற்கேயன்றே*
 எவ்வுருவுநின்னுருவுமவருருவமென்றன்றே*
 அவ்வுருவும்பெண்ணுருவுமாணுருவுமாயவே*
 நின்னலாதவளில்லையவளலானியில்லை*
 என்னினியேயவனுமவருமாயிருத்தியால்.....*

இவை ஆறுந்தாழிசை-அதனால்-இதுதனிச்சொல்.

தந்தைநீ-தாயுநீ-தமருநீ-பிறருநீ.....*

சுந்தைநீ-உணர்வுநீ-சீவநீ-யாவுநீ.....*

இவையிருசீரோரடியெட்டம்போதரங்கம்

எனவாங்கு-இது தனிச்சொல்.

நெஞ்சகங்குழைந்து நெக்குநெக்குருகநின்.....*

குஞ்சிதசரண மஞ்சனித்திறைஞ்சுது... ..*

மும்மலம்பொதிந்த முழுமலக்குரம்பையில் ... *

செம்மாந்திருப்பதுதீர்ந்து *

மெய்ம்மையிற்பொலிந்தவிற்பெற்றப்பொருட்டே

இது-சுரிதகம்-இதுமயங்கிசைக்கொச்சகம்.

(சுர)

கொச்சகக்கலி-முற்றும்--கலிப்பாமுற்றிற்று.

க லி யி ன ம்.

செல்லார்பொழிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங்கள்*

பொல்லாமணியைப்புகழ்மின்னுவம்மின்புலவீர்காள்...*

முத்தேவர்தேவைமுகி லூர்திமுன்னுன.....*

புத்தேளிர்போலப்புகழ்மின்னுவம்மின்புலவீர்காள் ...*

ஆங்கற்பகக்கன்றளித்தருளுந்நில்லைவனப்.....*
 பூங்கற்பகத்தைப்புகழ்மினோவம்மின்புலவீரகாள் ... *

இது-இரண்டடியாய் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடிக்கி ஈற்றடி மிக்
 குவந்த கவித்தாழிசை. (௬அ)

இருகூற்றுருவத்திருந்தண்பொழிற்றில்லை.....*

ஒருகூற்றின்கூத்தைபுணராய்மடநெஞ்சே

ஒருகூற்றின்கூத்தைபுணராயெனினம்ற்றப்.....*

பொருகூற்றந்தோற்றப்புலம்பேல்வாழிமடநெஞ்சே *

இது இடைமடக்காய் ஈற்றடிமிக் குவந்த நான்கடிக்கவித்தாழிசை.()

காளியாடக்கனலுமிழ்கண்ணுதல்

மீளியாழிதல்பாருமே.....*

மீளியாடல்வியந்தவடோற்றெனக்.....*

கூளியாடிக்குனிப்பதும்பாருமே

இதுஇரண்டாமடிமுறைந்திடைமடக்கா யீற்றடிமிக் குவந்தநான்கடி
 க்கவித்தாழிசை. (ஏய)

பானற்கருங்கட்பசுந்தோகையேமெய்ப்பயன் றுய்ப்பவத்

தேனக்கலர்கொன்றைசாளுப்பியந்தந்தசெயலோர்கிலார்

ஊனக்கணிதுபீளைபொழுதும்புறக்கண்ணுளக்கண்ணதாம்

ஞானக்கணையாதனல்குப்பிரான்நில்லைநடராசரோ

இதுநெடிலடிநான்காய்வந்தமையால் கவித்துறை. (ஏக)

செவ்வாய்க்கருங்கட்பைந்தோகைக்கும்வெண்மதிச் சென்னியற்கும்.

ஒவ்வாத்திருவருவொன்றேயுளதவ்வுருவினெம்

நெவ்வாச்சியமென்றெறித்திசைப்பேமின்னருட்புலியூர்ப்

பைவாய்ப்பொரியரவல்குலெந்தாயென்றுபாடுதுமே.....*

இதுநேரசைமுதலாகிய கட்டளைக்கவித்துறை -இதன்முதலடிமு

ரணமிக்கிவந்தமையால் வழிமுரண்டொடை. (எஉ)

கரும்புஞ்சுரும்புமரும்பும்பொரும்படைக்காமர்வில்வேள் *

இரும்புங்கரைந்துருகச்செய்யுமாலிறும்புதிதன்றே

விரும்பும்பெரும்புலியூரொம்பிரானருண்மேவிலொரு

துரும்பும்படைத்தழிக்குமகிலாண்டத்தொகுதியையே ... *

இதுநிரையசைமுதலாகிய கட்டளைக்கவித்துறை இதன்முதலடிவழி

யெதுகை. (எக)

கூகாவென்றுகுறைப்பதல்லாற்சமன்

வாவாவென்னில்வோமெனவல்லீரோ

தேவேசன்பயிநில்லையெனல்லையில்.....*

சேர்வீரோலதுசெய்யவுமவல்லீரோ

இது அளவடி நான்காய் வந்தமையால் — கவிவிருத்தம்.

இது அடிதோறுமிரண்டாமெழுத்து நெட்டெழுத்துவரத்தொடுத்த
மையால் நெடிலெழுதை-முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தேவரத்தொ
டுத்தமையால் நெடின்மோனையுமாம் மூன்றாமடியும் நான்காமடி
யும் முதலெழுத்தனுவெழுத்தாய் வந்தமையில் அனுமோனை(எச)

கலிப்பாவினமுற்றிற்று.

வஞ்சிப்பா.

வையமீன்றமறைக்கிழவனும்*
கொய்துழாய்மவுலிக்குணக்கொண்டலும் *
தருவார்நீழற்றார்வேந்தனும்*
வரன்முறைதாழ்ந்துவாழ்த்திசைப்ப*
மைசீருணர்வின்மழமுனிவனும்... ..*
பையரவரசும்பணிந்திறைஞ்ச*
இமயம்பயந்தவிளங்கொடியொடும்.....*
தமனியப்பொதுவிற்றாண்டவம்புரி*
தில்லைவாணநின்றிருவடிக்கீழ்ச்*
சொல்லுவதொன்றிதுசொல்லக்கேண்மதி *
கமலலோசனன்கண்படுக்கும்.....*
அமளியைநின்மருங்காதரித்தனை*
செங்கேழ்நறுநுதற்றிருமகளோடும்*
அங்கவனுறைதருமாழிச்சேக்கையைப்*
புலிக்கான்முனிவரன்புதல்வனுக்கு*
நலத்தருகருணையினயந்தளித்தனை,அவன்....*
அதனால்*
பாபலுமமளிபுமின்றிமன்றநின்.....*
வாயிலினெடுநாள்வைகனையவத்*
திருமனையனையவற்களித்தநின்... ..*
மெய்த்தொழிலன்றேவீழிநல்குவதே.....*

இது குறளடிவஞ்சிப்பா-இதனடிதோறு முதற்கண்ணேபொது
ச்சீர்பதினாறும்வந்தன-தார்வேந்தனும் -எ-ம்-குணக்கொண்டலும்-
எ-ம்-மறைக்கிழவனும்-எ-ம்-தாண்டவம்புரி-எ-ம்-வஞ்சிச்சீர்தான்கு
ம்வந்தன-இதனுள்ளே-அங்கவனுறைதருமாழிச்சேக்கையை-எனஆ
சிரியவடிஅருகிவந்தது- அவன்-என வஞ்சி யிற்றின்கண் அசைகூறு
ய்வந்தது. (எடு)

கடித்தாமரைக்கண்ணன்விழிக்கமலந்தா*
வடித்தாமரைச்சுடர்ப்பரிதியளித்தருளினை - அதனால்*
புதுமலர்ப்பொழிற்றில்லைவாண.....*
உதவியின்வரைத்தோவடிகள்கைம்மாறே*

இதுசிந்தடிவஞ்சிப்பா.

(என)

வஞ்சியினம்.

பிணியென்றுபெயராமே... ..*
 துணிநின்றதவஞ்செய்வீர்... ..*
 அணிமன்றலுமைபாகன்... ..*
 மணிமன்றுபணியீரோ... ..*

என்னென்றுபெயராமே... ..*
 கன்னின்றதவஞ்செய்வீர்... ..*
 நன்மன்றலுமைபாகன்... ..*
 பொன்மன்றுபணியீரோ... ..*

அரிதென்றுபெயராமே... ..*
 வரைநின்றதவஞ்செய்வீர்... ..*
 உருமன்றலுமைபாகன்... ..*
 திருமன்றுபணியீரோ... ..*

இது-குறளடிநான்காய் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடிக்கி வந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. (எஎ)

பொன்செய்மன்றில்வாழ்... ..*
 கொன்செய்கோலத்தான்... ..*
 மின்செய்தாடொழார்... ..*
 என்செய்கிற்போ... ..*

இது-குறளடிநான்காய்வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. (எஅ)

ஒன்றினம்பரலோகமே... ..*
 ஒன்றினம்பரலோகமே... ..*
 சென்றுமேவருந்தில்லையே... ..*
 சென்றுமேவருந்தில்லையே... ..*

இது-சிந்தடிநான்காய்வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். (எஈ)

வஞ்சிப்பாவினமுற்றிற்று.

மருட்பா.

அரசியல்கோடாதர்நடியார்ப்பேணும்... ..*
 முரசியருனைவேன்மன்னர் - பரசோன்... ..*
 கழலிணைப்பொதுவில்காப்பாக... ..*
 வழிவழிசிறந்துவாழியோபெரிதே... ..*

இது-முன்னர் வெண்பாவும் பின்னர் அகவலும் புறநிலைவாழ்த்தா
ய்வருதலில் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா. வெள்ளடியும் ஆசிரியவடியு
ஞ்சமமாகலின் இதுசமனிலை. (அய)

பருந்தளிக்குமுத்தலைவேற்பண்ணவற்கேயன்றி...*
விருந்தளிக்கும்விண்ணோர்பிறர்க்குந்-திருந்த...*
வலனுயர்சிற்பின்பின்றவாணனக்...*
குலமுனிபுதல்வனுக்கீந்த...*
அலைகடலாகுமிவ்வாயிழைநோக்கே.....*

இதுவும் அவ்வாறே கைக்கிளைப்பொருள்மேல் வருதலில் கைக்கிளை
மருட்பா. வெள்ளடிகுறைந்து ஆசிரியவடிமிகுதலின் இதுவியனிலை

வம்மினமரங்காண்மன்றுடையான்வார்தழல்கண்...*
மெய்மினுறுதிபிதிதலை - மெய்மொழிமந்.....*
றென்மொழிபிழையாதாகும்...*
பின்வழிநுமக்குப்பெரும்பயன்றருமே.....*

இது-வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

(அஉ)

வாழ்த்துமின்றில்லைநினைமின்மணிமன்றம்.....*
தாழ்த்துமின்சென்னிதலைவற்கு - வீழ்த்த.....*
புறநெறியாற்றாதநெறிபோற்றி.....*
நெறிநின்றொழுதுதிர்மன்ற.....*
நுறையறிமாந்தர்க்குச்சூழ்கடனிதுவே.....*

இது-செவியறிவுறாமருட்பா.

(அங)

மருட்பா-முற்றிற்று.

சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

வச்சணந்திமாஸ்யெஸ்னாம்
வெண்பாப்பாட்டியல்
மூலமும், உரையும்,

—ॐ—

வரையறுத்தபாட்டியல்
மூலமும், உரையும்,

—ॐ—

இயற்றமிழாகிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவரையரவர்கள்

அஷ்டாவதான

வீரசாமிசெட்டியாரவர்கள்

இவர்கள்முன்னிலையில்,

திஸ்வையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிமாலபண்டிதர்

பிழையறப்பரிசோதித்து

யாழ்ப்பாணம் அளவையம்பதி

கனகசபைபிள்ளுவரையவர்கள் கேட்டுக்

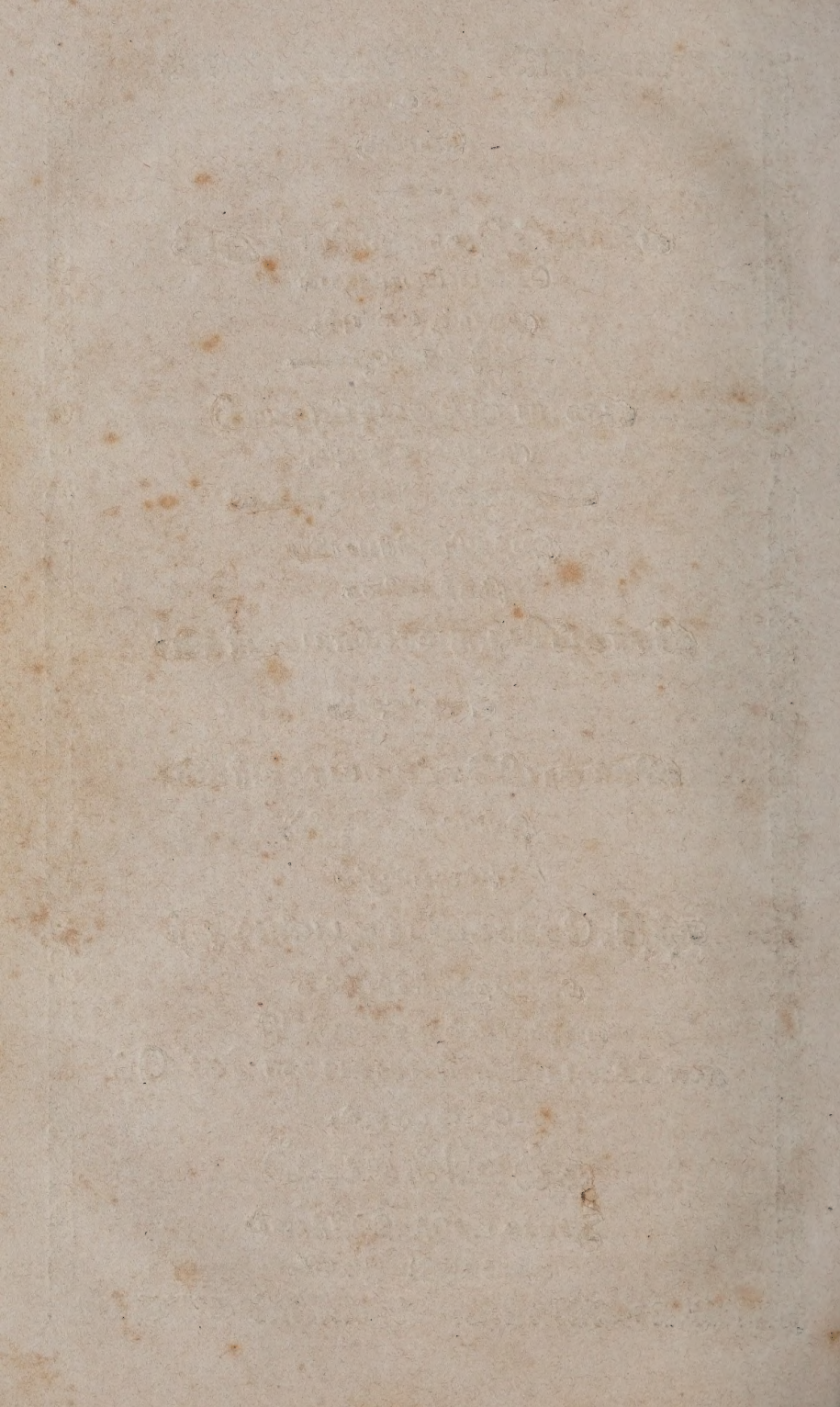
கொண்டதனால்,

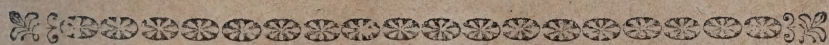
கல்விக்கடல்

அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பித்தனர்.

ஆனந்தனா ஆடிமூ

1854

சிவமயம்.

வச்சணந்திமாஸிஎன் னும்

வெண்பாப்பாட்டியல்

மூலமும், உரையும்.

முதலாவது,

முதன்மொழியியல்.

மதிகொண்டமுக்குடைக்கீழ்வாமன்டலர்த்தாள்... ... *

துதிகொண்டிநாளுந்தொழுது, துதிகொண்ட... ... *

பல்கதிர்வேலுண்கண்ணாப்பாட்டியலைக்கட்டுரைப்பன்.....*

தொல்லுலகின்மீதேதொகுத்து... ... *

(என்பதுகுத்திரம்) யாதானுமொருநூலுரைக்குமிடத்துப்பா
விரமுரைத்துரைக்கவென்பதுமரபு. பாயிரமென்பதுமுகவுரை,
அப்பாயிரம், பொதுவுஞ்சிறப்புமெனவிருவகைப்படும், அவற்று
ட்பொதுப்பாயிரம் நான்குவகைப்படும். (சூ) ஈவோன்றன்மைமயித்
வியற்கை, கொள்வோன்றன்மை கோடன்மரபென, வீரிரண்டெ
ன்பபொதுவின்ருகையே. என்ருராகலில், இவற்றுள் ஈவோன்ற
ன்மைஆசிரியனிலக்கணம், ஈதலியற்கைஅவன்வித்தைகொடுக்குமு
றைமை, கொள்வோன்றன்மைமாணுக்கனிலக்கணம், கோடன்மரபு
அவன்வித்தைகொள்ளுமுறைமை. ஆசிரியரிருதிருத்தர், கற்கப்படு
வோரும், கற்கப்படாதோருமென. அவருட்கற்கப்படுமாசிரியர்நா
ன்ருதிருத்தர். (சூ) மலைநிலம்பூவேதுலாக்கோலென்றின்ன, ருலைவி
லுணர்வுடையார். கற்கப்படாவாசிரியர்நான்குதிருத்தர். (சூ) கழ
ற்பெய்குடமேமடற்பணமுடத்தெங்கு, குண்டுகைப்பருத்தியோ
ழவையனையாரே. மாணுக்கருமிருதிருத்தர், கற்பிக்கப்படுவோரும்,
கற்பிக்கப்படாதோருமென. அவருட்கற்பிக்கப்படுமாணுக்கராவ
கையர். (சூ) தன்மகளுசான்மகனேமன்மகன், பொருணனிகொடு
ப்போன்வழிப்பிவோனே, யுரைகொள்ளாரோடிவனெனமொழிப.
இவர்குணம். (சூ) அன்னங்கிளியேநன்னிறதெய்யரி, யானையானே
றென்றிவைபோலக், கூறிக்கொள்வர்குணமாண்டோரே. கற்பிக்க
ப்படாமாணுக்கொண்வகையர்-(வெ)மடிமானிபொச்சாப்பன் காழு
கன்கள்வ, எடுதொய்பிணியாளாளுரச்சினத்தன், மறிமாறுதெஞ்ச
த்தவனுள்ளிட்டென்மர், நெடுநூலைக்கற்கலாகார். ஆசிரியனியுமு
றைமை. (சூ) ஈதலியல்பேயியல்புறக்கிளப்பிற், பொழிப்பேயகல
மெச்சுநுட்பமெனப், பழிப்பில்பல்லுரைப்பின் நதாவின்ன், புகழ்
ந்தமதியிற்றிகழ்ந்தநாளிற், நெளிந்தவநிவினன் நெய்வம்வாழ்த்திக்,
கொள்வோனுணரும்வகையிற்றவன்வயிற், கொள்வரக்கொடுத்த

ன் மரபென மொழிப. கொள்வோன்முறைமை. (சூ) கொள்வோன்
 முன்மைகூறுங்காலைப்பொழுதொடுசென்றுவழிபடன்முனியான், மு
 ன்னும்பின்னுமிரவினும்பகலினு, மகலானுகியன்பொடுபுணர்ந்தா
 ன், காசறவுணர்ந்தோன்வாவெனவந்தாந், கிருவெனவிருந்துசொல்
 லெனச்சொல்லி, நெஞ்சுகளாகுசச்செவிவாயாகக், கேட்டவைகே
 ட்டவைவலவனாகிக்கொடுத்தனகோடலவ்னதுபண்பே. இவையெ
 ல்வாநூன்முகத்துமுணாக்கப்படுதலிற்பொதுப்பாயிரமாம். இன்ச்
 சிறப்புப்பாயிரமெண்வகைப்பிரம் (சூ) ஆக்கியோன்பெயரோவழி
 யேயெல்லை, நூற்பெயர்யாப்பேதுதலியபொருளே, கேட்டோர்ப்
 யனோடாபெண்பொருளும், வாய்ப்பக்காட்டல்பாயிரத்தியல்பே.
 என்னுராகலின். அன்றியும்இவ்வெட்டின், காலம், களன், காரண
 மென் னுமிடமுன்றையங்கூட்டிப்பதினென் நென்பாருமுளர் (சூ)
 காலங்களேனகாரணபென்றிம்முவகையேற்றிமொழிநருமுளரே .
 என்னுராகலின். அவற்றுள், ஆக்கியோன்பெயரொன்பதுநூல்செய்
 தஆசிரியன்பெயர், இந்நூல்யாராற்செய்யப்பட்டதோவெனின்,
 கற்றவர்புகழங்களுந்தையென்பெரும்பதிக், சூற்றமில்வாய்மைக்கு
 ணவீரபண்டிசனென்னும் ஆசிரியனாற்செய்யப்பட்டது. வழியே
 ரொன்பது, இன்னதின்வழித்தென் மல் இஃது, எந்நூல்வழித்தோ
 வெனின், இந்திரகாளியென்னும்பாட்டியன்மரபின்வழித்து. எல்
 லையென்பதுநடக்குமெல்லை, இஃது, எவ்வெல்லையெனடக்குமோ
 வெனின், தமிழ்வழங்குமிடமெங்குமென்க. நூற்பெயரொன்பது
 நூலினதுபெயரிதுவென்மல். இந்நூல்என்னபெயர்த்தோவெனி
 ன், எய்தியமணிப்பூணிலங்குமணி நெயிந்தேர்வேந்தர்குமில்லி
 கெழுமலர்த்தாள், விளங்கெழின்மாடத்துக்களந்தையெம்பெருமா
 ன், வளர்ந்தகீர்த்திவச்சணந்திதேவனென்னுமாமுனிசெய்வித்தத
 னால், வச்சணந்திமாலையென்னும்பெயர்த்து. யாப்பென்பது, தொ
 ருத்தும், விரித்தும், தொகைவிரிப்பித்தும், மொழிபெயர்த்துமா
 க்கல். அவற்றுள், இஃசெவ்வாறுக்கப்பட்டதோவெனின், தொகுத்
 தாக்கப்பட்டது. துதலியபொருளென்பது, எடுத்தாக்கொண்ட
 பொருளின்னதென்மல். இஃது, எடுத்தாக்கொண்டபொரு
 ள்யாதோவெனின், பாட்டியன்மரபு. கேட்டோரொன்பது, நூ
 லாய்வார் - இப்பாட்டியலாய்ந்தோர்யாரோவெனின், சிங்காவண்
 புகழ்செறிபொழிந்திருமலைப், பங்கயமலர்த்தாட்டண்டிதொன்
 னுமுனிவராய்ந்தாரொன்றுணர்க. பயனென்பது, இன்னபய
 க்குமென்மல். இந்நூலோதவென்னபயக்குமோவெனின், அ
 றம், பொருள், இன்பம், வீடென்னநாக்கினையும்பயக்கும்.
 காலமென்பது, இன்னார்காலத்திந்நூல்செய்த தென்மல். இந்நூல்

பார்காலத்துச் செய்ததோவெனின் , குருத்தவாமணிமுடிக்கொற்ற
வர்கோமான் , திருத்தகுமணிமுடித்திரிபுலனதேவனென் னுமாச
ன்காலத்திற்செய்ததென்றுணர்க . களனென்பது நூல்கேட்பித்ததி
ன்றாவைக்களத்தென்றல் . இந்நூல்கேட்பித்ததியாரவைக்களத்தெ
னில் , கடவுண்முதலியநற்சங்கத்தாரவைக்களத்தென்றுணர்க . கரா
ணமென்பது நூல்செய்தற்குக்காரணமின்னதென்றல் . இந்நூல்
பாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின் , பரந்தபாட்டியன்
மரபுகளிற்கரந்நுகிடந்தபொருளையெல்லாம் , ஒருகோவைப்படு
த்தல்காரணமென்றுணர்க . சிறப்புப்பாயிரமென்பது தானுணர்த்
தியவெழுந்தஅந்நூற்கு , இன்றியமையாதது . இந்நூற்குச்சிறப்பு
ப்பாயிரம்பாடோவெனின் . (வெ) பண்பார்கவிஞர்வியந்தேத்தப்
பாட்டியலாம் , வெண்பாவந்தாதிவிளம்பினான் , நண்பாருங் , கோ
டாதகீர்த்திக்குணவீரபண்டிதனும் , பீடார்களந்தைப்பிரான் . என்னு
ணர்க . இந்நூலுள் , இவ்வாதியியலென்னபெயர்த்தோவெனின் ,
முதன் மொழியிலக்கணமுணர்த்தினமையின் , முதன் மொழியிய
லென்னும்பெயர்த்து . அற்றேல் , எடுத்தகுத்திரந்தொடுத்தபொ
ருள்யாதோவெனின் , தெய்வவணக்கமுமதிகாரமுமுணர்த்துதனு
தலிற்று . (இ-ள்) மதிக்கொண்ட - தொழுது . எனத்தெய்வவணக்கங்
கூறப்பட்டது . பாட்டியலைக்கட்டுரைப்பன் — தொகுத்து . என
அதிகாரங்கூறப்பட்டது . நுகிக்கொண்டபல்கதிர்வேனுண்கண்ணு
ய்என்பது , மகபேமமுன்னிலை . இந்நூலுள் சிலசெய்யுளில்மகபே
முன்னிலைவரும் (க)

பாயிரம் - முற்றும்.

தொகுத்துரைத்தமங்கலஞ்சொல்லெழுத்துத்தானம் ... *
வகுத்தபாலுண்டிவருணம் , பகுத்தநாள்... .. *
தப்பாக்கதிகணமென்றினைந்தின்நன்மையினைச் *
செப்புவதாமுன்மொழியின்சீர்... .. *
(எ-ன்.) உரியமேவாத்தினுளொன்றும்பொருளியைவெனப்பெ
யரும், முறையும், தொகையுமுணர்த்து - நறு (இ-ள்) மங்கலமுதலாக
க்கணம்மீறாகக்கிடந்தபத்தினையுஞ் , சொல்வதுமுதன் மொழியின்
ன்மை . (எ-று) இப்பத்தினையுந்தத்தமிலக்கணமுரைக்குஞ்ஞத்திர
த்துள்ளேகாட்டிதும் (உ)

(மங்கலப்பொருத்தம்.)

சீரொழுத்துப்பொன்பூதிருமணிநீர்திங்கள்சொற்... .. *
கார்பரிதியானைகடலுலகம், தேர்மலைமா... .. *
கங்கைநிலம்பிறவுங்காண்டகையமுன்மொழிக்கு *
மங்கலமாஞ்சொல்லின்வகை... .. *

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையேமுற்கூறியபத்தனாள் அடுத்தமங்கலமா
ராய்கின்றது (இ-ள்) சீர்முதலாசநிலமீறாகவெண்ணப்பட்டபத்தொ
ன்பதும்பிறவும் முதன்மொழியிடத்தேநின்றற்குரியமங்கலச்சொல்
வினதுகூறுபாடாம். (எ-று) பரியாயநாமம்வரினுமிழுக்காது. (ங)
(சொற்பொருத்தம்)

வகையுளியேசீர்தல்வனப்பின்றாய்நின்றல்... ...*

தொகையார் பொருள்பலவாத்தோன்றல், தகையில்... *

பொருளின்மையிதுதிரிதலேபோல்வ... ... *

தருமுதற்சீர்ச்சொற்காகுந்தப்பு... ...*

(எ-ன்.) முன்மொழிக்காகாதசொல்லின்னதென்றியம்புகின்றது.

(இ-ள்.) முதலெடுத்தக்கொண்டமூவசைச்சீரியவாகியசொற்கண்ம
ங்கலத்தவாயினும் வகையுளியேசீர்ந்தனவும், சிறப்பில்சொல்லும், பல
பொருட்கேற்றசொல்லும், பொருளில்சொல்லும், தோன்றல், தி
ரிதல், கெடுதலென்னும்வகாரவினதுச்சொல்லும், முன்வைக்கப்ப
டா (எ-று.) எனவேஅல்லனயாவையுஞ்சொல்லற்பாலனவென்று
ணர்க... ... (சு)
(எழுத்துப்பொருத்தம்.)

தப்பாதமுன்றைந்தேமுன்பான்றவறிலவென்... ...*

ரொப்பாமுதற்சீர்க்குணாசெய்வார், செப்புங்கால் ... *

தண்டாதநான்காறெட்டாகாதவிற்கென்று... ... *

கொண்டாரொழுத்தின்குறி... ...*

(எ-ன்.) முன்மொழி எழுத்திலக்கணமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒற்றுட்ப
டமுன்றும், ஐந்தும், ஏழும், ஒன்பதுமாகியவெழுத்தான்மு
தன்மொழிக்குவருவதுதன்று. நான்கும், ஆறும், எட்டிமாகியவெ
ழுத்தான்முதன்மொழிக்குவருவதுதீது. (எ-று.) இரண்டெழுத்தா
ராயாதவிட்டதெற்றுக்கெனின் (வெ) முன்மொழியாகலால்மூவ
சைச்சீரல்லனநன்மைசாறெய்வநவிலாமை. என்னுமிதனான்மறுக்க
ப்பட்டது. ஒற்றுட்படவென்பதெற்றாற்போந்ததெனின், ஒற்
ரொழிந் தொன்பதெழுத்தான்வருவதொருமூவசைச்சீரின்மையி
னென்க. ஒற்றைப்படவருவனவியனிலை, இரட்டைப்படவருவ
னசமனிலை (இ)
(தானப்பொருத்தம்)

குறிலைந்துந்தந்தெழில்கொண்டிஊஒளசேர்ந் ... *

தறிபாலனாடியாவைந்தும், இறைவன்பேர்... ... *

முன்னெழுத்துப்பாலனில்வைத்தெண்ணிமூட்டேமரணம் *

வன்னுமிவைத்தென்றேயெண்: ... *

(எ-ன்) ஐவகைத்தானமுமெய்வகையாகவிளக்கின்றது. (இ-ள்) குற்றெழுத்தைந்தோடுநீந்தமக்கொத்தநெடிலச்சேர்த்து, இலக்களநின்றதானத்துமுறையேஐகாரஒளகாரங்களைச்சேர்த்தால், உயிரும், உயிர்மெய்யுமென்று சொல்லப்பட்டதொகையெல்லாம் ஐந்துகூறியடங்கும், இவற்றைப்பாட்டுடைத்தலைமகனியற்பெயரின் முதலெழுத்தின்கூற்றைத்தொடங்கிப், பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரணமெனவருவித்தால், அவற்றுள், மூப்பும்மரணமுமாக; அல்லனமுதற்சீரின்முதலெழுத்தாய்வருவன நன்கு. (எ-று)... (ஈ)

(பாற்பொருத்தம்.)

எண்ணுங்குறிலாணியைந்தநெடிலெல்லாம்... ... *

பெண்ணாகுமொற்றாய்தம்பேடாகும், பெண்ணினு... ... *

டாண்புணர்ச்சிக்கவவ்வெழுத்தேமயங்கினுமாம்... ... *

மாண்பிலபேடென்றார்மதித்து *

(எ-ன்) பாலிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) குற்றெழுத்தெல்லாமாண்பாலெழுத்தாம், நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பாலெழுத்தாம், ஒற்றெழுத்தும், ஆய்தலெழுத்தும் அலியெழுத்தாம். ஆண்பாலைப்புகழுமிடத்து ஆணெழுத்துச்சிறப்புடைத்து. பெண்பாலைப்புகழுமிடத்துப்பெண்ணெழுத்துச்சிறப்புடைத்து. மயங்கிவந்தவெண்ணும்வகையப்படா. அலியெழுத்து முன்னிற்குந்தகைமையவல்ல(எ-று) முதன்மொழியென்பதிகாரத்தாற்கொள்க ... (எ)

(உணர்பொருத்தம்.)

மதித்தகசதநபமவ்வோடுவவ்வும்... ... *

உதித்தமைந்ததாற்குற்றியிரும், அதித்தமுதென்... ... *

ருதிமொழிக்குந்தசாங்கத்தயலுக்கும்... ... *

திதிவவேயென்றார்தெரிந்து... ... *

(எ-ன்) உண்டியிரண்டுமுணர்த்தியவெழுத்தாலவற்றுட் கொண்டவமுதெழுத்துக்கூறுகின்றது. (இ-ள்) கசதநபமவ்வென்னும் ஒற்றுக்களேமும், அதுஉஎ என்னுநான்கு குற்றியிரும், அமுதவெழுத்தாம். அவைமொழிமுதலும், தசாங்கத்தயலும், வந்துவழங்குமரபினவாம். (எ-று)... ... (அ)

தெரிந்தயரலமேற்சேர்த்தவாவோவும்... ... *

புரிந்தவற்றொற்றாய்தப்பள்ளி, விரிந்த... ... *

அளவொடுகான்மாத்தியையுமா மென்றறிந்தோர்... ... *

உளவென்றநஞ்சென்றொழி... ... *

(எ-ன்) எஞ்சினின்றநஞ்செழுத்துநவில்கின்றது. (இ-ள்) கூறியபரலக்கள்மேலேறிய ஆகாரஒகாரமும், யரலவென்னுமொற்றும், ஆய்தப்பள்ளியும், ஒற்றியிரொன்னும்அளபெடையிரண்டும், மகரக்கு

அங்கமும், அய்தக்கு அங்கமும், ஆகியபதினான்குமந்தஞ்செழுத்காம்
அவை ஆதிமொழிக்குந்தசாங்கத்தயனுக்குமாகா. (எ-று) முகம்சீ
ராகிய மங்கலச்சொல்லின்கண் நஞ்செழுத்துவந்தனவாலொவெ
னின், (சூ) நஞ்சுமமுதமாமங்கலம்புகினை. என்பவாகலின், மூவ
சைச்சீருள் மங்கலச்சொல்லொழியக்கொள்க. நஞ்சினுமமுதினுநா
ட்டப்படாவாகியெஞ்சினின்று உயிரும் உயிர்மெய்யும், மெய்யும் எப்
பாற்பட்டவெனின், (சூ) அமுதெழுத்தென்றவாதுயிர்நான்கொயி
ம், புணர்ந்தமெய்யையுணர்ந்தமுதென்ப. எ-ம், மெய்யாமமுதின
மேலியவுயிரும் பொய்தீர்புலவர் பொருந்தின வென்ப. எ-ம், நஞ்
சாமொற்றொடு நடந்தவுயிர்களும் வஞ்சமில்புலவர் மறுத்திலவென்ப.
எ-ம், இருவகையுண்டிபென்றெடுத்தனவல்ல, தாமேநிற்பினுந்
தோமிலவென்ப. எ-ம், கொள்க. இவையிந்திரகாளி... .. (க)

(வருணப்பொருத்தம்)

ஒழிபாவுயிரனைத்துமொற்றுமுதலாறும் *

அழிபாமறையோர்க்காமென்பர், மொழியும், ... *

அடைவேயோராறுமரசர்க்காமென்பர்... .. *

படையாதசாதிகளின்பண்பு... .. *

(எ-ன்) வருணநான்கனுள் மறையோர்சாதியும், அரசர்சாதியும
றையின்து. (இ-ள்) உயிர்பண்ணிரண்டுமொற்றுமுதலாறும், பயி
லுந்தன்மைப்பார்ப்பனச்சாதி, அல்லாமெய்யினடையவேயாறு,
மல்லார்புயத்துமன்னர்சாதி (எ-று) (ஈ)

பண்பார்வணிகர்க்காம்பாங்கிலவறன்க்கள்... .. *

மண்பாவுஞ்சுத்திரர்க்காமற்றையவை, நண்பாள்... .. *

அரனரிசெய்மாங்கதிர்கூற்றும்மழைபொன்மெய்க்குப்... .. *

பிரமண்படைப்புயிர்க்குப்பேசு... .. *

(எ-ன்) அல்லாவருணமிரண்டுமுணர்த்திச் சொல்லாப்படைப்புஞ்
சொல்லுகின்றது. (இ-ள்) வறன என்னுந்நான்குமெய்யும்வணிகர்
வருணமாம். முளவென்னுமிரண்டுஞ்சுத்திரவருணமாம். அரன், அ
ரி, செவ்வாய், புதன், இரவி, மதி, இயமன், வருணன், வியாழன், என்
னுமொன்பதுபுத்தேளிரும், முறையேயிரண்டிரண்டாகப்பதினெ
ட்டுமெய்யும்படைத்தார், பண்ணியிருப்பிரமண்படைத்தான்
(எ-று) இச்சுத்திரத்துட்கதினொன்பொதுப்படக் கூறியதுகதிரி
ண்டுங்கோடற்கு. படைப்பையதிகாரத்தாற்றழிஇக்கொள்ளாதெயி
த்தோதித் தொடுத்தமைபடைப்புவேண்டாமெ முதலாறமுவிற்றா
தலாணும், பிறர்நூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதலாணுமென்க. அன்
றியுமிவ்வெழுத்துசுட்டுத்தெய்வம், அவ்வவர்களெனக்கொள்ளப்ப
ட்டதெனினுமமையும்... .. (ஐ)

முதன்மொழியியல்

௭

(நாட்பொருத்தம்)

பேசுமுயிரடைவேநான்காவப்பின்னைந்து... ...*

மாசிலாப்பூராடமற்றொருமூன், றுசிலாப்... ...*

பேருத்தராடமாமென்றுபெரிசுணர்ந்தோர்... ...*

பாரித்தார்தாளின்பரிசு... ...*

(௭-ன்) ஏறியமுதலெழுத்திற்குநாளிசைப்புழி யாறிருயிர்க்கு,நா
ளறிவிக்கின்றது.(இ-ள்) அஃதுஇஈஎன்னுநான் குயிருங்கார்த்தினை,உ
ஊஎஈஊஎன்னுமைத்தும்பூராடம்;ஒஊஒஊவென்னுமும் உத்
திராடமாம்.(௭-று)... ... (ய௨)

பரிசுடையகவ்வரியினுன்கிரண்டுமூன்றுந்*

தெரிவுடையமூன்றடைவேசெப்பிற், பிரிவுடைய ... *

ஊணமேயாதிசையெயொண்புநர்ப்புசம்புசம்... ...*

பேணியுரைத்தார்பிரித்து... ...*

(௭-ன்) கவ்வுருக்கநாளுரைக்கின்றது.(இ-ள்)ககாகிகிஎன்னும்நா
ல்குந்திருவோணம், குகுவென்னுமிரண்டுத்திருவாதிரை, கெகே
கை பென்னுமூன்றும்புநர்ப்புசம், கொகோகௌஎன்னுமூன்று
ம்புசமாம்.(௭-று)... ... (ய௩)

பிரிந்தசுகரத்துநான்கைந்துபின்மூன்*

றறிந்தகலமுதன்மூன்றாகும், செறிந்த... ...*

ஞகரத்தொருமூன்றுநன்குணர்ந்தோராய்ந்த... ...*

புகர்தீரவிட்டமாம்போற்று... ...*

(௭-ன்) சுகரஞ்சுவருக்கங்களுக்குநாளுணர்ந்துகின்றது.(இ-ள்)
சசாசிசீசன்னுநான்கும் இரேவதி, சுசுசெசேசைசஎன்னுமைந்
அச்சிவினி,சொசோசௌவென்னுமூன்றும்பரணி, ஞஞாஞெய
ன்னுமூன்றும்புவிட்டமாம்.(௭-று)... ... (ய௪)

போற்றுந்தகரமிரண்டேழ்மூன்றும்பொய்தீர்த்தோர்... *

சான்றுவர்சோதிமுறஞ்சதயம், வேற்றனுடம்... *

கேட்டைபூரட்டாதிக்கணகரத்தோராமும்... ...*

வாட்டமிலாமும்மூன்றும்பவந்து*

(௭-ன்) தகரநகரவருக்கங்களுக்குநாளுரைக்கின்றது.(இ-ள்) ததா
வென்னுமிரண்டும்சோதி, திதிதுதுதெதேதையென்னுமேமும்வி
சாகம்,தொதோதௌவென்னுமூன்றுஞ்சதயம்,நநாந்ந்நுதுவெ
ன்னுமாமும் அனுடம், நெநேநையென்னுமூன்றுங்கேட்டை,
நொநோநௌவென்னுமூன்றும்பூரட்டாதயாம்(௭-று)... ... (ய௫)

வந்தபகரத்துநான்கிரண்டாறுத்திரந்தொட்... ...*

டந்தமிலாமூன்றாகும்வ்வடைவே, வந்ததற்பின்... ...*

ஆறுமகமூன்றுடன்மூன்றாயிலியம்பூரமா... ...*

மாறின்மகரத்தின்மாட்டு... ...*

(எ-ன்) பகரவருக்கத்திற்கும் , மகரவருக்கத்திற்கும் , நன்னுரைக்கின்றது, (இ-ள்) பபாபிபியென்னுநான்கும் உத்திரம், பபுவென்னுமிரண்டும் அத்தம், பெபேபைபொபோபெளவென்னுமாறுந்நித்திரை, மமாமிமீமுமுவென்னுமாம் மகம், மெமேமைமென்னுமும் ஆயிவியம், மொமோமௌவென்னுமும் பூரமாம் (எ-று) (யௌ)

மாட்டியகரத்துள்யாவுத்திரட்டாதி... .. *

சுட்டியபூகாரயோகாரங்கள், காட்டிய... .. *

மூலம்வகரத்தொருநான்குரோகணிமான்... .. *

தொலாதநான்கெனவேசொல் *

(எ-ன்) யகரவகரவருக்கங்களுக்கு நன்னுரைக்கின்றது, (இ-ள்) யாவொன்றும் உத்திரட்டாதி, யூயோவென்னுமிரண்டும் மூலம், வவாவியென்னுநான்கும் உரோகணி, வெவேவைவெளவென்னுநான்குமிருகசிரமாம். (எ-று) (யௌ)

சொல்லியநான்மூவொன்பதாகத்துணிந்தொன்று .. *

புல்லியமூன்றைந்தேநீபொருந்தாவாம் - அல்லனவற்... *

றட்டமராசியினுசியமியையும்... .. *

விட்டொழித்தனன்றெனவேவேண்டு... .. *

(எ-ன்) பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்முதலெழுத்தினுட்கும், மங்கலமொழிமுதலெழுத்தினுட்கும் பொருந்தமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) சொல்லியநாளிருபத்தேழையும், ஒன்பதொன்பதாகமூன்றுகூறுக்கிப் பாட்டுடைத்தலைமகனியற்பெயரின் முதலெழுத்தினுளைத் தொடங்கிக்கூறுகளையெண்ண ஒன்று மூன்றுஐந்துஏழ்வரிற்பொருந்தாஅல்லாதநாட்களுட்பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்முதலெழுத்தினிராசிதொடங்கிஎட்டாமிராகிறாட்களும்பொருந்தாவயினுசியமாகியஎண்பத்தெட்டாங்கால்நின்றநாளுட்பொருந்தா. எ-று.) புல்லியவென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மூன்றுமொன்பதின்மூன்றுமைந்துமேமும்பொருந்துமெனக்கொள்க. (கு) மூன்றுமொன்பதின் மூன்றைந்தேழும், பொருந்துமென்றுபுகலுவர்புலவர், என்பதுஇந்திரகாளி (யௌ)

(கதிப்பொருத்தம்)

வேண்டும்குறிவன்மையீரெழுத்தாஸ்விண்ணோர்க்காம்... *

ஆண்டநெடிந்முதலுன்கந்தமொழித், தீண்டிய... .. *

மென்மையாமக்கட்கிவையிரண்டுமெய்க்கதிக்கு... .. *

நன்மையாமூன்மொழிக்குநாட்டு... .. *

(எ-ன்) ஓதியநாற்கதியுணர்த்தியவெழுந்தவற்றாகியிரண்டுமறிவிக்கின்றது, (இ-ள்) அஇஉஎயென்னுநான்குகுறியும்கசடதபவென்

னுமைந்தொற்றுந்தெய்வகதியாம். ஆகலையென்னுநான்குநெட்
யியரும், ஐஞ்ஞைநம வென்னுமைந்தொற்றும், மக்கட்கதியாம். இ
வ்விரண்டுகதியெழுத்துமுன் மொழிக்குநன்மையுடையவாம். எ-று.

நாட்டியஒழுபரவழைந்வன்மைக்... ... *

கீட்டியவந்தயிவைவிவங்காம், காட்டா... ... *

தொழித்தநரகர்க்கென்றோதினூரின... ... *

எழுத்தாகாவாதுயிடை... ... *

(எ-ன்.) ஒழிந்தகதியிரண்டுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஒழுவெ
ன்னும்உயிரிரண்டும், யரலழுவென்னுமிடையொற்றுநான்கும், வன்
மையிதுதிபென்று சொன்னநகரமும்விலங்குகதியாம், காட்டா
தொழிந்தஐஒளவென்னுமுயிரிரண்டும், வகரளகரனகரமென்னுமு
ன்றொற்றும்நரகர்க்கதியாம், இக்கதியிரண்டும் முதன்மொழிபிடத்து
வரப்பெறுவெனக்கொள்க... ... (உ0)

(கணப்பொருத்தம்.)

ஆதியிடையிதுமுற்றுநேராநினைபென்... ... *

ரோதுவந்தீர்தீமாகமொண்ணவர்க்கம், தீதிலோர்... ... *

சொற்றூர்மதிபரிநிகாணிலமாதீர்மதியு... ... *

முற்றுகியாமுன்மொழிக்கு... ... *

(எ-ன்.) என்வகைக்கணமுமுணர்த்துற்று (இ-ள்) ஆதிநேர், இடை
நேர், இறுதிநேர், முற்றுநேர், ஆதிநினை, இடைநினை, இறுதிநினை
முற்றுநினைஎன்னுகூறப்பட்ட, கூவிளங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவி
ளங்காய், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய், தேமாங்கனி,
கருவிளங்கனிஎன்னுமெட்டுமுறைபானே, நீர், தீ, வானம், துறக்
கம், மதி, பரிதி, காற்று, நிலம்என்னும்பெயரினையுடைத்தாம். இ
வற்றுள்ளீரும், திங்களும், துறக்கமும், நிலமும் முதன்மொழிக்
காகும், ஒழிந்தனவாகா, துறக்கத்தையியமான நென்பாருமுளர்.

முன்மொழியாகலாண்முவகைச்சீரல்லன... ... *

நன்மைசாறெய்வநவிலாமை, முன்மொழிக்... ... *

கீட்டியதொன்மையிலக்கணங்களிவ்வகையே... ... *

காட்டிமகலக்கவிக்கு... ... *

(எ-ன்.) கணந்தருகிறப்பின்காரணமுணர்த்திமணந்தபத்திலக்கண
ம்வருமிடமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வென்பாவுரிச்சீரானும், வ
ஞ்சியுரிச்சீரானும்வந்த என்பெருங் கணங்கட்குந்தெய்வமபித்த
மையிற்காட்டுமுன்மொழிபிடத்து, முவகைச்சீர்நாட்டியேனையவ
ற்றைவிலக்கியதொல்லோரிலக்கணங்கள்மங்கலமுதலாக, இவ்வகை
யே அம்முவகைச்சீரின்கட்காட்டாநின்றன அகலக்கவிக்கென்றவா
று(வெ) திருமங்கைநின்றகலாடெவ்வுதோய்நீங்கும், தருமங்கணி

ங்சலாச்சார்வார், இருநிலத்து, மன்னருள்ளார்தாமுந்தாள். வச்சண
ந்திமாமுனிவன், இன்னருளானோக்குமிடம்... ... (உயை)
முதன்மொழியியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது,
செய்யுளியல்.

கவிகமகன்வாதிபேவாக்கியெனக்காசில் *

புவியின்மேனூல்வர்புலவர், கவிகடாம்... ... *

ஆசுமதுரமேசித்திரம்வித்தாரமென்ப... ... *

பேசுவார்நால்வர்க்கும் பேர்... ... *

(என்பதுசூத்திரம்) இவ்விடமென்னபெயர்த்தோவெனின், செய்
யுளிலக்கண முணர்த்தினமையிற்செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து.
இச்சூத்திர நுதலியபொருள்பாதோவெனின், பத்துவகையிலக்க
ணமும்வித்தாரக்கவிக்குவேண்டினார்அவ்வித்தாரக்கவிகளையும், ஒழி
ந்துநின்றகவிகளையு முணர்த்தியவேண்டிப்புலவரது பெயருமு
றையுந்தொகையுங்கூறி, அவருள்முதற்புலவராகிய கவிகளதுபெய
ருமுணர்த்து. ந்று. (இ-ள்.) கவி, கமகன், வாதி, வாக்கியெனப்புலவ
ர்நால்வர், அவருள், ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி
மெனக்கவிகள்நால்வர். (எ.று.)... ... (க)

(ஆசுகவி-)

பேரொழுத்தீற்சொல்லிற்பொருளிற்பெருங்கவியில் ... *

சீரலங்காரத்திற்றெறிந்தொருவன், நேர்கொடுத்த... ... *

உள்ளுரைக்கப்போதுரைப்பதனையாசென்றார்... ... *

எள்ளாதநாலொருபித்து... ... *

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே ஆசுகவிபேசுகின்றது. (இ-ள்.)
இவ்வொழுத்தாலேபாடுக, இச்சொல்லாலேபாடுக, இப்பொருளா
லேபாடுக, இந்தயாப்பாலேபாடுக, இவ்வலங்காரத்தாலேபாடுகளென்
றொருவன்சொன்னவுள்ளுரைக்கவெனதினோபாடப்படுவதுஆசுகவி
யாம். (எ-று.) ஆசுகவிபாடும்புலவனும்ஆசுகவியாம். இவற்றிவ்வரண்மி
முன்றமகப்படப்பாடுதல் சிறப்புடைத்து... ... (உ)

(மதுரகவி.)

எடுத்தபொருளினோடோசையினிதாய்... ... *

அடுத்தவைசெஞ்சொல்லாயணியும், தொடுத்த... ... *

தொடையும்விளங்கவவைதுதிப்பச்சொல்லின்... ... *

இடமுடையமாமதுரயாப்பு... ... *

(எ-ன்.) மதுரகவியிதுவென்கின்றது. (இ-ள்) ஓசையும்பொருளு

மினிதாய், முழுதுஞ்செஞ்சொல்லாய், அலங்காரமுந்தொடையுந்
தெற்றென்று கேட்டார் துதிக்கும்படிபாடுவது மதுரகவியாய்.
(எ-று.) இக்கவிபாடுவோனும் மதுரகவியாய். சிறுபான்மையிற்றி
சைச்சொல்லும், திரிசொல்லும், வடசொல்லுமருவினுமிழுக்காது.
வ-று, பூமகளுநல்வாழ்வுபெற்றாள்புனாதிர்ந்த, நாமகரும்பல்கலை
யுநண்ணினாள், தோமகல்சீர், வையநிகழ்ச்சுளந்தை வச்சணந்திமா
முனிவன், செய்யபதகமலஞ்சேர்ந்து... ... (க)

(சித்திரகவி.)

யாப்புடையமாலொழுகியாவேனையவும்... ... *
வாய்ப்புடையசொல்லின்வகுத்தமைத்து, நீப்பிலா,... ... *
வண்ணமுந்தொன்னான்மடபுவழுவாமல்... ... *
பன்னுவதுசித்திரத்தின் பா... ... *
(எ-ன்.) சித்திரகவியித்தன்மைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) மாலொ
ழுகி, சக்கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதை
கரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங்கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்க
ம், கோழுத்திரி, ஒழுத்துப்பா, வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு,
இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்
பறடை, வினாவுத்தரம், சருப்பதோபத்திரம், எழுத்துவருத்தனை,
நாகபந்தம், முரசுபந்தம், நிரோட்டம், சித்து, ஒருபொருட்பாட்டு,
பலபொருட்பாட்டு, மாத்திரைப்பெருக்கம், மாத்திரைச்சுருக்கம்,
எழுத்துப்பெருக்கம், எழுத்துச்சுருக்கம், இன்னவைபிறவுமாகிய
பலவிகற்பாற்செய்யப்பட்டோசைகெடாமல், எழுத்துக்குற்றம்,
சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்ற
ம், என்னுங்குற்றங்கள்படாமல், பாடப்படுங்கவிசித்திரகவியாய்.
(எ-று) இக்கவிபாடுவோனுஞ்சித்திரகவியாய். இவையெல்லாமையா
ப்பதிகாரத்திற்கண்டு கொள்க... ... (ச)

(வித்தாரகவி)

பாங்கார்தொடர்நிலைப்பாப்பாதஞ்சேர்தனிப்பா... ... *
நங்ககலப்பாக்களிரண்டாகும், ஆங்குத்... ... *
தொடர்நிலைப்பாதன்விகற்பஞ்சூழ்வனையாய்சொல்வீற... *
கடையிலவேபென்றுரைத்தார்கண்டு... ... *
(எ-ன்.) அகலக்கவிபுகல்கின்றது. (இ-ள்.) பலசெய்யுட்கள்கூடிவந்
ததொடர்நிலைச்செய்யுளும், அடிபலவாய்நடக்குந்தனிப்பாச் செ
ய்யுளுமென்னுமிருநிறமுமகலக்கவியாய். அவற்றுட்பொடர்நிலை
ச்செய்யுளைவிகற்பிக்குமிடத்து ஏற்றபொருளெடுத்துப்பாடுவோ
ரளவல்லது இன்னஅளவென்றுரைப்பதரிது. (எ-று.) அகலக்கவி
பாடுவோனும் அகலக்கவியாய்... ... (ரு)

(பிள்ளைக்கவி.)

கண்ணோக்கிற் பிள்ளைக்கவிதெய்வங்காக்கவெனக்... .. *

கொண்டிரைக்குந் தேவர் கொலையகற்றி, ஒண்டொடியாய்... *

சுற்றத்தளவாவகுப்பொடுதொல்லிருத்தம்... .. *

முற்றுவித்தனாலின்முறை... .. *

(எ-ன்.) பலவிகற்பங்களிற்சிலவெழுத்துரைப்பான்வேண்டியவற்றுள், பிள்ளைக்கவிக்கிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) பிள்ளைக்கவி பாடுமிடத்து வேண்டுங்கடவுளைச்சுட்டிப்பாட்டுடைத்தலைவனை அவன்கற்றத்தொகையொடு தேவர்கொலையகற்றிக்காக்கவென, வகுப்பாலும், ஆசிரியவிருத்தத்தாலும்பாடுக(எ-று.) கண்ணோக்கினென்றுமிருத்துச்சொல்லியவதனால், காப்புக்கவிகளைமூன்றைந்தேழோன்பதுபன்னொன்றாகத்தொடுத்தாக்காப்புமாலையென்று பாடுகையுமுளதென்றுணர்க (சு)

முறைதருமூன்றாதிமூவெழீருந்திங்கள்... .. *

அறைகநிலம்பத்துமாண்டைந்தேழ், இறைவனையார்க்... *

சுந்தஞ்சிறுபறையேயாதியாய்மூன்றொழித்துத்... .. *

தந்தநிலமோடோழுஞ்சாற்று... .. *

(எ-ன்.) இதுவுமது (இ-ள்.) பிள்ளைப்பிரபந்தம்மூன்றாமாதமுதலிருபத்தோராம்மாதம்வரை ஒற்றித்தமாதமாகியபதினாமாதங்களினுங்கேட்பிக்கப்படும், அன்றியும், ஐந்தாமாண்டினும், ஏழாமாண்டினுமிக்கவிகேட்பிக்கினுமிழுக்காது. பெண்பிள்ளைக்கவிபாடுமிடத்து, சிறுபறைகொட்டலும், சிற்றில்சிறைத்தலும், சிறுதேருருட்டலுமாகிய மூன்றுநிலமுமொழித்து ஒழிந்தவேழுநில மும்பாடப்படும். (எ-று.) இவ்வேழுடன், சுழங்கு, அம்மனை, ஊசல்என்னுமூன்றையுங்கூட்டிப்பத்தாகப்பாடுவாருமுளர்... .. (எ)

சாற்றரியகாப்புத்தால் செங்கீரைசப்பாணி... .. *

மாற்றரியமுத்தமேவாரானை, போற்றரிய... .. *

அம்புலியேயாய்ந்தசிறுபறையேசுற்றிலே... .. *

பம்புசிறுதேரோடும்பத்து... .. *

(எ-ன்.) பிள்ளைக்கவிக்கேற்றபத்துநிலமுமுணாக்கின்றது. (இ-ள்) காட்டும், தாலும், செங்கீரையும், சப்பாணியும், முத்தமும், வாரானையும், அம்புலியும், சிறுபறைமுழக்கலும், சிற்றில்சிறைத்தலும், சிறுதேருருட்டலும், எனமுறையானேபாடுக. (எ-று) நிலங்கள்பத்து, தம்மிலொக்கக்கொண்டபாடுமிடத்து ஒற்றிக்கப்பாடுவதுசிறப்புடைத்து, இரட்டித்துப்பாடினுமோசைபெயர்த்துப்பாடுக... (அ

(பச்சந்தமாலை, அந்தாதி.)

பத்தாதிநூற்றதம்பலசந்தமாலையாம்... .. *

ஒத்தாயவெண்பாவொருநூறு, ஒத்தசீர்... .. *

அந்தாதிபாகுங்கலித்துறைபுமவ்வகையே... ... *

வந்தாலதன்பேரவை *

(எ-ன்.) பல்சந்தமாலைகளும், அந்தாதிபுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பத்துமுதலாக நூற்றுக நின்றவிகற்பத்ததுபல்சந்தமாலை விகற்பமாம். நேரிசைவெண்பா நூற்றந்தாதிபாய்வந்தால் வெண்பாவந்தாதி யென்றும், கட்டளைக்கலித்துறைநூற்றந்தாதிபாய்வந்தால், கலித்துறைபந்தாதி யென்றும் பெயர்பெறும். (எ-று.) பல்சந்தமாலை வகுப்பும், ஆசிரியமுமாயந்தாதித்துவரும் (சு)

(கலம்பகம்.)

வைக்கும்புயந்தவம்வண்டம்மனைபாண்மதங்கு... ... *

கைக்கிளைசித்தாசல்களிமடக்கர், மிக்கமறம்... ... *

காலந்தழைபிரங்கல்சம்பிரதங்கர்தூது... ... *

கோலுங்கலம்பகத்தின்சூறு... ... *

(எ-ன்.) கலம்பகவிலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) புயம், தவம், வண்டு, அம்மனை, பாண், மதங்கு, கைக்கிளை, சித்து, ஊசல், களி, மடக்கு, குடி, மறம், காலம், தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், மேகவிநிதூது எனனுமிப்பதினெட்டிற்கலம்பகத்தினுறுப்புப்பொருளாம். (எ-று.) மிக்கமறமென்றுசிறப்பித்தவதனால், இப்பதினெட்டும், கலம்பகத்துக்குநிலைபெற்றவறுப்பு, ஒழிந்தன இன்னவகையான பொருளால்வருபவென்னுநிலை பேறுடையவல்லவென்று கொள்க. ஊரொன்றதுகுடிமை. இரங்கலென்றதுகாமமிக்ககழிபடர்களிவி(ய)

சூறுமொருபோகுவெண்பாகலித்துறைகள்... ... *

மாறின்முதலுறுப்பாமன் விருத்தம், வேறகவல்... ... *

வஞ்சித்துறைவிருத்தம்வான்றுறைவெண்பாமருட்பா... ... *

எஞ்சாக்கலியினங்கொண்டிட்டு... ... *

(எ-ன்.) கலம்பகப்பாவேறுபாடுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) முதலொருபோகுவந்து, அதன்பின்னொருவெண்பாவந்து, அதன்பின்னொருகலித்துறைவந்தால் அவைமுதலுறுப்பாம். அதன்பின் ஆசிரியவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், வெண்மை, வெண்பா, மருட்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தமென்றுசொல்லப்படும் பாக்களியைந்தபடி கொண்டியற்றுக். பிறபாக்கள்வரினுமிழுக்காது (யக)

சுசர்க்குநாறிழிபைந்தையர்க்கிலரசர்க் *

காசற்றதொண்ணுமச்சருக்காம், ஏசா *

எழுபாணம்பான்வணிகர்க்கேனையோர்க்காறைந்... ... *

திழிபிற்கலம்பகப்பாட்டிண்டு... ... *

(சு)

(எ-ன்.) கலம்பகத்திற்கேற்றசுருக்கமியம்புகின்றது. (இ-ள்.) தேவர்க்குநூறும், முனிவர்க்குத்தொண்ணூற்றைந்தும், அரசர்க்குத்தொண்ணூறும், அமச்சருக்கெழுபதும், வணிகர்க்கைகம்பதும், ஏனையோர்க்கு முப்பதுமாகப்பாபிவதேயிழிபு. (எ-று.) ஆசற்றவென்றுசிறப்பித்தவதனால், குறுநிலமன்னரைஅரசரைப்போலவும், முனிவரைப்புத்தேளிரைப்போலவும் பாடினுமிழுக்காது. கலம்பகமும்அந்தாதியாகவேபாடவேண்டுமென்றநிக. ... (௮௨)

(ஒலிபந்தாதி, மும்மணிக்கோவை.)

நுண்டியமுப்பதாயிரொண்கலைவண்ணம்... ... *

முண்டதொவியந்தாதிமுப்பதாம், ஆண்டகவல்... ... *

முன்முறையேவெண்பாகவித்துறையவந்தாதி... ... *

மும்மணிக்கோவைக்குமுதல்... ... *

(எ-ன்.) ஒலிபந்தாதியுமும்மணிக்கோவையு முணர்த்துகின்றது (இ-ள்.) ஓரடிக்குப்பதினாறுகலைதொடுத்தபல்கந்தவகுப்புக்கள்அந்தாதியாகமுப்பது கூடியது ஒலிபந்தாதியாம், நேரிசைஆசிரியப்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், கட்டளைக்கவித்துறையும், முறையேஅந்தாதியாகமுப்பது கூடியதுமும்மணிக்கோவையாம். (எ-று) நுண்டியவென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஒலிபந்தாதிசிறுபான்மைஎட்டுக்கலையால்வரப்பெறுவனவும், மும்மணிக்கோவைசிறுபான்மைநிலைமண்டில ஆசிரியப்பாப் பெற்றுவருவனவு முறவெனக்கொள்க-ஒலிபந்தாதியை, ஒலியலந்தாதியென்பாருமுளர். (௮௩)

(உளர்நேரிசைவெண்பா, உளரிந்நிசைவெண்பா.)

முதல்வனாரின்மேரான்மொழிவன வெண்பா... ... *

அதனைத்தொண்ணூற்றெழுபாணம்பான், மதர்விழியாய்... *

இன்னிசைவெண்பாவிற்குமொக்குமியற்பெயர்... *

அன்னவற்றற்கட்டுகைத்தாராய்ந்து... ... *

(எ-ன்.) உளர்நேரிசைவெண்பாவும், உளரிந்நிசைவெண்பாவும், அவற்றின்றொகையு முரைக்கின்றது. (இ-ள்) பாட்டுடைத்தலைவன் உளர்ப்பெயரொடுத்து நேரிசைவெண்பாவாற்கிறப்பித்துத் தொண்ணூறு, எழுபதுஐம்பது, என்னுத்தொகையாற்பாபிவது உளர்நேரிசைவெண்பாவென்றும், இவ்வாறு இன்னிசைவெண்பாவாற்பாபிவது உளரிந்நிசைவெண்பாவென்றும்பெயர்பெறும். (எ-று) (௮௪)

(கோவை, கைக்கிளை.)

ஆய்ந்தகவித்துறைதானூறகப்பொருண்மேல்... ... *

வாய்ந்தநற்கோவையாமற்றுகைப்பின், எய்ந்த... ... *

ஒருதலைக்காமமுரைப்பவையையெந்தாய்... ... *

வருவிருத்தங்கைக்கிளையாமன்... ... *

(எ-ன்.) கோவையுங்கைக்கிளையுங்கூறுகின்றது. (இ-ள்) கட்டளைக்கலித்துறைநானாறு அகப்பொருண்மேல்வருவன கோவையென்பதாம். ஒருதலைக்காமப்பொருள்பெற்றுவிருத்தம் இருபத்தைந்தாய்வருவனகைக்கிளையாம். (எ-று)... ... (யநு)

முன்னியவெண்பாகலித்துறைமன்னர்பா... ... *

முன்னியமுப்பான்மும்மணிமாலே, மன்விருத்தம்... ... *

நாட்டியநாற்பதுநான்மணிமாலையாம்... ... *

நாட்டியவந்தாதிபாயேய்ந்து... ... *

(எ-ன்) மும்மணிமாலையும், நான்மணிமாலையுமுணர்க்கின்றது (இ-ள்) வெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியமும், அந்தாதியாய்முப்பதுசெய்யுள்வருமாயின் மும்மணிமாலையென்றும், மேற்கூறியபாக்களுடன், ஆசிரியவிருத்தஞ்சேர்ந்து அந்தாதியாய், நாற்பதுசெய்யுள்வருமாயின், நான்மணிமாலையென்றும்பெயர்பெறும். (எ-று)

(இருபாலிருபஃது, இரட்டைமணிமாலே, இணைமணிமாலே.)

ஏய்ந்தவிருபாலிருபதுவெண்பாவகவல்... ... *

ஆய்ந்தவிரட்டைமணியிருபான், ஏய்ந்தசீர்... ... *

வெண்பாகலித்துறையாமேவியநான்காறு... ... *

ஒருண்பாலிணைமணியாமோர்... ... *

(எ-ன்) இருபாலிருபஃதும், இரட்டைமணிமாலையும், இணைமணிமாலையுய்யப்புகின்றது. (இ-ள்) வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், முறையே அந்தாதியாய்வந்து இருபதுசெய்யுளால் முடிவது இருபாலிருபஃதென்றும், வெண்பாவும் கலித்துறையும் முறையே அந்தாதியாய்வந்து இருபதுசெய்யுளால் முடிவது வெண்பாக்கலித்துறையிரட்டைமணிமாலையென்றும், வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், முறையேயந்தாதியாய்தூறு செய்யுளால் முடிவது, வெண்பா அகவலிணைமணிமாலையென்றும், வெண்பாவுங்கலித்துறையுங்கூடி முன்போன்முடிவது வெண்பாக்கலித்துறையிணைமணிமாலையென்றும்பெயர்பெறும். (எ-று)... ... (யநு)

(ஒருபாவொருபஃது, பன்மணிமாலே.)

ஓர்ந்தகவல்வெண்பாகலித்துறையென்றொன்றினால்... ... *

ஆர்ந்தவொருபாவொருபதம்மானே, கூர்ந்தொருபோ... ... *

கூசலொழித்தாற்கலம்பகப்பா வொண்மாலே... ... *

பேசியபன்மணியாம்பின்பு... ... *

(எ-ன்) ஒருபாவொருபஃதும், பன்மணிமாலையுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) ஆசிரியப்பாவேனும், வெண்பாவேனும், கலித்துறையேனும், அந்தாதியாய்ப்பத்துச்செய்யுள்வருவனவொருபாவொருபஃதாம். கலம்பகவுறுப்புகளில், அம்மானையும், ஒருபோகும்,

ஊசலும்ஒழித்து மந்தையவுறுப்புகளாற்பாடுவது பன்மணிமா
லைபென்றுபெயர்பெறும். (எ-று)... ... (யஅ)

(தசாங்கம்.)

புல்லுமலையாறுநாடீர்புனைதார்மா... ... *

கொல்லுங்களிளுகொடிமுரசம், வல்லகொல்... ... *

என்றிவைநஞ்செழுத்தோடேலாவகையுடாப்ப... ... *

நின்றதசாங்கமென்றே... ... *

(எ-று) சின்னப்பூவுணர்த்துவான்ரொடங்கி, அதற்குநிலமாகியத
சாங்கமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை,
பரி, கரி, கொடி, முரசம், செங்கோல், ஆகியபத்தும், தசாங்க
மென்றுசொல்லப்படும், இவைபாடுமிடத்துநஞ்செழுத்துத்தசாங்
கத்துக்குமுன்னுட்பின்னும்வாரமற்பாடுக. (எ-று)... ... (யக)

(சின்னப்பூ, தசாங்கப்பத்து.)

நெருந்தசாங்கத்தைநேரிசைவெண்பாவால்... ... *

நடைப்பதுதொண்ணூற்றின்மேடமுபான், ஓடைப்பான்... ... *

தேர்ந்துரைக்கின்றசின்னப்பூவீணாந்தாற்செப்பினார்... ... *

தேர்ந்ததசாங்கநிலை... ... *

(எ-ன்) சின்னப்பூவும், தசாங்கநிலையுமுரைக்கின்றது. (இ-ள்) தசா
ங்கம்பத்தையும்பொருளாகக்கொண்டு, நேரிசைவெண்பாநூறு
னும், தொண்ணூறனும், எழுபதானும், ஐம்பதானும் பாடுவது
சின்னப்பூவாம். முப்பது பாடினுமிழுக்காது. நிலைமைகடம்பி
லொப்பக்கொண்டிபாடப்படுந்தசாங்கம்பத்தினையும், பத்துவெண்
பாவாற்பாடுவதுதசாங்கப்பத்தென்றுபெயர்பெறும். (எ-று) உய

நிலையார்குடைசெங்கோலூர்நாடுநீள்வேல்... ... *

கொலையார்களிளுகுதினா, சிலைவாள்... ... *

இவற்றின்மேன்மன்விருத்தமீனாந்தாய்வந்தால்... ... *

அவற்றின்பேர்நாட்டலறிவு... ... *

(எ-ன்) விருத்தவிகற்பமுரைக்கின்றது. (இ-ள்) குடை, செங்
கோல், ஊர், நாடு, வேல், கரி, பரி, வில், வாள், இவ்வொன்பதினை
யும்பொருளாகக்கொண்டு, ஒன்றின்மேற்பத்தாசிரியவிருத்தம்புண
ர்த்தால், அப்பொருளோடுபெயர்கொடுத்து, குடைவிருத்தம், செ
ங்கோல்விருத்தம், ஊர்விருத்தம், நாட்டிவிருத்தம், வேல்விருத்தம்
யானைவிருத்தம், குதினாவிருத்தம், வில்விருத்தம், வாள்விருத்த
மென்றுவழங்கப்படும். (எ-று)... ... (உக)

(ஊர்வெண்பா, அலங்காரபஞ்சகம்.)

அறிந்திடிவூர்வெண்பாவையிரண்டாம்வெள்ளை... ... *

செறிந்தகலித்துறைசீர்மன்பா, அறைந்த... ... *

கலங்காதமன் விருத்தங்காண்டகையவண்ணம்... ...*

அலங்காரபஞ்சகமென்றார்... ...*

(எ-ன்) ஊர்வெண்பாலும், அலங்காரபஞ்சகமுமுணர்ச்சிற்றது.

(இ-ள்) ஊரடித்துறேரிசைவெண்பாபத்துவந்தால் ஊர்வெண்

பாவெனவும், நேரிசைவெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியப்பா

வும், ஆசிரியவிருத்தமும், வகுப்புமாகியஐந்துமுறையேவந்தால்

அலங்காரபஞ்சகமெனவும் பெயர்பெறும். (எ-று)... (உருஉ)

(ஊசல், நாழிகைவெண்பா.)

ஆங்கவிருத்தத்தாலறைந்தகலித்தாழிசையால்... ...*

ஒங்கியசுற்றத்தளவாய்சலாம், போங்கடிதை... ...*

தேவர்க்குங்காவலர்க்குந் தேர்ந்நுணர்ச்சகவெண்பாவை... ...*

மேவியநாலெட்டாகவேய்ந்து*

(எ-ன்) ஊசலும், நாழிகைவெண்பாவு முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) ஆசிரியவிருத்தத்தாலாதல், கலித்தாழிசையாலாதல்குற்ற

த்தளவாத்தொகையாகப்பாடுவது ஊசலென்பதாம். நாழிகையள

வைக்குறித்துத்தேவருக்கும், அரசருக்கும், நேரிசைவெண்பா

வால்முப்பத்திரண்டாகப்பாடுவதுநாழிகை வெண்பாவெனப்படும்

(எ-று) ஊசன்முதற்கவியில்வண்ணமுங் கொள்க. வண்ணமென்ப

துவகுப்பு... ... (உருக)

(அட்டமங்கலம், நவமணிமாலையு, தசப்பிராதுற்பவம்.)

வேய்ந்தவிருத்தங்களெட்டட்டமங்கலமாம்... ...*

வாய்ந்தனவொன்பான்மணிமாலையு, ஆய்ந்தங்... ...*

கிசைத்திடுவார்மால்பிறப்பாலினைந்நுவாழித்துத்... ...*

தசப்பிராதுற்பவமாந்தந்து*

(எ-ன்) அட்டமங்கலமும், நவமணிமாலையும், தசப்பிராதுற்பவமு

முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) ஆசிரியவிருத்தத்தற்கவிதோறும், தே

வர்கள் காக்கவென எட்டுக்கவியாகப்பாடுவது அட்டமங்கலமாம். மே

ற்கூறியவாறே ஒன்பதுகவியாகப்பாடுவது நவமணிமாலையாம். மா

ல்பிறவிப்பேதப்பதின்மருங்காக்கவெனத்தனித்தனி ஆசிரியவிருத்

தத்தாற்பத்துக்கவிபாடுவது தசப்பிராதுற்பவமாம். (எ-று) வாழ்

த்தென்பதனையெங்குமொட்டிக்கொள்க... ... (உருச)

(நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து.)

தந்துணர்த்தமன்விருத்தஞ்சார்ந்தகலித்துறைதான்... ...*

அந்தமுறுங்கண்முலைமேலவிரண்டாய், வந்தால்... ...*

நயனபயோதரப்பத்தாமென்றுநன்னூற்... ...*

பயனுணர்ந்தார்முன்புபகர்... ...*

(எ-ன்.) நயனப்பத்தும் பயோதரப்பத்து முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) ஆசிரியவிருத்தத்தானாதல், கலித்துறையினாதல், நய

(ரு)

னத்தையும்,பயோதரத்தையும்பொருளாகக்கொண்டு தனித்தனிப
ப்பத்துக்கவிபாடுவது நயனப்பத்தென்றும், பயோதரப்பத்தெ
ன்றும், பெயர் பெறும். (எ-று)... ... (உயிரு)

(பெண்கள் பருவம்.)

பகருங்காலைந்தேழ்பதினொன்றுபன்மூன் ... *
நகலாதபத்தொல்பானையைந், நிகலாத... ... *
முப்பத்தொன்றிருபான்பேதைமுதலோர்க்குச்... ... *
செப்புவராண்டெலலைத்திறம்... ... *

(எ-ன்.) பேதைமுதலாப்புறத்திலக்கண மாகிய எழுநிலனுமினவ
யென்கின்றது. (இ-ள்.) ஐந்துமுதலேழாவும் பேதை. எட்டுமுதல்
பதினொன்றாவும் பெண்கள். பன்னிரண்டுமுதல்பதினமூன்று
ளவும்பங்கை. பதினொன்றுமுதல்பத்தொன்பதளவுமடந்தை. இருபது
முதல் இருபத்தைந்தளவும்அரிவை. இருபத்தாறுமுதல்முப்பத்
தொன்றளவும்தெரிவை. முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும்பே
ரிளம்பெண். (எ-று) பருவமொன்றுக்குவருடம். ந, ச, உ, ஈ,
ஐ, ஓ, கூ. (உயிசு)

(உலா, குழமகன்.)

திறந்தெரிந்தபேதை முதலெழுவர்செய்கை... ... *
மறந்தயரவந்தாண்மறுகென், நறந்தகலி... ... *
வெண்பாவுலாவாங்குழமகன்மேல்மேவிலவ்... ... *
வொண்பாக்குழமகனுமுற்று *

(எ-ன்.) உலாவும் குழமகனு மாமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்)

பேதைமுதலானோர்காதல்கரவீதியினடப்பேரந்தான் பாட்டுடை
த்தலைவனென்றுகலிவெண்பாவாற்பாடுவது உலாப்புறமாம். மடந்
தையர்கையிற்கண்டகுழமகனைப்புகழ்ந்து மேற்கூறியபாவாற்பா
டுவதுகுழமகனாம். (எ-று.) திறந்தெரிந்தவென்றுமிகுத்துச் சொ
ல்லியவதனால் உலாப்புறத்துமுன் குழமகனைப்பாடினுமிழுக்காது.
அதுதலைவன்,நாடும், நாரும், பெயரு முள்ளிட்டவளந்தோன்
றப்பாடுவது... ... (உயிசு)

(வளமடல்.)

உற்றவறம்பொருள்விடெள்ளியுயர்த்துன்பம்... ... *
பொற்றொடிகாதற்பொருட்டாகப், பெற்றி.... ... *
உணர்த்தகலிவெண்பாமடவிறைவனென்பேர்... ... *
நிறைத்தவெதுகைநிறுத்து... ... *

(எ-ன்.) வளமடல்கூறுகின்றது (இ-ள்) அறம்பொருள்விட்டை
யெள்ளி, இன்பத்தையேவலியுறுத்திப்பாட்டுடைத்தலைவனியற்
பெயருக்குத்தக்கமுழுது மொரோயெதுகையாகத்தனிச்சொல்லி

ன்றிக்கலிவெண்பாவாய் மடலூரும்பெற்றிற்றென்று பாடு வதுவ
ளமடலரம். (ஏ-று.) வளமடலென்பதுரையிற்கோடல்... (உயஅ)

(அங்கமாலையாதிசேசம், கேசாதிபாதம்.)

நிறுத்தவெளிவிருத்தநீறுப்பில்வந்தால் ... *
குறித்தங்கமாலையாக்கொள்க, உறுப்பமைந்த ... *

பாதாதிசேசமுங்கேசாதிபாதமுமா... ... *

ஒதுங்கலிவெண்பாவொன்று... ... *

(ஏ-ன்.) அங்கமாலையும், பாதாதிசேசமும், கேசாதிபாதமுமுணர்
த்துகின்றது. (இ-ள்) உறுப்புக்களை வெளிவிருத்தத்தால்புகழ்ந்
துகோலையாகப்பாடுவது அங்கமாலையாம். அவ்வங்கங்களைக்கலி
வெண்பாவால் புகழ்ந்துபாதாதிசேசமாகப்பாடுவதுபாதாதிசேச
மென்றும், கேசாதிபாதமாகப்பாடுவது கேசாதிபாதமென்றும்
பெயர்பெறும். (ஏ-று.)... ... (உயக)

(ஆற்றுப்படை.)

ஒன்றாமகவலாவொண்புலவர்பாழ்ப்பாணர்... ... *

குன்றாசீர்ப்பொருநரர்கூத்தோ, வன்றிவனா... ... *

ஆங்கொருவனாற்றுப்படுத்தபரிசுதைந்தாற் ... *

பாங்காயவாற்றுப்படை *

(ஏ-ன்.) ஆற்றுப்படையிலக்கணமுணர்த்துகின்றது (இ-ள்) ஆசிரிய
ப்பாவாற் புலவனாயானும், பாணனாயானும், பொருநனாயானும்,
கூத்தனாயானும், தம்முளொருவனாற்றுப்படுத்தால், புலவராற்
றுப்படை, பாணராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்த
ராற்றுப்படையென்றுவழங்கப்படும். (ஏ-று.) அவைவெண்கலிப்
பாவாற்பாடினுமிழுக்காது... ... (ருய)

(தாணைமலை, வஞ்சிமலை, வாகைமலை.)

படைத்திறஞ்சொல்லிப்பகர்தாணைவஞ்சி ... *

எறித்துமேற்சேறலியம்பிச், அறித்தமைந்த... ... *

வெற்றியுளவாகையாம்வேந்தன்பா வொன்றினால்... ... *

உற்றுரைத்துமலைப்பேரோது *

(ஏ-ன்.) தாணைமலையும், வஞ்சிமலையும், வாகைமலையும் உரைக்
கின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவால்தாணையைப்புகழ்ந்துரைப்பிற்றா
ணைமலையாம். படைமேலெறித்துச் சேறலைப்பாடிவஞ்சிமலை
யாம். வெற்றியைப்பாடிவாகைமலையாம். ஆசிரியப்பாவால்வ
ருவதெல்லாவற்றிற்குமொக்கும்... ... (ருயக)

(தாரகைமலை, மங்கலவள்ளை.)

ஒதுசந்தத்தாலுரைத்தலொண்டாரகைமலை... ... *

கோதுலாக்கற்பிற்குலமகளை, நீதிசேர்... ... *

மங்கலவள்ளைவகுப்பொடுவெண்பாவால்... ... *

இங்காமொன்பானென்றிசை *

(எ-ன்.) தாரகைமாலையும், மங்கலவள்ளையுமுணர்த்துகின்றது.
(இ-ள்) தூசிப்படையைப்புகழ்ந்துவகுப்பால் ஒன்பதுகவிபாடுவது
தாரகைமாலையும். சுற்படைமகளிரைப்புகழ்ந்து ஒன்பதுவகு
ப்பும், ஒன்பதுவெண்பாவுமாய்ப்பாடுவது மங்கலவள்ளையாம். என
அருந்திகற்பின்மகளர்க்குள்ள இயற்கைக்குணங்களைவகுப்பாற்
பாடுவது தாரகைமாலையென்பாருமுளர். (ருஉ)

(யானைவஞ்சி)

இசைந்தநிலங்குலமொத்தவெழிலோ... ... *

டசைந்தபிராயத்தளவும், இசைந்தமதந்... ... *

துன்னவஞ்சிவிழிபீர்கொண்மன்னன் ரொடர்ந்தனைத்தல்... *

சொன்னவஞ்சியானைத்தொழில் *

(எ-ன்) யானைவஞ்சியியம்புகின்றது. (இ-ள்) யானையதுபிறப்புங்
குலமும், ஒத்தவழகும், பிராயமும், என்பவற்றினிலக்கணமுள
வும், மதந்துன்னினவிடத்தஞ்சிவிழிதலும், கொன்றுதிரிதலும், அது
கண்டாசனணைத்தலும், வஞ்சிப்பாவாற் சொல்லப்பட்டது யானை
வஞ்சியாம். (எ-று.) (ருமரு)

(மெய்க்கீர்த்தி, கையறமோதாப்பா.)

தொழிலார்ந்தமெய்க்கீர்த்திசொற்சீரடியால்... ... *

எழிலரசர்செய்தியிசைப்பர், மொழியுங்கால்... ... *

கையறமோதார்கலிவஞ்சியென்றிவற்றாற்... ... *

பொய்தீர்ந்தனாலொர்புரிந்து... ... *

(எ-ன்.) மெய்க்கீர்த்திநீர்மையுங்கையறமோதாப்பாவுமுணர்த்து
கின்றது. (இ-ள்) ஆசிரியம்விரவிய சொற்சீரடிகளால் மன்னரது
ண்மைக்கீர்த்தியைத் தொடுத்தாப்பாடுவது மெய்க்கீர்த்தியாம்.
கையறம் கலிப்பாவாலும், வஞ்சிப்பாவாலும் பாடப்பட்டா. (எ-று)

(புகழ்ச்சிமலை, நாமமலை.)

புரிந்தமயக்கவடிவஞ்சியாற்பொய்தீர்... ... *

திருந்திழையார்சீர்பேர்சிறக்கத், தெரிந்துணைத்தால் ... *

மன்னும்புகழ்ச்சிநன்மாலையாமைந்தர்க்காம் *

பின்னாமலைப்பேர்பெற்று... ... *

(எ-ன்.) புகழ்ச்சிமலையும், நாமமலையுமுணர்க்கின்றது. (இ-ள்)
அடியமயங்கியவஞ்சிப்பாவால்கொற்றொழிமாதகாக்குணம் பெயர
புகழ்புகழ்ந்துபாடுவது புகழ்ச்சிமலையாம். மேற்கூறியவாறே ஆ
டவரைப்புகழ்ந்துபாடுவது நாமமலையாம். (எ-று.) ... (ருமரு)

(வேறு இரட்டைமணிமாலை, வருக்கமாலை.)

பெற்றசீர்மன்விருத்தம் வெண்பாப்பெயர்ந்திருபான்... *

மற்றையிரட்டைமணிமாலையாம், பொற்றொடியாய்... *

மன்னகவலெட்டாய்வருக்கவெழுத்தான்வருமேல்... *

முன்வருக்கமாலையொழி... *

(எ-ன்.) இரட்டைமணிமாலையும், வருக்கமாலையுமுணர்ந்துகின்றது

(இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தமும், நேரிசை வெண்பாவுத்தம்முள்மாறி அ

ந்தாதியாய் இருபதுவருவது இரட்டைமணிமாலையாம். உயிர்வருக்

கத்தேனும், கசுதநபமவெண்னும்; எழுயிர் மெய்வருக்கத்தேனும்

ம் அவ்வவ்வருக்கமுறையேயெட்டாசிரியம் வந்தால்வருக்கமாலையாம்.

(எ-று.) யகராகரங்களை நீக்கியெழுயிர்மெய்பென்றதுபிறர்

நூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதலெண்ணுத்தந்திரவுத்தி... (கங)

(செருக்களவஞ்சி, வரலாற்றுவஞ்சிமுதலியன.)

மொய்யின்றிதம்வஞ்சிப்பாவின்முடித்துரைத்தல்... *

செய்யிற்செருக்களவஞ்சியாம், தையால்... *

வழியுரைத்தல்வஞ்சிவரலாற்றாது... *

மொழியுரைத்ததன்மொய்யராமுண்டி... *

(எ-ன்.) செருக்களவஞ்சியும், வரலாற்றுவஞ்சியும் உரைத்து எ

னைவஞ்சிகளையுமாட்டென்கின்றது. (இ-ள்.) செருக்களச்செய்திக

ளைவஞ்சிப்பாவாற்பாடிற்செருக்களவஞ்சியாம். ஒருபொருளின்வா

லாற்றுவவஞ்சிப்பாவாற் பாடினவாலாற்றுவஞ்சியாம். ஏனைப்பொ

ருள்களையும்வஞ்சிப்பாவாற்பாடின அப்பெயரானைவஞ்சியென்

னுவழங்கப்படும். (எ-று.)... (கங)

(பரணி.)

முண்டவமர்க்களத்துமுரிக்களிற்றெ... *

ஆண்டகையைப்பரணியாய்ந்துணாக்க, ஈண்டிய... *

நேரடியேயாதியாநீண்டகலித்தாழிசை... *

ஈரடிகொண்டாதிபுனீறு... *

(எ-ன்.) பரணியிலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) செருக்களம்புக்கு

த்தனக்கூறுபாடினநிமாற்றார்பாணைபடப் போர்செய்தான்பரணி.

குப்பாட்டுடைத்தலைவனும். அவனைப்பாடுமிடத்து நான்சீர்முதலாக

எனைத்துச்சீரானும்கலித்தாழிசையடித் தொகையிரண்டின்மேலே

றாமல், முதற்றொடங்கிமுடிவளவுப்பாடுக. (எ-று.) வெண்கலிப்பா

வாற்பாடினுமிழுக்காது... (கஅ)

ஈறில்வணக்கங்கடநிலம்பெயென்பனவும்... *

வீறுசாலைபைக்குமெய்ப்பெய்கள், கூறித்... *

(எ)

திறப்படச்சொல்லினவுங் செப்பிற்பிறவும்.....

புறப்பொருணூல்கொண்டிபுகல்... .. *

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) பாணிபாடுமிடத்து, முற்படக்கடவுளாவாழ்த்தி, பின்புகடைதிறப்புகூறி, பாலைநிலத்தியல்புகூறி, காளிகோட்டம்பாடி, கழுதினுண்மைபழுதறக்கூறி, காளிக்குக்காளி சொல்லுமாறும், அவளதற்குச்சொல்லுவனவுமாகியபிறவும்புறப்பொருளிலக்கணத்தின்முறைமைதோன்றச்சொல்லுக. (எ-று) பிறவுமென்றதனால். பாட்டுடைத்தலைவனைச்சிறப்பித்தலும், அவன்படையெடுத்துச்சென்றமுறைமையும், செருமுடித்தலும், கழுட்டல்முதலாயின வெல்லாங்கொள்க. (எ-று.) (நயக)

(பெருங்காப்பியம்.)

புகரில்வணக்கம்பொருப்பறமேயாதி... .. *

பகர்தல்கடல்கோள்பருவம், நிகரில்... .. *

தலைவனைக்கூறறபனனிந்துதோற்றம்... .. *

சிலைமணந்தோர்போரின்செயல்... .. (சய) *

செயலார்முடிசூடல்சீர்ப்புதல்வர்ப்பேரே... .. *

டயலார்பொழில்புனல்புக்காடல், இயலுமுண்... .. *

மந்திரந்தூதாடல்வருபிகல்விக்கிரமம்... .. *

சந்திசெலவுப்பிறவுஞ்சார்ந்து... .. (சயக)

சார்சுவையேபாவம்விளக்கியினத்தொடுபாக்... .. *

கூருளையேபாடையேகொண்டிலம்பம், நேர்சருக்கம்... .. *

நீப்பில்பரிச்சேதநேர்ந்துவருமேற்பெருங்... .. *

காப்பியமாமென்றுசருது... .. *

(எ-ன். பெருங்காப்பியமுணர்ந்துகின்றது. (இ-ள்.) இம்முன்றுசெய்யுளுக்கும்பொருள்விளங்கிக்கிடந்தமையின் பொருள்வரித்துக்கொள்க. (எ-று) பொருப்பாதி. தசாங்கம், அறமாதி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. பருவம், கார், கூதீர், முல்பணி, பின்பணி, இளவேனில், முதுவேனில். தபனனிந்துதோற்றம், சந்திராதித்தீர்தோற்றம், ஊண், காமபாணம், வீரபாணம். சுவை- சிங்காரம், பெருநகை, கருணை, வீரம், கோபம், பயம், அப்புதம், குஞ்சை, சாந்தம். (காப்பியம்.)

கருதுசிலகுன்றினுமக்காப்பியமாமென்பர்... .. *

பெரிதறமேயாதிபிழைத்து, வருவதுதான்... .. *

காப்பியமாகுங்குலவரவுகாரிகை... .. *

யாப்பிற்புராணமேயாம்... .. *

(எ-ன்.) பெருங்காப்பியத்திடுழிபும், காப்பியமும், புராணகதையுங்குன்றுகின்றது. (இ-ள்.) பெருங்காப்பியத்திற்கு எடுத்தோதி

ய அறமுதனன்குமொழிந்தல்லாவுறுப்புகள் சிலகுறையினுமிழுக்
காது. மேற்கூறியவற்றுள் தர்மார்த்தகாமமுத்தியெனு நான்கனு
ள் சிலகுறையெனவந்தால், காப்பியமாம். குலவரவுமுதலாயினவற்
றைக்காட்டிவது புராணகதையாம். (எ-று)... ... (சுரு)

ஆயவகப்பொருண்மேலாசிரியப்பாவினுள்... ... *

மேயசீர்வஞ்சியடிமேவாது, தூய... ... *

அகப்பொருண்மேலன் றியருங்கலிகள் வாரா... ... *

தொகப்பெருவஞ்சிதொடர்ந்து... ... *

(எ-ன்.) அகப்பொருள்சொல்லும் ஆசிரியப்பாவிற்புகப்பெருவடி
யும், அகப்பொருண்மேன்மிகப்பெருகிவரும்பாலும், யாதானுமொ
ருபொருண்மேல்வரப்பெறும்பாவுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அக
ப்பொருள்சொல்லுமாசிரியப்பாவிவஞ்சியடிபுகுந்துவிரவப்பெ
று அகப்பொருண்மேலன் றிக்கலிப்பா பெரும்பான்மையும்வரப்
பெறு, வஞ்சிதனித்து நின்றுபொருள் சொல்லுந்துணையல்லது
தொகையாவரப்பெறு. (எ-று)... ... (சசு)

தொடர்ந்தபெயர்கடொழிவளவுகாலம்... ... *

இடம்பொருள்பாவுறுப்பொடெல்லை, துடங்கிடையாய்... *

பாடினான்பாடுவித்தான்பாடப்படுபொருளால்... ... *

நீயிப்பிறவுநிறைந்து... ... *

(எ-ன்.) அகலக்கவிக்குப்பெயர்வருமானுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.)
தொழிலானும், அளவானும், காலத்தானும், இடத்தானும், பொரு
ளானும், பாவானும், உறுப்பானும், எல்லையானும், பாடினான்பெ
யரானும், பாடுவித்தான்பெயரானும், பாடப்படும்பொருளானு
ம், பிறவாற்றானும் அகலக்கவிக்குப்பெயரிடப்படும். (எ-று.) அவற்
றுளயானைத்தொழிலென்னும்பெயர், தொழிலான்வந்தது. பன்னி
ருபடலம், தூற்றந்தாதி, குறுந்தொகைநெடுந்தொகையென்பன
அளவுபற்றிவந்தன. கார்நாற்புமுதலாயினகாலம்பற்றிவந்தன. க
ளவழியும்ஐந்தீணையும் இடம்பற்றிவந்தன. அகம்புறமென்பன
பொருள்பற்றிவந்தன. கலித்தொகை, வெண்பாமாலையென்பன பா
ப்பற்றிவந்தன. அங்கமலை, நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து என்
பன உறுப்புப்பற்றிவந்தன. பாதாதிசேசம்கேசாதிபாதமென்பன
வெல்லைபற்றிவந்தன. தொல்காப்பியம், அவிநயம், கல்லாடமெ
ன்பன, பாடினான்பற்றிவந்தன. பாண்டிக்கோவை முதலாயின
பாடுவித்தானைப்பற்றிவந்தன. வச்சணந்திமாலையுமன்ன. காந்தபுரா
ணம், இராமாயணமென்பன பாடப்படும்பொருள்பற்றிவந்தன.
பிறவுமென்றதனால்இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றனவுமுள அவைகலை
க்கோட்டுத்தன்மமுதலியன... ... (சரு)

நிறைமதியாற்கல்வியானீள்கலைகள்கல்லா ... *
தறையுமவன்சமகனாகும், முறைமேற்கோள்... *
புல்லுமெடுத்துக்காட்டேதுபுகலுவன்... *
நல்வாதிபென்றேதவில்... *

(எ-ன்.) கமகனையும், வாநியையுந்குறுகின்றது. (இ-ள்.) தன்னுடைய ஞானவிசேடத்தாலேயாதல், கல்விப்பெருமையாலேயாதல், ஒருவன்சொல்லிய நூல்விகற்பத்தைத்தான்பயிலாதிருந்தும் பொருள்விரிக்க வல்லான் சமகனாம். எடுத்துக்கொண்டகோளுக்குப்பொருந்தினமேற்கோளும், காரணமும், அவையிரண்டிற்கும் பொருந்தினஎடுத்துக்காட்டுஞ்சொல்லிமுடிப்பான்வாதியாம். எ-று. மேற்கோள், காரணம், எடுத்துக்காட்டென்னுத அம்முறையன்றிக்கூற்றால், விதண்டைவாதம், சரீப்பவாதமென்னும் வீதற்பவாதங்களுமுணர்ந்துகொள்க... (சௌ)

நவிலுமறமுதனன்குமயங்காமற்... *
புவியதனிற்கேட்டோர்புகழக், சவிப்பனுவல்... *
குன்றதசொல்லாற்றெளிவுபெறக்கூறுவோன்... *
நன்றயவாக்கியென்றார்... *

(எ-ன்.) வாக்கியிலக்கணம்வகுக்கின்றது. (இ-ள்.) அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பனதம்மில்விரவாமற்கேட்டோர்விரும்பஇலக்கணத்தையாதல், இலக்கியத்தையாதல், செஞ்சொல்லால்விளங்கச் சொல்லுவான்வாக்கி. (எ-று)... (சௌ)

ஆரொருவன்பாக்களையாங்கொருவனுக்களிப்போன்... *
சொரகவிசார்த்தொலியற்சொல்லுமவன், சீரிலாப்... *
பிள்ளைக்கவிசிறந்தபின்மொழிக்காம்புன்மொழிக்காம்... *
வெள்ளைக்கவியதனின்வேறு ... *

(எ-ன்.) புன்கவிஞர்நாற்பகுதியொன்கின்றது. (இ-ள்.) ஒருவன்பாட்டைமற்றொருவனுக்குக்கொடுப்போன்கள்ளக்கவியாம். ஒருவன் கவியிசையில்வேறொரு செய்புட்புணர்ப்போன் சார்த்துக்கவியாம், தனக்கெனவொன்றின்றி முன்னோர்மொழிந்த சொன்னடைபொருணடைகண்டு கவிபாடுவோன்பிள்ளைக்கவியாம். புன்மொழிகளாற்கவிபாடுவோன்வெள்ளைக்கவியாம். (எ-று)... (சௌ)

(செய்யுளியல் முற்றிற்று.)

முன்னுபொதுவியல்.

உரு

வேறுமறையோராதிறார் சாதிவெள்ளைமுதல்... ... *

கூறுநிலைமுல்லைகுறிஞ்சியே, மாறு... ... *

மருதநில நெய்தனிற்மவான்மையேசெம்மை... ... *

கருதரியபொன்மையேகார்... ... *

(என்பதுகுத்திரம்.) இவ்வியலென்னபெயர்த்தோவெனின், முதன்மொழியியலிற்கும், செய்யுளியலிற்கும்பொதுவாகியபொருளை யுணர்த்தினமையின்பொதுவியலென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திரம் முற்கூறிப்போந்த ஆசுமுதலாகியநான்குகவிகட்குமுதற்காரணமாயுள்ளவெண்பா முதலியநான்குபாவிற்கும், சாதியும், இடமும்திறமுமுணர்த்து. (இ-ள்) வெண்பாமறையோர்சாதி, இதற்குநிலம்முல்லை, நிறம்வெண்மை. ஆசிரியப்பாஅரசர்சாதி, இதற்குநிலங்குறிஞ்சி, நிறஞ்செம்மை. கலிப்பாவணிகர்சாதி, இதற்குநிலம்மருதம், நிறம்பொன்மை. வஞ்சிப்பா சூத்திரசாதி, இதற்குநிலம்நெய்தல், நிறங்கருமை. (எ-று)... ... (க)

கார்த்திகைமாரிபனைகுன்றாகாட்டுகநாள்... ... *

மூத்தவிராசினான்மூன்றினையும், நீர்த்தசீர்... ... *

மேதினிடமலாசிரியம்வஞ்சிகலிவெள்ளையென... ... *

ஓதியமேடாதியாலோட்டு... ... *

(எ-ன்) மேற்கூறியபாக்களின்நானும், இராசியுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) கார்த்திகைமுதல்ஆயிலியமீருகிய ஏழுநானும், கர்க்கடகம், விருச்சிகம், மீன மென்னுமூன்றிராசியும், வெண்பாவிற்காம். மகமுதல்விசாகமீருகியஏழுநானும், மேஷம், சிங்கம், தனுசு, என்னுமூன்றிராசியும், ஆசிரியப்பாவிற்காம். அனுடமுதல்அவிட்டமீருகியஏழுநானும், மிதுனம், துலாம், சும்ப மென்னுமூன்றிராசியும், கலிப்பாவிற்காம். சதயமுதல்பரணியீருகிய ஆறுநானும், இடபம், கன்னி, மகாமென்னுமூன்றிராசியும், வஞ்சிப்பாவிற்காம். (எ-று)... ... (உ)

ஓட்டிமதிபொன்வெள்ளையொண்கதிரோன்சேயகவல்... ... *

காட்டியமால்காரிகலிக்காகும், மீட்டும்... ... *

புகர்பாம்புவஞ்சிக்காம்பூவிகையோடாடை... ... *

பகர்நிறத்தாற்கொள்கவணிபாட்டு... ... *

(எ-ன்.) மேற்கூறியபாவிற்குஅதிதேவதையும், புஷ்பமும், சந்தனமும், ஆடையும், ஆபரணமும் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) வெண்பாவிற்குச்சந்திரனும், வியாழமும். ஆசிரியப்பாவிற்கு, ஆதித்தனும், செவ்வாயும். கலிப்பாவிற்குப்புத்தனும், சனியும். வஞ்சிப்பாவிற்குச்சுக்கிரனும், இராகுகேதுக்களும். அதிதேவதைகளாம். புஷ்பமும், சந்தனமும், வஸ்திரமும், ஆபரணங்களும், முன்சொன்ன நிறப்பகுதியினாலேகொள்க. (எ-று)... ... (ங)

(எ)

பாட்டுடையோனார்ப்பெரியற்பேர்படவெதுகை ... *

நாட்டிடினுமப்பேர்நவிலடியிற், காட்டுமுதற்... ... *

சேர்த்தவனுவாகச்சீர்முன்னியற்றிடினும்... ... *

வாய்ந்தசிறப்பென்கைவழக்கு... ... *

(எ-ன்.) பாடும்விதமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) பாட்டுடைத்த

லைவன் உளர்ப்பெயரினையாயினும், இயற்பெயரினையாயினும் அடி

முதற்சீரிலேறினாத்தி எதுகைத்தொடர்படவைப்பினும், வருக்கமு

தலியஅனுவெதுகைத்தொடர்படவைப்பினுஞ்சிறப்பாம். (எ-று)

வழக்குண்மரபியலுணர்த்துவழுவா *

நுழக்கிவடவெழுத்தையின்பம், வருக்காது... ... *

முன்னையோர்பாட்டிந்பயிற் றமொழியன்றோ... ... *

சொன்னவறுப்பின் றுணிபு... ... *

(எ-ன்.) உறுப்புச் செய்யுணெறியுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்)

வழக்கினோடும் மரபியலோடும்பொருத்தமுடையவாய், வடவெ

ழுத்துக்கலவாதுகேட்டோர்க்குமிகவுயின்பம் புரிக்குஞ்சொல்லா

கச்சான்றோர் செய்யுள்களில்எடுத்தக்காட்டுஞ்சொற்களாற்புணர்க்

கப்படுவனவறுப்புச்செய்யுளாம். (எ-று.) ... (ந)

துணிதற்கரிதுபொருளென்றுஞ்சொர்வு *

பணிவுற்றசொன்மேற்பகுத்தும், அணிபொருட்டான் ... *

மற்றுமுண்டென்றுமுணாப்போர்வழச்சொல்லின்... ... *

இற்றன்றோபாவினிழுக்கு... ... *

(எ-ன்.) குற்றப்படாமற்பாக்களைப்புணர்க்கவென்கின்றது. (இ-ள்.)

நிச்சயித்தற்கரியபொருளுடையவாயினும், எடுத்தேறுபட்டசொ

ல்லுடையவாயினும், பலபொருளுக்கேற்றசொல்லுடையவாயினு

ம், பொருந்திற்குற்றமாம். (எ-று.) எடுத்தேறுசொல் - இடிபோன்

றசொல்... ... (க)

இழுக்கிலாநாற்குலத்தோரெப்பொருளுந்தேர்ந்தோர்... *

ஒழுக்கறந்தெய்வமுடையோர், விழுக்கலிகள்... ... *

நரிர்ணமிமுத்தமிழும்வல்லோரோயெஞ்ஞானும்... *

சீரார்கவியுணாப்போர்சென்று *

செய்நவிருபான்றொடங்கிச்சேருமெழுபானளவும்... *

நின்றபருவத்துறுப்புநீங்காதோர், ஒன்றில் ... *

அகலாப்பினியில்லோரன்றோபாக்கொண்டி... ... *

புகலப்பெறுவார்புகழ்ந்து... ... *

(எ-ன்.) அகலக்கவிபுகல்மொழிவென்கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விரு

செய்யுளையும்விரித்துணர்த்துக்கொள்க. (எ-று.) இக்குணமில்லாதார்

பாடலாகாதென்பதாம் (அ)

புகழுந்தருமநெறிநின்றோர்பொய்காமம்... *
 இசமுஞ்சினஞ்செற்றமில்லோர், நிகழ்ச்சைகள்... *

எல்லா முணர்ந்தோரிருந்தவிடமன்றோ... *
 நல்லாயவைக்குநலம்... *

(எ-ன்) அலக்கவிகேட்பிக்குநல்லவை நிறையவைபென்னுமிரண்
 டனாள், நல்லவை கூறுகின்றது. (இ-ள்) இவ்விலக்கணமுடையோர
 வைநல்லவையாம். (எ-று)... (சு)

நலனடக்கஞ்செம்மைநடுநிலைநானம்... *

குலனென்றிவையுடையோர்கோதில், புலனில்லோர்... *

சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்போர்செறித்தவிடம்... *

அன்றோநிறைந்தவவை... *

(எ-ன்) நிறையவைகூறுகின்றது. (இ-ள்) இவ்விலக்கணமுடையோரவைநிறையவையாம். (எ-று) அவையுடையோருக்குலனுடையோராதல்கிறப்பு... (உ)

அவையின்றிமமறியாராய்ந்தமர்ந்துசொல்லார்... *

நவையின்றித்தாமுனாயார்நாணர், சுவையுணரார்... *

ஆயகலைசெரியாரஞ்சாரவரன்றோ... *

தியவவையோர்செருக்கு... *

(எ-ன்) தியவவையுரைக்கின்றது. (இ-ள்) இவ்விலக்கணத்தையுடையோரவை தியவவையாம். (எ-று) இவர்முன்கவிகேட்பிக்கலாகாதென்பதாம்... (யக)

குன்றாநூலங்கைமறைகோவணங்கோன்முத்தீயும்... *

நன்றாயவேள்விநளினமும், அன்றிக்... *

குடைசமிகைதருண்டுகபற்கோத்திரமென்றின்ன... *

உடையாராயந்தணரென்றுன்ன... (யஉ)

உன்னுதன்மால்கழலையோங்கியசீரங்கியயன்... *

என்னவவமித்தலிவொன்றே, நன்மறைகள்... *

ஓதலையோதுவித்தல் வேட்டலே வேட்பித்தல்... *

நதலிரத்தலென்றேத்தது... *

(எ-ன்) நான்குலமென்றவற்றுள் அந்தணரியல்புகூறுகின்றது. (இ-ள்) இவ்விலக்கணமுடையோர்அந்தணர்(எ-று)... (யக)

எத்தியபுவைநிலையெல்லோன்கழலவாழ்த்தல்... *

காத்தல்முடிசூட்டல்களம்பேட்டல், தீத்தொழில்கள்... *

வெண்குடைசெங்கோல்கவரிவெற்றியரிபாசனமும்... *

மண்குலவுமன்னர்வளம்... (யச)

வளர்த்தல்சூழ்சுமையஞ்சாதுரங்கம்வாய்மை... *
 விளைத்தல்பொருணெறியாமெய்த்நூல், அளத்தலே... *
 உம்பருவணமயுணாகோளியையுடையார்... *
 இம்பருவகுக்கிறை... *
 (எ-ன்.) மன்னரியல்புணாக்கின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர்மன்னர். (எ-று.)... (யரு)
 இறைபஞ்சாதேருழவித்தீதல்புரிந்து... *
 மறைகொண்டழல்வளர்த்துவாய்மை, பொறையுடைமை *
 என்றியையுங்காத்திறுணாயோம்பலென்பவே... *
 குன்றாவணிகர்குணம்... *
 (எ-ன்.) பூவைசியர், தனவைசியரென்பவர்களுள் பூவைசியரியல்புகளுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையார்பூவைசியர் (எ-று) யுணாருணங்கொடாகாத் தல்கொழுநிதிக்கோன்றன்னை... *
 வணங்கலவன்புகழேவாழ்த்தல், அணங்கார்... *
 இடத்தேகிவாணிகத்தாலிட்டலெரிவேட்டல்... *
 படைத்தோர்வணிகரென்பார்... *
 (எ-ன்.) தனவைசியர்செய்திகளுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர்தனவைசியர் (எ-று.)... (யரு)
 பார்திகழுமுவர்பணித்தபணியொழுகல்... *
 ஏருழுதல்தல்பிழையாமை, பார்புகழல்... *
 கோட்டமிலாமையொருமைக்குணம்பிறவும்... *
 காட்டினார்சுத்திரர்தங்கண்... *
 (எ-ன்.) சூத்திரர் செய்திகளுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர்சூத்திரர். (எ-று.)... (யரு)
 (சிறப்புப்பாயிரவிலக்கணம்.)
 கண்ணாபதெய்வமிறைஞ்சிக்கருதுநூல்... *
 பண்ணவதிகாரம்பாரித்தல், எண்ணும்... *
 மதியோர்சிறப்பென்பர்வானவனாவாழ்த்தார்... *
 அதிகாரமுஞ்சிறப்பென்றாக்கு... *
 (எ-ன்.) அகலக்கவிக்குஇன்றியமையாதபாயிரங்களுள், சிறப்புப்பாயிரங்குறும்வகையுணாக்கின்றது. (இ-ள்.) தெய்வவணக்கமும் அதிகாரமும்புணர்த்துணாப்பதும், அதிகாரமொன்றுமேயுணாப்பதுஞ்சிறப்புப்பாயிரமாம். (எ-று.)... (யரு)
 ஆக்கியோன்பேர்வழியெயல்வாய்ப்பந்நூற்... *
 போக்கிடஞ்சொல்லோர்நுதலிற்றாயபயன், தாக்கியவிவ் *
 வெட்டிடுனெடுங்காலங்களங்காரணமியம்பப்... *
 பட்டாலுமபெயரோபன்னு... *

(எ-ன்) இதுவுமது. (இ-ள்.) ஆக்கியோஸ்பெயர் முதல், பயனீருகிய எட்டுமுறைப்பதும், இவற்றுடன் காலங்களின் காரணமென்னு மூன்றுங்கூட்டியுரைப்பதுஞ்சிறப்புப்பாயிரமாம். (எ-று.)

பன்னிய நூற்பேர்பகர்ந்தோன்பேர்காரணமும்... ... *

தன்னும்பயன ளவுஞ்சொல்லினும், முன்னேச்... ... *

சிறப்பாமவற்றுட்சிலவேறினாலும்... ... *

பெறப்படுமாமுன்னேப்பெயர் *

(எ-ன்) இதுவுமது, (இ-ள்.) இவ்வைந்துங்கூறுவதும், இவற்றுடன், முன்னையவற்றுட்சிலவேறக்கூறுவதும், அச்சிறப்புப்பாயிரமேயாம். (எ-று)... ... (உய)

(பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.)

பெயரார்தூலீவோனியல்பீயும்பெற்றி... ... *

அயராதுகொள்வோன ளவும், அயர்வின்றிக்... ... *

கோடன்மரபீரி ரண்மிங்கூறல்பொதுப்பாயிரமாம்... ... *

பாடல்சாநூலின்பயன்... ... (உக)

பயனான்காய்முவகைத்தாய்ப்பன்முன்றுரைத்தாய்... ... *

இயலுடைத்தாய்முவாமலேழு, செயன்மதத்தாய்ப் ... *

பத்தாய்க்குணங்குற்றம்பத்தொழிந்தெண்ணான்கா... ... *

முத்தியதுநூலென்றுரை... ... (உஉ)

உரைத்தநதிசேயமோடொன்பருந்துதேரை... ... *

நிரைத்தொழிந்குத்திரத்தினின்று, வினைக்குழலாய் ... *

செம்பொருண்ணாபகமாஞ்செய்தநியதியாய்... ... *

கம்பமிலா நூலின்கருத்து... ... (உங)

சுருத்தெச்சுநுட்பம்பொழிப்பகலங்காட்டி *

உரைத்தவுதாரணமுமுண்டேல், விருத்தியாய் *

புண்டகருத்தும்பொழிப்புமுதாரணமும்... ... *

காண்டுகையென்றோதல்கடன்... ... (உச)

(எ-ன்) பொதுப்பாயிரவிலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்) இச்சூத்திரங்களிலுமிரித்துரைத்துக்கொள்க. (எ-று)... ... *

கடனாமகரவாகாங்கதிரோன்... ... *

உடனடியெழுங்கடிகையோரா-நிடனாகி *

ஏனையுயிரிக்குறுமில்வகையால்வந்துதித்தால்... ... *

ஆனமுதன்முன்றுமழகு... ... *

(எ-ன்.) அகலக்கவிசெட்பிக்கும்முருர்த்தமுணர்த்துகின்றது
(இ-ள்.) அகரஆகாரமும், இகரநகரஐகாரமும், உகரஊகாரஔ
காரமும், எகரஏகாரமும், ஓகரஔகாரமும், முறையேஉதயாதிஅவ்
வாறுநாழிகையதிக்கும், இவற்றுள்- முதல்மூன்றுநாழிகையும்,உ
த்தமம்,பின்மூன்றுநாழிகையுமாகாது. (எ-று)இவ்வைந்துசுற்றெற
முத்துகளை முதலிலுடையபாக்களுக்குச்சொன்னகாலத்தில் முந்
தூற்றிலாங்கேற்றுகவென்பதாம்... .. (உயஞ்)

அழகாகமுன்மொழிக்கணராய்ந்தனவும்... .. *

அழகாகச்சொல்லினவுமன்றி, அழகாகச் *

செய்யுட்குரைத்தனவுமெல்லாஞ்செயிர்ந்தீரச்சீ... .. *

செய்யினன்றன்றாயிற்றீது... .. (உய)

திதிலாநூலுரைத்ததிதிலாச்செய்யுளைத்... .. *

திதிலோர்நல்லவையிற்சேர்த்ததற்பின், ஆதிசால்... .. *

பாவிந்கியையவுகாக்கிற்பலபொருளும்... .. *

தாவில்பொருளோடுஞ்சார்ந்து... .. (உய)

சாந்தின்மெழுகித்தரளத்திரள்பரப்பிச்... .. *

காந்திமணிகளகங்கண்ணுநீஇ, வாய்ந்தலர்ந்த... .. *

தாமமுநாற்றிவிளக்கிட்டுச்சாறவிசில்... .. *

தாமகளையேற்றுவித்தனன்கு... .. (உய)

நன்குணர்ந்தோராய்ந்ததமிழ்நூலினன்னெறியை ... *

முன்புணர்ந்துபாட்டியனான்முற்றுணர்ந்து, பின்புணரும்
நல்லார்முன்னல்லாய்நலமார்க்கவியுணாக்க... .. *

வல்லாதலன்றோமதி... .. (உய)

(பொதுவியன்முற்றிற்று.)

என்களங்கம்பாவையுந்ககியினிதருளி... .. *

தன்களந்தைநூலோடுநாட்டுவரால், தென்களந்தை ... *

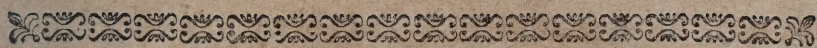
மன்பெயராவண்புசுழான்வச்சணந்திமாமுனிவன்... .. *

தன்பெயராளுட்டுந்கமிந்... .. *

இஃது - அவையடக்கம்.

வச்சணந்திமாலை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வரையறுத்தபாட்டியல்.

(கட்டளைக்கவித்துறை.)

பார்கொண்டசோதியன் சம்பந்தமாமுனிபாதமலர்... ... *

தேர்கொண்டிழைநஞ்சிநிகழ்த்துகின்றேனெடுநூல்கருங்கி ... *

ஏர்கொண்டசொற்புலவோர் செய்தபாட்டியல்கற்கடிக் ... *

சீர்கொண்டமாமதியில்லாதவர்க்குத்தெரிவுறவே ... (க)

செரியாதுவந்தவழியடையாளஞ்சிலர்தமக்கு... ... *

மரியாதையின்மென்மதியின்மையாற் சொன்மழைப்பின்சொல் *

பெரியோர்பொறுப்பீர்தம்பேரறிவாண்மையும்பேதைமைபோய்

விரியாதவென்னறிவின்மையும் பாரில்விளங்குதற்கே... ... (உ)

விளக்கியமங்கலமேமுதலாகவிரித்தபத்தும்... ... *

கூனக்கறதாடும்பொருத்தமென்றேயெல்லையொல்லறியா... *

உளக்கவிவாண்டனைப்போவறாடொழுமுன்பொருட்டால் ... *

வளக்கவிபாடிப்பிழைப்பதிந்நூலின்வரும்பயனே... ... (ங)

(சீர், எழுத்து.)

வருகின்றமங்கலச்சொல்லினுட்சீர்கொள்கவாய்ந்தகக்கா... ... *

அருகொன்றுகிக்சொச்சொக்கள் நந்நாவொடுத்ததிந்நீ ... *

தருகின்றயாவொடுவவ்வாவிவ்வீப்பெயர்தங்களுக்கு... ... *

முருகொன்றெழுத்துநுந்நூபுப்பெயர்க்குமொழியதன்றே ... *

(எ-ன்.) சீர், எழுத்து, என்னுமிரண்டுமங்கலச்சொல்லிற்குப்

பொருந்தியபெயர்களுையுணர்ந்துதனுதலிற்று. (இ-ள்.) க-கா-கி-கீ

சொ-சொ-ந-நா-நி-நீ-யா வ-வா-வி-வீ என்னுமெழுத்துகளைமுத

லாகவுடையபெயர்களுக்குச்சொன்னுமங்கலச்சொல்லால், சீர்கொ

ண்ட, சீர்தந்த, சீரோறு, எ-ம். ந நூ-பூ- என்னுமெழுத்துகளைமு

தலாகவுடையபெயர்களுக்கு, எழுத்தென்னுமங்கலச்சொல்லால்,

எழுதரிய, எ-ம். பாவிற்கியைந்தபடிபாடுக. (எ-று.)... ... (ச)

(பொன், பூ.)

மொழிபொன்னுக்கவுஞ்செளகாரந்துத்தூவுமுரணிதெத்தே ... *

அழிவில்லெந்தேயொடுபுப்பூமெம்மெயொடகன்றமொம்மோ *

வழுவில்மெளகாரப்பெயர்க்குநூபூக்கொண்டிசைக்ககௌசை *

வழிகொண்மம்மாமிட்மீமும்மூவைகாரவெளகாரங்கட்டே... ... *

(எ-ன்.) பொன், பூவென்னுமிரண்டுமங்கலச்சொல்லிற்குப்பொ

ருந்தியபெயர்களுையுணர்ந்து. (இ-ள்.) கு-கூ-சௌ-தூ-தூ-தெ-

தே-நெ-நே-பூ-மெ-மே- மொ-மோ-மௌ-என்னுமெழுத்

துகளை முதலாகவுடையபெயர்க்குப்பொன்னென்னுமங்கலச்

சொல்லால், பொன்னாகும், பொன்கொண்ட, பொன்பயில், பொன்வளர், பொன்கிளர். எ-ம். கௌ-சை-ம-மா-மி-மீ-மு-மூ-வைவெள- என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பூவென்னுமங்கலச்சொல்லால், பூக்கொண்டு, பூமேவு, பூவணி. எ-ம். பாலிந்கியைந்தபடிபாடுக. (எ-று.)... .. (௩)

(திரு, திங்கள், மணி, நீர்.)

வெளவுத்திருத்திங்குளென்சொற்கள்கொக்கோவரும்பெயர்க்காம்* செவ்வண்மணிச்சொற்கெக்கேப்பெயர்க்காஞ் செழுநீர்ச்சொற் றிவ்வண்சிச்சீயொழித்தித்தைநொந்தோவுடனியைபகுகையோ கௌவும்பைகாரப்பெயர்க்குநன்றும்படிகட்டினாயே... ..*

(எ-ன்.) திரு, திங்கள், மணி, நீர், என்னுநான்குமங்கலச்சொல்லி ற்குப்பொருந்தியபெயர்களைபுணர்-ற்று. (இ-ள்.) கொ-கோ-எ ன்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெயர்களுக்குத்திருவென்னு மங்கலச்சொல்லால், திருமகள், திருவளர், திருப்பதி, திருமல்து, திருமன் னு, எ-ம். திங்குளென்னுமங்கலச்சொல்லால், திங்குளார், திங் களால், எ-ம். கெ-கே-என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெ யர்களுக்குமணிபென்னுமங்கலச்சொல்லால், மணிவளர், மணிதிசுழ் மணிமேவு, மணிமன்னு, மணிதங்கு- எ-ம். கை-சி-சீ-தி-தி-தை நொ-நோ-பை-என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெயர்களு க்குநீர் என்னுமங்கலச்சொல்லால், நீர்கொண்ட, நீர்மேவு, நீர்கிளர் எ-ம். பாலிந்கியைந்தபடிபாடுக. (எ-று.)... .. (௪)

(சொல், கங்கை, வாரணம்.)

கட்டுனா சொற்கொ ளளகாரஞ் சுச்சுக்கள் செச்சேக்கள் தெள ளுட்டுனாபேர்க்கினி தாங்கங்கைஅஆஒஒக்கள் தத்தா... .. [தெள விட்டுனா தொத்தோவிழையோப்பெயர்க்குயர்யாணையின்பேர்ப்* பட்டுனாவாரணங்கொண்டுஞெஞ்ஞெப்பெயர்பாடுகவே... .. *

(எ-ன்.) சொல், கங்கை, வாரணம்- என்னு மூன்றுமங்கலச்சொ ல்லிற்குப்பொருந்தியபெயர்களைபுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒள-சு-ஞ- செ-சே-தௌ-நௌ-என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெய ர்களுக்கு-சொல்லென்னுமங்கலச்சொல்லால் சொற்கொண்ட எ-ம் அ-ஆ-ஒ-ஒ-த-தா-தோ-தோ-யோ-என்னுமெழுத்துகளை முதலா கவுடையபெயர்களுக்கு-கங்கையென்னுமங்கலச்சொல்லால்-கங்கை குழி, கங்கைநீர், கங்கைசேர், எ-ம். ஞ-ஞ-என்னுமெழுத்து களை முதலாகவுடையபெயர்களுக்குவாரண மென்னுமங்கலச்சொ ல்லால், வாரணஞ்சூழ்- எ-ம். பாலிற்குப் பொருந்திய வரையபாடுக (எ-று.) கங்கையென்னுமங்கலச் சொல்லுக்குப்பரியாயமாக-கட

ல்-காரொன்னுமங்கலச்சொற்களைக்கொண்டு கடல்செறி,கடல்வளை
எ-ம்.கார்கொண்ட,காறா-எ-ம்.பாடினுமிழுக்காது.... ..(எ)

(குஞ்சரம்,உலகு,பார்)

பாடியர்குஞ்சரம்இநயுஞாவும்பகர்பெயர்க்காம்... .. *
நீடுவகங்கொடுப்பாப்பெயர்க்குநிறந்துணைக்க... .. *
பீடுறுபார்கொடுச்சாப்பெப்பெயொடொளிர்ந்தபொப்போ *
நாடுவெவ்வேழுதனண்ணியபேர்க்குநயந்துரைபே... .. *

(எ-ன்.) குஞ்சரம், உலகு, பார்- என்னு மூன்றுமங்கலச்சொல்
விற்குப்பொருந்திய பெயர்களை யுணர்- ந்று. (இ-ள்.) இ-ஈ-ஞா-எ
ன்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெயர்களுக்குக் குஞ்சரமெ
ன்னுமங்கலச்சொல்லால்,குஞ்சரஞ்செறி, குஞ்சரப்பின்,குஞ்சரம்
பொலி, எ-ம். ப-பா-என்னும் எழுத்துகளைமுதலாகவுடையபெய
ர்களுக்குஉலகென்னுமங்கலச்சொல்லால், உலகெலாம்-எ-ம்.ச-சா
பெ- டே-பொ-போ-வெ-வே -என்னுமெழுத்துகளைமுதலாகவு
டையபெயர்களுக்குப்பொடொன்னுமங்கலச்சொல்லால்- பார்கொண்
ட,பார்மேவு- எ-ம் பாவிற்குப்பொருந்தியவாறுபாடுக (எ-று) அ

(தேர்.)

உரைதருதேர்கொடுஉளஎ ஏலுயுவந்ததைமை... .. *
விரைதருபேர்கட்குநேரோவிளம்புகமேவுதண்ணீர்த் ... *
தினாதருவேலையுடனேசெஞ்சேலையுஞ்சேரவென்று ... *
வரைதருமஞ்சனந்தேயீந்தரிசிந்தியவாள்வழியே... .. *

(எ-ன்.) தேரொன்னுமங்கலச்சொல்லிற்குப் பொருந்தியபெயர்க
ளையுணர்- ந்று. (இ-ள்.) உ-உள-எ- ஏ-ஐ-தை-மை- என்னுமெழு
த்துகளைமுதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத்தேரொன்னு மங்கலச்
சொல்லால்- பாவிற்குப்பொருந்தியவாறுபாடுக- (எ-று.) மேவுத
ண்ணீர்-வாள்வழியே- ஏ-து-மகடீஉமுன்னிலை... .. (ஈ)

வாளாவுடைப்பிற்குன்னுலோர்வகுத்தவருணமுண்டி ... *
கேளார்த்ததல்லகதிகணமாய்ந்துணாகேழ்க்கிராத் ... *
தாளாரீகமலமுநீவமும்போன்றுதருக்கமுட்டி.... .. *
நீளாமதர்த்தரிசிந்தியவாட்கணிகாஊரையே... .. *

(எ-ன்.) இந்நூலினொழிபுகுறுகின்றது. (இ-ள்.) இச்செய்யுளு
க்குப்பொருள் விளங்கிக்கிடந்தமையின் விரித்துணர்த்துகொள்க.
(எ-று.)... .. (ய)

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்போது அச்சிற்பதிப்பித்து

வருகிற புத்தகங்கள்.

அகப்பொருள், புறப்பொருள் மூலமும், உரையும்.

தண்டியலங்காரம் மூலமும், உரையும்.

இலக்கணக்கொத்து மூலமும், உரையும்.

பிரயோகவிவேகம் மூலமும், உரையும்.

இலக்கணவிளக்கச் சூருவளியும்.

தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியும்.

நேமிநாதம் மூலமும், உரையும்.

விரசோழியம் மூலமும், உரையும்.

பழமொழித்திரட்டும்.

பலபாட்டும்.

உ
சிவமயம்.

தண்டியாகிரியாற்செய்யப்பட்ட

தண்டியலங்கார

மூலமும்

சுப்பிரமணியதேசிகராற்செய்யப்பட்ட-உணாயும்

திருவாவடுதற்பாதினவித்வான்;

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றமிழாகிரியாகிய

திருத்தணிகை;

விசாகப்பெருமாவளைய

ரவர்கள்

இவர்கள் முன்னிலையி

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜ

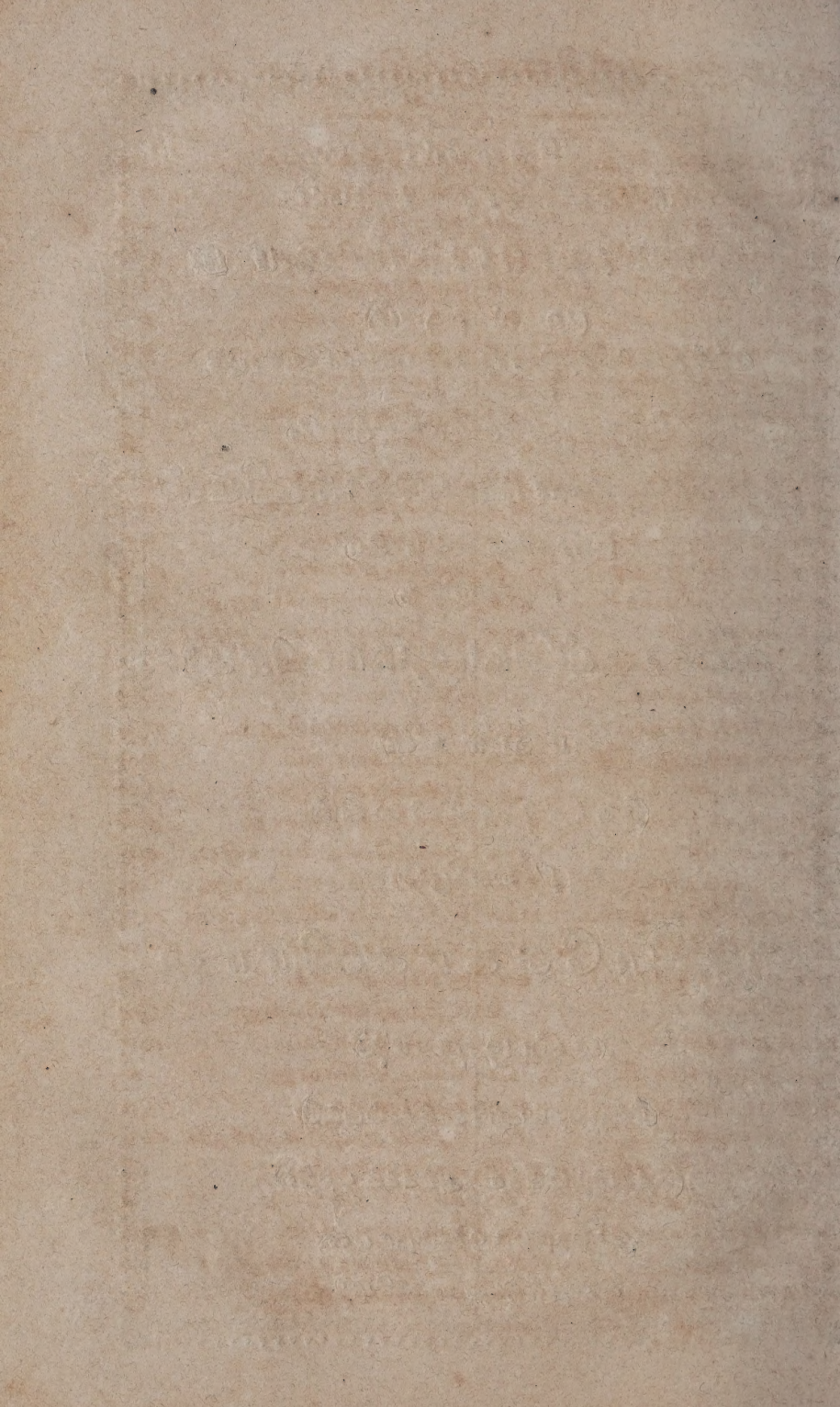
பண்டிதராற்

பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு

முத்தமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிற் றதிட்டிக்கப்பட்டன.

பிங்களா—வைகாசி

தண்டியலங்கார சூத்திர அகராதி.

அடிமுழுதமடக்கலு.	அக	எழுத்தின்கூட்டம்.	அக
அடையும்பொருளும்.	ருரு	என்னுமபால.	கூய
அதுதான், ஓரடி.	அக	எற்றசெய்யுட்.	யச
அதுதான், பொருள்குணந்.	ருள	ஒப்புமையில்லது.	எக
அதுவே, குணம்பொருள்.	ருஉ	ஒருநிரன்முன்.	நாயக
அதுவே, செம்மொழி.	யய	ஒருபொருபிணிய.	நாய
அதுவே, பொருள்குணங்கா	சச	ஒருவகைச்சொற்.	யய
அதுவே, பொருள்குணஞ்.	யக	ஒருவகைநிகழ்வ.	எக
அதுவே, மாலை.	சச	ஒருவினைபலவினை.	எக
அதுவே, விரியேதொகையே	யக	ஒருகிசையென்ப.	க
அபாவந்தானம்.	கய	ஓரடிபொழிந்த.	அஉ
அவற்றுட்பிரிபொருள்.	நஅ	ஓரடிமுத்தமடக்கலு.	கூந
அவற்றுண், முத்தகம்.	க	கருதியகுணத்தின்.	எக
அவைதா, பொருத்தம்.	ரு	கருதியதுகிளவா.	கூஅ
அவைதாம், வீரமச்சம்.	கூக	கருதியபொருடொகுத்.	ருரு
அவையலபிறவி	கூய	கருதியபொருடொகுத்தா.	ரு
அறமுதனான்கினும்	ரு	கருதியபொருளை.	யக
அற்புதஞ்சிலேடை.	உக	கலையெனப்படுவ.	நாயரு
அன்னபோலெனு.	ருக	களியினும்பித்தினும்.	நஅ
ஆகாமென்பது.	நாயக	காமமுமச்சமும்.	நக
ஆதியிடைகடை.	அ	காலம்பொழுதொடு.	நாயச
ஆரிடத்துள்ளும்.	நாயக	குணந்தொழில்சாதி.	சய
ஆர்வமொழி.	கூக	குணந்தொழின்முதலிய.	எக
இடமெனப்படுப.	நாயச	குளகம்பலபாட்டொரு.	உ
இரண்டாம்வேற்றுமை.	நாயக	குறிப்புவெளிப்படுக்கு.	கூக
இன்னுர்க்கின்ன.	எஅ	கூறியதெறியின்.	நாயக
உண்ணிகழ்தன்மை.	கூக	கூறியவறுப்பிற்.	ரு
உதாரமென்ப.	ய	கூற்றினுக்குறிப்பினு.	ருக
உபத்துணாவரு.	நாயக	கோழுத்திரியே.	கூக
உரியபொருளின் தி.	யக	கௌடமென்பது.	கூ
உருவசமுபமை.	கஅ	சந்திவழுவே.	நாயக
உலகநிகாசண.	ருச	சிறப்பினும்பொருளினுங்.	கூக
உலகெனப்படுவது.	நாயரு	செய்யுள்நீதாதி.	ரு
உலகொழுக்கிறவா.	யக	செய்யுளென்பவை	க
உவமையும்பொருளு.	ருஉ	செய்யுள்வழுவே.	நாயஉ
உவமைபேது.	ருக	செறிவெனப்படுவது.	கூ
எவ்வகைப்பொருளு.	யக	செறிவேதெளிவே.	கூ

சொல்லினும்பொருளினுஞ்.	அ	மாறுபடுபொருண்மொழி.	நக
சொல்லின்கிழத்தி.	க	மிருதலுங்குறைதலுந்.	நய
சொல்லவழுவென்பது.	நாயக	முதல்வனும்பொருளும்.	நக
தன்மையுயமை.	யடு	முந்துதான்முயல்வதூஉ.	காஅ
தான்மற்புகழ்வது.	காஅ	முன்வருஞ்சொல்லும்.	சக
தூரகாரியமு.	காஉ	முன்னத்தின்மறுப்பின.	சக
தெரிபுவேறுகிள்வாது.	காந	முன்மென்றுதொடங்கி.	நய
தெளிவெனப்படுவது.	எ	முழுவதுஞ்சேறல்.	நய
தொகைநிலைச்செய்யுட்.	உ	மெய்பெறவிரித்த	நயஅ
தொகையெவிரியே.	நஉ	மெய்பெறுமாபின்.	ந
தியாயமென்பது.	நயக	மேற்கோளேது.	நஅ
நிரனிந்துத்தியற்றுது.	காந	மொழிந்ததுமொழிவே.	நக
யன்புந்தொழிலும்.	யஅ	மொழிப்பட்ட	எஅ
பழிப்பதுபோல.	எக	பதிவழுவென்பது.	நயஉ
பாவிகமென்பது.	அய	பாதன்மிறத்தினும்.	நக
மிரிபொருட்.	நா	வகையுளியுரை.	நயஉ
புகழினும்பழிப்பினும்.	எச	வலியெனப்படுவது.	யஉ
புகழ்வதுபோல.	காந	வழக்காறாயின்.	நயஉ
பெயர்பொருளல்.	நஅ	வழுஉப்படலில்வழி.	நய
பெருங்காப்பியநிலை.	ந	வன்சொல்வாழ்த்து.	சந
பெருங்காப்பியமே.	ந	வியத்தகுசெல்வமும்.	காஅ
பொருளினுஞ்சொல்.	ந	விரவத்தொடுப்பது.	எ
பொருள்பரிமாறுதல்.	எஎ	விரவினுஞ்சிறப்பினு.	நய
போலமான.	நக	வினைபண்பென.	எஎ
மனப்படுமொருபொருள்.	நக	வேற்றுப்பொருள்கிலே.	சக
மாறுபடுசொற்பொருள்.	எந	முற்றிற்று.	

இந்நூலுள் உதாரணச் செய்யுள்களுக்கு
முன்காட்டப்பட்ட எழுத்துகள்.

ஆ—ஆசிரியப்பாவிற்கு	ம்
இ—பா—இன்னிசைவெண்பாவிற்கு	ம்
க—சை—கலித்தாழிசைக்கு	ம்
க—ம்—கலிவிருத்தத்திற்கு	ம்
க—றை—கட்டளைக்கலித்துறைக்கு	ம்
சி—பா—சிற்தியல்வெண்பாவிற்கு	ம்
வ—ம்—வஞ்சிவிருத்தத்திற்கு	ம்
வ—றை—வஞ்சித்துறைக்கு	ம்
வி—ம்—விருத்தத்திற்கு	ம்
வெ—வெண்பாவிற்கும், காட்டப்பட்ட	எ.

சிவமயம்.

தண்டியலங்காரமூலமும்-உரையும்.

முதலாவது,

பொதுவணியியல்.

சொல்லின்கிழத்தி மெல்லியலிணையடி, சிந்தைவைத்தியம்
புலல் செய்யுட்கணியே.

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், அணியினதில்
க்கண முணர்த்தினமையின் அணியதிகாரமென்னும் பெயர்த்
து. இவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின்,
அணிபெறுஞ் செய்யுட்கும், ஒருசாரணிக்கும், இலக்கண முணர்
த்தினமையின், பொதுவியலோத்தென்னும்பெயர்த்து. இவ்வோ
த்தினுள் இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், கடவுள்வணக்க
மும் அதிகாரமு முணர்த்துதலிற்று. (இ-ள்) கலைமடந்தை
துணைத்தாளிக் கருத்துள்ளவைத்து யாப்புக் கலங்காரவிலக்கணஞ்
சொல்லுவனென்றவாறு. ❀ அணியென்ப தாகுபெயர். ஏகா
ம்-ஈற்றசை. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. (க)

(உ) செய்யுளென்பவை தெரிவுமவிரிப்பின், முத்தகங்குளகந்
தொகைதொடர்நிலையென, வெத்திறத்தனவு மீரிரண்டாகும்.

(எ-ன்) செய்யுட் கணியிலக்கணமுணர்த்துவலென்றார் அச்
செய்யுளாமா றுணர்ந்தே அணியுணரப்படு மாகலான், அவ்வணி
பெறுஞ்செய்யுளினது பெயரும், முறையும், தொகைய முணர்-
ற்று. (இ-ள்) செய்யுளென்று கூறப்படுவன, விளங்க விரித்துணர்
த்துங்கால், எவ்வகைப்பட்டபாலேனும், முத்தகச்செய்யுளும், கு
ளகச்செய்யுளும், தொகைநிலைச்செய்யுளும், தொடர்நிலைச்செய்யு
ளுமெனநான்குவகைப்படும். எ-று. ❀ செய்யுளென்பதைநான்கி
னோமும், நிலையென்பதைப் பின்னிரண்டினோடுங்கூட்டியுரைக்க
ப்பட்டன. முத்தகங்குளகமென்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனை
யிரண்டுந் தமிழ்மொழிப்பெயர். (உ)

(ஈ) அவற்றுள், முத்தகச்செய்யு டனிடின்னுமுடியும்.

(எ-ன்) முத்தகச்செய்யுளாமா றுணர்ந்து. (இ-ள்) மேற்சொன்
னநான்குனுள் முத்தகச்செய்யுளென்பது தனியேதின்றொருபொ
ருள்பயந்துமுற்றுப்பெறுவது. எ-று. [வரலாறு] (வெ) “என்னே

ய்சிலமடவாரெய்தற்கெளியவோ, பொன்னையனபாயன் பொன்
 னெயிந்தோள், முன்னே, தனவேயென்றொருஞ்சயமடந்தைதோ
 ளாம், புனவேய்மிடைந்தபொருப்பு, என்பது—பொன்னையொ
 ப்பாய் அடிப்படத்தனக்கேசேமமாகநினைத்துத்துய்க்கின்றகொ
 ற்வையுடைய தோளாகிய செறிந்தவேயினாலே நெருங்கப்பட்
 டபொருப்பாகிய அனபாயனுடைய அழகினை யுடைத்தாகியபெ
 ரிதாகிய தோளானது என்னை யொக்குந் தன்மையையுடையா ரா
 கியபெண்டிபலரும்புல்லுதற்கெளியவந்தனவாமோவாகா-எ-று.
 வேய்மிடைந்த பொருப்பாகியதோளெனக்கூட்டுக. தோளாகிய
 பொருப்பென்பாருமுளர். என்னென்பதனை யிரக்கத்தின்கட் கு
 றிப்பென்பாரு முளர். என்னெயென்புழியிரண்ட னுருபுதொக்
 குறின்றதெனக்கொள்க. சில என்பது-பல. சயமடந்தை- வனது
 ிக்கை. அநபாயன்-அபாயரகிதன். (ங)

(ச) குளகம்பலபாட் டொருவினென்கொள்ளும்.

(எ-ன்) குளகச் செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) குளகச்செய்யு
 ளென்பதுபலபாட்டாய் ஒருவினென்கொண்டுமுடிவது-எ-று. ✽
 ஒருவினையென்ற விதப்பான் ஒருபெயர்கொண்டு முற்றுப்பெ
 றுமென்க இதற்கிலக்கியம் வந்துழிக்காண்க. (ச)

(ரு) தொகைநிலைச்செய்யுட் டோன்றக்கூறி, நெருவருரைத்
 தவும் பல்லோர்பகர்ந்தவும், பொருளிடங்காலந் தொழிலெனநா
 ன்கினும், பாட்டினுமளவினுங் கூட்டியவாகும்.

(எ-ன்) தொகைநிலைச் செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தொ
 கைநிலைச்செய்யுளென்பதனை விளங்கச்சொல்லின், ஒருவராலுந்
 க்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய் வருவனவும், பலராலுந் க்கப்பட்டுப்
 பலபாட்டாய் வருவனவுமாம். அவை- பொருளாற்றொகுத்தபெய
 ர்பெற்றனவும், இடத்தாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், காலத்
 தாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், தொழிலாற்றொகுத்தபெயர்
 பெற்றனவும், பாட்டாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், அளவாற்
 றொகுத்த பெயர்பெற்றனவுமாம். எ-று. அவற்றுள் ஒருவராலு
 நைக்கப்பட்டது திருவள்ளுவப்பயன். பலராலுந் க்கப்பட்டது
 நெயிந்தொகை. இவை-எல்லாத்தொகைக்கும்பொதுவிலக்கணம்.
 பொருளாற்றொகுத்தது-புறநானூறு. இடத்தாற்றொகுத்தது-கள
 வழிநாற்பது. காலத்தாற்றொகுத்தது-கார்நாற்பது. தொழிலாற்
 றொகுத்தது-ஐந்திணை. பாட்டாற்றொகுத்தது-கலித்தொகை. அ
 ளவாற்றொகுத்தது-குறுந்தொகை. இவை சிறப்பிலக்கணம் ✽
 கூட்டியவென்ற விதப்பான்-இவ்வறுவகையானுமன்றிப்பிறவாற்
 றும் பெயர்பெற்றுவருவனவுமுளவேல் அவையுங்கொள்க. (ரு)

(சு) பொருளினஞ்சொல்லினு மிருவகைதொடர்நிலை.

(எ-ன்) தொடர்நிலைச்செய்யுளாமாதுணர்-ற்று. (இ-ள்.) பொருளினற்றொடர்தலும், சொல்லினற்றொடர்தலுமென இருவகைப்படுந்தொடர்நிலைச்செய்யுள்-எ-று. இரண்டென்னுது வகைபென்றமிகையான், மூன்றாவது பொருளினஞ், சொல்லினும், தொடர்தலு முண்டெனக்கொள்க. (ஈ)

(எ) பெருங்காப்பியமே காப்பியமென்றும், கிரண்டாயியலும் பொருட்டொடர்நிலையே.

(எ-ன்) இது, பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளை, வகுத்துணர்-ற்று (இ-ள்) பெருங்காப்பியங் காப்பியமென இரண்டிவகையானடக்கும் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள்-எ-று. பெருங்காப்பியமென்றாகியபரடைசொற் புணர்த்தமையின், காப்பியமென்பதுதானே கூறப்பட்டது. இஃது- உபத்துக்கொண்டுணர்தல். இதனைச்சிறுகாப்பியமெனினு மிழுக்காது. அல்லதூஉம் “எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே, என்றார்க்குச்செப்பாமையும் உரித்தென்று கொள்ளப்படுமெனின், ஒன்றே இனமாயக்காற்கோடலும், பலவினமாயக்காற் கொள்ளாமையுமாம். அஃதேல், “இனச்சுட்டில்லாப் பண்டுகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்காறல்ல செய்யுளாமே, என்ற தென்னுமோவெனின், அவை செய்யுட்கேயுரியவகைவெனினுதல் வகைமையின் இஃதென்னதன்மென்பது. அஃதேல், கனியாற்பாடப் படுவன வெல்லாங்காப்பியமல்லவோ பொருட்டொடர் நிலையைக்காப்பியமென்றதென்றையெனின், செற்றுட்டோன்றுவன வெல்லாம்பங்கயமெனப்பெயர்பெறுமாயினும், அப்பெயர்தாமையொன்றன்மேற்றேயாயினவாறுபோல இப்பெயர் பொருட்டொடர்நிலைக்கேயாயிற்று. ஒழிந்தனவும், ஒழிந்தனபோலத் தமக்கேற்ற பெயர்பெற்றனவெனக்கொள்க. இரண்டென்னுது இயலுமென்றமிகையால் பத்துவகைப்பட்ட நாடகசாதியும், கோவையும், பொருட்டொடர்நிலைப்பாற் படுமெனக்கொள்க. பத்துவகைப்பட்ட நாடகசாதியாவன-நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஸ்ரீயாமிருகம், எனவிலை. கோவையென்பன தமிழ்முத்தையார் கோவைமுதலாயின. அல்லதவ் விலேசானே முற்கூறியமுத்தகமுதன்மூன்றும், பின்னர்க்கூறிய பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுட் குறுப்பாய்வருதலுமுடையவெனக்கொள்க. (எ)

(அ) பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை, வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிலவற்றினென், மேற்புடைத்தாகி முன்வரவியன்று, நா

ந்பொருள்பயக்கு நடைநெறித்தாகித், தன்னிகரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய், மலைகடனாடு வளநகர்பருவ, மிருகடர்த்தோற்றமென் னினைபுனைந்து, நன்மணம்புணர்தல் பொன்முடிகவித்தல் பும்பொழினுகர்தல் புனல்விளையாட, மேம்பிழிமதுக்களி சிறுவ னைப்பெறுதல், புலவியிற்புலத்தல் கலவியிற்களித்தலென், நின்ன னபுனைந்த நன்னடைத்தாகி, மந்திரந்தூது செலவிகல்வென்றி, சந் தியிற்றொடர்ந்து சருக்கமிலம்பகம், பரிச்சேதமென்னும் பா ன்மையின் விளங்கி, நெருங்கியசுவையும் பாவமுப்பிரும்பக, கற் றோர்புணையும் பெற்றியதென்ப.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பியமென்னும் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்புளாமாறுணர்ந்து. (இ-ள்) பெருங்காப்பியநிலை—வியன் று-எ-து-பெருங்காப்பியத்தி னிலக்கணத்தைச்சொல்லுமிடத்து, வாழ்த்துதல், தெய்வம்வணங்குதல், உரைக்கும்பொரு ளுணர்த்த லென்னு மூன்றனுள் ஒன்று முன்வரநடப்பது-எ-று. வருபொ ருளென்றதனான் அவற்றொன்றேயன்றி, இரண்டிவரினும் மூ ன்றுவரினுமிழுக்கன்றென்பது. வாழ்த்தென்பதோரலங்காரம் அது முன்னருரைக்கப்படும். நாற்பொருள்—நெறித்தாகி-எ-து. அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னான்கும் பயக்குமொழு கலாறுடைத்தாய்-எ-று. தன்னிகரில்லா—யுடைத்தாய்-எ-து-த ன்னோடொப்பாருமிக்காரு மில்லாதானை நாயகனாகவுடைத்தாய். எ-று. “பல்பொருட்டேற்பி னல்லதுகோடல், என்பதனால், தன்னி லுயர்ந்தாரில்லாதானென்று கொள்ளப்பட்டதாயிற்று. மலைகட ல்—புனைந்து-எ-து- மலைவருணனையும், கடல்வருணனையும், நாட் பிவருணனையும், நகரவருணனையும், இருதுவருணனையும், ஆதித் தொதயவருணனையும், சந்திரோதயவருணனையும், எண்ணினோர ன்ன வருணனையுடைத்தாய்-எ-று. நன்மணம்—நன்னடைத்தாகி எ-து இன்னோரன்னசெய்கைச் சிறப்புப்புகழ்ந்து தொடுக்கப்ப ட்டநல்லொழுக்கமுடைத்தாய்-எ-று. நன்னடைத்தாகி என்றத னாற் பலவருணனைகையுடைத்தாய்வருவதெனக்கொள்க. மந்திர ம்—தொடர்ந்து. எ-து- மந்திரமிருத்தலும், தூதுவிடுத்தலும், மேற்செலவும், செருச்செய்கையும், வென்றியெய்தலும், சந்தி போலத்தொடரப்பட்டு-எ-று- சந்தியென்பது-நாடகத்தேநிலை பெறுதலான் ஈண்டதுபோலவெனக் கூறப்பட்டது அதாவது- வித்தல், விளைத்தல், விளைவு துய்த்தலென்பது-போல்வதுசருக்க ம்—விளங்கி-எ-து-சருக்கமென்றதல், இலம்பகமென்றதல், பரிச் சேதமென்றதல், பாகுபட்டு விளங்கி-எ-று. நெருங்கிய—விரும் ப-எ-து-எட்டிவகைப்பட்ட சுவையும், மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்பும், இடைவிடாமற்கேட்போர்மதிக்க-எ-று. கற்றோர்—தென்ப-எ-து

இவ்வகைத்தாகப்புவரார்புனையப்படுந்தன்மையையுடைத்தென்பராசிரியர்-எ-று. ❀ நார்பொருள் பயக்குநடை-எ-து-அகமும், அகப்புறமும், புறமும், புறப்புறமும் பயந்தநடையென்றுமாம். (அ)

(க) கூறியஉறுப்பிற்சிலகுறைந்தியலினும், வேறுபாடின்றென விளம்பினர்புவரர்.

(எ-ன்) மேலதற்கோர் புறனடையுணர்-ற்று. (இ-ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட உறுப்பிற் சிலகுறைந்துவரினும், பெருங்காப்பியத்திற் பிறிதன்றெனவிளம்பின ரறிவுடையோர்-எ-று. (க)

(ய) அறமுதனான்கினுங் குறைபாடுடையது, காப்பியமென்று கருதப்படுமே.

(எ-ன்) காப்பியமுணர்-ற்று. (இ-ள்) அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கினும் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்துவருவது காப்பியமென்று கருதப்படுவது-எ-று. ❀ இதனால், கூறியவுறுப்பிற் சிலகுறைந்தியலுமென்பதற்கு அறமுதனான்குமொழித்தல்லாதவுறுப்பிற் சிலகுறைவதேபெருங்காப்பியமென்று கொள்ளப்படும். இஃதுவந்ததுகொண்டுவாராது முடித்தலென்பது.()

(யக) அவைதாம், ஒருதிறப்பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும்பாடையும் விரவியும்வருமே.

(எ-ன்) அக்காப்பியங்கட் கெப்தியதோரிலக்கண முணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற்கூறியபெருங்காப்பியமும், காப்பியமும், ஒருவகைச் செய்யுளானும், பலவகைச் செய்யுளானும், உரை விரவியும், பாடையிரவியும், வருதலுடைய-எ-று. ❀ நண்ச்செய்யுளென்பது பாவும் இனமு நோக்கியது. விரவியும்வருமென்ற வும்மையான் விரவாதுசெய்யுளான் வருவதேசிறப்புடைத்தெனக்கொள்க(யக)

(யஉ) செய்யுள்ந்தாதி சொற்றொடர்நிலையே.

(எ-ன்) சொற்றொடர் நிலைச்செய்யுளுணர் - ற்று. (இ-ள்.) ஒரு செய்யுளினின்றுதி மற்றொரு செய்யுட் காதியாகத் தொடுப்பது சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுளாம்- எ-று. அவை கலம்பகமுதலியன. அல்லதுஉம்-ஒருசெய்யுளுள்ளே யோரடியிற்றுதிமற்றையடிக்குமுதலாகத்தொடுப்பனவுமுள. அவைமுன்ன ருணாக்கப்படும். இவற்றிற்கிலக்கியம் வந்துழிக்காண்க.நுண்பிராக்கிற்பெருகும். ()

(யக) மெய்பெறுமரபின் விரித்தசெய்யுட்கு, வைதருப்பம்மே கௌடமென்றங், கெப்தியநெறிதா மிருவகைப்படுமே.

(எ-ன்) மேற்கூறியசெய்யுணெறிக்கூறுபாடுணர்-ற்று. (இ-ள்) பொருள்பெறு மிலக்கணநெறியான் விரித்தோதப்பட்ட செய்

யுள்ளனத்திற்கும், வைதருப்பமும், கௌடமுமெனப்பொருந்திய நெறியிருவகைப்படும். எ-று. ஃ ஆதேல், மேற்கூறியசெய்யு ளினைத்தும், இருவகைநெறிப்படு மென்றமையின் ஒன்றற்கே இருவகைநெறியு முளவென்றுகொள்ளற்க. வைதருப்பநெறியான் வருவனவுமுள. கௌடநெறியான் வருவனவுமுள. மேற்கூறிப் செய்யுள்ளனத்துமெனக்கொள்க. (கௌ)

(யசு) செறிவேதெளிவே சமனிலையின்ப, மொழுகிசைபுதார மூய்த்தலிப்பொருண்மை, காந்தம்வலியே சமாதியென்றங், காய்ந்தவினாங் குணனுமுயிரா, வாய்ந்தவென்ப வைதருப்பம்மே.

(எ-ன்.) வைத்தமுறையானே வைதருப்பநெறியுணர் - ந்று. — (இ-ள்.) செறிவுமுதல்-சமாதியீராகக் கூறப்பட்டபத்துக்குணனு முயிராகப்படுவது வைதருப்பநெறி-எ-று. ஃ வாய்த்தவென்பது வாய்ந்தவெனமெலிந்துறின்றது. உயிராவென்பதனை உயிர்போல இன்றியமையாத வெனவுங்கொள்க. (கசு)

(யரு) கௌடமென்பது கருதியபத்தொடுங், கூடாதியலுங் கொள்கைத்தென்ப.

(எ-ன்) கௌடநெறியுணர்-ந்று. (இ-ள்) கௌடநெறியென்று சொல்லப்படுவது மேற்குறித் துணைக்கப்பட்டபத்துக்குணவலங் காரங்கோடுங்கூடாது நடக்குமொழுகலாறுடையது-எ-று. பத்தோடுங்கூடாதென்னு முற்றும்மையை யெச்சவும்மையாக்கிச் சிலவற்றோடுகூடியும் வருமெனக்கொள்க. (கரு)

(யசு) செறிவெனப்படுவது நெகிழிசையின்மை.

(எ-ன்) செறிவாமாறுணர்-ந்று. (இ-ள்.) செறிவென்று சொல்லப்படுவது நெகிழ்ந்திசையின்றிவரத்தொடுப்பது. எ-று. — [வ-று] வெ. “சிலைவிலங்குநீள்புருவஞ் சென்றொருசியநோக்கி, முலை விலங்கிற்றென்றுமுனிவாள் - மலைவிலங்கு, தார்மலைமார்பதனிமைபொறுக்குமோ, கார்மலைகண்குடும்போது, — எ - து - புணர்ச்சிக்கண்ணின்னுடையமார்பஞ் செறியமுயங்குங்கால் முலைகிதி துவிலங்காநிற்ப அதனைநோக்கிப்பொருளாய் விற்போல வளைந் துநீண்ட புருவமானது நெற்றியிசையேறிவளைய ஊடுந்தன்மையையுடையாள். மாறுபாடிலங்கிய பலவகைப்பட்டபூவாலாய்ப்பட்டதாரினையும், மாலையினைபுழுடையமார்பினையுடையாய்நீவினை கருதிப்பிரியுங்கால் இவக்குண்டாகிய தனிமையால் வருந்துயரமாறு நுந்தன்மையனோ இருளோடுகூடிய மலைவந்துசேருமிடத்து எ-று. மலைவிலங்குதார்மலைமார்பவென்பதற்குத் தாரும், மலையுங்கிடக்கப்பட்ட பரப்பினை யுடைத்தாகிய மலைபோன்ற மார்பு

னென்னுமமையும். எனவரும். இனி நெகிழ்சையென்பது வல்
 லினம்விரவாதுஒரினத்தெழுத்தானெகிழத்தொடுப்பது. [வ-று]
 வெ. “விரவலராய்வாழ்வாராவெல்வாயொழிவா,யிரவுலவாவேலை
 யொலியே - வரவொழிவா, யாயர்வாயேயரிவையாருயினை யீரா
 வோ, வாயர்வாய்வேயோ வழல், எ-து. தமிழராயுயிரோடுகூடி
 வாழ்வாரை வருத்துவாய் வருத்தா தொழிவாய் இரவின்கண்ணுங்
 குறையாதே யரவஞ்செய்கின்றகடலொலியே யிவளுடைய ஆரு
 யினைத் தாயராயுள்ளாருடையவாயினுண்டாகியவசையேயறுக்கு
 ந்தன்மைத்தாயிருக்க அதன்மேலும்இடைக்குலமாக்கள்வாயினு
 ண்டாகிய வேய்வினையிசையும் அழலைக்கொடா நின்றது-அதனா
 விப்பொழுது துவளைக்கருதிவருகின்றவரையொழிவாயாக-எ-று.
 எனவரும். இவ்வாறு ஒரினத்தெழுத்தாற் றெடுக்கப்படுவதோர்
 சுவைநோக்கிக்கொளடநெறியார்வரும்புவர். இஃதிரண்டுநெறியா
 ரீக்குமொக்கும். (கௌ)

(கௌ) தெளிவெனப்படுவது பொருள்புலப்பாடே.

(எ-ன்.) தெளிவாமாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) தெளிவென்றுசொ
 லப்படுவது- கவியாற் கருதப்பட்டபொருள் கேட்போர்க்குள
 ங்கொண்டு விளங்கத்தோன்றுவது - எ-று. [வ-று] வெ“ பிறர்க்
 கின்னுமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா, பிற்பகற்ருமேவரும்,,என
 வரும். இவ்வாறுதொடுத்தாற்கவியருமையும் நோக்குடைப்பொ
 ருள்கோளுமின்றித் தோன்றுமென இந்நெறிவிரும்பாதுகொள
 டர்சொல்லுமாறு. [வ-று] வெ“ பொய்யாமை பொய்யாமையா
 ந்நின்றம்பிற, செய்யாமைசெய்யாமைதன்று, எனவரும். (கௌ)

(கடி) விரவத்தொடுப்பது சமனிலையாகும்.

(எ-ன்.) சமனிலையாமாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) மூலினமுந் தம்
 மூள் விரவத்தொடுப்பது சமனிலையாம்-எ-று. [வ-று.] க-றை-
 “சோகமெவன்கொவிதழிபொன்றுக்கின சோர்குழலாய், மேக
 முழங்க வினாசூழ்தளவங் கொடியெடுப்ப, மாகநெருங்க வண்
 டானங்களிவன்பாடவெங்குந், தோகைநடஞ்செயுமன்பர்தின்
 டேரினித்தோன்றியதே,,எ-து-நான்ற்குழலினைபுடையாய்கொன்
 றைகளானவைபொன்மலைநாற்ற ஆகாசநெருங்கமேகங்கள்முழ
 வெனமுழங்காநிற்பவியாயுடைய மலரோடுகூடியமுல்லைபலவும்
 கொடியெடாநின்றன அழகியதானத்திலேவண்டிகள்களித்துப்பா
 ட எப்பக்கமும் மயில்களாடாநின்றன.இதனாலே இப்பொழுதே
 நம்முடையதலைவோறிய தேர்வந்தவரோடுதோன்றுவதாயிருந்த
 துஅதனாலே நின்னுடையவருத்தமெங்கே போகக்கடவது-எ-று.

சோகமெவன்கொல் என்பதற்கு சோகமென்னென நிறுத்திவிஞ்
வாக்குவாருமுள். எனவரும். இனிக்கெளடறெறி. [வ-று]-க-றை
“இடர்த்திறத்தைத் துறப்பொற்றொடி நீயிடித்துத்தடித்துச், கடர்க்
கொடிதிக்கனைத்திற்பிமாறத்துளிக் குமைக்கார், மடக்குயிற்கொ
த்தொளிக்கக்களிக்கப்புக்கதோகைவெற்றிக், கடற்படைக்கொற்ற
வன்பொற்கொடித் தேரினிக்கண்ணுற்றதே, எ-து. பொன்றாற்
செய்யப்பட்ட தொடியினைபுடையாய் இருண்ட நிறத்தையுடைய
மேகமானது முழங்குவதுஞ்செய்து மின்னாகிய வொளியோ
டுங் கூடியவொழுங்கு பலதிக்கினுந் தோற்றிநடுங்க மழையைத்
தரா நின்றது. அதுவேயுமன்றி மடப்பத்தையுடைய குயிற்றிள்ளு
கள் ஒளிக்கக்களிக்கத் தொடங்காநின்றன, மயில்களானவை ஆத
லாற் கடல்போன்ற பெருமை யுடைத்தாகிய தானையையுடைய
தலைவனேறிய பொற்கொடியையுடைய தோனது இப்பொழு
தேவந்து நம்மைச் சேர்வதாயிருந்தது. நீவருத்தமொழிவாயாக.
எ-று. எனவரும். இச்சூத்திரங்கூறுக்கான் மேற்செறிவென்றுகூறிய
வதனான் நெகிழத் தொடராமையே யன்றி, வற்கெனத் தொழிப்
பினும், செறிவென்று வைதருப்பருக்குத் கொள்ளக்கிடக்கும். ()

(கக) சொல்லினும்பொருளினுஞ் சுவைபடலின்பம்.

(எ-ன்.) இன்பமா மாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) சொல்லினுந் சுவை
படத்தொடுத்தலும், பொருளினுந் சுவைபடத்தொடுத்தலும்,
இன்பமாம். எ-று. அவற்றுள், சொற்காரணமாகிய வின்பமாவது
வழிமோனை முதலாகவரத்தொடுப்பது. [வ-று.] வி-ம் “முன்னை
த்தஞ்சிற்றின் முழங்குகடலோத மூழ்கிப்போக, அன்னைக்குரை
ப்பனநி வாய்கடலையென் றலறிப்பேரும், தன்மை மடவார்தளர்
ந்து குத்தவெண்முத்தந்தயங்குகானற், புன்னையரும்பேய்ப்பப்ப
போவாபாப்பேதுறுக்கும் புகாரோயெம்மூர், -எ-து-முன்புதம்
முடைய சிறுவீடானது ஒலிக்கின்றகடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்
போக அதைக்கண்டு என்னுடைய அன்னைக்குச் சொல்லுவென்
கடலையறிவாயாகவென்று அலறியோடுகின்ற தன்மையினைபுடைய
பெண்கள் கானலின்கண்வருந்தி அறுத்துச்சிதறிய வெண்மை
யான முத்தம்பிரகாசிக்கின்ற புன்னையரும்பையொப்பாக ஆண்
டுப்போவாபா மயங்கச்செய்கின்ற காவிரிப்பூம் பட்டணமேஎம்
மூர். -எ-று. எனவரும். இத்துணைச் சுருங்கத் தொழிப்பதினா
தென்று கெளடர் சொல்லுமாறு. [வ-று.] வி-ம் “துனிவருநீர்நு
டைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் னுணவிழிசேர் துயிலைநீக்கி, இ
னவளைபோலின்னலஞ்சோர்ந் திடருழப்பவிற்றவந்நாட்டில்லை
போலும், தனிவர்கடளர்வெய்தத் தடங்கமலந்தளையவிழ்க்குந்
தருணவேனிற், பனிமதுவின் பசுந்தாதுபைம்பொழிலிற்பரப்

பிவரும் பருவத்தென்றல்,, எ-து-துயரமிகுதியாலே என்சண்ணி
 னிடத்துவிடாந்து இழிதருநீரை மாற்றினராய் வருந்துமென்னு
 டைய இணைவிழிபானவை இமைபொருந்துந் தன்மைத் தாடிய
 வறக்கத்தைநீக்கிக் கரத்தின்கணினமாக இடப்பட்ட வளைசோரு
 தல்போல இனிய அழகு குறைந்து யான் துயருறும்வண்ணம் பி
 ரிந்துபோனவருடைய நாட்டின்கண் பிரிந்திருந்தோர் மடுக்கமெ
 ய்தப் பெரிதாகிய பொய்கையினுண்டாகிய தாமனாயின்கட்டை
 விழிவிக்கும்- இளவேனிலும், அக்காலத்தி லுண்டாகிய குளிர்ந்த
 தேனையும், பசிய தாதுக்களையும், பசுமையான சோலையின்கண்ப
 ரப்பிவருகின்ற இளந்தென்றலும், இல்லையோ சொல்லுவாயாக
 தோழி-எ-று. எனவரும். இனிப்பொருள்காரணமாகிய விற்பமா
 வதக்கவி கேட்போர்க்கு, மதுகாரணமாக மதுகரங்கட்குவருமகி
 ழ்ச்சிபோல வருமின்பமாம். [வ-று] ஆ-“மானேர்நோக்கின் வ
 ளைக்கையாய்ச்சியர், கானமுல்லையூடார்கதப்பிந், பூவைப்புதும
 லர் சூடித்தாந்த, மடங்காப்பணையிலையிழைவளர்முற்றத்துச், எ
 ணங்கின் செவ்விமறைப்பினுமலர்ந்த, பூவைப்புதுமலர் பாப்பு
 வர்ப்புவயி, னுனினா வருத்தம் விடமலையெடுத்த, மாரிகாத்தகாளை,
 நீலமேனி நிகர்க்குமா லெனவே,, எ-ம்- ஆ-“முற்றிழைமகளிர்மு
 லைமுகமிழக்கவும், பொற்றொடிப்புதல்வ ரோடியாடவும், செஞ்
 சாந்துகிதைந்த மார்பிடுண்டு பூணரிமாவன்ன வணங்குடைத்து
 ப்பிந், நிருமால்வளவன் மெய்வர்க்கோச்சிய, வேலினும்வெய்யக
 ண்ணவன், கோலினுந்திண்ணிய தடமென்றோளே,, எ-ம்-வரும்.
 இப்பொருள்காரணமாகிய இன்பம் இரண்டுநெறியார்க்குமொக்
 கும். இவ்வாறுதொடுக்குங்காற் கிராமியச்சொல்லும்பொருளும்,
 இடக்கர்ச்சொல்லும்பொருளுந்தீண்டாமற்படுவது. (யக)

(உ) ஒழுகிசையென்பது வெறுத்திசையின்மை.

(எ-ன்) ஒழுகிசையாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒழுகிசையென்று
 சொல்லப்படுவது வெறுக்கத்தகு மின்னாவிசையின்றி வரத்தொ
 ரிப்பது-எ-று. [வ-று.] வெ-“இமையவர்கண்மெளலியிணைமலர்
 த்தாள்கூடச், சமையந்தொறுநின்றதையல் - சிமைய, மலைமடந்
 தைவாசமலர்மடந்தையெண்ணென், கலைமடந்தைநாவலோர்க
 ண்,, எ-து-துணையாகியமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைத்தேவர்களு
 ல்லாம் தங்கண்முடிமேலே சூழும்வண்ணம் புலவகைப்பட்டசம
 யங்கடோறும் புக்குநின்றமடவாள் சிகரங்களையுடைய மலையரய
 ன்மகளுமாய் நறுநாற்றத்தைபுடைத்தாகிய தாமரைமலர்மீதிரு
 ந்தசீதேவியுமாய்ப் பலவகைப்பட்டகலைகளுக்கு இறைவியுமாய்
 நின்றசரசுவதி. அவள்நாவினாலவையோர்க்குக் கண்ணுயிருப்பவ

ள். எ-று. எனவரும். மலைமடந்தை-பார்வதி. இனிஇன் னாவிசையெ ன்பதுமென்னடையொழுக்கத்துவல்லொற்றித்து மிக்கதுபோ லவும், அந்நடையொழுக்கத் துயிரொழுத்தித்துப் பொய்ந்நலம் பட்டறுத்திசைப்பதுபோலவும்வரும். [வ-று.] வெ-“ ஆக்கம்பு கழ்பெற்றதாவிடயிவள்பெற்றாள், பூக்கட்குழற்கார்பொறைபெற் ற- மாக்கடல்குழ், மண்பெற்றவொற்றைக்குடையாய் வரப்பெ ற்றெங், கண்பெற்றவின் றுகளி,, எ-து - பெரியகடல்குழ்ந்த உல கத்துள்ளார் தங்கள் தவப்பலகைப்பெற்ற ஒப்பற்ற குடையையு டையதலைவனே நீயெங்களை நினைத்துவந்தவிதனானே இன்றுநின் னுடையபுகழானது பெருக்கம்பெற்றது. தலைமகளாகிய இவளு யிர்பெற்றாள். இவளுடைய கார்போன்ற குழலானது மதுவினை யுடைத்தாகிய பூக்களின் பாரத்தைப்பெற்றது எங்களுடையகண் களும் செருக்குப்பெற்றன. எ-று. எனவரும். இவ்வாறுவேண்டார் இரண்மிநெறியாகும். (உ)

(உ) உதாரமென்ப தோதியசெய்யுளிற், குறிப்பினொருபொ ருணெறிப்படத்தோன்றல்.

(எ-ன்) உதாரமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) உதாரமென்று சொ ல்லப்படுவது சொல்லப்பட்டசெய்யுளுள் சொற்படுபொருளின் றி, அதன்குறிப்பினான் ஒருபொருள் நெறிப்படத்தோன்றுவது. எ-று. [வ-று] வெ- “செருமானவேற்சென்னிதென்னுறைந்தை யார்தம், பெருமாண்முகம்பார்த்தபின்னர் - ஒருநாளும், பூதலத் தோர்தம்மைப் பொருணசையாற்பாராவாய், காதலித்துத்தாழ் ந்திரப்போர்கண்,, எ-து - பொருண்மேல்வைத்த அவாவினாலே தாழ்வுவைத்திரப்போர் கண்களானவைபோரின் கண்வலியுடைத் தாகியவேலையும், சென்னியென்னும் பெயரையு முடையனாகிய தெற்கின்கணுண்டாகிய உறைந்தைப்பதியார்க்குத் தலைவனாகிய சோழனுடைய முகத்தைப்பார்த்தபின் பூமண்டலத்துள்ளார்மு கங்களைப் பொருள் விருப்பினுற் பாரா. எ-று. இவ்வாறு கூறவே அவன் இரப்போர்வறுமைதீர்க்கொடுப்பானென்னும் பொருள் குறிப்பினுற் கொள்ளக்கிடந்தவாறுகண்கொள்க. எ-ம். வெ-“ அ விழ்ந்த துணியிசைக்குமம்பலமுஞ்சீக்கும், மகிழ்ந்திடுவார் முன் னர்மலரும்-கவிழ்ந்து, நிழறுதாம் யானெநெறிந்தேநிரவிக், கழ றெழாமன்னவர்தங்கை,, எ-து. தன்னுடைய நிழலைக் கவிழ்ந்து கிதைக்கும் யானையினையும், நெடிய தேரினையுமுடைய இரவி குலத் துள்ளானுடைய பாதங்களைப்பணியாத அரசர்களுடைய கைகளானவை உடுக்கவேண்டினவிழ்ந்த துணிகளைப் பின்பு மு டியாநிற்கும்.கிடக்கவேண்டின் ஊர்ப்புறத்துண்டாகிய அம்பல

நிகழ்த்துதலையாற்றும். உணவுவேண்டின் இந்நிலை முன்னர்ச் சென்று நின்றன என்பதுவகையோடும் விரியா நிற்கும். ஏ-று. இந்நிலை முன்னருவகையோடு விரியா நிற்கு மென்றதனால் இடாதார் முன்னருவகையின்றி விரியுமெனக்கொள்க. எனவும்வரும், இவையிரண்டு நெறியார்க்குமொக்கும். (உக)

(உஉ) சுருதியபொருளைத் தெரிவுறவிரித்தற், குரியசொல்லுடைய துப்த்தலில்பொருண்மை.

(எ-ன்) உப்த்தலில்பொருண்மையாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உப்த்தலில்பொருண்மையென்பது சுவிதன்னாற்கருதப்பட்டபொருளைவிளங்கவிரிக்குஞ்சொல்லைச், செய்யுளுள்ளேயுடைத்தாய், பிறிதுமொழிகூட்டி யுணாக்கும் பெற்றி யின்றிவரத்தொடுப்பது. ஏ-று [உ-று] வெ,, இன்றுமையான்மாதிரி வாண்முகங்கண்டேக்கற்றோ, அன்றிவிடவரவையஞ்சியோ-கொன்றை, யுளராவாரோடு மொளிர்சுடையீர்சென்னி, வளராவாறென்னோமதி,, ஏ-று. உமையாளுடைய குற்றமற்றவொளியினையுடைத்தாகிய முகமண்டலத்தைக் கண்டதனுடையநலனை ஆசைப்படுதலானே அஃதன்றியே நீர்ஆபரணமாகஅணிந்தவிடத்தையுடைத்தாகியபாம்பினைக்கண்டஞ்சுதலானே கொன்றையின்மலர்களையீர்த்துக்கொண்டிருக்கையாறுவினாந்து திரியுமொளியோடுகூடியசுடையினையுடையீர்இன்றுஉம்முடையதிருமுடி மேலுண்டாகிய பிறையானது வளராதிருந்தகாரணம்பாதுசொல்லுவீர்- ஏ-று. எனவரும். இனி உப்த்துணர்தல்வருமாறு. [உ-று] வெ,, இன்றுமையான்மாதிரி வாண்முகங்கண்டேக்கறுமால், அன்றிவிடவரவு மங்குறையும் - கொன்றை, உளராவாரோடு மொளிர்சுடையீர்சென்னி, வளராவாறென்னோமதி,, என்பதனுள் யாதனாலோவென்னுஞ் சொற்கூட்டியுணாக்கப்படும். எனவரும். இவ்வாறுவேண்டிவாரிரண்டுநெறியாரும். (.)

(உக) உலகொழுக்கிறவா துயர்புகழ்காந்தம்.

(எ-ன்) காந்தமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) காந்தமென்பது-ஒன்றையுயர்த்துப்புகழ்நங்கால் உலகநடையிறவாமலுயர்த்துப்புகழ்வது-ஏ-று. [உ-று] வெ,, ஒருபேருணர்வுடனே பொண்ணிறையுந்தேய, வருமேதுறவென்பால்வைத்த-ஒருபேதை, போதளவுவாசப்புரிசுதல்கூழ்வாண்முகத்துக், காதளவுநீண்டிலவுங்கண்,, ஏ-று. யான்வருத்தத்தையும் வகையாகப் பேதைத்தன்மையை யுடையாளொருத்தி என்னுள்ளத்திடத்துவைத்த பூவொடுகலந்த நறுநாற்றத்தையுடைத்தாகிய சுருண்டகுழியினையுடைத்தாய்ஒளியோடுகூடிய முகத்தின்சுண்ணுண்டாகியகாதினெல்லையளவுஞ்சென்றுமீ

ண்டுதிருபுங் கண்களானவை இக்காலத் தென்னொரு தன்மைபாயி
ருக்கப்பட்ட அறிவுடனே யொள்ளிதாகிய வொழுக்கமுங்கெட
வந்து தோன்றாநின்றன- எ-று. ஒருபேதையென்னுள்ளதுவை
த்த கண்ணென்று கூட்டிக. எனவரும்-இனிக்கெளடநெறிவருமாறு
[வ-று] வெ,, ஐயோவகல்குல்குழுவருதற் காழித்தேர், வெய்யோ
ற்கநேகநாள் வேண்டிமால் - கைபாந்து, வண்டிசைக்குங்க. ந்தன்
மதர்விழிகள் சென்றுலவ, எண்டிசைக்கும் போதாதிடம்,, எ-து
திரளாகப்பாந்து வண்டிகள்பாடப்பட்ட கூந்தலினையுடையாளு
டைய அகன்றவல்குற்பாப்பைச்சூழ்வருதற்கு ஐயோ ஆகாயப்ப
ரப்பெல்லாமொருபொழுதிற்கடக்கும்ஒருகாற்றேறையுடைய ப
கலோனுக்குப்பன்னெடுநாள் வேண்டிவதாயிருந்தது. அதுவேய
ன்றியிவருடையகளிப்பையுடைத்தாகியகண்கள் சென்றுஉலாவுவ
தற்குளண்வகைப்பட்டதிக்குகளி லுண்டாகியஇடப்பரப்பும்போ
தாததாயிருந்தது -எ-று. ஐயோவென்பதிரக்கத்தின்கட் குறிப்பு
இவ்விரக்கம் ஆதித்தன்மேலென்றுக. எ-ம், வெ“அங்கண்மாஞால
த்தகல்விசும்பை முன்படைத்த, பங்கயத்தோ னந்நாளிப் பைந்
தொடிதன்-தொங்கைத், தடம்பெருகவோங்குமெனத்தானினையா
வாரே, இடம்பெருகச்செய்யாவியல்பு. எ-து- அழகினையுடைத்
தாகிய இடத்தையுடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய வலகத்தின்மீதுண்
டாகிய அகன்ற விசும்பைப்படைத்த நான்முகன் அந்நாளி லிவ்
வாகாயத்தை இடப்பரப்புண்டாகப் படையாதகாரணம் பசும்
பொன்னுற்செய்த தொடியினையுடையாளுடைய முலைகள் புடை
பரக்கவளர்ந்துமீதுயர்ந்தோங்குமென நினையாதவாரே சொல்
லுவிரீ-எ-று. இவ்வாறு உலகநடையிறப்பப்பண்ணர்ப்பதே, சுவை
யுடையவென வேண்டிவர்கெளடர்.

(உரு)

(உசு) வலியெனப்படுவது தொகைமிகவருதல்.

(எ-ன்) வலியென்னுமலங்காரமுணர் - ந்று. (இ-ள்) வலியென்
றுசொல்லப்படுவது, தொகைச்சொற்றொடர்புண்டாகத் தொழி
ப்பது-எ-று. மிகவென்றது சிறப்புடைய வாகவெனக்கொள்க.
[வ-று.] வெ- “காணிமிர்த்தாற் கண்பரிபவல்லியோ புல்லாதார்,
மானையாரீமங்கலநாணல்லவோ-தான, மழைத்தடக்கைவாரிகழ
ற்கான்மானவேற்கிள்ளிப், புழைத்தடக்கை நால்வாப்ப்பொருப்
பு,, எ-து- காலம்வரையாது உபகரிக்கின்ற மேகம்போன்ற கை
யினையும், நீண்டிருக்கின்ற சூழலோடுகூடிய காலினையும், வலிதா
கிய வேலினையுடையதுகிய சோழனுடைய துளையையுடைத்
தாகிய பெரிதாகிய கையினையும், நான்மவாயினையு முடையமலை
யாகியவாரணம் தன்னுடைய தாளாவலித்தால் அறுந்தன்மையை

புடையன நிகளத்தின்கண்ணேயோ பகைத்தவேந்தருடைய உரிமைச்சுற்றத்து மான்டோன்ற விழியிணையுடையார் கழுத்தி னல்ல நாளிழ்ப்புட்டியவலியையுடைத்தாகிய மங்கலக்கயிறல்லவோ-எ-று எனவரும். இத்துணைச் சுருங்கத்தொடுத்த லின்றாதென்று கௌடர் சொல்லுமாறு. [வ-று] வெ- “செங்கலசக்கொங்கைச்செறி குறங்கிற்சிறடிப்பேர், பொங்கரவவல்குற்பொருகயற்கட்- செங்க னிவாய்க், காருருவக்கூந்தற்கதிர்வளைக்கைக்காரிகைத்தா, மோரு ருவென்னுள்ளத்தேயுண்டு., எ- னு- செவ்வையாகிய கலசம்போ ன்ற முலையிணையும், செறிந்தகுறங்கிணையும், சிறிதாகிய அடியிணை யும், பெரிதாகிய பாம்புப்படம்போன்ற அல்குலிணையும், பகைத் தெதிர்ந்த கயலையொத்த கண்ணிணையும், செம்மையாகிய கொவ்வைக்கணிபோன்ற வாயிணையும், கருமையாகிய நிறத்திணையுடைய கூந்தலிணையும், ஒளியோடுகூடிய வளைகையுடைத்தாகிய கையி ணையும், அழகிணையுடைத்தா யிருப்பதோர்வடிவம் என்னுளம் விட்டகலாது. எ-று. எனவரும். (உச)

(உரு) உரியபொருளின் பி பொப்புடைப்பொருண்மேற், நரு ம்விணையுணர்ப்பது சமாதியாகும்.

(எ-ன்) சமாதியென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) முக்கி யப்பொருளின் வினையை, ஒப்புடைப்பொருண்மேற்றந்து புண ர்த்துணர்ப்பது சமாதியென்னு மலங்காரமாம். எ-று. சமாதி யென்ற தாகுமென்றதனற் பெயரும் அவ்வாறு காக்கப்படும்.-- [வ-று.] “ஆ - அகலிருவிசும்பிற் பாயிருள்பருகிப், பகல்கான்றெ முதரும் பல்கதிர்ப்பரிதி., எ-ம். “விழித்தருவளைக்கழிப்போது வாக்கிய, கள்ளுண்புகளித்தவன் டினம்., எ-ம். கண்ணியெயில் கு மரிஞாயில். எ-ம். வெ- “கழிங்கைவயலுழவர்கலைத்தடிய, மடங்கி யரியுண்டநீலம்-தடஞ்சேர்ந்து, நீளரிமேற்கண்படுக்கு நீணீரவ ந்தியார், கோளரியேறிங்கிருந்தகோ., எ-ம். வரும். இஃதிரண்டு நெறியார்க்குமொக்கும்.— இதனைக்குணவலங்காரமென்றுங் கூ றுப. அஃதேல் இன்னவிலக்கண முன்னையோர் மொழிந்தது த டைபலபயின்றவடமொழிக்கன்றே செந்தமிழ்மொழியின்வந்த வா நென்னையெனின், இதன் முதலுந் செய்த ஆசிரியர் உலகத்துச் சொல்லெல்லாம், சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம், அப்பிராஞ்சம், என மூன்றுவகைப்படுத்தினார். அவற்றுள்- சமஸ்கிருதம் புத்தே ளிர் மொழியெனவும், அப்பிராஞ்சம் இதரசாதிகளாகிய இழிச னர்மொழியெனவுங்கூறினார். அதனாற்பிராகிருதம் எல்லாநாட்டு மொழியெனவும்படும். அல்லது உம், பிராகிருதி-என்பதில்பாக லான் பிராகிருதம் இயல்பு-அப்பிராகிருதத்தைத்தற்பவம், தற்ச

மம், தேசியமென மூன்றாக்கினார். அவற்றுள்- தற்பவமென்பன ஆரியமொழிதிரிந்தாவன. அவை-பாபம்-பாவம். எ-ம். 'தசநா ன்கெய்திய பணைமருநோன்றாளெனவும், வரும். தற்சம மென்ப ன, ஆரியச்சொல்லும், தமிழ்ச்சொல்லும், பொதுவாய்வருவன. அவை-குங்குமம்-மூலம்- மலயமாருதம்-என்பன. தேசியமென் பன அவ்வவநாட்டார் ஆட்சிச்சொல்லாய்ப் பிறபாடைநோக்கா தன. அவை-நிலம்-நீர்-தீ-சோறு-என்பன. இவற்றையே செய்யுட் சொல்லெனத் தமிழ்நூலாரும்வேண்டினாராகலின் இவ்வாற்றான் தமிழ்ச்சொல்லெல்லாம் பிராகிருதமெனப்படும். அச்சொற்களா லியற்றப்படு மெல்லாக்கவிக்கும், அவ்வலங்காரமனைத்துமுரியவா கலின் ஈண்டுமொழிபெயர்த் துணைக்கப்பட்டன. (உரு)

(உ௭) ஏற்றசெய்யுட் கியன்றவணியெலாம், முற்றவுணர்த்தும் பெற்றியதருமையிற், காட்டியறடைநெறிகடைப்பிடித்திவற்றொ டு, கூட்டியுணர்த லான்றோர்கடனே.

(எ-ன்) இச்சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கட்கெல்லாம் புறன் டையுணர்-ற்று. (இ-ள்) உலகத்திறிலுபேறுடைய செய்யுளனைத் திற்கும், பொருந்திய அணிலேறுபாடெல்லாம் ஒழிவின்றி யுண ர்த்தும் பெற்றியரிதாகலான்- காட்டப்பட்ட ஒழுக்கநெறியேபற் றுக்கோடாக, இவற்றோடுங் கூட்டிக்கொண்டுணர்தல் முற்றக்கற் றோதுகடனும்- எ-று. மாங்கனியும், தீம்பாலும், வருக்கைச்ச னையும், சருக்கையும், தம்முள்வேறுபட்டசுவையெனினும், கூறு வதுமதுமொன்றன்றே, அதுபோல, எழுத்துச்செறிவும், சொ ற்செறிவும், பொருட்செறிவும், செறிவென்றே செப்புவதல்லது; பிறிதொருவகைபேசுந் பெருகி அகலமுடைத்தா மெனக்கொள் ளு. ஒழிந்தனவுமன்ன. (உ௭)

முதலாவது, பொதுவணியியன்

முற்றிற்று.

சிறு குத்திரம்-உ௭.

கணபதி துணை.

இரண்டாவது

பொருளணியியல்.

எண்ணெயுடையாள் கலைமடந்தை பெவ்வியிர்க்கும் *
அண்ணெயுடையவடித்தளிர்கள் - இன்னளிசூழ் *
மென்மலர்க்கேகன்று மெனவுடைப்பர் மெய்யிலா *
வன்மனத்தேதங்குமோவந்து. *

(இ-ள்.) மிகவுமிழிவான எண்ணெயடிமைபாகவுடையாள் கலைமடந்தை எல்லாவயிருக்குந் தாயாயுள்ளவளது தளிராகிய அடியிணைகளானவை யினிதாகியபன்முரலும்வன்மிகள் சூழுகின்றமிருதுவாகிய மலரின்மீது மிதிப்பினுங் கன்றுமென்று சொல்லாநிற்பர் இத்தன்மையாகிய தளிரடிகள் உண்மையற்றகடினமாகிய என்மனதின் கண்வந்து நிலையாகநிற்கும்-எ-று. ஓகாரம்-அசை. கலைமடந்தை என்பதற்குக்கலைபையுரும்வனதுர்க்கைகள் பாருமுளர்

(உஎ) தன்மையுவமை யுருவகந்தீவகம், பின்வருநிலையே முன்னவிலக்கே, வேற்றுப்பொருள்வைப்பே வேற்றுமைவிபாவனை, பொட்டேயதிசயந் தற்குறிப்பேற்ற, மேதுதுட்ப மிலேசநிராநிறை, யார்வமொழிசுவை தன்மேம்பாட்டுரை, பரியாயம்மேசமாயிதமுதாத்த, மரிதுணரவறுதி சிலேடைவிசேட, மொப்புமைக்கூட்ட மெய்ப்படுவிரோத, மாறுபடுபுகழ் நிலைபுகழாப்புக்கழ்ச்சி, நிதரிசனம்புணர்நிலை பரிவருத்தனையே, வாழ்த்தொடுசங்கீரணம்பாவிசுவை, யேற்றசெய்யுட் கணியேழைந்தே.

(எ-ன்) இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பொருளானுமணிகள் தியல்புணர்த்தினமையாற், பொருளணியோத்தென்னும்பெயர்த்து. அஃதேல், சொல்லாலுணர்த்தப்படும் அணியிண்டுணர்த்திலரோவெனின், மிகுதி பொருண்மேலதாகலான் மிக்கதனாற்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வோத்தினு ளிச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின், அலங்காரங்களதுபெயருமுறையுந்தொகையுமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தன்மைமுதல்- பாவிசுமீருகச்சொல்லப்பட்டமுப்பத்தைந்தும் மேற்கூறியசெய்யுட் கலங்காரமென்று சொல்லப்படும்-எ-று. இவையெல்லாம் உம்மைதொகுத்து எண்ணேகாரமிடையிட் டெண்ணப்பட்டவற்றை உம்மை விரித்துரைக்கப்பட்டது. தன்மையும் உவமையுமென விரித்துக்கொள்சு. அஃதேல் இதுமுறையானவா நெண்ணையோவெனின், இயல்புவிசுவைமென விரண்டல்லதுவேறினிலை, அவற்றுட்டன்மையியல்பாகலான் முற்கூறப்பட்ட முறைமைத்தாய்த்தன்மையென்று

சொன்னடையென்றுஞ்சொல்லப்படும். உவமைவிகாரமாய் மிகக்
கவரவிறுப்பிப் பின்வருகின்ற பலவலங்காரங்கட் குபகாரமுடை
த்தாகலாற் தன்மையின்பின்வைக்கப்பட்டது ஒழிந்தனவுமவைத்
தவாறுய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும் அல்ல
துஉம். தொல்லாசிரியர்சொல்லியதெறியென்னுமமையும். இனி
யேற்றவென்றதனாற் சிலசெய்யுட்கேற்றுச் சிலசெய்யுட் கேலாத
னவு முளவொருதிருத்தணியெனக்கொள்க. அரிதுணரவறுதியெ
ன்று சிறப்பித்தவதனாற் சிறப்புமுதலானவற்றுண்மை மறுக்குங்
கால் அம்மறையானே, ஒருபுகழ்தோன்றவைக்கப்படுமென்பது.
அஃதெனிலக்கணங் கூறும்வழியே யுணர்ந்துகொள்க. மெய்ப்ப
டுவிரோதமென்பதற்கு மெய்யென அடைகொடுத்தது தமிழாசி
ரியர் முரண்டொடையென்றுதொடைப்பாற்படுத்திச்செய்யுட்
குறுப்பாக்கினார் இவ்வாசிரியரதனை யலங்காரத்தின்பாற் படுத்தி
னாராகவினவ்வெறுபாடறிவித்தற் கெனக்கொள்க. இவையெல்லா
ம் மேற்குத்திரச்சுருக்கநோக்கி ஈண்டுரைக்கப்பட்டன. ஒழிந்தவ
கலமுடையிற்கொள்க (க)

(உஅ) எவ்வகைப்பொருளுமெய்வகைவிளக்குஞ், சொன்முறை
தொடுப்பது தன்மையாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே தன்மையென்னு மலங்காரத்து
ப்பொதுவிலக்கணமுணர்ந்து- (இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்டபொரு
ளும். மெய்ம்மைக் கூறுபாட்டான்விளக்குஞ் சொன்முறையாற்
பாடப்படுவது தன்மையென்னும் அலங்காரமாம். எ-று. (உ)

(உக) அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதிதொழிலொபியுலகும்.

(எ-ன்.) தன்மையது பகுதியாமாறுணர்ந்து. (இ-ள்.) அத்தன்
மை- பொருளும், குணமும், சாதியும், தொழிலு மென்னும் இ
வைபற்றித்தோன்றும். எ-று.

இவற்றுள்— முதலாவது, பொருட்டன்மைவருமாறு. வெ
“நீலமணிமிடந்தனீண்டசடைமுடியன், நூலணிந்தமார்பனுதல்
விழியன்-தோலுடையன், கைம்மான்மறியன் கனன்மழுவன் கச்சா
லை, எம்மானிமையோர்க்கிறை, — என்பது. கருங்குவளைபோ
ன்ற அழகியமிடற்றிணையும், முடியின் கண்ணே நீண்டிருக்கப்பட்
டசடையிணையும், மாற்பிண்டத்தேயணிப்பபட்டநூலிணையும், நெ
ற்றியின்கட் சேர்ந்தவிழியிணையும், உடையாகவகைத்ததோலிணை
யும், காதலத்தேந்தியமானிணையும், கனல்போன்ற மழவிணையும்,
திருக்கச்சாலை யென்னுந் திருப்பதியிணையுடையனாய் எம்மை
யாண்டுகொண்டபெரியோன் இமையவர்க்குத்தலைவன்-எ-று. அ
ன்சாரியை-நீலமணிபோன்றமிடற்றினனெனவுமமையும். மிடற்

நன்-சுடையன்-மார்பன்-விழியன்-எனச்செவ் வெண்ணுக்கினு
மமையும். கனமழுவன் எனப்பாடமோதிப் பெரிய மழுவின்னெ
ன்பாருமுளர். கனலையும் மழுவையுமுடையனென்றாக்கினும் அ
மையும். கச்சாலை அம்மொனென்றது-கச்சாலையிலேயுறையும்பெரி
யொனென்னுமமையும். எனவரும்.

உ-வது-குணத்தன்மைவருமாறு. வெ-“உள்ளங்குளிரவுரோ
மஞ்சிலிர்த்துறையும், தள்ளவிழிநீரரும்பத் தன்மறந்தாள்-பள்ள
லைக்கும், தேந்தாமலாவயல்குழி தில்லைத்திருநடஞ்செய், பூந்தா
மலா தொழுதபொன்,, எ-து. நெஞ்சமானது குளிர மெய்ம்மயி
ரரும்பி மாற்றமுந்தளரக் கண்ணிலேபுனல்தோன்றத்தன்னுருவ
த்தையும்றந்தாள். புட்குலம் அலைக்காநின்ற மதுநிறந்த தாம
லையுடைய பழனஞ்சூழ்ந்த தில்லைப்பொதுவின் கண்ணே அ
ழகுடைத்தாகிய கூத்தையாமிகின்ற சபாபதியின் பொலிவினை
யுடைய திருவடித்தாமலையை வணங்கினொன்றை யொப்பாள்.
எ-று. எனவரும். உரையுந்தள்ள என்னுமும்மையால்-நாணம்-ம
டம்-அச்சம்-பயிர்ப்புந்தளர வெனக்கொள்க.

ங-வது-சாதித்தன்மைவருமாறு. வெ-“பத்தித்தகட்டகறை
மிடற்றபைவிரியும், துத்திக்கவைநாத்துளைபெயிற்ற-மெய்த்தவ
த்தோர், ஆகத்தா னம்பலத்தா னுராவமுதணங்கின், பாகத்தான்சா
த்தும்பணி,, எ-து. பத்தியாகியவனாகன்பொருந்தியவயிற்றினைபு
டையனவாய்க்கருமையாகிய மிடற்றினைபுடையனவாய்ப்படத்தி
ன்கண் பொறிநிறத்தையும், இரண்டிபிரிவானநாவையும், புரைய
புடைய பல்லினைபு முடையனவாயிருப்பன. மெய்யாகிய தவத்
தினைபுடையோர் அகத்தின்கண்ணுள்ளான். அம்பலத்திலே நிற
பான். பருகாத அமுதமன்ன உமாதேவியின் பாகத்தையுடையா
ன். சாத்தும் பணிகள். எ-று. எனவரும். பத்தித்த-அகட்ட-என்
பது பத்தித்தகட்டவென விகாரமாயிற்று. அகத்தானென்பது
ஆகத்தானெனமுதலிண்டது.

ச-வது-தொழிற்றன்மை வருமாறு. வெ-,, சூழ்ந்துமுரன்
றனவிவாசந் துதைந்தாடித், தாழ்ந்துமதுநுகர்ந்துதாதருந்தும்-
வீழ்ந்தபெரும், பாசத்தார்நீங்காப்பரஞ்சுடரின் பைந்கொன்றை
வாசத்தார்நீங்காதவண்டு,, எ-து. பாசநீங்கிய முத்தர்களைவிட்டுநீ
ங்காத பரஞ்சோதியின் வாசனைபையுடைய பசுமைபாகியகொன்
றைமாலையைப்பிரியாதவண்டு சூழ்ந்து பண்ணைமுரன்று சேரச்
சென்று மணத்தைச்செறிந்து மீதேபறந்து விரும்பி மதுவையு
ண்டு தாதைக்கொதாநிற்கும் எ-று. எனவரும். ஆ,, மான்ரோற்பன்
ளிமகவொடுமுடங்கி, ஈன்பிணவொழியப்போகிநோன்காழ், இரு
ம்புதலையார்த்திருந்துகணைவிழுக்கோ, லுளிவாப்ச்சுரையின்மி

ளிர்மன் டி, விநிதிலக்காம்பைப்படுநீருழ, துண்புல்லடக்கியவிஷ
ண்பல்லெயிற்றியர், பார்வையார்த்தபறைதாழ்விளவின், நீழன்மு
ன்றினிலவுரற்பெய்து, என்பதுமது. இஃதிலக்கியத்திற்கிறபா
ன்மை இலக்கணத்துள்ளே பயின்றவருவதெனக்கொள்க. (ங)

(ங) பண்புந்தொழிலும் பயனுமென்றிவற்றி, நென்றும்ப
லவும் பொருளோடுபொருள்புணர்த்தொப்புமைதோன்றச் செ
ப்புவதுவமை.

(எ-ன்.) உவமையென்னும் அலங்காரத்தின் பொதுவிலக்கண
முணர்ந்து. (இ-ள்) பண்பு-தொழில்-பயனென்பனகாரணமாக,
ஒன்றாகியும், பலவாகியும், வரும்பொருளோடுபொருளிடையவை
த்து ஒப்புமைபுலப்படப்பாடுவதுவமையென்னுமலங்காரமாம்.
எ-று. ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள்புணர்த்தலாவ
து. ஒருபொருளோ டொருபொருளும், ஒருபொருளோடு பல
பொருளும், பலபொருளோடு பலபொருளும், பலபொருளோ
டொருபொருளும். இயையப்புணர்த்தல்.

க-வது-பண்புவமை வருமாறு. ஆ - “பவளத்தன்னமேனி,
எ-ம். வேப்புடைபணத்தோள். எ-ம். “தெம்முனையிடத்திற்சேய்
கொ, லம்மாவரிவையவர்சென்றநாடே, எனவும்வரும்.

உ-வது-தொழிலுவமை-ஆ- “அரிமாவன்னவணங்குடைத்து
ப்பிற், நிருமால்வளவன், எ-ம். களிற்றினைதேர்இப்பார்வலொதுங்
கின், ஒளித்தியங்குமரபின் வயப்புலிபோல, எனவும்வரும்.

ங-வது-பயனுவமை-ஆ- “மாரியன்னவண்கைத்தேர்வேளா
ண்மைகாணியசென்மே, எ-ம். “செறுநர்த்தேய்த்த செல்லுறழ்த
டக்கை, எனவும்வரும். அஃதேல், வேப்புடைபணத்தோளென்ப
து, வடிவுவமை-எ-ம். தெம்முனையிடத்துச் சேய்கொலென்பது
எல்லேபுவமை-எ-ம். சொல்லுபவாலெனின்-ஆ- “வண்ணத்தின்வடி
வினளவிற்சுவையினென், நன்னபிறவுமதன் குணநுதலி, யின்னதி
துவெனவருஉயிற்சுவையென்னகிளவிபுப்பண்பின்ருகையே,
என்புழி-வடிவும்பண்பெனக்கூறினார் ஆசிரியர்தொல்காப்பியரு
ர். சேய்மைபணிமையென்பனவும், அளவாகலாற் பண்பெனப்ப
டும். இனி ஒருபொருளோ டொருபொருள். “செவ்வானன்னமே
னி, எ-ம். ஒருபொருளோடுபலபொருள் “அவ்வானிலங்குபிறை
யன்னவிளங்குவாலெயிற்று, எ-ம். பலபொருளோடுபலபொரு
ள். “களிற்றெழுகறினத்தன்ன வாளோர்மொய்ப்ப, பரீஇயோ
றியாது மைந்துபட்டன்றே, எ-ம். பலபொருளோ டொருபொ
ருள் - “பெரும்பெயர்க்கரிசால் மூன்னிலைச்செல்லாப், பீடிந்
மன்னர்போல, வோடுவமைன்னால்வாடைநீயெமக்கே, எ-ம். வரு
ம். அஃதேலுவமையும் பொருளும் ஒத்தபுண்பு மாவனபாலை

யெனின், பவளம்போலுஞ்செவ்வாயென்புழிப் பவளம் உவமை
யெனவும், உவமானமெனவும்படும். வாய் பொருளெனவும், உவ
மேயமெனவும்படும். செம்மை, இரண்டற்கும் பொதுவாகிய கு
ணமெனப்படும். போலுமென்பது உவமையுருகிடைச்சொல்.
இஃது பண்புகாரணமாகவந்தவுவமையெனப்படும். இதனை உவ
மையென்ற தென்னை யெனின், பவளவாயென்பதனைத்தொகையு
வமையென்றும், பவளச்செவ்வாயென்பதனை விரியுவமையென்
றுங்கூறுபவாகலின். அல்லதூஉம், பவளம்போலச்செய்யவாயெ
ன்பதனை முற்றுவுமையென்றுங் கூறுபவாகலின். ஈண்டிவமை யு
லங்காரமென்பது அத்தொடர்ச்சொன் முழுவதுமெனக்கொள்
க. மற்றும்-பண்பியும், பண்பும், தொழிலும், பயனுமெனக் கூ
றப்படுவனநான்கு. அவற்றுள் - பண்பியென்பன காட்சிப்பொ
ருளுங் கருத்துப்பொருளுமாகிய இயங்குதிணையுறிவேத்திணையுமா
ம். பண்பென்பன, அவற்றின் குணமாய்த்தோன்றித் தமக்கு வே
றுகுணமின்றிநிகழ்வன. தொழிலென்பன, அவற்றின் புடைபெ
யர்ச்சிபாய்க் காலம்புணர்ந்து நிற்பன. பயனென்பன, அவை
காரணமாகப் புலப்படுங்காரியம். பண்பியாகிய ஒரு பொருட்
கு, ஒரு பொருளுவமையாங்கால், இரண்டற்கும் பொதுவாகிய
கோர் குணமேது வாகலானும், தொழிலேது வாகலானும், பய
னேதுவாகலானும், ஒப்பித்துரைக்கப்படும். என்றிவற்றின் என்
பதனால், பண்பு - தொழில் - பயனென்பன, ஒரோவொன்றைய
ன்றிப் பலவுங் காரணமாகவரும். அவை “கானயானை கைவிடுபசு
ங்கழை, மீவெறிதூண்டிலினிவக்குங், கானதாடன், ஏ-து. தொ
ழிலும், பண்பும். “காந்தளணிமலர்நறுந்தாதுதும், தும்பிகையா
டு வட்டிற்றேன்றும், ஏ-து. பண்பும், தொழிலும். அல்லதூஉம்,
அவ்விவையானே பண்பு தொழில் பயனென்பனவே யன்றிச்,
சொற்பொதுமை காரணமாகவும், பிறகாரணமாகவும், வரும் உ
வமையலங்காரமென்பது. அவை முன்னருரைக்கப்படும். ஒப்பு
மைதோன்றவென்றதனால், அவ்வுவமை கேட்போருளங்கொண்டு
விளங்கத்தோன்றுவதேயாகல் வேண்டும் யாதானுமொரு முகத்
தாற் கூறற்கவென்பது. (ச)

(கக) அதுவே, விரியேதொகையே யிதாவிதர, முறைபெறுச
முச்சயமுண்மைமறுபொருள், புகழ்தனிந்தைநியமமநியம, மைய
யந்தெரிதரு தேற்றமின்சொ, லெய்தியவிபரித மியம்புதல்வேட்
கை, பலபொருள்விகார மோகமபூதம், பலவயிற்போலி யொரு
வயிற்போலி, கூடாவுவமை பொதுநீங்குவமை, மாணியென்னும்
பாலதாகும்.

(எ-ன்.) இது அவ்வுவமையை விரித்துணர்-ந்து. (இ-ள்.) அச் சொல்பட்ட வுவமையலங்காரம், விரிபுவமை முதல்—மாயையு வமையிருக்கச்சொல்லிய விருபத்து தான்கு பரகூபாடுடையதாம் -எ-று. இவையெல்லாஞ் சொலவின் முடியு மிலக்கணத்தவாக லாற் பெரும் பான்மையும் தம்பொருளே யிலக்கணம் புலப்படு த்தும், அல்லதுராயினுங்கொள்க.

அவற்றுள், க-வது - விரியுவமையென்பது, பண்புமுதலிய
னவிரிந்துறிந்தது. [வ-று.] வெ - “பால்போலுமின்சொற்பவள
ம்போற்செந்துவரீவாய்,சேல்போற்பிறழூற்றிருநெடுங்கண்-மே
லாம், புயல்போற்கொடைக்கைப்புனனாடன்கொல்லி, அயல்போ
லும்வாழ்வதவரீ.” எ-து. பாலைபொத்தனிதாகிய சொல்லினையும்,
பவளத்தை பொத்துச் சிவந்துவிளங்கியவாயினையும்,சேலைபொத்
துப்பிறழ்த்தலால்விளங்கிய அழகியுடைத்தாகிய நெடியகண்ணி
னையுமுடைய அவர்வாழுமிடம் மின்னும் முழக்கமும்,காலவரை
வுமின்றிச் சான்றோராலே புகழப்பட்ட மீயர்ந்தநெறியே ஒழுக்கிய
மழைபோன்று கொடுத்தலால் விளங்கிய கையை யுடையனாகிய
சோழனுடைய கொல்லிமலைப்பக்கம்போலும். எ-து. எனவரும்.

உ-வது- தொகையுமை யென்பது, பண்புமுதலியனதொ
கீகுறிப்பது. [வ-று] வெ - “தாமணாவாண்முகத்துக் தண்டாளம்
போன்முறுவல், காமருவேய்புணாதோட்காரியை”-தேமருவும்
பூங்குழலின்வாசப் பொறைசுமந்து நேர்ந்ததோ, பாங்குமுலுந்
தென்றற்பரிசு., எ-து. தாமணாபோன்ற ஒளியையுடைய முகத்
தினையும், குளிர்ந்த முத்துப்போன்ற நகையினையும், அழகுமரு
வியவேய்ப்போன்ற தோளினையுமுடையமாதிரி உம்முடைய பக்
கத்திலேயுலாவுகின்றதென்றவின் னன்மைஉம்முடைய தேன்பொ
ருந்திய பூவினையுடைத்தாகிய குழலின்கண் ணுண்டாகிய நறுநா
ற்றப்பாரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டி வருகின்றவருத்தந்தானே மெ
ல்லியவுருவுடைத்தானது சொல்லுவீராக-எ-று. எனவரும்.

க-வது - இதரவிதரவுவமையென்பது, பொருளொருகா
லுவமையாயும், உவமையொருகாற் பொருளாயும், ஒருதொடர்ச்
சிக்கண்ணேவருவது. [வ-று.] வெ-“ களிக்குங்கயல்போலுநங்க
னுங்கண்போற், களிக்குங்கயலுங்கனிவாயித் - தளிர்க்கொடியிர்,
தாமரைபோன்மலருநும்கூகநும்கும்கம்போற், குமரையுஞ்செ
வ்விதரும், ஏ-து. கொவ்வைக்கனிபோன்மவாயினைபுடைத்தாயித்
தளிர்முகடிய கொடியோன்மமடவீர், செருக்கினைஉடைத்தா
கிய கயல்போன்ற தன்மையையுடைத்தாயிநுந்தன நும்கூடைய
நாட்டங்களானவை. இத்தன்மைத்தாகியவும்கூடைய நாட்டங்களி
ற்குவமையாகின்றன கயற்குலமானவை. இஃதன்மியேயும்முடை

முகமண்டலமானது தாமரைபோன்மலரானின்றது அத்தன்மைத்தாகிய தாமரையும்முடைய முகமண்டலம்போலச் செவ்வியினைபுடைத்தாகின்றது. எ-று. எ-ம். வெ - “தளிபெற்றுவைகியதன்சுனைநீலம், அளிபெற்றார்கண்போலவரும் - அளிபெற்ற, நல்லார்திருமுகத்தாற்றநளிபெற்ற, கல்லாரம்போன்மலருங்கண், எ-று. மழையைபெற்றுக்கோடலிற் றட்பத்தையுடைத்தாகிய சுனையின்கண் ணிருக்கின்ற நீலப்பூவானது தலைவரானலம்பாராட்டப்பெற்ற மடவார்கண்ணேபோல மலரானின்றது. அத்தன்மைத்தாக அளிபெற்ற மடவாருடைய அழகிய முகமண்டலத்து மிகக்குளிர்ச்சியையுடைத்தாகிய கண்களும் நீலம்போலமலரானின்றன. எ-று. எ-ம், வரும்.

ச-வது. சமுச்சய வுலமையென்பது, இதனையொப்பதிதனையென்றி யிதனானு மொக்குமென்பது. [வ-று.] வெ-“ அளவே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை, இளவேய் நிறத்தானு மேய்க்குங் - அளவேய், கலைக்குமரிபோர் துளக்குங் காரவுணர்வீரந், தொலைக்குமரியேறுகைப்பாடோள், எ-று. துழாய் மாலையைச் சூடிய கலைமடந்தையாகியகன்னி போரிடத்துப்பகைவரைநழிகஞ்செய்யும் கருமையான நிறத்தையுடைய அசுரரின் ஆண்மையைக்கெடுக்கும் சிங்கப்போத்தை வாகனமாகவுடையாள் தோள்களைப்பசிய இளவேயானது அளவினானும் வடிவினானு யொப்பதன்றிப்பசுமைநிறத்தானுமொக்கும். எ-று. எனவரும்.

ரு-வது. உண்மையுலமையென்பது, உலமையைக்கூறிமறுத்துப் பொருளினையேகூறி முடிப்பது. [வ-று.] வெ-“ தாமரையன்றுமுகமேயீ தீங்கிவையுங், காமருவண்டல்லக்கருநெடுங்கண்-தேமருவு, வல்லியினல்ல எவளென்மனங்கவரும், அல்லமலர்க்கோதையாள், எ-று. இதுதாமரைமலரல்லமுகமே. இவையும் அமுகு மருவியவண்டல்லக்கறுத்துநீண்டசண்களே. தேன்மருவப்பட்டகொடியல்லள் இவண்மடந்தையே. இத்தன்மையாகிய அவயவங்களை யுடைய விவள் என்னுள் ளங்கவரும் அகவிதழ்களையுடைய பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையினை யுடையாள். எ-று. எனவரும். இன்-சாரியை.

சு-வது. மறுபொருளுலமையென்பது, முன்னர்வைத்த பொருட்கு நிகராவதோர் பொருட்பின்னர் வைப்பது. [வ-று.] வெ-“ அன்னபோலெவ்வுயிருந் தாங்குமனபாயா, நின்னையா ரொப்பார்நிலவேந்தர் - அன்னதே, வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத் திற்கில்லையாற், சூரியனேபோ லுஞ்சுடர், எ-று. தாயினை யொப்பாக எவ்வகைப்பட்ட வுயிர்களையுந்தாங்கு மனபாயனே நிலத்திலுண்டாகிய வேந்தரில் உன்னையொப்பாருமில்லை அதுபோலக்

கடல்கூழ்ந்த வைபகத்திற்குச் சூரியனை யொக்குஞ் சுடருமில்லை. எ-று. எனவரும்.

எ-வது. புகழுவமையென்பது, உவமையைப் புகழ்ந்துவ மிப்பது. [வ-று.] வெ-“இறையோன்சடைமுடிமே லெந்நாளு ந்தங்கும், பிறையேர்திரு.நதலும்பெற்ற-தறைகடல்கூழ், புவல யந்தாங்கு மரவின்படம்புனாயும், பாவைநின்னல்கூற் பரப்பு,, எ-து. ஒலிக்கின்றகடலாற்குழுப்பட்ட நிலப்பரப்பைத் தாங்குகி ன்ற சேடனுடைய படப்பரப்பை ஒக்குகின்றது உனதல்கூல். அ துவேயன்றி முக்கட்கடவுண் முடியினைப்பிரியாது எந்நாளுந் த ங்கும் பிறையினுடைய அழகினை நின்னுடைய அழகிய நதலு ம்பெற்றது ஆதலாற் பாவாய் நின்னுருவத்தன்மையிருந்தபடி. எ-று. எனவரும்.

அ-வது. நிந்தையுவமையென்பது, உவமையைப்பழித் து வமிப்பது [வ-று.] வெ- “மறுப்பயின்றவான்மதியுமம்மதிக்கு த்தோற்ற,நிறத்தலருநேரொக்குமேனும்-சிறப்புடைத்துத், தில் லைப்பெருமானருள்போற்றிருமேனி, முல்லைப்பூங்கோதைமுக ம்,,எ-து. தில்லைக்கட்கூத்தாழகின்ற பெரியோன் அருளையொத்த அழகியமேனியினைபுடைய முல்லைப்பூவாற் செய்யப்பட்ட கோ தையினை யுடையான்முகமானது மறுப்பிரியாத ஒளியினை யுடை த்தாக்கியமதியமும். அம்மதியத்திற்குக் கருகுகின்ற தாமரைமல ரும். உவமிக்கப்பொருந்துமெனினுஞ் சிறப்புடையது. எ-று. எனவரும்.

கூ-வது. நியமவுவமையென்பது, இன்னதற்கின்னதே யு வமையாமெனத் தேற்றேகாரம் புணர்த்துத் துணிந்து சொல்லுவ து. [வ-று.] வெ- “தாதொன்றுதாமரையே நின்முகமொப்பது மற்,நிபாதொன்றுமொவ்வாதிளங்கொடியே-மீதுயர்ந்த, சேலே பணியப்புலியுயர்த்தசெம்பியர்கோன்,வேலேவிழிக்குநிகர்,எ-து இளங்கொடியை ஒப்பாய் எல்லாருடைய கொடிக்குமேலாகியு ய ர்ந்தபாண்டியனுடைய சேற்கொடிதாழ்த்தனது புலிக்கொடியு யர்த்த சொழனுடையவேலே விழிக்குநிகராவது. தாதுக்கள்பொ ருந்தியிருக்கப்பட்ட தாமரைமலரோ நின்முகத்தை யொப்பது. இஃதல்லது உன்விழிப்பினை யு முகத்தினை யு முலகத் துண்டாகிய யாவும் ஒவ்வா எ-று. எனவரும். ஏகாரம்-அசை.

ய-வது. அநியமவுவமையென்பது, நியமித்தவுவமையைவி ல க்கிப் பிறிதுமிப்பெற்றியனவாமென்பது. [வ-று.] வெ-“கௌ வைவிரிதினாநீர்க்காவிரிசூழ்நன்னாட்டு,மௌவல்கமழுங்குமன்ம உவாய்-செவ்வி,மதுவ ரீகவினோநின்வாம்போல்வதன்றி,அதுபோ ல்வதுண்டெனினுமாம்,,எ-து. ஆரவாரத்தையும் பரந்த தினாக

னையமுடைத்தாகிய காவிரிசூழ் நன்னாட்டின்கண் மௌவற்பூவாற் செய்த மாலையானது நாறப்பட்டருழவினையுடைய மடவாய்செவ்வியும் தேனுநிறைந்த முருக்கிதழே நின்வாயையொப்பது- அதுவன்றி அப்பூப்போல்வது உலகத்துண்டாயினும் நின்வாயையொக்கும். எ-று. எனவரும்.

யக-வது. ஐயவுவமையென்பது, உவமையையும், பொருளையும், ஐயுற்றுரைப்பது. [வ-று.] வெ-“தாதளவிவண்டிதடுமாறுந்தாமரைகொல், மாதர்விழியுலவுவாண் முகங்கொல்-யாதென், நிருபாற்கவருற்றிடை பூசலாடி, பொருபாற்படாதென்னுளம்.”-எ-று. தாதைக்கலந்து வண்டிகள் சூழப்பட்ட தாமரைமலரோகாதலைச்செய்யப்பட்ட விழியுலவுகின்ற ஒளியினையுடைய முகமண்டலமோ என்னென்று என்மனமானது ஊசலாப்போலாடி இருதலைப்பட்டு ஒன்றன்கட்டுணிகின்றதில்லை. எ-று. எனவரும்.

யஉ-வது. தெரிதருதேற்றவுவமையென்பது, ஐயுற்றதனைத் தெரிந்து அணிவது. [வ-று.] வெ-“தாமரைநான்மலருந்தன்மதியால்வீற்றியுங், காமர்மதியுங்கறைவிரவும்-ஆமிதனாற், பொண்ணையக்கும்புனை எணங்கினார் முகமே, யெண்ணையக்குமிது.”-எ-று. காலையலருந்தாமரையும் குளிர்த்தமதியினாலே அழகுசெய்யும். அழகியமதியும் களங்கத்தோடு கூடியிருக்கு மாதலால் எண்ணையக்கஞ்செய்த இதுபொண்ணையொப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட எணங்கினையுடையாளுடைய முகமே. எ-று. எனவரும்.

யங-வது. இன்சொ லுவமையென்பது, பொருளினு முவமைக்கோர் மிகுதிதோன்றக் கூறியுவமித்து இன்னமிகுதியை யுடைத்தேனும் ஒப்புதன்நிச்சிறந்ததன்றென்பது. [வ-று.] வெ-“மான்விழிதாங்குமடக்கொடியே நின்வதனம், மான்முழுதுந்தாங்கிவருமதியம்-ஆனாலும், முற்றிழைநல்லாய் முகமொய்ப்பதன்றியே, மற்றுபர்ச்சியுண்டோமதிக்கு. எ-று. நிறைந்த அணிகளையுடைய நல்லாய்மடக்கொடியே நின்னுடைய முகமானது மானின்விழியொன்றையே தாங்கா நின்றது ஆகாயத்தின்கண்வருகின்ற மதியமானது மானின் அவயவமுழுதுந்தாங்கா நின்றது. இப்படி முழுவதுந்தாங்கினும் நின்முகத்தை யொப்பதன்றியேவிசேடமுடைத்தாகவற்றோ அம்மதியுமெ-று. எனவரும்.

யச-வது. விபரீதவுவமையென்பது, மேற்றொட்டிவுவமையாய் வருவதனைப் பொருளாக்கிப், பொருளாய் வருவதனை யுவமைபாக்கி யுரைப்பது. [வ-று.] வெ-“திருமுகம்போன் மலருஞ்செய்யக்கமலம், கருநெடுங்கண்போலுங்கயல்கள்-அரிவை, இயல்போலுமஞ்ஞையிடைபோலுங்கொம்பர், மயல்போலும்யாம்போம்வழி”-எ-று. அரிவையுடைய திருமுகத்தையொக்க மலரு

ம்சிவந்தகமலம். சுறுத்து நெடிதாகியகண்கள் போலும் கயல்கள் சாயல்போலுமயில். மருங்குல்போலும் கொம்பு ஆதலால் - இவ் வழியில் யாம்போகின்ற போக்கு மயல்போலும். எ-று. எனவரு ம். மயல்-ஆசை-எ-ம், ஆ - “ஒவத்தன்ன வொண்பிறைமருங்கிற், கோவத்தன்ன கொங்குச்சீர்புறைதலின், வருமுலையன்ன வாண் முகையுடைந்து, திருமுகமவிழ்ந்ததெய்வத்தாமரை,, எ-ம்-வ-ம்.

யரு-வது. இயம்புதல்வேட்கையுலமையென்பது, பொரு ளை இன்னது போலுமென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள மென்பது. வெ “நன்றுதீதென்றுணரா தென்னுடைய நன்னெ ஞ்சம், பொன்றுதைந்தபொற்குணங்கிழங்கொடியே -மன்றல், மறித்ததைந்ததாமரைநின்வாண்முகத்திற்கொப்பென், நெறித்தி யம்பவேண்புகின்றதின்று,, எ-து. பொன்றுதைந்தபோலு மழ கிய குணங்கினையும் பொலிவினையுமுடைத்தாய்க்கொடியையொ ப்பாய். நன்றுதீதென்பதனைஒன்றுந்தெளிபாது நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய் மறிவிடத்துநின்று தயங்காநின்ற தாமரை நின்னொ ளியினைபுடைத்தாகிய முகத்திற்கொப்பாமென்று எடுத்துரைக்க வேண்புகின்றது இன்று என்னெஞ்சம். எ-று. எனவரும்.

யசு-வது. பலபொரு ளுவமையென்பது, ஒருபொருட் கு ப்பலவுலமையாட்பவது. [வ-று.] வெ - “வேலுங்கருவினையுமென் மாணுங்காவியும், சேலும்வடுவகிருஞ்செஞ்சரமும்-போலுமால், தேமருவியுண்டு சிறைவண்டறைகூந்தற், காமருவு பூங்கோதைக ண்,, எ-து. மதுவைவிரும்பியுண்டு சிறைவண்டுமுரல்கின்ற கூந் தலையும் அழகியமாலையையுமுடையாருடையகண்களானவைவே லையும், கருவினைமலனாயும், மிருதுவாகிய நோக்கத்தையுடைய மாணையும், காவியலையையும், சேலைவும், மாவலியையும், செவ்விய சரத்தினையும், போலும். எ-று. எனவரும். ஆல்-அசை.

யஎ-வது. விகாரவுலமையென்பது, ஒருவமையை விகாரம் படுத்தி யுலமிப்பது. [வ-று.] வெ - “சீதமதியினொளியுஞ்செழு ங்கமலப், போதின்புதுமலர்ச்சியுங்கொண்டு - வேதாதன், கைம் மலரானன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான், மொய்ம்மலர்ப்பூங் கோதைமுகம்,, எ-து. செறிந்தமலர்களாற் பொலிவுபெற்றகூந் தலையையுடையான் முகத்தினைப் பிரமன் குளிர்ந்த மதியின்கணு ண்டாகிய ஒளியினையும், செழித்தகமலப்போதி லுண்டாகியபுதிய மலர்ச்சியையுங்கொண்டு தன்கைத்தாமரையி னுணன்றித் தன்னு ள்ளக் கருத்தானமைத்தான்,, எ-று. எ-ம், ஆ - “முத்துக்கூர்த்த ன்ன முனையிளங்குரொயிற்று, மணிதொடுத்தன்ன வையம்பான் ம றுத்துடைத்து, மதியம்வைத்தன்ன வாண்முகத்தொருத்தி,, என டும்வரும்.

வி-வது. மோகவுவமையென்பது, ஒருபொருண்மே வெழுந்தவேட்கையான்வந்த உள்ளமயக்கந்தோன்ற உடைப்பது.— [வ-று] வெ- “கயல்போலுமென்று நின்கண்பழிப்பல்கண்ணின், செயல்போற்பிறமுந்திறத்தாற்-கயல்புகழ்வல், ஆரத்தானேர்மருங்குலந்தரளவான்முறுவல், நரத்தாலுள்வெதும்பும்பான்,, ஏ-து. முத்திறஞ்செய்யப்பட்டபுணல்வருந்தாநின்ற மருங்குலினையும், அழகியமுத்திறுடைய ஒளிபோன்ற முறுவலினையுமுடையாய் உன்னுடையகுறிப்பினால் மனமழியும் யான் கயல்போலுமென்று நின்கண்ணினைப்பழிப்பன். நின்கண்போற்பிறமுந்திறப்பாட்டாற் கயலைப்புகழ்வன்-ஏ-று. எனவரும்.

ய-வது. அபூதவுவமையென்பது, முன்பில்லதனை யுவமையாக்கியுரைப்பது. [வ-று.] வெ- “எல்லாக்கமலத்தெழிலுந்திரண்டொன்றின், வில்லேர்புருவத்துவேனெடுங்கண் - நல்லீர், முகம்போலுமென்னமுறுவலித்தார்வாமும், அகம்போலுமென்களகம்,, ஏ-து. வில்லினையொத்த புருவத்தினையும், வேல்போன்ற நெடிய கண்ணினையுமுடைய நல்லீர், உம்முடைய முகத்தினை யொக்கும் எங்குமுள்ள கமலப்பூக்களின் செவ்வியும் செறிந்தொன்றுமாயினென முறுவலைச் செய்தார் மருவிவாழு மிடம்போலும் எங்குள்ளம். ஏ-று. எனவரும். இஃதேல் விகாரவுவமையோடிதனிடையே நுழைமையென்னையெனின், விகாரவுவமை, பிறரான் விகாரப்பட்டதாகக்கொண்டு அஃதொன்றற்குவமையாக்கியுரைப்பது. இஃதென்னதன்றென்க.

உ-வது. பலவயிற்போலி யுவமையென்பது, ஒருதொடர்மொழிக்கட் பலவுவமைவந்தால் வந்தவுவமைதோறும் உவமைச் சொற்றோன்றப்பணர்ப்பது. [வ-று] வெ- “மலர்வாவிபோல்வரான்மாதர்கமல, மலர்போலுமாதர்வதனம்-மலர்கூழ், அளிக் குலங்கள்போலுமளகமதனுட், களிக் குங்கயல்போலுங்கண்,, ஏ-து. கமலமலர்ந்தவாவிபோல்வார்மாதர். கமலமலர்போலுமாதர்வதனம். மலர்கூழளிக் குலங்கள்போலும் அளகம். அதனுட் களிக்காநின்ற கயல்போலுங்கண்கள். ஏ-று. எனவரும்.

உ-வது. ஒருவயிற்போலி யுவமையென்பது, ஒருதொடர்மொழிக்கட் பலவுவமைவந்தால், வந்தவுவமைதோறும் உவமைச் சொற்புணராத ஒருவமைச்சொற்புணர்ப்பது. [வ-று] வெ- “நிழற்கோபமல்கநிறைமலர்ப்பூங்காயா, சுழற்கலவமேல்விரித்ததோடை-தழற்குலவு, தீம்புகையூட்டுஞ் செறிசூழலார் போலுங்கார், யாம்பிரிந்தோர்க்கென்னுமினி,, ஏ-து. காயாமலரினிழலின்கண் இந்நிரகோபஞ்செறிய அப்பொலிவினையுடையகாயாவின் நிறைந்தமலரின் சூழலிலேதன் கலாவத்தைவிரித்தமயிலான துதழலின்கண்

ட்டோன்றிய நறும்புகையினை யூட்டும் செறிந்தகுழலினை யுடைய
மடவாடைப்போலுங் கார்க்காலம் யாம்பிரிந்துபோகப்பட்டாருக்
கு என்னுமினி. எ-று. எனவரும்.

உஉ-வது. கூடாவுவமையென்பது, ஒருபொருட்டுக்குக் கூடா
தவதனைக் கூடுவதாகக்கொண்டு அதனை யொன்றற்குவமையாக் கிபு
ரைப்பது. [வ-று.] வெ - “சந்தனத்திற் செந்தழலுந்தண்மதியி
ல்வெவ்விடமும், வந்தனவேபோலுமானுமாற்றம் - பைந்தொ
டியீர், வாவிக்கமலமதிமுகங்கண்டேக்கறுவார், ஆவிக்கிவையோவ
ரண்,, எ-து. பைந்தொடியீர்சந்தனத்தின்கட் செந்தழலும், குளி
ர்ந்தமதியினிடத்து வெவ்விட விடமும் பிறந்தாற்போலும் நும்
முடையவார்த்தைகள், ஆளுற்குளிர்ந்தவாவியிடத்துக் கமலமலரு
ம்மதியமும்போலும் முகங்கண்டேக்கறுவார் ஆவிக்கிவையோ
காவல். எ-று. எனவரும்.

உ௩-வது. பொதுநீங்குவமையென்பது, உவமையைக் கூறு
மறுத்துப்பொருடனையேயுவமையாகவுரைப்பது. [வ-று.] வெ-
“திருமருவுதண்மதிக்குஞ் செந்தாமரையின், வினாமலர்க்குமே
லாந்தகையால்-கருநெய்க்கண், மாணே யிருளளகஞ் சூழ்ந்தநின்
வாண்முகம், தானேயுவமைதனக்கு.,, எ-து. கரிய நெடிய கண்க
ளையுடையமாணே- குளிர்ந்தமதிக்கும், திருமருவப்பட்டசிவந்த
தாமரையினது நறுநாற்றத்தையுடையமலருக்கும்மேலாகியதன்
மையை யுடைத்தாகலான் இருளாகிய அளகஞ்சூழ்ந்த நின்னொ
ளியினை யுடைய முகந்தானேதனக்குவமையாம். எ-று. எனவரும்
திரு-கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கம்.

உ௪-வது. மாலைபுவமையென்பது, ஒருபொருட்டுப்பலவு
வமைவந்தால் அவை யொன்றினொன் றிடைவிடாதுதொடர்ச்சி.
யுடையவாகப்பணர்த்துக் கடைக்கட்பொருள்கூட்டிமுடிப்பது
[வ-று.] வெ - “மலயத்துமாதவனே போன்றுமவன்பால், அலை
டலேபோன்றுமதனுட் - குலவு, நிலவலயமேபோன்று நேரிய
ன்பானிற்கும், கிலைகெழுதோள்வேந்தர்திரு.,, எ-து. பொதியம
லையிடத்து அகத்தியனைப்போன்றும், அவனுண்ணப்பட்ட அலை
யையுடையகடல்போன்றும், அதனுளுண்டாகியநிலவட்டம்போ
ன்றும், சோழனுடைய இடத்தே பேராதேநிற்கும்விற்பயின்ற
தோள்களையுடைய வேந்தர்செல்வம். எ-று. எனவரும். (டு)

(கஉ) அற்புதஞ்சிலேடை யதிசயம்விரோத, மொப்புமைக்
கூட்டந் தற்குறிப்பெற்றம், விலக்கேயேதுவென வேண்டவும்ப
டுமே-

(எ-ன்) இவ்வுவமையலங்காரம்பிறவலங்காரங்களாகுகூடி
வருமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) அற்புதவுவமைமுதல் - ஏதுவுவமை

விருகச் சொல்லப்பட்ட எட்டலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். அவ்வுவமையலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்,க-வது. அற்புதவுவமை. [வ-று] வெ- “குழைய ருகுதாழ்க்குனிபுருவந்தாங்கி, உழையருயிர்பருகிநீண்ட- விழியு டைத்தாய், வண்டேறிருளாகஞ்சூழவருமதியொன், றுண்டேனி வண் முகத்திற்கொப்பு,எ-து. குழைதாழ்ந்தமுகத்திணையுடைத்தாய்,வளைந்தபுருவத்திணையுடைத்தாய்ப்,பக்கத்தினின் றுங்கண்டாரு டைய வுயிரையுண்டுவளர்ந்த கண்களையுடைத்தாய்ச், சுரும்புகளா லேமேவப்பட்டிருக்குங்குழலைச் சூழக்கொண்டிருவ தொருமதி யமுண்டாயின் இவளுடையமுகத்திற்கொப்பாம்.எ-று. எனவரும்

உ-வது. சிலேடையுவமை. அஃது இருவகைப்படும், செம் மொழிச்சிலேடையுவமையும்,பிரிமொழிச்சிலேடையுவமையுமெ ண. அவற்றுள்-செம்மொழிச்சிலேடையுவமை. [வ-று] வெ- “செ ந்திருவுந்திங்கனும்பூவுந்தலைசிறப்பச்,சந்தத்தொடையோடணித முவிச்-செந்தமிழ்தூல், கற்றார்புனையுங் கவிபோன்மனங்கவரும், முற்றமுலையான்முகம், எ-து. திருவென்றும், திங்களென்றும், பூவென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விவற்றதுபெயரை முதற்கண்ணே யுடைத்தாயோசையோடுகூடிச்,சொற்கோவையோடு அலங்காரம் புணர்ந்துபயின் றுருள்ளங்கவருந் தன்மையுடைத்தாய்ச், செந்த மிழ்தூல்கற்றாரால் சொல்லப்பட்ட கவிபோலத்திருவினுருவத் தையுந்திங்களி னுருவத்தையும் பூவையும் உச்சியிதி லுடைத்தாய் நிறத்தோடுகூடியிருந்துள்ள பூமாலையோடும் அழகுதமுவிப்ப யின்றிருள்ளங்களைக் கவருமுகம். எ-று. இனிக்கவிமேற்செல்லுங் கால்-சந்தம்-ஓசை. தொடை-சொற்கோவை. அணி- அலங்காரம். எ-ம்,முகமேற்செல்லுங்கால்-சந்தம்-நிறம். தொடை-மலை.அணி- அழகு. எ-ம், வரும். பிரிமொழிச்சிலேடையுவமை. [வ-று] வெ- “நளிதடத்தவல்லியின்கண் ணெகிழ்ஞாலத்,தளவினிறைகடாஞ்சி ந்திக்-களிறிகலும்,கந்தமலையாநிலவுங்கவடசைய,வந்தமலையாநில ம்,, எ-து செறிவினையும், பெருமையினையுமுடைய காலிலே,செ ந்திருக்கின்றவிலங்கின்கண்ணறத்தமைத்துநிறைந்தகடாம்பொ ழிபத்தநியைச்சீறிப்புரைசைக்கயிறு அசையவரும் யானைபோன் று தென்றல் பெரியபொய்கைப்பூவல்லித்தேன்சோரவுலகத்தார் நிறைகலையழித்து விரைகமழ நெருங்கியபணைகலையசைத்துவரு கின்றது. எ-று. யானையின்மேற் செல்லுங்கால்-நளி-செறிவு. த டம்- பெருமை.வல்லி-விலங்கு. கண்-மூட்டுவாய். நெகிழ்தல்-கழ லுதல். ஞாலம்-பூமி. நிறைகடாம்-பெரியமதம். சிந்தி-பொழிய. சுந்து-தறி. மலையா-சீரு. நிலவுதல்-பொருந்துதல்.கவடு-புரசைக் கயிறு. அசைய-ஆட. வந்த-வரும். எ-ம், தென்றன்மேற்செல்லுங்

கால்-நனி- பெருமை. தடம்-பொய்கை. அல்லி-பூ. கள்-தென்.
நெகிழ்தல்-சோர்தல். ஞாலம்-உலகம். நிறை-ஒழுக்கம். சிந்தி-ஆ
ழித்து. கந்தம்-வினா. அலைதல்-நாறுதல். நிலவுதல்-பொருந்தல்.
கவடு-மரக்கொம்பு. அசைதல்-அலைதல். எ-ம். வரும். இதனை
சீசந்தான உவமை என்பாருமுளர். சந்தானமென்பது இரண்டு
பொருளுக்குப் பகாரமாயிருக்குஞ்சொற்களாலே பாடப்படுவது.
இதனை யிவ்வகைவெறுபடுத்திக்காட்டிய தென்னையெனின், மேற்
பண்பு முதலிபனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும்
உவமைபுணர்க்கப்படுமென்றார் அதுகாட்டற்கென்க.

௩-வது. அநிசயவுவமை. [வ-று] வெ-“நின்னுழையேநின்
முகங்காண்மிநெறித்தடம், தன்னுழையேதன்னையுங்காண்ருவம்-எ
ன்னும், இதுவொன்றுமேயன்றி வேற்றுமையுண்டோ, மதுவொ
ன்றுசெந்தாமரைக்கு, எ-து. நல்லாய் நின்னிடத்திலே நின் முக
த்தினைக்காணுநின்றேம் பெரிதாகிய பொய்கையிலே தாமரையை
யுங்காணுநின்றமென்கிறவித்தன்மையேயன்றிவேறுபாடுகண்டி
லேம் மதுவினையுடைத்தாகிய தாமரைக்கும்நின்முகத்தினுக்கும்.
எ-று. எ-ம், வெ-“பாலினிடைநீலமணிநிறஞ்சேர்பான்மைபோ
ல், ஞாலம்பரந்தறகைநிலவும் - மாலிருளாம், வைம்மருவுமுவிலை
வேல்வன்கட்டமருகக்கைச், செம்மல்கருமாமைசேர்ந்து, எ-து.
நீலமணியானது பாலைச்சேர்ந்து தன்னொளியைப் பாலுக்குக்
கொடுத்தாற்போலக் கூர்மைமருவிய மூன்றுதலையையுடையரு
லத்தையும், வலிபகண்ணையுடைய தமருகத்தையமுடையகையரு
கிய பரமசிவன் மிடற்றிலுண்டாகிய கறுத்த நிறத்தைச்சேர்ந்து
உலகத்திற்பரந்தவெண்மையுடையநிலவும்பெரியவிருணிற்ம்பெ
ற்றது. எ-று. எ-ம், வரும்.

௪-வது. விரோதவுவமை [வ-று] வெ-“செம்மைமராமல
ருந்திங்களுதும்முகமும், தம்மிற்பகைவிளைக்குந் தன்மையவே-
எம்முடைய, வைப்பாருஞ்சென்னிவளம்புகார்போலினியீர், ஒப்
பாகுமென்பாருளர், எ-து. நமதுதனமாகிய சோழனது வளவி
யபுகார்போன்ற இனிமையையுடையீர், சிவந்த தாமராமலரும்
மதியமும் நுமதுமுகமும் தம்முள்ளேபகைபெருக்குந்தன்மை
யாயிருக்க இவற்றையுலகமைக்குப்பொருந்து மென்பாருமுளர்
இதற்குக்காரணஞ்சொல்லுவீராயின். எ-று. எனவரும்.

௫-வது. ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை. [வ-று] வெ-“விண்ணின்
மேற்காவல்புரிந்துறங்கான்விண்ணவர்கோன், மண்ணின்மேலன்
னைவயவேந்தே-தண்ணரியில், சேராவயுனர் குலங்கையுந்தேவர்
கோன், நேரார்மேலத்தகையநீ, எ-து. விண்ணின்மேலுண்டா
கிய உலகத்தைக்காக்குந்தொழிலின் மிக்குறங்காருயினுன்றேவர்க

஁குத்தலைவனுகிய இத்திரன். மண்ணின்மேலுண்டாகியவுயிர்களை
க்காக்கவேண்டி வலியையுடைய வேந்தனே நீயும் உறங்காவாயி
னாய். உள்ளங்குளிர்ந்து பிறரைக்காக்குந்தன்மையிற்சேராத அசுர
ர்குலங்களைக்களையா நிற்கும் இத்திரன் சத்துருக்களிடத்திலே நீயு
ம்அத்தன்மையை. எ-று. எனவரும்.

ஈ-வது. தற்குறிப்பேற்றவுவமை [வ-று] வெ-“உண்ணீர்மை
நாங்கியுயர்ந்ததெறியொழுதி, வெண்ணீர்மைநீங்கிவிளங்குமால்-
தண்ணீர்த், தரம்போலுமென்னத்தருகடம்பைமாறன், கரம்போ
ற்கொடைபொழிவான்கார், எ-து. முதுவேனிற்காலத்தில் தடத்
திலுண்டாகிய குளிர்ந்தநீர்போலச்சேர்ந்தோர்யாவருக்கும்வரு
த்தநீங்கக் கொடுக்கவல்ல கடம்பையென்னும் பதியினுண்டாகிய
மாறனென்னும் இயற்பெயரையுடையவனாகு கரம்போலக் கொ
டுப்பானினைந்து மேகமானதும், உள்ளே நீரையுடைத்தாயுயர்ந்த
வானெறியேறடந்து வெளுத்ததன்மையைநீங்கிவிளங்கா நின்றது
எ-று. எனவரும். இவன்கையும், பிறர்க்குநீர்பெய்துகொடுக்குந்
தொழிலானே நீர்புலராது உலகத்தார் கைகளுக்குமேலாகப்பயி
ன்று சிவந்ததன்மையையுடைத்தாய் விளங்குதல் கண்கொள்க.
தண்ணீர்த் தரம்போலு மென்னத் தருங்காமெனக்கூட்டிக. இத்
தொழில் கைக்கெற்றமென்க.

எ-வது. விலக்குவமை. [வ-று] வெ-“குழைபொருதுநீண்
முகுமிழ்மேன்மறியா, உழைபொருதென்னுள்ளங்கவரா - மழை
போல், தருநெடுங்கைச்சென்னி தமிழ்நாட்டையார், கருநெடுங்க
ண்போலுங்கயல், எ-து. மழையைப்போலக்கொடுக்கவல்லபெ
ரியகையினையுடைய சென்னியுடைய தமிழ்நாட்டையொப்பாரு
டைய கரிய நெடிய கண்போலும், கயலும் சங்கொடுபொருதுவ
ளர்ந்து நீர்க்குமிழி மேலேமறிந்து தன்னிடத்திலே பொருந்து
மென்னுள்ளத்தைக் கவரமாட்டாவென்றவிதனானைகண்ணுப், கா
திலுண்டாகிய குழையோடுசேர்ந்து குமிழுக்குமீதே தாவுவது
போன்று மானின் விழியோடுபகைத்து என்னுள்ளத்தைக் கவ
ருமென நின்றவாறுகாண்க. கயன்மேற் செல்லுங்கால்—குமிழ்-
நீர்க்குமிழி. குழை-சங்கு. உழை- பக்கம். கவர்தல்-கொள்ளுதல்.
கண்ணின்மேற்செல்லுங்கால்—குழை-மகரக்குழை. நீள்தல்- வார்
தல். குமிழ்-மூக்கு. மறிதல்-தாவுதல். உழை-மான். பொருதல்-ப
கைத்தல். சென்னி-சோழன். தமிழ்நாடு-சோனாடு. எனவரும்.

அ-வது. ஏது உவமை. [வ-று] வெ-“வாளரவின்செம்மணியு
ம்வன்னியிளம்பாசிலையும், நாளினாயதிங்கண்கைநிலவும் -நீளொ
ளியால், தேனுலவுபூங்கொன்றைத்தேவர்கொன்செஞ்சடைமேல்,
வானுலவுவித்போல்வரும், எ-து. ஒளியினையுடையஅரவின் குட்

டினுண்டாகிய மணிபானது சிவந்தவொளியை மிகுத்தலானும், வன்னிபாகியமரத்தினினையவிலைதன்னுடைய பசுமையைமிகுத்தலானும், குழவித்திங்களானது தன்னுடைய வெண்மையைமிகுத்தலானும், தேனுலவப்பட்ட பொலிவையுடைய கொன்றையினது பூ தன்கண் ணுண்டாகிய பொற்கென்ற நிறத்தைமிகுத்தலானும், தேவர்கட்குத்தவலைவனாகிய மூக்கட்கடவுளுடைய சிவந்தசுடையானது வாண்மீதுண்டாகிய வில்லுப்போலத் தோன்றுகின்றது. — எ-று. எனவரும். ❀ அஃதேல், உவமையைவிரித்தசூத்திரங்களெல்லாம் ஒன்றாக்கியுரையானது இரண்டாக்கியுரைத்த தென்னையெனின், மேலைச்சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டன, சொல்லின் முடிவினப்பொருள் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியான், இவை எதிரதுநோக்கலென்னுந் தந்திரவுத்தியாகலான் இரண்டாகவைத்தாரென்பது. (சு)

(௩௩) மிகுதலுங்குறைதலுந் தாழ்த்தலுமுயர்தலும், பான்மாயுபதிதலும் பாசுபாடுடைய.

(எ-ன்.) இதுவும் அவ்வுவமைக்கெப்தியதோர் வேறுபாடுணர்ந்து (இ-ள்.) உவமேய அடைக்கு உவமான அடை மிகப்புணர்தலும், உவமேய அடைக்கு உவமான அடை குறைபய் புணர்தலும், இழிந்தவுவமைபோயி உயர்ந்தபொருளுவமையாகலும், உயர்ந்தஉவமையோயி இழிந்தபொருளுவமையாகலும், ஆண்பாற்குப்பெண்பாலுவமையாகலும், பெண்பாற்கு ஆண்பாலுவமையாகலும், ஒருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலுவமையாகலும், பன்மைப்பாற்கொருமைப்பாலுவமையாகலுமாகிய வேறுபாடுடைய. எ-று. ❀ வேறுபாடுடென்பது, புண்புலவர் புணர்க்குங்கால் நன்புலவரால் வேறுபடுத்திச் சிறப்பின்மையிற் குற்றமெனக்கூறப்படுவது உம், அல்லது உம் நன்புலவராற் சிறப்புடையவென்று கொள்ளப்புணர்க்கப்படுவது உம். மென்க. அவற்றுட்சிலவருமாறு. வெ. “நீலப்புருவங்குனிவழிமதர்ப்ப, மலைக்குழல்சூழ்ந்த நின்வதனம்-போலும், கயல்பாயவாசங்கவருங்களிவண், டயல்பாயவம்போருகம், எ-து. நீலநிறத்தைபுடையபுருவமானது முரியக், கண்மதர்ப்பப், பூமாலையையுடைய குழலாற்குழப்பட்ட நின்னுடையமுகம்போன்றது, கயல்மிளிர, மதுவையுண்ணப்பட்டகளித்த சுரும்பு பக்கத்திலேபரவு, மலர்ந்ததாமரை. எ-று. எ-ம். இதனுள் உவமையாகிய முகத்திற் புருவமுரிவிற்கொப்பதொன்று, பொருளாகிய தாமரைக்கப்புணராமையின், உவமேய அடைக்கு உவமான அடை மிக்குவநுவாயிற்று. வெ. - “நாட்டந்தடுமாற் செவ்வாய்நலந்திகழத், தீட்டரியபாவைதிருமுகங்-காட்டிமால், கெண்டைமீதாடறு

றுஞ்சேயிதழ்கிளர, வண்டுசூழ்செந்தாமரை,, எ-து. மீதேகண்ட
மோறியுலாவச், சிவந்தவாய் அழகெறிப்ப, எழுதற்கரியவுருவையு
டைய பாவைபோன்றான் திருமுகத்தைப் பொவ்வாநின்றது. மீதே
கெண்டையுலாவ, நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய்ச்சிவந்த இதழ்விள
ங்க, வண்டாற் சூழப்பட்டசிவந்ததாமரை. எ-து. எ-ம். தீட்டரிய
பாவை - கொல்லியம்பாவை. இதனுள் - உவமையாகிய முகத்துக்
கட்பொருளாகிய தாமரைக்கண்வண்டொழுக்கிற்கேற்பவோருவ
மைதோன்றப்படுணர்த்தலில்லாமையின், உவமைய அடைக்கு உவ
மானஅடை குறைந்துகுற்றமாயிற்று. வெ - “மன்னவர்க்குநாய்
போல்வனப்புடையவாள்வயவர், மின்மினியும்வெஞ்சுடரோன்
போல்விளங்கும்-அன்னப், பெடைபோலுஞ்சந்திரன் பைந்தட
ங்கள்போலு, மிடைமாசொன்றில்லாவிசும்பு,, எ - து. வேந்தரி
டை நாயிடத் துண்டாகியநற்செய்தியைச்செய்தவால் வாளினைபு
டைய வலியோர் நாயையொப்பர். மின்மினியும்வெய்ய சுடரோ
னைப்போலவிளங்கும். அன்னப்பெடையையொக்குமதியம். பசி
யதடங்கள்போலும் செறிந்திருக்கப்பட்ட மாசில்லாத ஆகாயம்.
எ-து. எ-ம். இதனுள்-மன்னவர்க்குநாய்போல் வனப்புடையர் வா
ள்வயவர் என்புழி, இறப்பவிழித்து இன்றாதாகப்பணர்க்கப்பட்டு
டது-உவமை. மின்மினிவெஞ்சுடரோன்போல விளங்குமென்பு
ழி, மின்மினிக்குறிகரக்கலாகாத வெஞ்சுடராயுவமிக்க உவமைவ
ழுவாயிற்று. அன்னப்பெடைபோலுஞ்சந்திரனென்புழி, ஆண்
பாற்குப்பெண்பா லுவமையாய்க்குற்றமாயிற்று. பைந்தடங்கள்
போலுமிடைமாசொன்றில்லாவிசும்பு-என்புழி, ஒருமைப்பாலு
க்குப்பன்மைப்பாலு உவமைகாட்டவழுவாயிற்று. பிறவுமன்ன.
இனி வழுவின்நிவருஞ்செய்யுளை வந்துழிக்காண்க. மிகுதல்- கு
றைதல்-தாழ்தல்- உயர்தல்- பான்மாறுபடுதன் முதலியன குற்ற
மேனும், குணமிக்குழிக்கொள்க. (எ)

(ருச) போலமானப்புடையப்பொருவ, நோக்கடுப்பநிகரநி
கர்ப்ப, வேரவேய மலையவியைய, வெப்பவெள்ள வறழவேற்
ப, வன்னவனைய வமரவாங்க, வென்னவிகல விழையவெதிராத், து
ணைதூக்காண்டாங்கு மிகுதகைவிழ, விணைசிவண்கேழற்றுச்செத்
தொடுபிறவு, நவைதீர்பான்மை யுவமைச்சொல்லே.

(எ-ன்) இடைநிற்குமுவமைச்சொற்களையுணர்-ந்து. (இ-ள்)
போலமுதல்—செத்தீருகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தைந்து
இவைபோல்வனபிறவும், குற்றமற்ற பாகுபாடுடைய உவமைச்
சொல்லாம். எ-து. பாசுபாடுடையவென்றதனால், போலவெ
ன்பது, புலிபோலமறவன் எனப்பெயொச்சமாயும், புலிபோல
வந்தானென வினைபெய்ச்சமாயும்வரும். பிறவுமன்ன. பிறவுமென்

றதனால், நாட, நக, நயிங்க, நந்த, கள்ள, கருத, காட்ட, மீளிர, சயி
ப்ப, மருள, என்பன முதலியன வுங்கொள்க. அவற்றுள் தொக்கும்
விரிந்தும் தொகாதே விரிந்து நிற்பன வெல்லாங்கண்டு கொள்க.

(கூரு) உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை பொழிவித், தொ
ன்றென மாட்டி னஃது ருவகமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்த முறையானே உருவகமென்னும் அலங்கார
த்தின் பொது விலக்கணமுணர்ந்து. (இ-ள்) உவமையாம் பொரு
ளையும், உவமிக்கப்படும் பொருளையும், வேறுபாடொழிவித்து ஒ
ன்றென்பதோ ருள்ளுணர்வுதோன்ற வெற்றுமைகொளுத்தின்
அஃது உருவகமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று. (கூ)

(கூசு) தொகையேவிரியே தொகைவிரியெனாஅ, வியைபே
யியைபிலி வியனிலையெனாஅச், சிறப்பேவிரிபு பஞ்சமாதானமெ
னாஅ, வுருவகமேகமநேகாங்கம்மெனாஅ, முற்றேபவயவமவயவி
யெனாஅச், சொற்றவைம்முன்று மற்றதன்விரியே.

(எ-ன்) அவ்வுருவகமென்னும் அலங்காரத்தை விரித்துணர்-
ந்து. (இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட உருவக அலங்காரம் தொகையுரு
வகமுதல்—அவயவி யுருவகமீருகச்சொல்லிய பதினைந்து பாசு
பாமிடைபதாகும். எ-று. ❀ அவற்றிற்கு உருவகமென்னுஞ்சொ
ல்லும், ஏகமென்பதனையும் அங்கமென்னுஞ் சொல்லங் கூட்டியு
ரைக்க. இவையெல்லாங் சொல்லின்முடியுமிலக்கணத்தன.

அவற்றுள், க-வது. தொகையுருவக மென்பது, ஆகியவென்
னுமாட்டேற்றுச்சொற்றொகுத்துக்கூறுவது. [வ-று] வெ-“அங்
கைமலருமடித்தனிருங்கண்வண்டும், கொங்கைமுகிமுங்குதற்கா
ரும்-தங்கியதோர், மாதர்க்கொடியுளதானண்பாவதற்கெழுத்த, கா
தற்குளதோகரை, எ-து. அழகியகையாகியமலரினையும் அடியாகிய
தளிரினையும், கண்ணாகியவண்டினையும், கொங்கையாகிய அரும்பி
னையும், குழலாகிய மேகத்தினையுமுடைத்தாய்ப்பிறர்க்குக்காதல்
செய்யவற்றாயிருப்பதொரு கொடியுளதுநானெருநற் கண்டது
தண்பனே யக்கொடிமேலெழுந்த காதலுக் கெல்லை யுலகத்துண்
டோவெனிலில்லையாயிருந்தது. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. விரியுருவகமென்பது, அச்சொல் விரிந்துநிற்பது
[வ-று] வெ-“கொங்கைமுனைகயாகமென்மருங்குல்கொம்பாக, அ
ங்கைமலராவடித்தனிராத்-திங்கள், அளிநின்றமூர லணங்காமெனக்
கு, வெளிநின்றவேனிற்றிரு., எ-து. கொங்கை அரும்பாக, நுண்
ணிடை வஞ்சிக்கொம்பாக, அழகிய கையேமலராக, அடி தளிரா
க, நிலவுபோல வெள்ளிய வெளியினையுடைத்தாய், என்மேல்வை
த்த தண்ணளிபுடைத்தாகிய நகையினையுடைத்தாய் நெருநற்றோ

ன்றிய அணங்குபோன்றிருந்தாளிப்பொழுது எனக்கிளவேனிற்
காலத்தைக்கொண்டு வெளிப்பட்ட திருவையொப்பாள். எ-று. —
எனவரும். இவையிரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவிலக்க
ணம். இதனுட்டொகையை முற்கூறியது உவமைவிரித்த சூத்திர
நோக்கி முந்துமொழிந்தது தலைதடு மாற்ற மென்னுந் தந்திரவு
த்தியான்.

௭-வது. தொகைவிரியருவகமென்பது, அச்சொற்றொகுக்
ம்விரிந்தும்திற்பது. [வ-று] வெ-“வையந்தகழியாவார்கடலேறெ
ய்யாக, வெய்யகதிரோன்விளக்காகச் - செய்ய, சுடராழியானடிக்கே
சுருட்டுவன் சொன்மாலை, இடராழிநீங்கவேயென்று, எ-து. உல
கமேதகழியாகவும், நெடியகடலேறெய்யாகவும், வெம்மையைபு
டைய பகலவனே விளக்காகவும், சிவந்தநிறத்தையுடைத்தாகிய ச
க்கரத்தையுடையானடிக்கே சேர்த்துவேன் சொல்லிநற்றொடுத்
தமாலை யென்னுடைய துக்கமாகிய கடல் வறப்பதாக. எ-று.
எனவரும்.

௮-வது. இயைபுருவகமென்பது, பலபொருளை உருவகஞ்
செய்யுங்கால் தம்முள் இயைபுடையவாகவைத்து உருவகஞ் செய்
வது. [வ-று.] வெ-“செவ்வாய்த்தளிநுநகைமுகிழுங்கண்மலரும்,
மைவாரளகமதுகரமும்- செவ்வி, உடைத்தாந்திருமுகமென்னு
ள்ளத்துவைத்தார், துடைத்தாரோயன்றோதுயர்., எ-து. சிவந்த
வாபாகிய தளிரிணையும், நகையாகிய அரும்பிணையும், கண்ணகியம
லரிணையும், கரியநீண்ட அளகமாகியவண்டிணையும், செவ்வியிணை
யுமுடைய சண்டாரால் விரும்புந்தன்மையுடைத்தாகியமுகத்தை
யென்னுள்ளத்திலேவைத்தார் இதனாலே என்னுடைய உள்ளத்தி
லுண்டாகிய துயரத்தை நீக்குவாரன்றோ சொல்லுவீராக. எ-று.
எனவரும். இதனுள்-தளிரும், நுகிமும், மலரும், மதுகரமும், த
ம்முளியைபுடைமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

௯-வது. இயைபிலுருவகமென்பது, பலபொருளுந் தம்மு
ளியையாமையைவைத்துருவகஞ்செய்வது. [வ-று] வெ- “தேனக்க
லர்கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சடையே, கூனற்பவளக்கொடி
யாகத்-தான, மழையாகக்கோடுமதியாகத்தோன்றும், புழையார்
தடக்கைப்பொருப்பு., எ-து. மதுவைக்காலப்பட்ட கொன்றை
மலர் பொன்னாகவும், சிவந்தசடைவளைந்து நன்மையுடைத்தாகிய
பவளக்கொடியாகவும், மதம் மழையாகவும், மருப்பு மதியாகவு
ம், தோன்றாநின்றது துளையையுடைத்தாகியபெரியகையையுடை
ய யானையாகியமலை. எ-று. எனவரும். தடக்கைப்பொருப்பென்
றது, விநாயகனா.

கூ-வது. விபனிலையுருவகமென்பது, ஒன்றனங்கம் பல்வந் தினுள் றுஞ் சிலவற்றை உருவகஞ்செய்தும், சிலவற்றை உருவகஞ் செய்யாதும் உணர்ப்பது. [வ-று.] வெ - “செவ்வாய்தகையரும் பச் செங்கைத்தளிர் விளங்க, மைவா ணெடுங்கண்மதர்த்துலவச் - செவ் வி, நறவலருஞ்சோலைவாய்நின்றதே நண்பா, குறவரீமடமகளாந் கொம்பு, எ-து. சிவந்தவாய் எயிற்றையரும்பச், செங்காங்குள்தளி னாவிலங்க, வருத்தஞ்செய்யும் வாளாகியகண்கள் சிவந்த அரியோ ரிலாவப், புதிதாகியதேனையுடைத்தா யலருஞ்சோலையின் கண்ணே தோன்றிற்று. நண்பனே குறவர்க்கு மடப்பத்துடனே கூடிய மக ளாந்தன் மையுடைத்தாயிருப்பதொருவஞ்சிக்கொம்பு. எ-று எ-ம்.

ஏ-வது. சிறப்புருவகமென்பது, ஒருபொருளை யெயித்து, அதற்குச்சிறந்த அடைகளை உருவகஞ்செய்து அவற்றினையுருவ கமாக்கியுணர்ப்பது. [வ-று.] வெ - “விரிகடல்குழ்மேதுனி நான் மு கன் மீகா னுச், சுரநதிபாயுச்சிதொடுத்த - அரிதிருத்தாள், கூம்பாக வெப்பொருளுங்கொண்டபெருநாவாய், ஆம்பொலிவிற்றாயின தாலின்று, எ-து. பரந்தகடல்குழ்ந்த உலகமானது, நான் முகத் தோன் மீகாமனாகவும், தேவகங்கை பாயாகவும், அப்பாயை யுச்சியி லேயுடைத்தாகிய திருமால்மேனோக்கியெயித்தகீர்பாதம் கூம்பா கவும், பல்வகைப்பட்ட பொருள்களையுமுடைத்தாய்ப்பெரிதாகிய அழகோடுகூடிய நாவாயானது. எ-று. எனவரும். இதனுள் - நான் முகன் மீகாமனாகவும், சுரநதிபாயாகவும், அரிதிருத்தாள் கூம்பா கவும், உருவகஞ்செய்ய புவி நாவாயாயினமையின், அப்பெயர் த்தாயிற்று.

அ-வது. விருபகவுருவகமென்பது, ஒருபொருட்குக்கூடா த்தன்மைபலவுங்கூட்டி உருவகஞ்செய்வது. [வ-று.] வெ - “தண் மதிக்குத்தோலா துதாழ்த்தத் துவைகாது, முண்மருவந்தான்மே ன் முகிழாது - நண்ணி, இருபொழுதுஞ்செவ்வியியல்பாய்மலரும், அரிவைவதநாம்புயம், எ-து. தட்பத்தினையுடைய மதியின்றொ டிற்குக்கொது. ஆழ்ந்தகயத்திறற்காது. முள்ளையுடைத்தாகி ய தாளின்மீது மொட்டியாது. காலையுமாலையஞ்சேர்ந்து செவ்வி யையுடைத்தாய் மலர்ந்துநிற்கும். என்காதலியுடைய முகமாகிய தாமரை. எ-று. எனவரும்.

கூ-வது. சமாதானவுருவகமென்பது, ஒருபொருளை நன்றாக உருவகஞ்செய்து, அதனையே தீங்குதருவதாகக்கூறி அத்தீங்கும் அதனுணைவருகின்றதன்மென்பதற்குப்பிறிதோர் காரணங்க ளாவது. [வ-று.] வெ - “கைகாந்தள்வாய்குமுதங்கண் ணெய்தல்காரினை க யீர், மெய்வார்தளிர்கொங்கைமென்கோங்கம் - இவ்வணத்தும், வன் னைமேசர்ந்தாவி வருத்துவதுமாதவமொன், தின்மையே யன்றோ

வெமக்கு, எ-து. அழகினை யுடையீர் உம்முடைய காந்தன்மலராகிய கையும், குமுதமாகிய வாயும், நெய்தன்மலராகிய கண்ணும், நீண்டதளிராகிய மெய்யும், மென்மையுடைய கோங்கரும்பாகிய கொங்கையுமென்று சொல்லப்பட்டன. தும்முடைய அவயவமாகிலும் அவையனைத்துந் தன்மைதிரிந்து வன்கண்மையைச் சேர்ந்து என்னுடைய வுயினாவருத்தஞ்செய்யும் இதுமுற்காலத்திலியாஞ்செய்ததினைப்பயன் இக்காலத்தெழ்க்குப்பயத்தலாலன்றோ வும்மேற்றவறுண்டோ. எ-று. எனவரும். கொங்கைக்கு அடையாகிய மென்மையைத்தீவகமாக்கிக் காந்தனாள்ளிட்ட வறுப்புகளனைத்தினுங்கொள்க.

ய-வது. உருவகவுருவகமென்பது, ஒன்றையுருவகஞ்செய்து அதனைப்பெயர்த்தும் பிறிதொன்றாகவுருவகஞ்செய்வது. [வ-து] வெ-“சன்னிதன் கொங்கைக் குவடாங்கடாக்களிற்றைப், பொன்னெறிந்தோட்குன்றேபுனைகந்தா-மன்னவறின், ஆகத்தடஞ்சேவகமாகயானனைப்பல், சோகித்தருளேற்றுவன்மீ, எ-து. தலைவனே நீகாதலித்தகன்னியுடையமுலை யென்னும் மலையாகிய மதக்களிற்றை, நின் பொற்கலணணிந்த பெரியதோளாகிய குன்றமே கந்தாகவும், மார்பாகிய பாந்தஇடமே கூடமாகவும், யான்சேர்த்துவன். நீ அழகழிந்து வருந்தாதொழிக. எ-று. எனவரும். இதனுள்-கொங்கையைக் குவடாக வுருவகஞ்செய்து அதனைமயகளிராக உருவகஞ்செய்தவாறு காண்க.

யக-வது. எகாங்கவுருவகமென்பது, ஒருபொருளினது அங்கம் பலவற்றுள்ளும் ஓங்கமேயுருவகஞ்செய்து ஒழிந்த அங்கங்களைவாளாவேகூறுவது. [வ-து] வெ-“காதலனைத்தாவென்றுலவுந்கருநெயிங்கண், ஏதிலனாலயாதென்னு மின்மொழித்தேன்-மாதர், மருண்டமனமகிழ்ச்சி வாண்முதத்துவந்த, இரண்டினுக்குமென் செய்கோயான், எ-து. நெஞ்சமே யெமக்கொரு கணவனைத்தருவாயாகவென்பது போன்றிருந்தது, காதலவுமுலவுகின்ற கரிய நெடிய கண்கள். அயலானுற்பயனிலையென்பது போன்றிருந்தது இனியதேனாகிய மொழி. மாதருடைய கண்டார்க்கு மயக்கத்தோடு கூடியவள்ளக்களிப்பைக் கொடுக்கின்ற வொளியையுடைய முகத்திலே தோற்றிய இவ்விரண்டனுக்கும் யான் என்ன செய்யக்கடவேன். எ-று. எனவரும்.

யஉ-வது. அநேகாங்க வுருவகமென்பது, ஒன்றனங்கம் பலவற்றையும் உருவகஞ்செய்துணைப்பது [வ-து.] வெ-“கைத்தளிராற் கொங்கை முகிழ்தாங்கிக்கண்ணென்னு, மைத்தடஞ்சேன்மை ந்தர்மனங்கலங்க-வைத்ததோர், மின்னுளதான்மேக மிசையுளதான்மற்றதுவும், என்னுளதா நண்பாவினி, எ-து. கையாகிய தளிரினு

லேமுலையாகிய அரும்பினைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடைத்தாகவும், கண்ணெனப்பட்ட கரிதாய்க்குளிர்த்த செவ்வளவே ஆடவருள்ளங்களை யழிக்குந் தன்மையையுடைத்தாகவும், கறுத்த மேகத்தைச்சுமந்துகொண்டு நிற்பதாகவும், ஒருமின்தோன்றிப்பூயிக்கண்ணென்றிந்தெல் அதுநண்பனென யென்னுள்ளத்ததுவேயாம். எ-று. எனவரும்.

மரு-வது. முற்றுருவகமென்பது, அவயவ வவயவிகளையேற்றவிடத்தோமும், பிறவற்றோமும் முற்றஉருவகஞ்செய்துரைப்பது [வ-று] வெ-“ விழிம்பகனிவண்டு மென்னகையேதாது, மொழிமேயுருகுலாந்தேறல் - பொழிகின்ற, தேமருவுகோதைத் தெரிவைதுருமுகமே, தாமரைமென்னுள்ளத்தடத்து, எ-து. தேன்மருவிய கூந்தலையுடைய தெரிவைதுருமுகமேதாமரை. விழிகளேகளிக்கப்படாநின்றவண்டு. மெல்லியவாகிய நகையேதாது. வார்த்தையேநறுநாற்ற மூலாகுகின்றமது. என்னுள்ளமாகிய தடத்து. எ-று. எனவரும்.

மசு-வது. அவயவயுருவகமென்பது, அவயவத்தை உருவகஞ்செய்து, அவயவியைவாளாவேகூறுவது. [வ-று.] வெ “புருவச்சிலைகுனித்துக்கண்ணம்பென்னுள்ளம், உருவத்தூந்தாரொருவர்-அருவி, பொருங்கற்சிலப்பிற் புனையல்குற்றேர்மேல், மருங்குற்கொடிதுடங்கவந்து, எ-து. அலங்கரிக்கப்பட்ட அல்குலாகியதேரின் மேலேறி, மருங்குற்கொடியசையவந்து அருவியலைக்கப்பட்ட மலைச்சிலம்பிலேதோற்றித் தம்முடைய புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக்கண்ணாகிய அம்பினுலேஎன்னுள்ளத்திலே உருவிப்போகவொருவர் எய்தார் இதற்குச்செய்யக்கடவதென் சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

மரு-வது. அவயவியுருவகமென்பது, அவயவியையுருவகஞ்செய்து, அவயவங்களை வாளாவேகூறுவது. [வ-று.] வெ “வார்புருவங்கூத்தாட வாய்மழலைசொர்ந்தசைய, வேரரும்பச்சேந்துவிழிமதர்ப்ப-மூரல், அளிக்குந்தெரிவை வதநாம்புயத்தால், களிக்குந்தவமுடைமேன்கண். எ-து. நல்லாருடைய, புருவமசைய வாயின்வார்த்தையானது உருத்தெரியாது அழிந்துதளரக், குறுவியர்ப்பையுடைத்தாக விழியானதுசிவந்துமதர்ப்ப, முருவலிப்பதொரு தாமரையாகிய முகத்தினுலே களிக்குந் தன்மையைப் பெற்றது. முற்காலத்தில் யான்செய்த நல்வினைப்பயத்தினுலே எனதுகண். எ-று எனவரும்.

(௩௭) உவமையேது வேற்றுமைவிலக்கே, யவநுதிசிலேடை யென்றவற்றோமும்வருமே.

(எ-ன்) இது அவ்வுருவக அலங்காரம்பிற அலங்காரங்களோடுங்கூடிவருமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உவமைமுதல்—சிலேடையிருக்கச்சொல்லப்பட்ட ஆறலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். அவ்வுருவக அலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது, உவமவுருவகம். [வ-று] வெ-“மதுமகிழந்தமாதர்வதனமதியம், உதயமதியமேயொக்கும்-மதிதளர்வேன், வெம்மைதணியமதராகமேயிக்குக்கும், செம்மையொளியாற்றிகழ்ந்து, எ-து. மதுவுண்டிகளித்தமடவாருடைய முகமதியம் உதயஞ்செய்யப்பட்ட நிறைந்தமதியம்போன்றது. அறிவுழியுந்தன்மையையுடையேனுடைய ஆற்றலுழியக்களிப்போம்கூடிய காதலைப்பெரிதும் புலப்படுத்தித் தோற்றுவின்ற சிவந்த நிறத்தாலேயமுகுபெற்று. எ-று. எனவரும். இதனுள் - முக்கியப்பொருளையும், குணப்பொருளையும் ஒப்புமை காட்டினமைபான் உவமவுருவகமாயிற்று.

உ-வது. ஏதுவுருவகம்- [வ-று] வெ-“மாற்றத்தாற்கிள்ளைநடையான்மடவன்னம், தோற்றத்தாற்றண்ணென் சுடர்விளக்கம்-போற்றும், இயலான்மயிலெம்மையித்தீர்மைபாக்கும், மயலார்மதர்நெய்க்கண்மான், எ-து. நண்பனே, எம்மை இப்படித்தாழ்வுபண்ணியநெடிதாய்ச்சிவந்து காதலைக்கொடுக்கின்றகண்ணையுடையமபான் மான்போன்றான், மொழியினுற்கிள்ளையாயினான், நடையினால் மடவிய அன்னமாயினான், மேனியாற் குளிர்ந்த வுருவத்தையுடைய விளக்கின்றமாயினான், பாவரும் பாவப்படுஞ் சாயலால்மயிலாயினான். எ-று. எனவரும்.

க-வது. வேற்றுமையுருவகம். [வ-று] வெ-“வையப்புரக்குமான்மன்னவதின்கைக்காரும், பொய்யின்றிவானிற்பொழிகாரும்-கையாம், இருகார்க்குமில்லைப் பருவமிடிக்கும், ஒருகார் பருவமுடைத்து, எ-து. அரசனே, உன்னுடைய கையாகிடமேகடும், காலப்பிறழாது ஆகாயத்தின்கண்ணின்றபொழிகின்றமேகமும், உலகத்தைப்புரக்குந் தன்மையி னொக்குமாயினும், கையென்கிற இரண்டுமேகங்களுக்கும்பருவமில்லை. இடியையுடைய ஒருமேகத்திற்குப் பருவமுண்டி. எ-று. எனவரும். இதனுள்-குணப்பொருளையும், முக்கியப்பொருளையும், வையப்புரக்குமென்றொப்புமை காட்டிக் கைக்காருக்குப்பருவமில்லை. யேனைக்காருக்குப் பருவமுடைத்தென வேற்றுமை செய்தமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று ஆல்-அரசு.

ச-வது. விலக்குருவகம். [வ-று] வெ-“வல்லிவதனமதிக்குமதித்தன்மை, இல்லையுளதேவிரவன்றி-எல்லை, விளக்குமொளியளர்த்துவெம்மைபாலெம்மைத், துளக்கு மியல்புளதோசொல்,,

துவருவகம். [வ-று] வெ-“வில்லேருழவர்பகைகொளி னுங்கொள் ளற்க, சொல்லேருழவர்பகை,, எ-ம் இயைபுருவகம். [வ-று] வெ “ஏரியிரண்டுஞ்சிறகாவெயில்வயிராக், காருடையபிலிகழிகாவா- நீர்வண்ணன், அத்தியூர்வாயாவணிமயிலேபோன்றதே, பொற்றே ரான் கச்சிப்பொலியு,, எ-ம். விலக்குருவகம். வெ-“மலையிற்பயிலா மடமஞ்ஞைவாரி, அலையிற்பிறவாவமுதம்-விலையிட், டளவாதநித் திலமாராததேதல், வளவாண்மதர்நெடுங்கண்மான்,, எ-ம் சிறப்புரு வகம். வெ-“மழலைவாய்நவ்விமதர்நெடுங்கண்மஞ்ஞை, குழலின் பொறைமெலிந்தகொம்பர் - சுழல்கலவம், தாங்கியவன்னைத்தடங் கொங்கைபாரமுதம், தேங்கொள்கமலத்திரு,, எ-ம். அற்புதவுருவக ம். வெ-“மன்றற்குழலாருயிரீமேன்மதன்கடவும், தென்றற்கரிதடு க்குந் திண்கணையம்-மன்றலரைக், கங்குற்கடலிற்கணாமேற்றுநீள்பு ணையாம், பொங்குநீர்தாடன்புயம்,, எ-ம். வருவனவற்றையுருவகத் தின்பாற்சார்த்தியுணர்க. கணையம், யானைவாராமற்றடுக்குமரம்.

உவமைவருமாறு. தெரிதருதேற்றவுவமை. [வ-று] வெ-“ந ல்லார்கட்பட்டவறுமையினின்னதே, கல்லார்கட்பட்டதிரு,, எ-ம். பலவயிற்போலியுவமை. வெ-“அடிநோக்கினுழ்கடல்வண்ணனவ ன்றன், படிநோக்கிந்பைங்கொண் ணைத்தாரான் - முடிநோக்கித், தேர்வளவனாகத்தெளிந்தேன்றன் சென்னிமேல், ஆரலங்கேருன்றி யதுகண்டு,, எ-ம். பண்புவுவமை. ஆ-“கருங்கால்வேங்கைவீயுறுதுறு கல், இரும்புலிக்குருளையிற்றேன் னுங்காட்டிடை, பெல்லிவருநற் களவிற்று, நல்லையல்ல நெடுவெண்ணிலவே,, எ-ம். ஒப்புமையு வமை. வெ-“முத்துக்கோத்தன்னமுறுவல்முறுவலே, பொத்தரும்பு முல்லைக்கொடிமருங்குல்-மற்றதன்மேன், மின்னளிக்கங்கார்போ ல்வினாக்கூந்தன்மெல்லியலாள், தண்ணளிக்கு முண்டோதாம்,, எ-ம். சந்தரானவுவமை. ஆ-“சூர்ந்துநிலந்தோயு மிரும்பிடித்தடக் கை, சேர்ந்துடன்செறிந்த குறங்குருறங்கென, மால்வனாயொழு கியவாழைவாழைப், பூவெனப்பொலிந்தவோதியோதியி, னுளிச்சி னைவேங்கை நான்மலர்நான்மலர், களிச்சுரும்பாற்றுஞ் சுணங்கு சுணங்குபிதிர்ந், தியாணர்க்கோங்கின் வினாமுகைமுகையெனப் பூணகத்தொடுங்கியவெம்முலைமுலையென, வண்டோட்டிப்பெண் ணை, வளர்த்ததுங்கின் செந்தருமெயிற்றினு,, எ-ம். இதனைமாலையு வமைபெனினுமமையும். விலக்குவமை. ஆ-“பாரிபாரியென்றுப லவேத்தி, பொருவர்ப்புகழ்வர் செந்நாப்புவர், பாரி பொருவனு மல்லன், மாரியுமுண்டெயிலகுபுரப்பதுவே,, எ-ம். வருவனவற் றையுவுமையின்பாற் சார்த்தியுணர்க. உருவகமும் உவமையும் ஓரி னமாக்கிப்பணர்த்தமையால் உருவகத்திற்கோதிய விலக்கணம் உ வமைக்காதலும், உவமைக்கோதிய விலக்கணம் உருவகத்திற்காத லுமுள அவைவருமாற்றிந்துகொள்க. (௫௨)

(நக) குணந்தொழில்சாதிபொருள் குறித்தொரு சொல், வெந்
ருவயினின்றும் பலவயிற் பொருடறிந், நீவகச்செட்புண் மூவிட
த்தியலும்.

(ஏ-ன்) நிறுத்தமுறைபானே தீவகமென்னும் அலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) குணத்தானும், தொழிலானும், சாதியானும், பொ
ருளானும், குறித்து ஒரு சொல் லோரிடத்துநின்ற, செப்புட்பல
விடத்துநின்ற சொற்களோடு பொருந்திப் பொருள் விளைப்பது
தீவகமென்னும் அலங்காரமாம். அது முதனிலைத்தீவகம், இடை
நிலைத்தீவகம், கடைநிலைத்தீவகமென மூன்றுகிநடக்கும். ஏ-று. என
வே, இம்மூன்றையும், குணம், தொழில், சாதி, பொருள், என்ப
வனவற்றிற்குமிடமிடமுறமுப்பண்ணிரண்டாமெனக்கொள்க.

அவற்றுள், க-வது முதனிலைக்குணத்தீவகம். [வ-று] வெ-
“சேந்தனவேந்தன் நிருநெடுங்கண் டெவ்வந்தர், ஏந்துதந்
தோளிழிகுருதி-பாய்ந்த, திசையனைத்தும் விரச்சிலை பொழிந்தவ
ம்பும், மிசையனைத்தும் புக்குலமும் விழ்ந்து,, எனவரும். இதனு
ள்-புக்குலங்களும், அம்பும், வேந்தர் தோள்களும், திசைகளும்,
சிவந்தனவென்க.

உ-வது. முதனிலைத்தொழிற்றீவகம். [வ-று] வெ-“சரியும்
புணைசங்குந்தண்டளிர் போன்மேனி, வரியுந்தனதடஞ்சூழ்வம்பு
ம்-திருமான, ஆரந்தமுவுந்தடந்தோள்களங்கண், கோரந்தொழு
தகொடிக்கு,, எனவரும். இதனுள்-வளையும், அழகும், கச்சும், சரி
யுமென்க.

ங-வது. முதனிலைச்சாதித்தீவகம். [வ-று] வெ-“தென்றலன
ங்கண் றுணையாஞ்சிலகொம்பர், மன்றற்றலமகனும்வான் பொருண்
மேற்-சென்றவர்க்குச், சாற்றவிழ்ந்துதாக்கும் தங்கும்பெரும்புல
வி, மாற்றவருவிருந்துமாம்,, எனவரும். இதனுள் - தென்றல், னு
ணையாதலும், தூதாதலும், விருந்தாதலும், கண்டுகொள்க.

ச-வது. முதனிலைப்பொருட்டீவகம் [வ-று] வெ-“முருகவே
ள்கூர்மா முதறடிந்தான்வள்ளி, புரிமுழன்மேன்மலைபுனைந்தான்-
சரணளித்து, மேலாயவானொர்வியன் சேனைதாங்கினான், வேலாணி
டைகிழித்தான்வெற்பு,, எனவரும். இதனுள் முருகவேள், பொருள்

ரு-வது. இடைநிலைக்குணத்தீவகம். [வ-று] வெ-“எழித்தநி
ளாகொணுவென்றலுமேவென்றி, வடித்திலங்கு வைவாளே வாங்க
ந்-துடித்தனவே, தண்ணூரமார்புந்தடந்தோளும்வேல்விழியு, மெ
ண்ணுதமன்னர்க்கிடம்,, எனவரும். இதனுள் - துடித்தல்-பண்பு.

ஈ-வது. இடைநிலைத்தொழிற்றீவகம். [வ-று.] வெ-“எழிக்
குஞ்சிலையின் நெதுர்ந்தவருங்கேளும், வடிக்கொண்டிரந்துணியவா

னி-தொடுக்கும், கொடையுந்திருவருளுங் கோடாதசெங்கோல், ந
டையும்பெரும்புலவர்நா,, எனவருமிதனுள் தொடுத்தல், தொழில்.

எ-வது. இடைநிலைச்சாதித்தீவகம். [வ-று] வெ- “கரமருவு
பொற்றொடியாங்காணிக்கழலாம், பொருவில்புபவலயமாகும்-அர
வணாமேல், த் னுமரற்குநகமணிசேர்தாழ்குழையாம், பூனும்பு
னைமாலையாம்,, எனவரும். இதனுள்-அரவு, சாதி.

அ-வது. இடைநிலைப்பொருட்டீவகம். [வ-று] வெ- “மான
மருங்கண்ணுண்மணியாபிற்றில்வந்துதித்தான், தானவனாபென்று
ந்தலைபழித்தான்-யானைமுகன், ஓட்டினான் வெங்கலியை யுள்ளத்தி
னிதமர்ந்து, வீட்டினுனம்மேல்வினை,, எனவரும். இதனுள்-யா
னைமுகன், பொருள்.

ய-வது. கடைநிலைத்தொழிற்றீவகம். [வ-று] வெ- “தறவு
ளவாசான்றோரிளவரவுந்தாய, பிறவுளவாவுன்றறவாவுணும் - ப
றைகறங்கக், கொண்டாணிருப்பக் கொடுங்குழையா டெய்வமு
மொன், அண்டாகவைக்கற்பாற்றன்று,, எனவரும். இதனுள்-வை
க்கற்பாற்றன்று, தொழில்.

யெ-வது. கடைநிலைப்பொருட்டீவகம் [வ-று] வெ- “புறத்த
னஞ்சுரனநீரனமாவின், நிறத்தன கொற்சேரியவே- யறத்தின், மக
னைமுறைசெய்தான்மாவஞ்சியாட்டி, முகனைமுறைசெய்தகண்,,
எனவரும். இதனுள்-கண், பொருள். புறத்தன-மான். ஊரன-அ
ம்பு. நீரன-தாமரை. மாவின் நிறத்தன - மாவறி. கொற்சேரிய-
வாள். மற்றவைக்குதாரணம்வந்துழிக்காண்க. அஃதேற், குணமெ
ன்று சொல்லப்பட்டனவும், தொழிலாய்க்காலம்புணர்ந்து நின்ற
னவாலெனின் அவ்வாறே குணமுந்தொழிலுங் காலம்புணர்ந்தல்
லதுதோன்றுது. தொழிலென்பது அப்பொருளது புடைபெ
ய்ச்சி. குணமென்பது பொருட்குப் பண்பாய்த்தனக்கு வேறு
பொருளின்நிப் பொருளை நீங்காது நிற்பது. அது முன்னருணர்
த்தப்பட்டது. (யக)

(சய) அதுவே, மாலேவிருத்தமொருபொருள்கிலேடையெ
ன, நால்வகையா னு நடைபெறுமென்ப.

(எ-ன்) அத்தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங்கூடிவ
ருமாறுணர்ந்து. (இ-ள்) மாலேமுதல்—கிலேடையீருகச்சொல்ல
ப்பட்ட நான்கலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும் அத்தீவகாலங்கா
ரமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. மாலாதீவகம். [வ-று] வெ- “மனைக்குவி
ளக்கமடவார்மடவார், தமக்குத்தகைசால்புதல்வர் - மனக்கினிய
காதற்புதல்வர்க்குக்கல்லியேகல்லிக்கு, வோ திற்புகழ்சாலுணர்வு,,
எ-து. இல்லறத்திற்கு விளக்கம் பெண்டிருண்டாதல், அப்பெண்

மருக்குவிளக்கம் அழகு சான்ற புதல்வனாப்பெறுதல், அப்புதல்வருக்குவிளக்கம் இனிமையானகல்வி, அக்கல்விக்கு விளக்கம் மறவாமை. எ-று. எனவரும். இதனுள் - விளக்கமென்பதனை மெய்விடத்துங்கூட்டுக.

உ-வது. விருத்தாதீவகம். [வ-று] வெ-“வரிவண்டுநாணுமது மலரம்பாப், பொருவெஞ்சிலைக்குப்பொலிவும்- பிரிவின், விளர்க்குநிறமுடையார்தம்மேன்மெலிவும், வளர்க்குமலயாநிலம், - எ-து. பொறிவண்டுநாணாக, மதுமலரோ கணையாகக், காமன் தனிபிறுந்தாராப்பொருகின்ற விருப்பத்தையுடைய சிலைக்குப்பொலிவினையும், பிரிவிற்பசலையுற்றார் தம்மேன்மெலிவினையும், வளர்க்கும் தென்றற்காற்று. எ-று. எனவரும். இதனுள் - ஒருபொருளே, பொலிவும், மெலிவுமாகிய இரண்டு குணஞ் செய்தலின் விருத்தம்.

க-வது. ஒருபொருட்டிவகம். [வ-று] வெ-“வியன் னாலஞ் சூழ்திசைகனெல்லாம் விழுங்கும், அயலாத்துணை நீத்தகன்றார் - உயிர்பருகும், விண்கவரும் வேரிப் பொழில்புதைக்குமென்மயில்சுள், கண்கவருமீதெழுந்தகாரி, எ-து. அகன்றவுலகத்தைச் சூழ்ந்ததிக்குகனெல்லாவற்றையும் தன்னிடத்தடக்கும். துணையைப்பிரிந்து அயலவர்போலப்போயினார் உயிரையுண்ணும். ஆகாயத்தையுறைக்கும். நறுநாற்றத்தையுடைய பொழிலுமூடும். மென்மையையுடைய மயில்களின் கண்களை வவ்விக்கொள்ளும். உயரவெழுந்தமேகம். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. சிலேடாதீவகம். [வ-று] வெ-“மான்மருவிவாளரிக ன்சேர்ந்து மருன்பின்ளம், தான்மறுகநீண்டதனைமையவாம்- காண, வழியுமொருதனிநாம்வைத்தகலுமாதர், விழியுந்தருமான்மெலிவு, எ-து. மான்கள் மருவி, ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் மீசர்ந்து, மயங்கிக்கண்டாருள்ளம் வெருவும்படி நீண்டதன்மையை யுடைத்தாயகாட்டுநெறியும், மயக்கமருவி ஒளியினையுடைய அரிகள் பார்த்து உள்ளமானது மயங்கித் தடுமாறும்படிபெரிதாய நான் தனிபிறுத்திப்போந்த கிழத்தியுடைய கண்களும், நமக்கு வருத்தத்தைத்தராநின்றது. எ-று. எனவரும் இது வழிக்கும், விழிக்குஞ் சிலேடை. நால்வகையானுமென்ற முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பிறவகையால் வருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைவருமானு, உவமாதீவகம். [வ-று] வெ-“முன்னங்குடைபோன் முடிநாயகமணிபோன், மன்னுந்திலகம்போல்வாளிரவி-பொன்னகல்ம், தங்குகவுத்துவம்போலுந்தித்தடமலர்போல், அங்கணுலகந் தார்க்காம், எனவரும். உருவதீவகம். வெ-“கானற்கயலாம்வயலிற்கமலமாம், ஏனற் கருவினையா மின்புறவில் மாளும், கடத்துமெல்வெடர்க்கிருசரமாதீங்கிற், கடத்துமெல்வியலாங்கண். 99

எனவரும். கானல்-நெய்தல். வயல்-மருதம். எனல்-குறிஞ்சி. புற
வு-முல்லை. கடம்-பாலை. (யசு)

✓(சக) முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற், பின்வ
ருமென்னிற் பின்வருநிலையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, பின்வருநிலையென்னுமலங்கா
ரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருசெய்யுளுள், முன்வருஞ் சொல்லாவ
து பொருளாவது பின்னர்ப்பலவிடத்துவருமாயின் அதுபின்வ
ருநிலையென்னுமலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. சொற்பின்வருநிலை. [வ-று.] வெ-“மா
ல்கனிகாத்தளித்தமாலுடையமாலேசூழ், மால்வதைத்தோளாதரித்த
மாலையார்-மாலிருள்சூழ், மாலையின்மால்கட லார்ப்பமதன்றொ
டுக்கு, மாலையின்வாளிமலர்”, எ-து. மதத்தால்மயங்கிய யானையி
டர்தீர்த்தளித்த அரியுடைய தொடையல் சூழப்பட்ட பெரியம
லையையொத்த தோள்களை விரும்பிய இயல்புடையாரீமேல், மய
ங்கிருள் சூழ்ந்த அந்திப்பொழுதில்கருங்கடலார்ப்பக்காமணிடை
யறாது மலராகியகணைகளைத்தொடுக்கும். எ-று. எனவரும். இதனு
ள்முன்வந்தசொல்லே பின்னும் பலவிடத்து வந்தமையின் சொ
ற்பின்வருநிலை.

உ-வது. பொருட்பின்வருநிலை. [வ-று.] வெ-“அவிழ்ந்தன
தோன்றியலர்ந்தனகாயா, நெகிழ்ந்தனநேர்முகைமுல்லை - மகிழ்
ந்திதழ், விண்டனகொன்றைவிளிந்தகருவினை, கொண்டனகாந்தள்
சூலை, எனவரும். இதனுள்- அவிழ்ந்தலும், அலர்தலும், நெகிழ்த
லும், விள்ளலும், குலைதலும், விளிதலென்னு மொருபொருண்மே
னின்நனவாதலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. வருவதென்னுது, வ
ருமெனினென்றதனான், முன்னர்வந்தசொல்லும்பொருளும்பின்
னர்ப்பலவிடத்தும் வருவது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையென
க்கொள்க. [வ-று.] வெ-“வைகலும்வைகல்வரக்கண்மிமென்துணரார்,
வைகலும் வைகலைவைகுமென் றின்புறுவார், வைகலும்வைகற்றம்
வாழ்நாண்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்துணராதார், எனவரும். இ
ன்னும் அவ்வினையானே, பிறவலங்காரங்களோடுகூடிவருவனவுங்
கொள்க. [வ-று.] வெ-“செங்கமலநாட்டஞ்செழுந்தாமலாவதன
ம், பங்கயஞ்செவ்வாய்பதுமம்போற்-செங்கரங்கள், அம்போருகந்
தாளாவிந்தமாராரர், தம்போருகந்தாடனம்”, எ-து. உவமைப்
பொருட்பின்வருநிலை. பிறவும்வந்தவழிக்கண்கொள்க.

(சஉ) முன்னத்தின்மறுப்பினது முன்னவிலக்கே, மூவகை
க்காலமுமேவியதாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே முன்னவிலக்கென்னுமலங்கா
ரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருபொருளைக் குறிப்பினுள் விலக்கினது

முன்னவிலக்கென்னும் அலங்காரமாம்அஃது இறப்பெதிர்வுநிகழ்
வென்னும் மூலகைப்பட்ட காலங்களோடுங்கூடியதாம். எ-று.
மறுப்பதென்னுது மறுப்பினென்றதனாற், கூற்றினுன்மறுப்பினு
ம் அவ்வலங்காரமாம். குறிப்பினுன்மறுப்பது பொருட்பொலிவு
ஞ்செய்யுட் சிறப்புநோக்கி யெடுத்தோதினார் ஏனைய தன்னதன்
மையினிலேசா னுடன்பட்டா னென்பது. இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு,
என்பனவற்றைக்கூற்றொடுங்குறிப்பொடுங்கூட்டஅறுவகையாம்.

அவற்றுள்-க-வது. இறந்தவினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“பால
ன்றனதுருவா யேமூலகுண்டாலிலையின், மேலன்றுகண்ணியின்ரூய்
மெய்யென்பர்-ஆலன்று, வேலைநீருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ண
தோ, சோலைகுழ்துன்மெய்த்தாய்சொல், எ-து. சோலைகுழந்தகு
ன்றமெய்த்த மாயவனே நீ உலகம் ஏழையுமுண்டு பாலனுருவத்
தைக்கொண்டு ஆலிலையிலேபுறங்கா நின்றாயென்பது உலகத்துள்
ளோர் மெய்யென்று சொல்லுவர் நீ உலகத்தையுண்டுமந்திய ஆ
லானது அன்று கடலுள்ளே நின்றதோ, மண்ணிலே நின்றதோ,
ஆகாயத்தேநின்றதோ, சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. எதிர்வினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“முல்லைக்கொடியத
டுங்கமொய்காந்தள்கைகுலைப்ப, எல்லையினவண் டெழுந்திரங்க-
மெல்லியன்மேற், நீவாய்தெறிவாடைவந்தாற்செயலறியன், பொ
வாயொழிவாய்பொருட்கு,, எ-து. தலைவனே முல்லைக்கொடியா
னதுநிற்க, நெருங்கியகாந்தண்மலரானதுவிரிய, ஒளியிணையுடைய
வவன்மீன் கூட்டங்கொழுந்தொலிக்கத், தீயையுடைய நெடிய
வாடையானது மெல்லிய நடைபையுடைய இவண்மேல்வந்தால்
பின்வினையுஞ் செய்தி யறியமாட்டேன், ஆதலின் பொருளீட்டுத
ற்குப்போவா பொழிவாய். எ-று. எனவரும்.

ங-வது. நிகழ்வினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மாதர் நுழைம
ருங்குநோவமணிக்குழைசேர், காதின்மிகைநீலங்கைபுனைவீர்-மீ
னாலவு, நீணிலவாட்கணெய்க்கடையே செய்யாவோ, நாணிலஞ்செ
ய்யுநலம்,, எ-து. காதலிச்செய்யுதுண்ணிடைவருந்த, மணிக்குழை
பையுடைய உமது காதின்மீதே மிகையாக நீலப்பூவைச் சாத்து
கின்றவனோ, காதின்மீதே யுலாவுகின்ற நீண்டநீலமாகிய நிறத்தையு
டைய கண்களி னெடியகடையே செய்யாவோ நீவிர்நன்றாகச்சு
டிய நீலப்பூச்செய்யுநலத்தை. எ-று. எனவரும். பிறவும்வந்தவழி
க்கண்டுகொள்க.

(சுரு) அதுவே, பொருள்குணங்காரணங் காரியம்புணரும்.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்துச் சிலவேறுபாடுணர்-ற்று. (இ-ள்.)
அவ்விலக்கு பொருள் விலக்கும், குணவிலக்கும், காரணவிலக்கு
ம், காரியவிலக்கும், என நான்குவகையானும்வரும். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. பொருள்விலக்கு. [வ-று] வெ-“சன்னு மனமுங்கவர்ந்தவளாடிடமென், நண்ணலருளுமடையாளம்-தண்ணிழலின், சுற்றெல்லைகொண்டிலவுஞ் சோதித்திரளல்லால், மற்றிலைகாணும்வடிவு, எ-து. நம்முடைய தலைவன் தன்னுடைய கண்களையும், மனத்தையுங்கவர்ந்துகொண்ட, மடவாள் விளையாடுமிடமென்று நமக்கருளிச்செய்த சோலையின்க ணுண்டாகிய குளிர்த் தறிழைச்சேர்ந்த சூழலிடத்தைக் கைக்கொண்டு உலாவித்திரிவதொருசோதியுருவமல்லது, அச்சோதியுருவின் அவயவங்களைக்காண்டற்கரிதாயிருந்தது. இஃதொருருவத்தன்மை இருந்தபடி.— எ-று. எனவரும்.

உ-வது. குணவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மாதரிதுவரிசுழ்வாய்வந்தென்னுயிர்கவரும், சீதமுறுலறிவழிக்கும்- மீதுலவி, நீண்டமதர்விழியென்னெஞ்சங்கிழித்துலவும், யாண்டையதோமென்மை யிவர்க்கு, எ-து. இவருடைய அழகிப்பவளம்போன்ற வாயுடனது என்னுடைய வுயிவைவந்து கவராநின்றது. குளிர்த் தநகயானது அறிவையழிக்காநின்றது. காதின்மீதுலாவி மதர்த்துநீண்ட விழியானது என்னுடைய நெஞ்சத்தைக்கிழித்து உலவாநின்றது. ஆதலால் இவர்க்குமென்மை எங்குள்ளதோ சொல்லுவாயாக.— எ-று. எனவரும்.

க-வது. காரணவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மதாரிக்கண்சிவப்பவார்புருவங்கோட, அதரந்துடிப்ப வணிசேர்துதல்விர்ப்ப, நின்பானிகழ்வனகண்டஞ்சாதாலென்னெஞ்சம், என்பாற்றவநின்மையால், எ-து. மடவாய்செவ்வரிபரந்து மதர்த்தகண் சிவப்ப, நீண்டபுருவம்வளைய, அதரந்துடிக்க, அழகுசேர்ந்த நெற்றியானது விர்ப்ப, உன்னிடத்தில் நிகழ்வனவற்றைக்கண்டு என்னுடைய நெஞ்சம்பயப்படமாட்டாது, என்னிடத்திற் குற்றமில்லாமையால், எ-று. எனவரும்.

ச-வது. காரியவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மன்னவர்சேயாமயிலகவியாடலும், பொன்னலருங்கொன்மைபுழந்தளவின்-மென்மலரும், மின்னுயிரா நீண்டுகிலுமெய்யென்று கொள்வதேல், என்னுயிரோவின்னுமுளது, எ-து. நங்காதலர் வினைகருதிச் செய்ததாகிய நாட்டுளதாக, மயிலினங்கள் கூவியாடுதலும், கொன்மைகள் பொன்போன்மலர்தலும், அழகியமுல்லையின்மிருதுவாகியமலரும், மின்னலைக்கொடுக்கின்ற நெடியமேகமுமாகிய இவைமெய்யென்று கொள்வோமாயின் என்னுயிரோ இன்னும் உடலோடு பொருந்திநின்றது. எ-று. எனவரும். இதனுட் காரியமுயிரில்லாதாதல்.

(௪௪) வன்சொல்வாழ்த்து தலைமையிகழ்ச்சி, துணைசெயன்
[௫௨]

முயற்சி பாவசமுபாயங், கையறவூடன்படல் வெகுளியிரங்க, லை
யமென்றாங் கறிந்தனர்கொளலே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்விலக்கென்னும் அலங்காரத்தை விரித்
துணர்ந்து. (இ-ள்.) வன்சொல் விலக்குமுதல் — ஐயவிலக்கீ ருக்கச்
சொல்லியபதின்மூன்றுபாகுபாட்டையுடையதென்று அறிந்து
கோடலையுடைத் தவ்விலக்கலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. வன்சொல் விலக்கென்பது, வன்சொற்
சொல்லிவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“மெய்யேபொருண்மேற்பிரி
தியேல்வேறொரு, தையலைநாடத்தகுநினக்கு-நெய்யிலேவேல், வள்
ளப்பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்நாளைக், கொள்ளவுமுதுமாங்கு
த்து,, எ-து. ஒருதலையாய்ப்பொருண்மேலாசையாற்பிரிதியேல், இ
ப்பொழுதே புனக்கொருமணையாளத்தேடத்தகுவதாயிருந்தது.
நெய்யையுடைத்தாகிய வேலையுடையவள்ளலே நீ பிரிந்தவவகாச
த்தைப்பார்த்து, அப்பொழுதே பெங்கள் வாழ்நாளைக் கொள்வ
தாக நினைத்துத்திரியாநின்றது கூற்றம். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. வாழ்த்துவிலக்கென்பது, வாழ்த்திவைத்துவிலக்கு
வது. [வ-று] வெ-“செல்லுநெறியனைத்துஞ்சேமநெறியாக, மல்
கறிதியம்வளஞ்சிறக்க-வெல்லும், அடற்றேர் விடலையகன்றுறைவ
தாங்கோர், இடத்தேபிறக்கவியாம், எ-து. வென்றியினையும், வலி
யினையுமுடைய தேரினையுடைய வீரனே நீ எம்மைப்பிரிந்து
போகக்கருதிப்போகும், வழியனைத்தும் உனக்குக்காவலாகியபரி
காரஞ்செய்வதாக. பொருள் வருவாயும் பெருகுவதாக செல்வ
ம்பெருக. நீநிலையாகநிற்பதெவ்விடமவ்விடத்தைச்சொல்லவேண்
மும் நாங்களவ்விடத்தே யறிந்துபிறப்போமாக. எ-று. எனவரும்.
இறக்குங்காலத் துண்டாயநினைவு இறந்தபின்னர்வந்தாட்டிமென்
பதனாலறிக.

க-வது. தலைமைவிலக்கென்பது, தன்பாற்றலைமைதோன்ற
க்கறிவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“பொய்ம்மைநெறிதீர் பொருளு
மிகப்பயக்கும், எம்முயிர்க்குமேதுமிடரில்லை-வெம்மைதீர்ந், தே
கவினியநெறியணியவென்றாலும், போகலொழிவாய்பொருட்கு,
எ-து. பொய்யாகியவழியினைத் தப்புவிக்கின்றபொருளும் பெரி
துண்டாகும். எங்களுயிர்க்கு மோரிடருண்டாகமாட்டாது. அவ்
வழிநடையும் வருத்தமின்றி இன்பமுண்டாக்கும். அவ்வழிநாணு
ஞ்சிறிகித்தோன்றுமென்று சொன்னோமேயாயினும் பொருள்க
ருதிப்போகின்றபோக்கை நீயொழிவாயாக. எ-று. எனவரும்.

ச-வது. இகழ்ச்சிவிலக்கென்பது, விலக்குதற்கேதுவையிக
ழ்த்துவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“ஆசைபெரிதுடையேமாருயிர்
மேலப்பொருண்மேல், ஆசைசிறிதுமடைவிலமால் - தேசு, வரு

வாநெறியின்வருபொருண்மேலண்ணல், எழுவாயொழிவாயினி,,
எ-து. நல்வழிக்கண்ணையொழுக்குகின்றபொருள்கருதிப்பிரிகின்
றபெரியோனே எங்கள்பெரிதாகியவியரின்மேல்மிக ஆசையுடைய
மேம்நீநினைத்துப்பிரிகின்றபொருண்மேலாசையுண்டாதற்குக்கா
ரணஞ்சிறிதுமில்லாமதலால், நீ பொருண்மேலேகுவாய் அன்றிய
தனைத்தவிர்ப்பாய் எங்கள் தன்மையிதுவே. எ-து. எனவரும்.

ரு-வது. துணைசெயல்விலக்கென்பது, துணைசெய்வாரைப்
போலக்கூறிவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“வினைபொருண்மேலண்
ணல்விரும்பிணையேலின் டெங், கிளையழுதை கேட்பதற்கு முன்
னே-வினைதேன், புடையுறுபூந்தார்புனைகழலாய்போக்குக், கிடை
யுறுவாராமலேகு,, எ-து. மிகுதியாகிய தேனாறுகின்ற பூமலையி
னையும், அலங்கரிக்கப்பட்ட கழலிணையுமுடைய தலைவனே, நன்
மைபயக்கும் பொருண்மேலே போதல்விரும்பிணையாயின் எங்க
ள் சுற்றத்தாரழுவதுகேட்பதற்குமுன்னேயிப்பொழுதேஉன்னு
டையபோக்கிற்கு விலக்குவாராவண்ணம்போவாய். எ-து. எ-ம்,

சு-வது. முயற்சிவிலக்கென்பது, முயற்சிதோன்றக்கூறிவி
லக்குவது. [வ-று] வெ-“மல்லணிந்ததோளாயி தென்கொலோ
வான் பொருண்மேற், செல்கவினைந்தென்னுளந்தெளிந்து- செல்
லுத்தே, என்றுமுயல்வலியா னேகனையென்றிடையே, தோன்
றுகின்றதென்வாயிற்சொல்,, எ-து. வளப்பத்திணையுடைய தோ
ளிணையுடையாய் நீ நன்மைபயக்கும் பொருளின் நிறத்தேகமிகுப்
போவாயாகவென்றென்னுள்ளமானது கலக்கமறச் சொல்லுவதா
கநினைத்துத் தொழிற்படாநின்றது. அச்சொல்லுள்ளே யொரு
சொற்போகா தொழிவாயாகவென்று கொல்லுவதாகத் தோன்று
நின்றது இதென்னாகுமோ சொல்லுவாயாக. எ-து. எனவரும்.

எ-வது. பரவசவிலக்கென்பது, தன்வசமல்லாமை கூறிவி
லக்குவது. [வ-று] வெ-“செல்கைதிருவுளமேல் யானறியேன்றே
ங்கமழ்தார், மல்லகைந்தங்குமதர்விழியின்-மெல்லிமைகள், நோக்
குவினக்குமே னோவாளிவள்காதல், போக்கியகல்வாய் பொருட்
கு,, எ-து. இவனைப்பிரிவதே காரியமாகத் திருவுள்ளத்தடைத்து
ப்பொருட்குப் பிரிவாயானால் அதன்மே லடுக்குங்காரிய மென்
னாலறியப்படா தாகலான் நறுநாற்றத்தையுடைத்தாகிய தாரிணையு
ம்வளப்பத்திணையுமுடைத்தாகிய நின்னுடைய மாப்பின்கண்ணே
பிரியாது நங்கப்பட்ட விழியினிடத் துண்டாகிய மெல்லியதாகி
யவிமையானதுவே எம்முடையதலைவன்மாப்பினைப் பார்க்கின்ற
பார்வையினை விலக்காநின்ற தென்றதற்கு வருந்துந்தன்மையை
புடையவியவ் நின்மேல்வைத்த ஆசையினைப்போக்கிப்போவாயு
க. எ-து. எனவரும்

அ-வது. உபாயவிலக்கென்பது, விலக்குவதனையோருபாய நிகாரணமாகவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“இன்னுயிர்தாத்தளிப்பா ய்நீயேயிளவேனில், மன்னவனும்கூற்றுவனும்வந்தனைந்தால்-அ ன்னோர், தமக்கெம்மைத்தோன்றுத்தகைமையதோர்விஞ்சை, எம் க்கின்றருள்புரிந்தேயேகு, எ-து. எங்களுடைய இனியவுயிரைக்கா ச்குந்தன்மையை யுடையபாகிய நீபிரியக்கருதினையாயின் எங்க ளிடத்துஇளவேனிற்காலத்துக்குத்தலைவனாகிய சாமனும், கூற்று வனும்வந்துசேர்ந்தாலவர்கண்ணுக்கு நாங்கள்தோற்றாதேயிருப்ப தொருவிஞ்சையெங்களுக்குத்தந்துபோலாயாக. எ-று. எனவரும்.

ஈ-வது. கைபறல்விலக்கென்பது, தத்தமக்குவேண்டியபொ ருண்மெல்லுமயலுமொழுக்க மின்மைதோன்றக்கூறுவது [வ-று] வெ-“வாய்த்தபொருள்விளைத்ததொன்றில்லைமாதவமே, யார்த்த வறிவில்லையம்பலத்துக்-கூத்துடையான், சேலஞ்சிறிதேயஞ்சிறிதி யேன்சென்றொழிந்தேன், காலம்வறிந்தேழித்து, எ-து. நற்பொரு ளைவிளைத்தற்குக்காரணமாகிய யாதொருமுயற்சியுஞ்செய்யவில் லை. பெரியதவத்தைத்தேடிக்கொள்ளத்தக்க அறிவுமில்லை சிதாகா சத்தில் ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்கின்ற நடேசனுடைய மாண்மி யத்தைச் சிறிதேனும் நினைக்கவில்லை. ஆதலால் என்வாளுளை வீ னாளாக்கிவிட்டேன். எ-று. எனவரும்.

ய-வது. உடன்படல் விலக்கென்பது, உடன்பட்டார்போ லவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“அப்போதமிப்பதறியேனருள்செ ய்த, இப்போதிவருமியைகின்றான்-தப்பில், பொருளோபுகமோ தரப்போவீர்மாலை, இருளோநிலவோவெழும், எ-து. குற்றமற்ற பொருளென்ன புகழென்ன இவற்றையுண்டாக்குதற்குப் பிரிந் துப்போவீர் நீர்பிரிந்த அப்பொழுதே இவனுக்கு அரிப்பதொன் றும் என்னுலறிப்பபடாது. நீரருளிச்செய்த பிரிவுக்கு இப்போ து இவரும் உடன்படாநின்றான், இதுகிடக்க மாலைக்காலம் வந்த பொழுதே அதனோடு இருளோ மதியமோ வருதல்செய்யும் இத னைநீரறிவீர். எ-று. எனவரும்.

யக-வது. வெகுளிவிலக்கென்பது, வெகுளிதோன்றக் கூறி விலக்குவது. [வ-று] வெ-“வண்ணங்கருகவளைசரியவாய்புலர, வெ ண்ணந்தளர்வே மெதிர்நின்று - கண்ணிந்நிப், போதல்புரிந்து பொருட்காசல்செய்விரால், யாதும்பயமிலேம்பாய், எ-து. இவ னுடையநிதங்கருகி வேறுபடவும், கையிலவளையானது சிந்தவும், வாயானதுநீர்ந்துலரவும், நன்மையெய்துவதாகநாங்களைண்ணி ய வெண்ணமெல்லாம்பழுதாகவும் எங்களைநிதேகண்ணோட்டமி ன்நிப்பிரிதல்விரும்பி எங்களைவெறுத்துப் பொருளை யாசைப்ப டிவிரா னுள் எங்களுக்கொருபயமில்லை. எ-று. எனவரும்.

102-வது. இரங்கல்விலக்கென்பது, இரங்கல் தோன்றக்கூறியிலக்குவது. [வ-று] வெ-“ஊசுரெழுநிலிழக்கு மொப்புமயிலிழக்கும், வாசஞ்சுனையிழக்கும்வள்ளலே-தேசு, பொழிலிழக்குநாளை பெம்பூங்குதலிநீங்க, எழிலிழக்குமந்தோவிவண்,, எ-து. எம்முடையபூயினுலவங்கரிக்கப்பட்ட குழலினைபுடைய விவருயிரிழப்பதேயன்றி நாளையாடுகின்ற ஊசல்களும் விளையாடற் ரெழிலையிழக்கும், மயிலுமுவமையையிழக்கும், சுணைகளுநறுநாற்றத்தை யிழக்கும், பொழிலும் ஒளியையிழக்கும், இவ்விடமுமழகையிழக்கும், தலைவனே இனியமித்தவாறுசெய். எ-று. எனவரும்.

103-வது. ஐயவிலக்கென்பது, ஐயுற்றதனை விலக்குவது. — [வ-று] வெ-“மின்னோபொழிலின்விளையாடுமிவ்வுருவம், பொன்னோவெனுஞ்சுணங்கிழங்கொடியோ - என்னோ, திசையுலவுங்கண்ணுந்திரண்முலையுந்தோளு, மிசையிருளுந்தாங்குமோமின்,, எ-து. இப்பொழிலின்கண்ணே விளையாடுகின்ற இவ்வுருவம், மின்னதுருவமோ, அன்றியேபொன்னோவென்றையுறுநிறத்தையுடைய சுணங்கையுடைத்தா யிருப்பதொரு உருவத்தை யுடைத்தாகிய கொடியோ, யாதோவென்றையுறுகின்ற நெஞ்சமே, திக்னைத் தும்பரந்துலாவித் திரிகின்ற கண்ணினையும், திரண்ட முலையினையும், இரண்மிதோளினையும், தன்மீதேயிருளினையுந்தாங்கியிருப்பது ஒருமின்னுமுண்டோ சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும். (1)

(சுரு) வேற்றுப்பொருள் சிலேடையேதுவென்றின்னவை, மேற்கூறியற்கையின் விளங்கித்தோன்றும்.

(எ-ன்) இதுவும் இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும், சிலேடையும், எதுவுமென்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு இவ்விலக்கென்னுமலங்காரம்கூடி மேற் சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் போலவரும். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. வேற்றுப்பொருள் வைப்பு விலக்கு. — [வ-று.] வெ-“தண்கவிகையாலுலகந்தாங்குமநபாயன், வெண்கவிகைக்குள்ளடங்காவேந்தில்லை- எங்கும், மதியத்துடனிரவிவந்துலவுவானிற், பொதியப்பட்டாதபொருள்,, எ-து. உள்ளங்குளிர்த்து கொமிக்கும் கொடையையுடைய அநபாயச்சோழனுடைய வெண்கொற்றக் குடைக்கீழடங்காத வேந்தர் எங்குமில்லை. மதியும், இரவியும் தவழுகின்ற ஆகாயத்தில் அடங்காதபொருளும், எங்குமில்லை. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. சிலேடைவிலக்கு. [வ-று] வெ - “அம்போருகஞ்செற்றமுதமயமாகி, வம்பார்முறுவலொளிவளர்க்க-இம்பர், முகைமதுவார்கோதைமுக்குண்டிலகின், மிகைமதியும்வேண்டுமோ

வேறு, எ-து. தாமரையினது அழகையழித்து, அமிர்தத்தன்மை த்தாய்ப் புதுமையோடு கூடி விரியாநின்ற ஒளியையுடைத்தாதற் கு முல்லை முகைகளை யுடைய கோதையாளுடைய முகமல்லது, தாமரையைக்கருகுகித்து அமிர்தகளைகளாலியன்ற வடிவுடைத் தாய்ச்செவ் விதாராநின்ற வொளிநிலாவிநிமதி உலகத்திற்குமினை எ-று. எனவரும். இஃது முகத்திற்கும் மதிக்குஞ்சிலேடை.

க-வது. எதுவிலக்கு. [வ-று.] வெ - “பூதலத்து னெல்லாப் பொருளும்வறியாய்ச், காதலித்தார்தாமேகவர்தலால்-நீதி, யபித் துயர்ந்தசீர்த்தியநபாயாயர்க்கும், கொடுத்தியெனக் கொள்கின் நிலைம்,” எ-து. பூமண்டலத்துள்ளேவறிஞராய் ஆசைப்பட்டார்பா வரும், தாமாசைப்பட்ட பொருள்களைத் தடையின்றித் தாமே யெயித்துக் கொள்ளுகின்ற ராதலால் நியுலகத்து வறியோர்க்குக் கொடுக்கின்ற யாகநினைக்கின் நிலைம் நீதிபித்து உயர்ந்தசீர்த்தி யையுடைய அநபாயனே. எ-று. எனவரும். (சுரு)

(சுசு) முன்னொன்றுதொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப், பின் னொருபொருள் னுலகறிபெற்றி, யேற்றிவைத்துணாப்பது வே ற்றுப்பொருள் வைப்பே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வேற்றுப்பொருள் வைப்பெ ன்னு மலங்காரமுணர் - ற்று. (இ-ள்.) முன்னொருபொருட்டிறந் தொடங்கிப்பின்னரது முடித்தற்குவலியுடையபிறிதொருபொரு ளை உலகறிபெற்றியான்வைத்துமொழிவதுவேற்றுப்பொருள்வை ப்பென்னு மலங்காரமாம். எ-று. இதனகல முரையிற் கொள்க.()

(சுஎ) முழுவதுஞ்சேற லொருவழிச்சேறன், முரணித்தோ ன்றல் சிலேடையின்முடித்தல், கூடாவிதற்கை கூடுமியற்கை, பி ருமையியற்கை விபரீதப்படுத்தலென், நின்னவையெட்டிமதனதி யல்பே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர் - ற்று. (இ-ள்.) முழுவதுஞ் சேறன்முதல்—விபரீதப்படுத்த லீரகச்சொல்லிய வெண்வகையான்வரும் அவ்வலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. முழுவதுஞ் சேறலென்பது, ஒருதிறமு னாத்தா லத்திறமெல்லாவற்றின்மேலுமுற்றச்செல்லவாப்பது. [வ-று] வெ-“புறந்தந்திருளிரியப்பொன்னேமியுப்துச், சிறந்த வொளிவளர்க்குந்தேதோன்- மறைந்தாற், புறவாழிகுழந்தபுவனத் தேதோன்றி, இறவாதுவாழ்கின்றார்பார், எனவரும்.

உ-வது. ஒருவழிச்சேறலென்பது, ஒருதிறமுனாத்தா லத்தி றமெல்லாவற்றின்மேலு முற்றச்செல்லாது, சிலவற்றின்மேலே சென்றொழிவது. [வ-று] வெ-“எண்ணும்பயன் னாக்கா தியர்க்கு

மீவனாபாது, மண்ணுலகில்வாமனருள்வனர்க்கும்-மின்னுறுந்தேன், பூத்தளிக்குந்தாராய் புகழாளர்க்கெவ்வுயிரும், காத்தளிக்கையன்றோகடன்,, எனவரும்.

க-வது. முரணித்தோன்றலென்பது, தம்முண் மாறுபட்டிருக்கும். இயல்புடைத்தாயபொருள்வைப்பது. [வ-று] வெ-“வெய்யசுரற்றோன்றிவெஞ்சினவேறுட்கொளினும், பெய்யமுகிறன்னைப்பேணுவரால்-வையத், திருள் பொழியுங்குற்றம் பலவரினும் யார்க்கும், பொருள் பொழிவார்மேற்றேபுகழ்,, எனவரும்.

ச-வது. சிலேடையின் முடித்தலென்பது, முன்னர்வைத்தபொருளையும், பின்னர்வைத்தபொருளையும், ஒருசொற்றொடர்பாற்சொல்லுவது. [வ-று] வெ-“எற்றேகொடிமுல்லைதன்னைவளர்த்தெறித்த, முற்றிழையாள்வாடமுதுவலிக்கும்-முற்று, முடியாப்பரவைமுதுங்குலகத்தென்றும், கொடியார்க்குமுண்டோருணம்,, எனவரும். இதனுள் - கொடிமைபுடையார்க்கும் கொடிக்குஞ்சிலேடை வந்தவாறுகாண்க.

ரு-வது. கூடாவிதற்கையென்பது, கூடாததனைக் கூடுவதாகக்கிக் கூறுவது. [வ-று] வெ-“ஆரவடமுமதிசீதசந்தனமும்;கரநிலவுமெரிவிரியும்- பாரிற், துதிவகையான்மேம்பட்டதுப்புரவுத்தத்தம்,விதிவகையான்வேறுபடும்,, எனவரும்.

சு-வது. கூடுமிதற்கையென்பது, கூடுவதனைக் கூடுவதாகக்கிக் கூறுவது. [வ-று] வெ - “பொய்யுரையாநண்பாபுண்தேர்நெறிநோக்கிக், கைவளைசோர்ந்தாவிக்கரைந்துருவார் - மெய்வெதும்பப்,பூத்தகையுஞ்செங்காந்தள் பொங்கொலிநீர்ஞாலத்துத், தீத்தகையார்க்கீதோசெயல்,, எனவரும்.

எ-வது. இருமையியற்கையென்பது, கூடாததனையும் கூடுவதனையும் ஒருங்குகூறுவது. [வ-று] வெ- “கோவலர்வாய்மீயய்ஞமுலேயன் திக் குகாகடலும்,கூவித்தமியோரைக்கொல்லுமாற்பாவாய், பெரியோரும்பேணுதுசெய்வோபோலுஞ், சிறியோர் பிறர்க்கியற்றுந்தீங்கு,, எனவரும்.

அ-வது. விபரீதமென்பது, விபரீதப்பட்சச் சொல்லுவது. [வ-று] வெ-“தலையிழந்தானெவ்வுயிருந்தந்தான்பிதாவைக், கொலைபுரிந்தான்குற்றங்கடிந்தான் - உலகிற், மனிமுதன்மைபூண்டியர்ந்தோர்வேண்டுவோற்றப்பாம், வினையும்விபரீதமாம்,, எனவரும். இதனுள்- நல்வினைப்பயன் நீதாகவும், தீவினைப்பயன்ன்மையாகவும்வந்து விபரீதமானதுகாண்க. (உக)

(சஅ) கூற்றினங்குறிப்பினு மொப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைப்படவரின் வேற்றுமையதுவே.

(எ-ன்) திறுத்தமுறையானே வேற்றுமையென்னு மலங்கார்
ரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கூற்றினுஞ்ஞதல், குறிப்பினுஞ்ஞதல், ஒப்புடை
ய இருபொருளை ஒருபொருளாகவைத்து அவற்றைத்தம்முள்வே
ற்றுமைப்பதச் சொல்லுவது வேற்றுமையென்னு மலங்காரமா
ம். எ-று. வேற்றுமையென்னு அதுவேயென்றமைபால், அ
வையொருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலும், இருபொருளா
ன்வெற்றுமைசெய்தலும் உடையது. அல்லதூஉம், அவ்வினையா
னே, வேற்றுமைப்படக்கூறுதலுமன்றி, ஒன்றினொன்று மிகுதிப்
படக்கூறவும்படும்.

க-வது. ஒருபொருள் வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“அ
னைத்துலகுஞ்சூழ்போ யரும்பொருள் கைக்கொண்டு, இனைத்தள
வைத்தென்றற்கரிதாம் - பணிக்கடல், மன்னவநின்சேனைபோன்
மற்றதுநீர்வடிவிற, நென்னுமிதுவொன்றேவேறு,, எனவரும்.

உ-வது. இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“செ
ன்றுசெவியளக்குஞ்செம்மையவாய்ச்சிந்தையுள்ளே, நின்றளவி
லின்பதிறைப்பவற்றுள்-ஒன்று, மலரிவருங்கூந்தலார்மாதர்நோக்
கொன்று, மலரிவருங்கூத்தன் தன்வாக்கு,, எனவரும். இதனுள்-
ஒன்று கண்ணாகவும், மற்றொன்று கவியாகவும் நின்றவாறு கண்டு
கொள்க. மலரியென்பது-ஒளர்.

க-வது. உயர்ச்சி [வ-று] வெ-“மலிதேரான் கச்சியுமாகட
லுந்தம்முள், ஒலியும்பெருமையுமொக்கும்-மலிதேரான், கச்சிப
யிவகடல்படாக்கச்சி, கடல்பயிவ வெல்லாம்படும்,, எனவரும். இ
வைகூற்று.

ரு-வது. இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“கா
ர்க்குவுமும்பாய்தினாயுங்காட்டுங்கடல்படையும், போர்க்களிறும்
பாய்மாவும்பொங்குமால்- ஏற்ற, கலமுடைத்துமுந்நீர்கதிராழித்
ண்டேர், பலவுடைத்துவேந்தன்படை,, எனவரும்.

சு-வது. உயர்ச்சி. [வ-று] வெ-“பதுமங்களிக்குமளியுடை
த்துபாவை, வதனமதர்நோக்குடைத்து - புதையிருள்கூழ், அப்
போதியல்பழியுமம்போருகவதனம், எப்போதுநீங்காதியல்பு,,
எனவரும். இவைகுறிப்பு, பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (உஉ)

(சக) அதுவே, குணம்பொருள்சாதி தொழிலொடும்புணரும்.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தைவிளித்துணர் - ற்று. (இ-ள்.)
அவ்வேற்றுமையென்னுமலங்காரம், குணமுதல்—தொழிலீடுகச்
சொல்லப்பட்ட நான்கினுமி கூடியும்வரும். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. குணவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “சுற்று
விற்காமனுஞ் சோழர்பெருமானும், கொற்றப்போர்க்கிள்ளியுந்

கேதொவ்வார்- பொற்றொடியாய், ஆழியுடையான் மகன்மாயன் செய்யனே,கோழியுடையான்மகன்,, எ-து. காமனும், சோழனு ம்தம்மில் நிறமொவ்வார். பொன்னாற்செய்த வளையலை யுடையவ ளே சக்கரத்தை யுடையனாகிய மாயனுடைய மகனாகிய காமன்க றுத்திருப்பான். கோழியென்னும் ஊரையுடையவனாகிய சோழ னுடையமகன் சிவந்திருப்பான். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. பொருள்வேற்றுமை. [வ-று] வெ- “ஓங்கலிடைவ ந்துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி, எங்கொலிநீர் ஞாலத்திருளகற்றும- ஆங்கவற்றுள், பின்னேர்தனியாழி வெங்கதிர் மொன்றேனையது, த ன்னேரிலாததமிழ்,, எ-து. உதயமலையிற்றேன் நிமேன்மக்கடொ முதேத்தவிளங்கி யிரைந்தொலிக்குங் கடல்குழந்த உலகத்திருள கற்றுவதாயும், பொதியமலையிற்றேன் நி அறிவுடையார் தொழு தேத்தவிளங்கி யிரைந்தொலிக்கும் கடல்குழலகத்தில் மக்களுள் எத்துள்ளமயக்கந் தீர்க்கப்பட்டதாய் மிருக்கின் றவற்றுள், ஒன்று ஒளியும், அழகும் தனிக்காற்றேரும், விரும்பும் வெயிலுமுடைய ஆதித்தன். ஏனையது தனக்கொப்பற்றதமிழ். எ-று. எனவரும்.

ங-வது. சாதிவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “வெங்கதிர்க்குஞ்செ நீதிவிரிசுடர்க்குநீங்காது, பொங்குமதியொளிக்கும் போகாது-தங் கும், வளமையான் வந்தமதிமருட்சிமாத்தர்க்கிளமையான் வந்தவி ருள்,, எ-து. சூரியனுக்கும், விளக்குக்கும் நீங்காது மதியொளி க்கும், போகாதேறிக்கும், இளமைப்பருவத்தில் செல்வக்களிப்பா ன்வந்த அறியாமையாகிய இருள். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. தொழில்வேற்றுமை. [வ-று] வெ- “புனனுடர்கோ மாணும்புந் துழாய்மாலும், வினைவகையான் வேறுபடுவர்-புனனு டன், ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா வெய்தியபார்மாயவன், ஏற்றிரந் துகொண்டமையினால்,, எ-து. நீர்நாடர்கோமானாகியசோழனும், பொலிவினையுடையதுளசிமாலையையணிந்தமாயனும், தொழிலா ன்வேறுபட்டிருப்பார். சோழன் பகைஞரொறிந்தவேலைத்தன்மீது ஏற்றும் தனதுவேலைப்பகைஞர்மேலெறிந் தங்கைக்கொண்டவுல கை மால் நீரோற்றும் இரந்துங் கொண்டமையின். எ-று. எனவரு ம். ூ அஃதேன் மேற்காட்டி யவற்றுள், இந்நான்கு மொழித்து க்காட்டிய வுளவொவெனின், இல்லை மற்றிச்சூத்திரம்வேண்டாகு நிற்று வேண்டியதுமுடித்தற்கு. மற்றும்வேண்டிய தியாதோவெ னின், இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடிவருவன கோடற் கென்றது.என்னை, “விலக்கியல்லிலேடையின்மேவவும்பெறுமே,, என்றலின். அவைவருமாறு.

விலக்கியல்வேற்றுமை. [வ-று] வெ - “தம்மாற்பயன் றாக் காதியாவரையுந்தாங்கினும், கைம்மாறுங்காலமுடைத்தன்றே-எ

ம்மாவி, அன்னவனையாழி யதபாயனைமலரான், மன்னவனைமாநீ
மோவான், ஏ-து. உலகத்தாராற் பயனைவிரும்பாது யாவனாயுந்
தாங்கினும், கைமாறுதலும், காலவனாவுமுடைத்து ஆதலால் கைம்
மாறுதலும் காலவனாவுமின்றிக் கொடுக்கின்ற எம்முடைய உயி
ரை ஒத்தவனை-அதபாயனை- திருமகளுக்கு நாயகனைமேகம் ஒக்கு
மோ. ஏ-து. எனவரும்.

கிலேடைவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “ஏறடர்த்துவின்முருக்
கியெய்வுலகுங்கைக்கொண்டு, மாறடர்த்தவாழிவலவனைக் - காறொ
ழுதற், கெஞ்சினுரில்லெனினுமாயனிகனெடுமால், வஞ்சியானீர்
நாட்டார்மன், ஏ-து. விடைதழுவி, வில்லிற்றுத்து, மூன்றுலகும்
எந்து கைக்கொண்டு பகைஞரைத்தொலைத்த சக்கரத்தைபுடைய
மாலை, உலகத்துள்ளார் யாவரும்வணங்குவாரெனினும்மாயனென்
று சொல்லப்படுவன். பாண்டியனுடைய சுறவேற்றுக்கொடியை
யழித்துச்சேரனுடைய விற்கொடியைச்சிதைத்து எல்லாநாட்டை
யுங்கைக்கொண்டு தன்னோடொப்பார் உலகத்திலில்லையெனச் சக்
கரஞ்செலுத்தியசோழனைத்தொழுதற்குஒழிந்தாரில்லையெனமா
யனோடொப்பித்துச் சொல்லினும், சோழன்வஞ்சியான். ஏ-று.
எனவரும். ஏறென்பது தலைக்குறை. ஏற்றுக்கொடியென்றதற்கு
க் கரடவர்கோன் கொடியென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (உக)

(ருய) உலகநிகாரண மொழித்தொன் றுரைப்புழி, வேறொ
ருகாரண மியல்புகுறிப்பின், வெளிப்படவுரைப்பது விபாவனை
யாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே விபாவனையென்னு மலங்கார
முணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒன்றன்வினை யுரைக்குங்காற் பலருமறியவ
ருங்காரணமொழித்துப், பிறிதோர்காரண மியல்பாகக்குறிப்பாக
வெளிப்படவுரைப்பதுவிபாவனையென்னும்அலங்காரமாம். ஏ-று

அவற்றுள்-க-வது. இயல்புகாரணவிபாவனை. [வ-று] வெ-
“தீயின்றிவேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல், வாயின்றி மஞ்
சைருமகிழ்தூங்கும்-வாயிலார், இன்றிச்சிலருட றீர்ந்தாரமரின்றிக்,
கன்றிச்சிலவனைக்குங்கார், எனவரும்.

உ-வது. குறிப்புக்காரணவிபாவனை. [வ-று] வெ - “கடை
யாமேகூர்த்தகருநெடுங்கண்டேடிப், படையாமேயேய்ந்ததனம்
பாவாய்-கடைஞெமியக், கொட்டாமேகோடும்புருவங்குலிகச்சே
ருட்டாமேசேந்தவடி, எனவரும். விபாவனை யென்னுது ஆ
குமென்றதனால், வினையெதிர்மறுத்துப்பொருள்புலப்படுப்பினு
ம்பொதுவகையாற் காரணம்விலக்கிக் காரியம்புலப்படுப்பினுந்
அவ்வலங்காரமாமென்க.

அவற்றுள், வினையெதிர்மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்திப்
[வ-று] வெ - “பூட்டாதவிற்குனித்துப் பொங்குமுகிலெங்கும், தீ
ட்டாதவம்புகிதறுமால்-ஈட்டமாய்க், காணாதகண்பரப்புந்தோகை
கும்பழிக்கு, நாணாதயர்த்தார்நமர்,, எனவரும்.

பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக்காரியம் புலப்படுத்து
வது. [வ-று] வெ - “காரணமின்றிமலயாநிலங்களும், ஈரமதிவெ
தும்பற்கென்னிமித்தம்-காரிகையார்க், கியாமேதளரவியல்பாகநீ
ண்டனகண், தாமேதிரண்டதனம்,, எ-ம். வெ - “பாயாதவேங்கைம
லரப்பிமதமாப், பூவாதபுண்டரிகமென்றஞ்சி - மேவும், பிடித
ழுவிமாறதிருங்காநிற்பிழையாம், வடிதழுவுவேலோய்வரவு,, எ-ம்.
வரும் இவைகுறிப்புவிபாவனையின்வேறுபாடு. (உச)

(ருக) கருகியபொருடொருத் ததுபுலப்படுத்திற், கொத்த
தொன்றுணாப்பினஃ தொட்டெனமொழிப.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, ஒட்டென்னும் அலங்காரமுண
ர்-ற்று. (இ-ள்) கவிதன்னுற்கருதப்பட்ட பொருளைமறைத்து அத
னைவெளிப்படுத்தற்குத்தக்க, பிறிதொன்றினைச் சொல்லின் அஃ
தொட்டென்னும் அலங்காரமாம். எ-று.

(ருஉ) அடையும்பொருளுமயல்படமொழிதலு, மடைபொ
துவாக்கி யாங்ஙனமொழிதலும், விரவத்தொடுத்தலும்விபரீதப்ப
டுத்தலு, மெனநால்வகையினுமியலுமென்ப.

(எ-ன்) இது அங்ஙவலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) கூறு
கின்றபொருளும் அதனதடையும் வேறுபடத்தொடுப்பதும், அ
டைபொதுவாக்கிப்பொருள் வேறுபடத் தொடுப்பதும், அடை
விரவிப்பொருள்வேறுபட மொழிதலும், அடையைவிபரீதப்ப
டுத்தப்பொருள்வேறுபட மொழிதலும், என நான்குவகையினை
புடைத்தவ்வொட்டென்னும் அலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள், க-வது. அடையும்பொருளுமயல்படமொழிதல்.
[வ-று] வெ - “வெறிகொளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர்காவிக், கு
றைபடுதேன்வேட்டுங்குறுகும்- நிறைமதுச்சேர்ந், துண்டாமிந்த
ன்முகத்தேசெவ்வியுடையதோர், வண்டாமரைபிரிந்தவண்டு,, —
எ-து. தன்னிடத்துச் செவ்வியையும், வளப்பத்தைபு முடைய தா
மரைக்கட்குறைவற்ற நிறைமதுவைச்சேர்ந்து உண்டு களித்துவி
ளையாடுகின்றவண்டும், களித்தபலவண்டுகள்சேர்ந்து உண்டு வெறு
த்துவிட்டகுறைபடுகாவியின்மதுவை ஆசைப்பட்டுச்சேரும். —
எ-று. எனவரும். இதனுள், தாமரையென்றது-தலைமகனை. காவி என்
றது-பரத்தையை. வண்டென்றது-தலைமகனை. இது பரத்தையிற்
பிரிந்துவந்ததலைமகற்கு வாயினேர்ந்ததொழிசொல்லியது.

உ-வது. அடைபொதுவாய்ப் பொருள்வேறுபடுதல். [வ-று] வெ - “உண்ணிலவுநீர்மைத்தாயோவாப்பயன்சுரந்து, தண்ணளிதாங்குமலர்முகத்துக்-கண்ணெகிழ்ந்து, நீங்கவியநிழலுடைத்தாய்நின்றமக்கே, ஓங்கியதோர்சோலையுளது, எ-து. மனத்துள்ளேயுண்டாகிய குணமுடைத்தாய்ப், பலர்க்குமேற உபகரித்துத்தண்ணளியுடைத்தாகிய விரிந்தமுகத்தையும், கண்ணோட்டத்தையமுடைத்தாய்ப் பிரிதற்கரிய சாயலோடு கூடிநிற்பதென ஒருவள்ளல்மேலும், நடுவுண்டாகிய நீராயுடைத்தாய் மறுத்தும் மறுதும் பலவளங்களைக்கொடுத்துத் தட்பமுடைய வண்டிகளைத்தாங்கியமலர்களைத் தோற்றத்திலே யுடைத்தாய் மதுச்சோர்ந்து விட்டுப் போதற்கரிய நிழலுடைத்தாய் ஓங்கிநிற்பதென்று சோலைமேலுஞ்செலுத்துக. எ-று. எனவரும்.

ஈ-வது. அடைவிரவிப்பொருள்வேறுபடுதல். [வ-று] வெ-“தண்ணளிசேர்ந்தின் சொன்மருவுந்தகைமைத்தாய், எண்ணியவெப்பொருளுமெந்நாளும்-மண்ணுலகில், வந்துநமக்களித்துவாழ்முகிலொன்று, தந்ததான்முன்னைத்தவம்,, எ-து. குளிர்ந்த செய்தியையும், இன்சொல்லையுமுடைத்தாய், எல்லாருமாசைப்பட்டஎல்லாப்பொருளையும் காலம்வரையாது மண்ணுலகிலேபிறந்து எம்போல்வார்க் களித்துவாழும் என்று ஓர்வள்ளல்மேலும், உலகத்தார்க்குக் குளிர்ச்சியோமிகுடக் கொடுக்கின்ற கொடைசேர்ந்துநன்றாய்ப்புகழ்மருவி, எண்ணப்பட்ட எல்லாப்பொருளையும், எக்காலமும் உலகிற்குச்சேர்ந்துகொடுத்துவாழ்மென, மேகத்தின்மேலுஞ்செலுத்துக. எ-று. எனவரும். உலகிற்குன்றும்பொருள்களுக் குமுதற்காரண மாதலாக்காரணத்தைமேகங்கொடுப்ப அதன்காரியமாகிய பொருளெல்லாம்புலப்படுமி.

ச- வது. பொருள்வேறுபட்டும் அடை விபரீதப்படுவது.— [வ-று.] வெ - “கடைகொலுலகியற்கைகாலத்தின்நீங்கால், அடைவதரிதாயிற்றன்றே - அடைவோர்க், கருமையுடைத்தன்றியந்தேன்சுவைத்தாய்க், கருமைவிரவாக்கடல்,, எ-து. மிகவுந்தாழ்வுடைத்துப்போலும் உயர்ந்தோர்செய்தி காலவியற்கையாலே மிடியாப்ச்சென்றிரப்பவும், வறுமையுற்றது. சேர்வோர்க்கு அருமையின் நித்தேன்போலங் கிளவியுமுடைத்தாய், வெகுளி யில்லாக்கடல். எ-று. வறுமையுற்றான் ஓர்வள்ளல். சேர்வோர்க்கருமையும், இனிமையில்லாமையும், கருமையும் கடற்குண்டென்க. எனவரும். வகையினுமென்ற மிகையான் இது பிற அலங்காரங்களோடுகூடிவருவனவுங்கொள்க.

(உகூ)

(ருக) மனப்படுமொருபொருள்வனப்புவந்துணைப்புழி, புலகுவாம்பிறவாநிலைமைத்தாகி, யான்றோர்வியப்பத்தோன்றுவததிசயம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, அதிசயமென்னும் அலங்கார முணர்-ற்று. (இ-ள்) கவிபாற்கருதியபொருளின துவனப்பையுவந் துசொல்லுங்கால், உலகநடையிறவாத தன்மைத்தாகிய உயர்ந்தோர் வியப்புறச்சொல்லுவது அதிசயமென்னும் அலங்காரமாம். எ-து.

(ருசு) அதுதான், பொருள்குணந்தொழிலையந் துணிவேதிரி பெனத், தெருளுறத்தோன்று நிலைமையதென்ப.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட அவ்வலங்காரம் - பொருள்முதல் - திரிபுருகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுவகையான்தெளிவுறத்தோன்று நிலைமையை யுடைத்து. எ-து.

அவற்றுள், க-வது. பொருளதிசயம், [வ-று.] வெ - “பண் பிபுரமெரித்ததிமேற்படர்ந்தின்றும், அண்ட முகமிநெருப்பறா- தொண்டளிர்க்கை, வல்லிதழுவக்குழைந்தவடமேரு, வில்லிநுத ன்மேல்விழி,, எ-து. ஒளியையுடைய தளிர்க்கைக்கொடியாகியம லைமகள், தழுவக்குழைந்த வடமேருவாகியவில்லிநையும், மேனோ க்கிய நெற்றிக்கண்ணினையுமுடைய பரமசிவன் திரிபுரத்தை ந கைத்தெறித்ததியானது வினாந்தோடுதலால், இக்காலத்தும் அண் டத்துச்சியில் நெருப்பறாது. எ-து. எனவரும். நெருப்பு-இடி.

உ-வது. குணவதிசயம். [வ-று.] வெ-“மாலைநிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த, நீலமணிகணிழலுமிழ - மேல்விரும்பிச், செ ல்லுமிவள்குறித்த செல்வன்பாற்சேர்தற்கு வல்லிருளாகின்றமது கு,, எ-து. மாலைக்காலத்திற் றோன்றிய நிலவானது ஒளிப்ப, ஆ சையினற்புனைந்த அணிகளிலுள்ள நீலமணிகள் ஒளியையுமிழ, இ வள்காதலோடு இச்சித்துச்செல்லும்படி குறித்ததலைவனிடத்திற் போதற்கு தெருக்கள் செறிந்திருளாகின்றன. எ-து. எனவரும்.

க-வது. தொழிலதிசயம். [வ-று.] வெ - “ஆளுங்கரியும்பரி யுஞ்சொரிசுருதி, தோளுந்தலையுஞ்சுழித்தெறிந்து-நீள்குடையும், வள்வார்முரசு மறிதிறாமேற்கொண்டொழுக, வெள்வாளுறைக ழுத்தான்வெந்து,, எ-து. மள்ளர்களும், யானைகளும், பரிகளும், சொரிகின்ற குருதிவெள்ளமானது, தோள்களையும் தலைகளையும் சுழித்துவிசி, நீண்டகுடைகளையும் வாரிநுக்கியபேரிகைகளையும் மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலின்மேல் அடித்துக்கொண் டோடும்படி, அரசன் வெண்மையாகிய வாளை உறையினின்று நீ க்கினான். எ-து. எனவரும்.

ச-வது. ஐயவதிசயம். [வ-று.] வெ-“உள்ளம்புகுந்தேயுலா வுமொருகாலென், உள்ளமுழுதுழுடன்பருகும்-ஒள்ளிழைநின், கள்ளம்பெருகும்விழிபெரியவொகவல்வேன், உள்ளம்பெரிதோ லுரை,, எ-து. ஒள்ளிழாய் நினதுகள்களமிக்கவிழிகளானவை எனது,

உள்ளத்துப்புருந்து உலாவுதலாற் சிறிதாய்த் தோன்றின. அவை புருந்தென்னுள்ளமுழுதும் தமதுள்ளடக்கினமையின் அவ்வுள்ளஞ்சிறிதாய்த்தோன்றிற்று. இவற்றுள் விழிபெரியவோ, உள்ளம் பெரிதோசொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

டு-வது. துணிவதிசயம். [வ-று] வெ- “பொங்கிச்செறிந்து புடைதிரண்டுமிதிரண்டு, செங்கலசக் கொங்கை திகழுமால், எங்கோன், தில்லையேயன்றிரிவரல்குற்றேரின்மேல், இல்லையோவுண்டோவிடை,, எ-து. வளர்ந்து நெருங்கி அடிபாந்து திரண்டுமேலே இரண்டிசுவந்த கலசம்போன்ற கொங்கை விளங்காநின்றன. ஆதலால் எமது தலைவனாகிய பரமசிவனுடைய தில்லைப்பதியை ஒத்த இவருடைய அல்குவாகிய தேரின்மேல், இடை இல்லையோ உண்டு. எ-று. எனவரும். ஓகாரம்-இரண்டனுள் முன்னது எதிர்மறை பின்னது அசைநிலை.

ஈ-வது. திரிபதிசயம். [வ-று.] வெ- “திங்கள்சொரிநிலவு சேர்வெள்ளிவள்ளத்துப், பைங்கிள்ளைபாலென்று வாய்மறிப்ப-அங்கயலே, காந்தர்முயக்கொழிந்தார்கைவறிதேநீட்டிவரால், எந்திழைபார்பூந்துகிலா மென்று,, எ-து. நிலாமுற்றத்திருந்தவெள்ளிக்கிண்ணத்துள்ள நிலைவப்பசங்கிளிகள், பாலென்றுகருதிவாய்மறிக்கும். அதுவேயுமன்றி அங்கோர்புறத்துத்தங்கொழுதரைப்புணர்ந்துநீங்கிஞராகிய ஏந்திழைபார் தாமொழித்ததுகிலெனக்கருதி அந்நிலவிலே கையைநீட்டிவார். எ-று. எனவரும். பிறவாற்றுவருவனவுங்கண்டுகொள்க. (உஎ)

(டுடு) பெயர்பொருளல்பொரு ளெனவிருபொருளினுயி யல்பின்விளைதிற னன்றியபலொன்று, தான்குறித்தேற்றுத றற்குறிப்பேற்றம்.

(எ-ன்) திருத்தமுறையானே தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று (இ-ள்) பெயரும் பொருளும், பெயராதபொருளுமென்னும் இருபொருட் கண்ணும் இயல்பாக திகழுந்தன்மையொழியக்கவிகருதிய வேறொன்றனை அவற்றின்கண்ணேற்றிச் சொல்வது தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. பெயர்பொருட் டற்குறிப்பேற்றம். — [வ-று] வெ- “மண்படுதோட்கிள்ளிமதயானை மாற்றரசர், வெண்குடையைத்தேய்த்தவெகுளியால்-விண்படர்ந்து, பாயுங்கொலென்றுபனிமதியம்போல்வதுஉம், தேயுந்தெளி விசும்பினின்று,, எ-து. மண்ணைத்தாங்கிய சொழுனுடைய மதயானையானது மாறுபட்ட அரசர்களுடைய வெண்கொற்றக் குடையைச்சீறிச்சிதைத்துகொபத்தாலே நம்மேலும் வந்துபாயுமோவென்று குளிர்த்தி

நைமதிப மெனப்படுவது உந் தேயாநிற்கும் தெளிந்தவிசும்பின் கணின்று. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. பெயராதபொருட்டற்குறிப்பேற்றம். [வ-று]— வெ-“வேனில்வெயிற்குலர்ந்தமெய்வறுமைகண்டிரங்கி, வானின் வளஞ்சுரந்தவண்புயற்குத்- தானுடைய, தாதுமேதக்கமதுவுந்த டஞ்சினையாற், பொதுமீதேந்நும்பொழில், எ-து. முதுவேனி ந்காலத்து ஆதித்தன் வெம்மைக்காற்றாது உலர்ந்ததமதுமெய்வ றுமைகண்டு இரங்கி, வானின்கணின் மழைவளத்தைப்பொழிந் து தமதுவாட்டநீக்கின முகிலுக்குத், தங்கணுண்டாகிய மேதக்க தாதோடுகூடிய மலர்க்களையும், மதுவினையும், தமதுபெரிய கிளைகளாகிய கைகளாலே மேனோக்கித்தாங்காநிற்கும். எ-று. எனவரும்.

(௫௭) அன்னபோலெனு மவைமுதலாகிய, சொன்னிலைவி ளக்குந் தோற்றமுடைத்தே.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்திற்குரியதோரிலக்கணமுணர் - ந்று. (இ-ள்) அன்னபோலவென்பன முதலாகிய உவமைச்சொற்புணர் ந்துவிளங்குந் தன்மைபுமுடைத்து, அத்தற்குறிப்பேற்றமென் னுமலங்காரம். எ-று. [வ-று] வெ-“காமருதேர்வெய்யவனெங்கு ந்கரம்பரப்பித், தேமருவுசோலை மலர்திறக்கும் - தாமரையின், தொக்கவிதழ்விரித்துப்பார்க்குந் தொலைந்திருள்போய்ப், புக்கபு ளைதிளைப்பான்போல், எனவரும். புளைதிளைத்தல்-ஆராய்தல். ()

(௫௮) யாதன் நிறத்தினு மிதனினிது விளைந்தென், நேதுவி தந்துரைப்பதேதுவதுதான், காரகரூபகமெனவிருதிறப்படும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானேயேதுவென்னுமலங்காரமுணர்-ந்று. (இ-ள்) யாதானு மொருபொருட்டிறமிதனி னிதுநிகழ்ந் ததென்றுகாரணம்விதந்துசொல்வது ஏதுவென்னு மலங்காரமாகும். அதுகாரகவேது வென்றும், ரூபகவேதுவென்றும், இரண்டு கூறுபடும். எ-று. (௫௯)

(௫௮) முதல்வனும்பொருளுங் கருமமுங்கருவிபு, மேற்பு துநீக்கமு மெனவிவைகாரகம்.

(எ-ன்) காரகவேதுவாமாறுணர்- ந்று. (இ-ள்) கருத்தாமுத ல்—நீக்கநிலையிருகச் சொல்லப்பட்ட இவையாறுங் காரணமாகத் தோன்றுவது காரகவேதுவாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. கருத்தாகாரகவேது. [வ-று.] வெ-“எல் லைநீர்வையகத் தெண்ணிறந்த வெவ்வுயிர்க்கும், சொல்லரியபேரி ன்பந்தோற்றியதால்-முல்லைசேர், தாதுலைத்துவண்கொன்றைத்தா ரலைத்துவண்டார்க்கப், பூதலத்துவிழ்ந்தபுயல், எனவரும். இஃது இக்கம்.

உ-வது. பொருட்காரகவேது. [வ-து] வெ-“கனிகொள்பொழிலருவிகைகலந்துசந்தின், பணிவிரவிப் பாற்கதிரிக டோய்ந்து-தனியிருந்தோர், சிந்தையுடனெயுருணக்குந் தென்மலயந், தந்ததமிழ்மாருதம்,, எனவரும். இஃது அழிவு.

க-வது. கருமகாரகவேது. [வ-து.] வெ-“மலையினிலைகடலின்வாளரவின் வெய்ய, தலையிற்பயின் தவத்தால் - தலைமைசேர், அம்மாதர்புல்லுமபயன் புயம்புணர், எம்மாதவம்புரிந்தோம்பாய்,, எனவரும்.

ச-வது. கருவிகாரகவேது. [வ-து] வெ-“கரடத்தான்மாரியுங் கண்ணுல்வெயிலும், நிராவயிரக்கோட்டானிலவும்-சொரியுமால், நீளார்த்தொடையதுவனேரர்கலிங்கத்து, வாளாற்கவர்ந்தவளம்,, எனவரும். (கக)

(கூ) அவையலபிறவினறிவதுஞாபகம்.

(எ-ன்) ஞாபகவேதுவாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட ஆறுகாரணமுமன்றிப்பிறகாரணத்தினாலுய்த்துணரத்தோன்றுவது ஞாபகவேதுவாம். எ-று. [வ-து.] வெ-“காதலன்மேலூடல் களையிறத்தல்காட்டுமால், மாதர்றுதல்வியர்ப்பவாய்துடிப்ப-மீது, மருங்குவளைவின் முரிய வாளிகெநீண்ட, கருங்குவளைசேந்தகருத்து,, எனவரும். (கஉ)

(கூய) அபாவந்தானுமதன்பாற்படுமே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) அபாவமென்றது, ஒன்றனத்தின்மை அதுவு மவ்வேதுவின்பாற்படும். எ-று. (ககூ)

(கூக) என்னுமபாவமுமின்மையதபாவமு, மொன்றினென்றபாவமுமுள்ளதனபாவமு, மழிவுபாட்டபாவமு மெனவைந்தபாவம்.

(எ-ன்) அபாவத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) என்னுமபாவமுதல்.— அழிவுபாட்ட பாவமீருகச்சொல்லப்பட்டவைந்துபகுதியையுடையதா மவ்வபாவம். எ-று. எனவேயிவ்வைந்தபாவமுமேதுவாகத்தோன்றுவது, அபாவவேது.

அவற்றுள் - க-வது. என்னுமபாவமென்பது. எக்காலத்தமில்லாமை [வ-து.] வெ-“யாண்டுமொழிதிறம்பார் சான்றவொம்மருங்கும், ஈண்டியில்களினமினமாய்-மூண்டெழுந்த, காலையேகார்முழங்குமென்றயோற்காதலர்தேர், மாலேபெறம்பால்வரும்,, எ-து இன்றுகாலையின்கண் இவ்விடத்துமயில்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச்சேர்ந்தெழுந்து அகவாநின்றன. அதுபற்றிக்காரமுழங்குநிற்குமென்று வருந்தாதொழிக. அறிவாளிறைந்தோர் எக்காலத்

தும் சொன்னசொற்பிறழார். ஆதலால் அன்னராகிய நமதுகாத
லந்தேரானது மாலையிலே நம்மிடத்தில்வரும். எ-து. எனவரும்.

உ-வது. இன்மையதபாவமென்பது, இல்லாமையினதில்லா
மை. [வ-து.] வெ- “காரார்கொடிமுல்லைநின் குழன்மேற்கைபுணை
ய, வாராமையிலைவயவேந்தர்- போர்கடந்த, வாளையேர்கண்ணி
துதன்மேல்வரும்பசலை, நாளையேநீங்குநமக்கு, எ-து. கார்கால
த்தோங்கிய கொடியையுடையமுல்லையினதுபூவினை, நின்னுடைய
கூந்தலின்கண் அலங்கரிக்கவருகின்றர் வெற்றியையுடைய அரசர்.
ஆகையால் போர்த்தொழின்முடித்த, வாள்போன்ற கண்க
ளையுடைய, உன்னுடையதுதலின்மேலுண்டாகிய பசலைவிடைய
ற்காலத்தேநீங்கும். ஆதலால்நமக்குயாதுகுறை. எ-து. எனவரும்.

சு-வது ஒன்றிடுவன்றபாவமென்பது, ஒன்றின்கொன்ற
னதில்லாமை [வ-து.] வெ- “பொய்ம்மையுடன்புணரார் மேலா
னார் பொய்ம்மையும், மெய்ம்மைகுத்மேலானாமேவாவாம்-இம்மு
றையாற், பூவலர்ந்ததாரார் பிரிந்தாற் பொலன் குழையார், காவல
ர் சொற்போற்றல் கடன், எ-து உலகத்துமேலான அறிவையுடைய
யார் பொய்ம்மையோடுகூடுவாரல்லர். அப்பொய்ம்மையும், மெ
ய்ம்மைதழுவிய மேலான அறிவுடையானார் பொருந்தவாகும்.
இத்தன்மையாற் பொலிவு விளங்கிய மாலையையுடையதலைவர் பி
ரிந்தகாலத்துப்பொற்குழையையுடைய மனையறக்கிழத்தியர்க்கு
க்காவற்கடன்பூண்டதலைவர் குறித்துரைத்த பருவத்தைநோக்குத
ல்கடனன்றோ. எ-து. எனவரும்.

சு-வது. உள்ளதனபாவமென்பது, ஒரிடத்தும்ஒருகாலத்து
முள்ளபொருள், பிறிதொரிடத்தும் பிறிதொருகாலத்து மில்லா
மை. [வ-து.] வெ- “சரவொடுநின்றார்கடிமனையிற் கையேற், நிர
வொடுநிற்பித்த தெம்மை - அரவொடு, மோட்டாமைபூண்ட மு
தல்வனைமுன்வணங்க, மாட்டாமைபூண்டமனம், எ-து. எங்களை,
இரப்போர்க்குப் பயந்து காவல்கொண் டிருப்பவருடைய வீட்
டிற்போய் கையேற்றிரந்து திற்கும்படிசெய்தது, பாம்பையும்,
பெரிய ஆமையோட்டையும், அணியாகக்கொண்ட பரமசிவனை
முற்பிறப்பில் வணங்கமாட்டாமையைக் கொண்டமனம். எ-து.
எனவரும்.

ரு-வது. அழிவுபாட்டபாவமென்பது, முன்புள்ளதுஅழிவு
பட்டிலதாதல். [வ-து.] வெ- “கழிந்ததுளமை களிமயக்கநீர்ந்
த, தொழிந்ததுகாதன்மேலூக்கம் - சுழிந்து, கருநெறியுங்கந்த
லார்காதெனய்தீர்ந்த, தொருநெறியேசேர்ந்த துளம், எ-து. மு
துமைப்பருவம்வந்தது. செல்வத்தினால் வருங்களிப்பாகிய அறி
பாமைநீங்கிற்று. இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தலைப்படவே

ண்டிஎழாநின்ற ஊக்கமு மொழிந்தது. சுருண்டு நெறிப்பையு
டைய கரியகூந்தலார்மேல்வைத்த ஆசையாகியநோயுந்தீர்ந்தது.
ஒரு நெறித்தாய சித்தியைச் சேர்ந்தது என்னுள்ளம் எ-று. என
வரும். (கச)

(கச) தூரகாரியமு மொருங்குடன்றோற்றமுங், காரியமுந்
துறாஉங்காரணநிலையும், புத்தமுமபுத்தமு முத்தையோடியலும்.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வே துவலங்காரத்தினையே பிறிதொருவ
கையாக வகுத்துணர் - ற்று. (இ-ள்.) தூரகாரியமுதல் - அபுத்த
மீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் முன்னைய வே துவலங்கா
ரத்தோடுநடக்கும். எ-று. முந்தையென்பது - முத்தையெனவளி
ந்துநின்றது.

அவற்றுள்-க-வது. தூரகாரியமென்பது - ஒருவழிக்காரண
நிகழப் பிறிதொருவழிக்காரியநிகழ்வது. [வ-று] வெ-“வேறொரு
மாதர்மேல்வேந்தனகறுதியால், உறுதரவிம்மா உயிர்வாழும்-வே
றே, இருவரோமெய்வடிவி னேந்திழைநல்லார், ஒருவரோதம்மிலு
யிரி, எ-து. தலைமகளாயினாள் தன்னையொழித்து ஒரு காதலிமார்
பகத்தேவேந்தன் நகத்தின் னுனியிலாற்குறியிட அதுகண்டு அழு
து வருந்துவாள். ஆதலால் இவ்வேந்திழைபார் உருவத்தானிருவ
ரொணினும், உயிரானது இவர்கட்கொன்றேபோலும். எ-று. என
வரும். ஒருமாத-தலைவி. வேறொருமாத-பரத்தை.

உ-வது. ஒருங்குடன் ரோற்றமென்பது, காரணமுங்காரிய
முமொக்கநிகழ்வது, [வ-று.] வெ-“விரிந்தமகி நிலவின்மேம்பாடு
மவேட்கை, புரிந்தசிலைமதவேள்போரும்- பிரிந்தோர், நிறைதள
ர்வுமொக்க நிகழ்ந்தனவாலாவி, பொறைதளரும்புண்மலைப்போ
ம்து, எ-து. முழுமதியினது நிலவின்மேம்பாடும், வேட்கை மி
குந்த சிலையையுடையனாகிய மதவேள்போரும், பிரிந்தோர்நிறை
தளர்வுமொருங்குநிகழ்ந்தன வாதலால், தனித்தோ ருயிராகியபா
த்தைத்தாங்கமாட்டாத தன்மையும், புண்கண்மையுமுடைத்து இ
ம்மலைப்பொழுது. எ-று. எனவரும். இவையனைத்தும் - மலைப்
பொழுதில் நிகழ்ந்தனவென்க.

க-வது. காரியமுந்துறாஉங்காரண நிலையென்பது, காரண
த்தின்முன்னர்க் காரியநிகழ்வது. [வ-று.] வெ-“தம்புரவு புண்
டோர்பிரியத்தனியிருந்த, வம்புலவுகோதையர்க்குமாரவேள்-அம்
பு, பொருமென்றுமெல்லாகம்புண்கூர்ந்தமலை, வருமென்றிரு
ண்டமனம், எ-து. தம்மைக்காக்குந்தொழிலைப்பூண்டதலைவர்பிரி
யத் தனித்துயிர்கொண்டிருந்தவாசனையுடையகோதையையுடை
பாருக்கு, மாரன்கணைதைக்குமென்று மெத்தென்ற மார்பகம்பு

ன்னுகாநின்ற. அதுவேயுமன்றி, மாலைப்பொழுது வருமென்ற வர்களுடையமனம் இருண்ட, எ-று. எனவரும்.

ச-வது. யுத்தமென்பது, காரணத்திற்கேற்ற காரிய நிகழ்வது. [வ-று.] வெ - “பொன்னிவளநாடன் கைவேல்பொழிநிலவால், முன்னரசைந்துமுருளிக்கும்- தன்னேர், பொரவந்தவேந்தர் புனைகடகச்செங்கை, அரவிந்தநூரூயிரம்,, எ-து. சோழனேந்திய வேளின்கணுண்டாகிய வெண்மைவிளக்கம் பரந்தநிலவினால், முன்னேநடுங்கி மொட்டியாநிற்கும், நேர்நின்றபொருதற்கெதிரந்த வேந்தருடைய புனையப்பட்ட கடகத்தையுடையசிவந்தகையாகிய தாமரைகள் பலவுமுண்டு. எ-று. எனவரும்.

ரு-வது. அயுத்தமென்பது, காரணத்திற்கேலாத காரிய நிகழ்வது. [வ-று.] வெ - “இகன்மதமால்பாண யநபாயனெங்கோன், முகமதியின்மூரணிலவால்-நகமலர்வ, செங்கயற்கணல்வார்திருமருவுவார்வதன, பங்கயங்கிள்சால்ப் பல,, எ-து. வெற்றியையும், மதத்தையுமுடைய உயர்ந்த பாணகையுடைய அநபாயனாகிய எம்மரசனுடைய முகமதியினுள்ள முறுவலின் வெண்ணிலவினால் செவ்வரியையுடைய கயல்போன்ற கண்ணினருடையதிருமருவுவாண்முகமாகிய தாமரைகள் பல. விளங்கமலர்கின்றன. எ-று. எனவரும்.

முடியுமென்றதுப்பெறவோதாது இயலுமென்றதனால் பிறவாற்றான் வருவனவுங்கொள்க. [வ-று.] வெ - “மாதருமவாய் மழலைமொழியாலோ, ஓதுமறையி னெலியாலோ - யாதாலோ - கோலமிருதிறஞக்கொண்டான்றிருமிடற்றின், ஆலமயிர்தானவாறு. எ-து. உமையாருடைய வாயிலுள்ள அழகிய மழலைச்சொல்லாகிய அமுதத்தைச்செவியாற் பருகியவதனாலோ, தானோதப்பட்ட வேதமந்திரவோசைத் தழைப்பினாலோ, இவ்விரண்டினுள்ளெதனாலோ, இரண்டு வடிவமாகத் திருமேனியைக்கொண்ட பரமசிவனுடைய சிறந்தமிடற்றிலுள்ள நஞ்சும் அமிர்தமாயவாறு தெரியாது. எ-று. எனவரும். இருதிறம் உருவும், அருவும். இது-ஐயவேது. (கரு)

(கூஉ) தெரிபுவேறுகிளவாது குறிப்பினுந்தொழிலினு, மரிதுணர்வினைத்திற துட்பமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே துட்பமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தெரிந்துகொண்டு வேறுபடமொழியாது குறிப்பினுதல், தொழிலினுதல் அரிதாகநோக்கி யுணருந்தன்மையையுடையது துட்பமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-ச-வது. குறிப்பு. [வ-று.] வெ - “காதலன்மெல்லுயிர்த்துக்காவல்புரித்ததால், பேதையராயம்பிரியாத-மாதர், பு

டரிருள்கால்சீய்க்கும் பகலவணநோக்கித்; குடதிசையைநோக்குங் குறிப்பு, எ-து. தலைவனுடையமெல்லுயிர்க்குப் பரிசாரஞ்செய்ததுபோலும்; மடப்பத்தையுடைய ஆயத்தார்பிரியாது குழப்பட்டமாதர், உலகிற்குப் படர்செய்யுமிருளினதடி யறுக்கின்ற ஆதித்தனைப்பார்த்து மேற்றிசையைப் பார்க்குங் கருத்து. எ-று. எனவரும். இதிற்போந்தபொருள்; மாலைக்காலத்துக்கூட்டதேர்த்தவாறு.

உ-வது. தொழில். [வ-து.] வெ-“பாடல்பயிலும்பணிமொழிதன் பணைத்தோட், கூடலவாவாற்குறிப்புணர்த்தும்-ஆடவற்கு, மென்றீந்தொடையாழின் மெல்லவேதைவந்தாள், இன்றிக்குறிஞ்சியிசை; எ-து. பாடிந்தொழிலைப் பயிலும் குளிர்ந்தமொழியாள் தன்னு பணைத்தோளினாலே தலைவனைத்தழுவவேண்டுமென்னு மாயசையினாலே தலைவற்குத் தன்னுள்ளக்கருத்தை யறிவிப்பா நின்றாள், மெல்லிய இனியதரம்பையுடையயாழிலே முறையாகவாக்கி லாள் தித்தித்தித்திசையையுடையகுறிஞ்சியாழ்ப்பண்ணை. எ-று. எனவரும். குறிஞ்சிக்குக்காலம் இடையாமமாகலாள், இடையாமத் திற்சூட்டதேர்த்தவாறு. (கக)

(கக) குறிப்புவெளிப்படுக்குஞ்சத்துவம்பிறிதின், மறைத்துணையாடலிலேசமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே இலேசமென்னு மலங்காரமுணர்ந்து. (இ-ள்.) கருதியதுவெளிப்படுக்குஞ் சத்துவமாகிய குணங்களைப் பிறிதொன்றால் நிகழ்ந்தனவாக மறைத்துச்சொல்லுவது இலேசமென்னும் அலங்காரமாம். எ-து. சத்துவமென்றது வெண்பளிங்கிற் செந்நூல்கோத்தாற் செம்மை புறம்பொழிந்து தோன்றுமாறுபோல, உள்ளங்கருதியதுபலஞக்குங்குணம். அது, சொற்றளர்வு, மெய்விதர்ப்பு, கண்ணீர்நீட்ட்ச்சி, மெய்விதிர்ப்பு, மெய்மயிரரும்பன்முதலியன. [வ-து.] வெ-“கல்லுயர்தோட்கிள்ளி பரிதொழுதுகண்பணிசோர், மெல்லியலார் தோழியர்முன்வேறென்று - சொல்லுவரார், பொங்கும்படைபாப்பிமீதெழுந்தபூந்துகன்சேர்ந், தெங்கண்கலுழ்ந்தனவா லென்று, எ-து. மலைபோன்றதோள்களையுடைய சோழனைய பரியைத்தொழுதுநீர்வார்த்த கண்ணையுடைய மென்னடையார் எமதுகண்ணீர்வார்த்தக்குக்காரணம் கினத்தையுடைய சேனைபரந்து வருதலான் ஆகாயத்திலெழுந்த பொலிவுடைய துளியானது உட்புக்குக் கண்ணீர்வார்த்ததென்று தோழியர்க்கு வேறேரோருபாயத்தான்மறைத்துச்சொல்லினார். எ-து. எ-ம். வெ-“மதுப்பொழிதார்மன்னவனை மால்கரிமேற்கண்ட, விதிர்ப்புமயிரரும்புமெய்யும்-புதைத்தாள், வளவாரணநெடுநீந்தை துண்டிவலைதோய்ந்த, இளவாடைகூ

நீந்ததென், எ-து. தேன்பொழி தாயுடைய சோழனை உயர்ந்த களிற்றின்மேல்வாக்கண்ணி அதனாண்டாகியமேனிநமிக்கத்தையும், மெய்ம்மயிரும்புதலையும், அவனேறியவளப்பமுடையகளிற்றின் நெடியகையிலுண்டாகிய நுண்ணிய நீர்த்திவலையைக்கொண்டு இளவாடைமிக்ஞவந்ததனால் நிகழ்ந்ததென்று தோழியர்க்குமறைத்துச்சொல்லினாள். எ-று. எ-ம். வரும். (௧௭)

(௭௪) புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம்புணதலும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்புலப்படுத்தலும், மவையுமன்னவென் நறைகுநருளரோ.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத் துச்சிலவேறுபாமிணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒன்றனைப்புகழ்ந்தாற்போலப்பழித்துரைத்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்துரைத்தலும் என்னுமிரண்டும் அவ்விசேஷத்தின்பாற் படுமென்றுரைப்பாருமுளர். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. புகழ்வதுபோலப்பழித்தல். [வ-று.] வெ-“மேயகலவிவிளை பொழுதுநம்மெல்லென், சாயறளராமந்ருங்குமால்-சேயிழாப், போர்வெட்டமேன்மைப் புகழாளன்யாம்விரும்பித், தார்வெட்டதொள்ளிடலைதான், எ-து. தோழிசேட்பாயாக, எம்மிற்பொருந்திய கலவி நிகழும்பொழுது அக்கலவிக்கண்ணமது மென்மை குன்றாதபடி பரிகரித்தொழுகுவான். எப்பொழுதும்போர்த்தொழிலைவிரும்பிய மேலாய புகழையுடையவன்.யாம்முற்காலத்துக் காதலித்து மாலையிட்டதோளையுடைய தலைவன்.எ-று. எனவரும். அக்காலத்தறிவழியா மையிற் பழிப்பா யிற்று.

உ-வது. பழிப்பதுபோலப்புகழ்தல். [வ-று.] வெ-“ஆடன் மயிலியலி யன்பனணியாகம், கூடுங்கான் மெல்லென் குறிப்பறி யான்-ஊடல், இளிவந்தசெய்கையிரவாளன்யார்க்கும், விளிவந்த வேட்கையிலன், எ-து. ஆடாநின்றமயில்போலுஞ்சாயலாய், நம்மிது அன்புவைத்தலைவனுடைய அலங்கரித்த மார்பகத்தை யாங்கூடுங்கால் நம்மெல்லென்ற நலம்பாராட்ட அறியாதுதலானும், ஊடற்கண் தனக்குத்தகாதனசெய்திராக்கப்பட்ட இரவாளாதலானும், யாவர்க்கும் வெறுக்கத்தக்க ஆசைப்பாடுடையனல்லாதலானும், இகழ்தற்கெதுவாயினான். எ-று. எனவரும். அக்காலத்தறிவழிந்தமைபாற் புகழாயிற்று. (௧௮)

(௭௫) நிரனிதுத்தியற்றுத நிரனிதைபணியே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே நிரனிறை யென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலேநிறுத்தி நேரே பொருள்கொள்வது நிரனிதையென்னு மலங்காரமாம்—

எ-று. இயற்றுத லென்றமையின் மொழிமாத்திப்பொருள் கொள்வது உமெனக்கொள்க.

அவற்றுள்-க-வது. நிரலேதிருத்தி நேரோபொருள்கொள்வது. [வ-று] வெ-“காரிகைமென்மொழியானேக்காற்குதிர்முலைபாள், வார்புருவத்தாலிடையால்வாய்த்தளியேன்-மீதர்தொலைந்த, கொல்லிவடிநெறிவேற் கோங்கரும்புவித்கரும்பு, வல்லிதமிழையன்மனம், எனவரும். கொல்லி- பண். தொலைந்ததென்பது தொலைந்ததென நறுகெட்டது.

உ-வது. நிரலேதிருத்தி மொழிமாத்திப்பொருள்கொள்வது [வ-று] வெ-“ஆடவர்கொவ்வாறகன் ரொழிவார்வெஃகாவும், பாடகமுமூரகமும்பஞ்சரமா- நீடியமால், தின்ருணிநுந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார்மதிநகச்சிமாண்பு, எனவரும். (கக)

(கக) ஆர்வமொழியிதூப தார்வமொழியே.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே, ஆர்வமொழியென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று (இ-ள்) உண்ணிகழ்ந்தவார்வம்பற்றிநிகழுமொழிமிகத்தோன்றச்சொல்லுவது ஆர்வமொழியென்னுமலங்காரமாம்

[வ-று] வெ-“சொல்லமொழிதளர்ந்துசோருந் துணைமலர்த்தோள், புல்லவிருதோள்புடைபெயரா-மெல்ல, நினைவேமெனி னெஞ்சிடம்போதாதெம்பால், வனைதாராய்வந்ததற்குமாறு, — எ-து. நின்முன்னின்று மறுமொழிதர முயல்வேமாயின், எங்கள் மொழியானது தமியாறிச் சோர்வுபடா நின்றது. நின்னிணைமலர்த்தோளைத்தழுவமுயல்வேமாயின், எங்களிரண்டு தோள்களும் இடமுண்டாக வளர்வனவல்ல, மெல்ல நின்புகழை நினைப்பேமாயின், எங்களுள்ளம் இடம்போதாது. அலங்கரிக்கப்பட்டமாலையையுடையானே எம்மிடத்துநீவந்த இதற்குக்கைம்மாறுயாதென்று சொல்லப்படும். எ-று. (சுய)

(சுஎ) உண்ணிகழ்தன்மை புறம்பொழிந்தோங்க, வெண்மெய்ப்பாட்டி னியல்வதுசுவையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சுவையென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உண்ணிகழுந்தன்மை புறத்துப்புலனுப் விளங்க, எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டானு நடப்பது சுவையென்னு மலங்காரமாம். எ-று. (சக)

(சுஅ) அவைதாம், வீரமச்சமிழிப்பொலிவிப்பே, சாமம வல முருத்திரநகையே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற்கூறிய எண்வகைப்பட்ட மெய்ப்பாடாவன. வீரமுதல்—தகைகீறாகக்கூறியவைகளாம். எ-று.

அவற்றுள்-ஈ-வது. வீரம். [வ-று] வெ - “சேர்ந்தபுறவினி
றைதன் திருமேனி, ஈர்ந்திடியிர்நுலையினேறினான் - நேர்ந்த,
கொடைவீரமோமெய்த் திறைகுறையாவன்கட், படைவீரமோ
சென்னிபண்பு, எனவரும்.

உ-வது. அச்சம். [வ-று] வெ - “கைநெரித்துவெய்துயிர்ப்
பக்காறளர்ந்துமெய்ப்பனிப்ப, மையரிக்கணீர்ததும்பவாய்புலர்ந்
தேன் - வெய்ய, சினலேல்விடலையாற்கையிழந்தசெங்கட், புனலே
ழமேல்வந்தபோது, எனவரும்.

ஈ-வது. இழிப்பு. [வ-று] வெ - “உடைதலையுமுளையுமுன்ற
டியுமென்பும், குடருங்கொழுங்குருதியீர்ப்ப - மிடைபேய், பெ
ருதடஞ்செய்பெற்றித்தேகொற்றப்போர்க்கினளி, கருதடரைச்சீ
றுங்களம், எனவரும்.

ச-வது. வியப்பு. [வ-று] வெ - “முத்தரும்பிச்செம்பொன்
முறிததைந்நு பைந்துகிரின், தொத்தலர்ந்துபல்கலனுஞ் சூழ்ந்
தொளிரும் - கொத்தினதாம், பொன்னேர்மணிகொழிக்கும் பூங்கா
விரிநாடன், தன்னேர் பொழியுந்தரு, எனவரும். தரு - கற்பகத்தரு.

று-வது. காமம். [வ-று] வெ - “திங்கணுதல்விபுர்க்கும்வாய்
துடிக்குங்கண்சிவக்கும், அங்கைத்தளிர்ந்நிங்குஞ்சொல்லசையும் -
கொங்கை, பொருள் லுமுடிப்புடைபெயருங்காலும், இருகாலு
மொக்குமிவர்க்கு, எனவரும்.

ஈ-வது. அவலம். [வ-று] வெ - “கழல்சேர்ந்ததாள்விடலையா
தவிமெய்திண்பிம், அழல்சேர்ந்துதன்னெஞ்சயர்ந்தான் - குழல்
சேர்ந்த, தாமந்தரியாதசையுந்தளிர்மேனி, ஈமந்தரிக்குமோவெ
ன்று, எனவரும்.

எ-வது. உருத்திரம் [வ-று] வெ - “கைபிசையாலாய்மடியா
கண்சிவவாவெய்துயிரா, மெய்குலையாவேரா வெகுண்டெழுந்தா
ன் - வெய்யபோர்த், தார்வெய்ந்ததோளான் மகளைத்தருகென்று,
போர்வெந்தன்றுதிசைத்தபோது, எனவரும்.

அ-வது. நகை. [வ-று] வெ - “நாண்போலுந்தன்மனைக்குத்
தான்செறவிந்நின்ற, பாண்போலும் வெவ்வழலிற் பாய்வதூஉம் -
காண்டோழி, கைத்தலங்கண்ணுக்களவு காண்பாடுருவன், பொ
ய்த்தலைமுன்னீட்டியற்றும்போந்து, எனவரும் பாண் - பாணன்.

(ஈஊ) தான்றற்புகழ்வது தன்மேம்பாட்டுரை.

(எ-ன்) திறுத்தமுறையானே தன்மேம்பாட்டுரையென்னு
மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒருவன் தன்னைத்தானே புகழ்வது
தன்மேம்பாட்டுரையென்னு மலங்காரமாம். எ-று. [வ-று.] வெ -
“எஞ்சினூரில்லையெனக்கெதிராவின்னுயிர்கொண்டஞ்சினூரூசு

துபோயகல்க-வெஞ்சமத்துப், பேராதவராகத்தன்நிப்பிறர்முது
கிற்,சாராவென்கையிற்சரம்,, எனவரும். (ச௯)

(எய்) கருதியதுகிளவா தப்பொருடோன்றப்,பிறிதொன்று
கிளப்பது பரியாயம்மே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே,பரியாயமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) தான்கருதியதனைக்கூறாது அப்பொருடோன்
றப்பிறிதொன்றனைக்கூறுவது, பரியாயமென்னு மலங்காரமாம்.
எ-று. [வ-று] வெ-“மின்னிகராமாதேவினாச்சாந்துடன்புணர்ந்
து, நின்னிகராமாதவிக்கணின் தருணீ- தன்னிகராம், செந்தீவரம
லருஞ்செங்காந்தட்டுபொதுடனே, இந்தீவரங்கொணர்வல்யான்,,
எனவரும். இது குறியிடத்துய்த்து நீங்குவாள் கூறியது. (ச௪)

(எக) முந்துதான் முயல்வதுஉந் தொழிற்பயன் பிறிதொ
ன்று,தந்ததாமுடிப்பது சமாயிதமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சமாயிதமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்.) முன்புதன்னுல்முயலப்பட்ட தொழிலினதுப
யனானது,அத்தொழிலானன்றிப், பிறிதொன்றானிகழ்ந்ததாகக்கூ
றிமுடிப்பதுசமாயிதமென்னுமலங்காரமாம். எ-று [வ-று]வெ
“அருவியங்குன்றமரக்கன்பெயர்ப்ப, வெருவிய வெற்பனாயன்
பாவை-பெருமான், அணியாகமாரத்தமுவினாடான்முன்,தணியா
சூட்டறணிந்து,, எ-து. முன்புதீராத ஊடலாயிருக்கின்ற மலைய
னாயன் பாவையாகியவுமையாள்,அருவியினைபுடைத்தாய்,அழகு
பொருந்தியிருக்கப்பட்ட கைலைமலையைஇராவணன்குலைப்பவெ
ருவி முக்கட்கடவுளினது அழகியமார்பகத்தைஊடறணிந் துதா
னேதமுவினாள். எ-று. எனவரும். (ச௫)

(எஉ) வியத்தகுசெல்வமுமேம்படுமுள்ளமு,முயர்ச்சிபுனை
ந்துரைப்பது தாத்தமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே,உதாத்தமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) வியக்கத்தக்கசெல்வத்ததும்,மேம்பட்டவுள்ளத்
ததுமானஉயர்ச்சியை,மிகுத்துச்சொல்லுவதுஉதாத்தமென்னும
லங்காரமாம். எ-று. [வ-று] வெ - “கன்றும்வயவரினங்கன்பலகவர்
ந்தும், என்றுமவறினாருரினங்கவர்ந்தும் - ஒன்றும், அறிவரிதாநிந்
குமளவினதாலம்ம, செறிகதிர்வேற்சென்னிதிரு,, எ-ம். —வெ-
“மண்ணகன்றுதன்கிளையினிங்கிவனம்புகுந்து, பண்ணுந்தவத்தி
சைந்தபார்த்தன்றான்-எண்ணிறந்த,மீதண்டர்கோன்குலையும்வெ
ப்போர்குலந்தொலைத்தான், கோதண்டமேதுணையாக்கொண்டி,,
எ-ம். வரும். இதனுள் செல்வமிகுதியும், உள்ளமிகுதியும் வந்தவா
றுகாண்க. (ச௬)

(௭௭) சிறப்பினும் பொருளினும் குணத்தினுமுண்மை, மறுத்துப்பிறிதுரைப்பதவறுதியாகும்.

(௭-ன்.) நிறுத்தமுறையானே, அவறுதியென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) சிறப்பினதூஉம், பொருளினதூஉம், குணத்தினதூஉமான உண்மையைமறுத்துப் பிறிதொன்றாகவுரைப்பது அவறுதியென்னுமலங்காரமாம். ௭-று.

அவற்றுள்-க-வது. சிறப்பவறுதி. [வ-று.] வெ- “நறைகமழ்தார்வேட்டார் நலனணிபுநானும், நிறையுந்லைதளரா நீர்மை-அறநெறிகூழ், செங்கோலனல்லன்கொடுங்கோலன்றெவ்வயிபோர், வெங்கோபமால்பாணவேந்து,, ௭-து. நறுநாற்றத்தையுடைய மாலைபையாசைப்பட்டமடவாருடைய, அழகும், அணியும், நாணும், நிறையும், நிலைதளராதபடிதாங்கும் அறநெறியினையுடைத்தாகிய செங்கோலையுடையனல்லன், கொடுங்கோன்மையுடையவன்போர்க்களத்துப்பகைவரை அட்டவெவ்விய கோபத்தையுடையபெரியபாணையையுடையவேந்தன். ௭-று. எனவரும்.

உ-வது. பொருளவறுதி. [வ-று.] வெ- “நிலனும்விசும்பாநிமிர்கானீர்தீயாம், அலர்கதிராம்வான்மதியாமன்றி - மலர்கொன்றை, ஒண்ணுந்தாரா நொருவனியமானனுமாய், எண்ணிறந்தவெப்பொருளுமாய்,, ௭-து. விரிந்தகொன்றைப்பூவினாற்செய்தநறுநாற்றத்தையுடைய ஒள்ளிய மாலைபையணிந்தவனும், ஏகனுமாகிய பரமசிவன், நிலனும், ஆகாயமும், உயர்ந்தகாற்றும், நீரும், தீயும், பரந்தகதிரையுடைய இரவியும், வெள்ளிய மதியமுமாகிய ஏழாதலுமன்றி ஆன்மாவுமாய் எண்ணிறந்த எல்லாப்பொருளுமாவான். ௭-று. எனவரும்.

க-வது. குணவவறுதி. [வ-று.] வெ- “மனுப்புவிமேல்வாழ்மறைவளர்க்குமாரப், பனித்தொடையற்பார்த்திபர்கோனெங்கோன்-தனிக்கவிகை, தண்மைநிழற்றன்றுதற்றொழுத பேதையர்க்கு, வெம்மைநிழற்றாய் மிகும்,, ௭-து. மாந்தர் பூவுலகினினிது உயிர்வாழ வேதாகமநெறியை வளர்க்கும், தண்ணிய ஆத்திமாலைபையுடைய அரசர்க்குக்கோமானாகிய எம்மிறைவனாகியசோழராசனதுதனக்குடையானதுதண்ணியநிழலையுடையதன்று. அவனைக் கண்ட மடவார்க்குமிக்க வெய்யதன்மையைப் பண்ணிற்றும். ௭-று. எனவரும்.

அவறுதியென்னுதாகுமென்றதனால் இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். [வ-று.] வெ- “நறவேந்துகோதை நலங்கவர்ந்துநல்கா, மறவேந்தன்வஞ்சியானல்லன்- துறையின், விலங்காமைநின்றவியன்றமிழ்நாடைந்தின், குலங்காவல்கொண்டொழுக்குங்கோ,, எனவரும். இதுவினைபற்றியசிலேடையவறுதி.

இதனுள்வஞ்சியானல்லனென்பதற்குக்கருதுநாயுடைய சோழன்
ல்லனென்றும், பிறரைவஞ்சியாதொழிவானல்லனென்றும், சிலை
டையாகப்பொருள்கொள்க. (சுஎ)

(சச) ஒருவகைச்சொற்றொடர் பலபொருட்பெற்றி, தெரி
வுதரவருவது சிலைடையாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே சிலைடையென்னு மலங்கார
முணர் - ந்று. (இ-ள்) ஒருவகையா நின்ற தொடர்சொற் பலபொ
ருள்களாகு தன்மைதெரியவருவது சிலைடையென்னும் அலங்கா
ரமாம். எ-று. (சஅ)

(எரு) அதுவே, செம்மொழி பிரிமொழி யென விருகிற
ப்படும்.

(எ-ன்.) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ந்று. (இ-ள்.)
அச்சிலைடை செம்மொழிச்சிலைடையும், பிரிமொழிச்சிலைடை
யுமென இருவகைப்படும். எ-று.

அவற்றுள் - க-வது. செம்மொழிச்சிலைடை, ஒருவகையாநி
ன்று பலபொருள் படுவது. [வ-று.] வெ - “செங்கரங்குளானிர
வு நீக்குந்திறம்புரிந்து, பங்கயமாதர் நலம்பயில- பொங்குதயத்,
தேராழிவெய்யோ னுயர்ந்ததெறியொ முகும், நீராழி நீணிலத்து
மேல்,, எ-து. சிவந்தகரங்குளான் இருள்கடியுந்திறமைமிக்குத், தா
மரை காதலிக்கும் வனப்புடைத்தாக, மேனோக்கியதோற்றத்தை
யுடைய ஒரு கா லூர்நிப் பகலோன்வர தெறியொ முகும் கடல்கு
ழ்ந்தபுவி மீதெனவும்; சிவந்தகைகளான் உலகிலுள்ளோர் மிடிதீர்
க்குந்தொழிலெயிக்குகிறுமடந்தைசெல்வம்பெருகமேம்பாடாநி
ன்றபொருள்வருவாயுடையானுமாய்த் தனிச்சக்கரத்தையுடையா
னுமாய் உலகினுள்ளாரால்விருப்பப்படும், விசேடதெறியேயொ
முகுவான்கடல்குழந்த உலகத்தெனவும், வந்தவாறுகாண்க. எனவ
ரும். இது ஆதித்தனுக்குஞ் சோழனுக்குஞ்சிலைடை.

உ-வது பிரிமொழிச்சிலைடை ஒருவகையாநின்ற சொல்லைப்
பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்திப் பலபொருளாகக் கொள்வது.
[வ-று.] வெ - “தள்ளாவிடத்தேர்தடந்தாமரையுடைய, எள்ளாவ
ரிமானிடர் மிகுப்ப - உள்வாழ்தேம், சிந்துந்தகைமைத்தேயெங்
கோன்றிருவுள்ளம், நந்துந்தொழிப்புரிந்தார்நாடி,, எ-து. அழகு
கெடாத நிலங்களிலுண்டாயபகட்டேர் தாமரையைப்புணரவும்,
இகழப்படாதநெற்குட்டை உழவர்திரட்டவும், அத்தர்மமாயலரி
லுண்டாகியதேன்பொழியும் பெருமையைபுடைத்து, எங்கோமா
னாகியசோழனுடைய, திருவுள்ளம்சிறக்கும் வகையொ முகினோர்
நாடெனவும்; அசையாதவிடத்தேரென்னுமாமுடைத்தாய்ப், பெ
ரியமலைச்சிகரங்களைத்தாவுமரைகளையுடைத்தாய், இகழப்படாதசி

ங்கப்போத்துகள் துன்பமுறுத்தவும் பட்டுநல்லோருள்ளங்களில் வாழுநாமிக னெல்லாம் அழிவுபடுந் தன்மையை யுடைத்தா மெங் கோமானாகியசோழன் திருவுள்ளம்பெறுபடுந்தொழில்பயின் ருர் வாழுநாடெனவும்வந்தவாறுகாண்க. எனவரும். இதுசோழனுடைய மனங்களிக்கும்படி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும், அவன் மனம் வெறுக்கும்படி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும் சிலேடை. (சக)

(எசு) ஒருவினை பலவினை முரண்வினை நியம, நியமவிலக்குவி ரோதமவிரோத, மெனவெழுவுகையினுமியலுமென்ப.

(எ-ன்) இதுவும் அச்சிலேடையலங்காரத்தை விரித்துணர்-ந் து. (இ-ள்) ஒருவினைச்சிலேடை முதல்-அவிரோதச்சிலையி ருக் கூறிய - எழுவுகையானு நடக்குமென்று சொல்லுவர் தூமலார்- ஏ-று.

அவற்றுள்-க-வது. ஒருவினைச்சிலேடை என்பது, ஒருவினை யான்வருவது. [உ-று] வெ-“அம்பொற்பணைமுகத்துத்திண்கோ ட்டணிநாகம், வம்புற்றவோடைமலர்ந்திலங்க-உம்பர், நவம்புரியு ம்வானதியு நாண்மதியு நண்ணத், தவம்புரிவார்க்கின்பந் தரும்,, எ-து. அழகியபொலிவுடையபருத்தமுகத்திண்கண்ணே திண்ணிய கொட்டையுடைத்தாய் அழகுபெற்றிருந்தயானையானது கச்சோ மிகட்டியபட்டம் விரிந்து விளங்கமுடிமீது ஒளிமிக்குப்பெரிதா கியகங்கையும் இளம்பிறையும் பொருந்தவிளங்குவது. தவஞ்செ ய்வோர்க்கு வேண்டிய இந்திரபதங்கண் முதலாகிய வின்பங்கொ டுக்குமெனவும், அழகியபொன்னோடுகூடியவேய்மிடைந்தபக்க முடைத்தாயத் திண்ணியசிகரங்களையுமுடைத்தாய், அழகுபெ ற்றமலை வினாகமழமோடைபூத்து விளங்கவதன்மீது ஒளிமிக்கு ப்பெரிதாகிய கங்கையும் பிறையு மருவும்படி யுயர்ந்து தவஞ் செய்வோர்க்கு- அவர்வேண்டிய பொருள்களெல்லங் கொடுக்கு மெனவும் வந்தவாறுகாண்க. எனவரும். இதுவிநாயகருக்கும், மலைக்குச்சிலேடை.

உ-வது. பலவினைச்சிலேடையென்பது, பலவினையான் வரு வது. [உ-று] வெ-“தவிராமதுவுண்களிதளிப்பநீண்டு, செவிம ருவிச்செந்நீர்மை தாங்கி-குயிலிசையும், மின்னுயிரா நுண்ணி டையார்மென்னோக்குமேவலார், இன்னுயிராய்க்கின்றன,, எ-து. இடைவிடாமல் நறவுண்ணவந்தகளிப்புண்டாக நீண்டுசெவியடபு க்கு நிறைந்துகோடாத நீர்மையவாகி யிருக்கப்பட்ட குயிற் கு ரவ பிரிந்தோருயிர்களை வருத்தஞ்செய்யாநின்றனவெனவும், இ டைவிடாத நறவுண்ண வந்தகளிப்புண்டாக நீண்டு செவியளவு ஞ்சென்று சிவந்த குளிர்ச்சியினை யுடையவாகிய மின்னையொத்த மருங்குவினையுடையார் மெல்லியவாகியகண்கள் தம்மைப்புணரு

ந்தலைவருடைய இனிபவுயிரை நலியாநின்றன வெனவுங்கொள்க. எ-று. எனவரும். இது குயிற்சூரலுக்கும், மடவார் கண்ணுக்குஞ் சிலேடை.

௩-வது. முரண்வினைச் சிலேடையென்பது; மாறுபட்டவினையான்வருவது. [வ-று.] வெ-“காலமருவிமதிதிரியமாமணஞ் செய், காலத்துணைமேவலார்கடிய- வேலைமிசை, மிக்கார்கலியடங்காதார்க்கும்வியன்பொழில்கள், புக்கார்கலியடங்கும்புள், எ-து. மயக்கத்தைமருவிக்கருத்துவேறுபட மிகவு மணங்கமழுங்காலத்துத்தந் துணைவரைப்பொருந் தாதாரஞ்சக் கணாய் மிக்குக்கடல்பொங்கியார்க்கும், அகன்ற பொழில்கள் புக்கு ஒலியடங்கும்பறவைகளெனவும், அந்தியம்பொழுது மருவித்திங்களுலாவமிக்கிருந்தகூட்டம் புரியுங்காலத்து தந்துணைவரைப் பொருந்தினார் விளங்கவெனவுங்கொள்க. எ-று. எனவரும். இதுபிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குஞ்சிலேடை.

௪-வது. நியமச்சிலேடையென்பது, சிலேடித்தவற்றைநியமஞ்செய்வது. [வ-று.] வெ-“வெண்ணீர்மைதாங்குவனமுத்தே வெறியவாய்க், கண்ணீர்மைசோர்வகடிபொழிலே-பண்ணீர், மென்கோலியாமேயிரங்குவனவேல்வேந்தே, நின்கோலுலாவு நிலத்து, எ-து. வெற்றியையுடைய வேல்வேந்தனே நின்செங்கோ லுலாவுப்பட்டவுலகத்து வெண்மைநிறத்தை யுடைத்தாயிருப்பன. முத்தெனவும், விறாநாற்றத்தையுடைத்தாய் மதுச்சோரநிற்பன. பெரியபொழிலெனவும், குளிரந்தவோசையை யுடைத்தாயழகோடு கூடிமெல்லியதாய்ப்பிறர்க்கு மணக்குழைவு கொடுப்பன யாழைவெங் கிடந்தமையா வெண்ணப்பட்ட விவையொழிய அறிவின்மைதாங்குவதும், மிடியையுடைமையாற் கண்ணீர் சொரிவதும், பிறர்மனந்தளர்வது மில்லையெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனவரும்.

௫-வது. நியமவிலக்குச் சிலேடையென்பது, சிலேடித்த பொருளை நியமஞ்செய்து அந்நியமத்தைவிலக்குதல். [வ-று.] வெ-“சிறைபடுவபுட்குலமேதீம்புனலுமன்ன, இறைவநீ காத்தளிக்குமெல்லை - முறையிலி, கொடியனமாளிகையின் குன்றமேயன்றிக், கடியவிழ்பூங்காவுமுள், எ-து. தலைவனே நீகாத்தளிக்குநிலவரைப்பிற்சிறையுடைத்தாயிருப்பனபுட்சாதியே தீம்புனலுமன்னவென்றதனால் தித்தித்த புனல்களுஞ்சிறையுடைய. கொடியையுடையன குன்றம்போன்ற மாளிகைகளையன்றிக்கடியவிழ் பூங்காவுமுள் வென்றவதனால் தேன்விரிந்த பூவையுடைத்தாகிய சோலைகளுங்கொடியையுடையன. எ-று. எனவரும். இதனால் சிறைபடு

விலங்குகொடுமையும் இவன்காக்கு நிலத்தின்கணில்லையெனக் கிடந்தவாறுகண்டுகொள்க. எனவரும்.

ஈ-வது. விரோதச்சிலேடையென்பது - முன்னர்ச்சிலேடித்து அவற்றைப்பின்னர் விரோதிப்பச்சிலேடிப்பது. [வ-று.] வெ-“விச்சாதரனெனு மந்தரத்துமேவானால், அச்சதனெனும்மாயனலன்-நிச்சு, நிறைவான்கலையானகங்கனிதி, இறையானறகனென்கோ, ஏ-து. விஞ்சையர் ஆகாயத்திலேமேவுவார். சோழன்னைட்டின்கட்செல்லான். திருமால் மாயமுடையானுதலால் மாயனென்னப்படுவான். இவனம்மாயமில்லாதுதலால் மாயனென்னப்படான். நாடோறும் நிறைந்தவெண்மையெய்துங்கலைகளையுடையனாகிய சந்திரன் களங்கமுடையவன். நாடோறுங்கலை தூல்களாற்பெருக்கமுடையனெனும் சோழன் அகளங்கனென்னப்பட்டான். முக்கட்கடவுள் பொருப்புடையனாதுதலால் நகனென்னப்பட்டான். சோழனாகிய எங்கோன் தீவினையின்மையால் அநகனென்னப்பட்டான். ஏ-று. விச்சாதான். ஏ-து. விஞ்சையனுக்கும், சோழனுக்கும்பெயர். அந்தரமென்பது-ஆகாயத்துக்கும், கேட்டிற்கும்பெயர். அச்சதனென்பது- திருமாலுக்கும், கேட்டில்லாணுக்கும்பெயர். நிறைவான்கலையானென்பது-சந்திரனுக்கும், கலைகளானிறைந்தவனுக்கும்பெயர். நீதியிறையான் என்பது- முக்கட்கடவுளுக்கும், சோழனுக்கும்பெயர். எனவரும்.

எ-வது. அவிரோதச் சிலேடையென்பது- முன்னர்ச்சிலேடித்தபொருளை பின்னர் விரோதியாமற் சிலேடிப்பது. [வ-று.] வெ-“சோதியி விகரத்தானிரவொழிக்கும், மாறுடத்தான்மன்மதனைமாறழிக்கும்-மீதாம், அநகமதிதோற்றிக் குமுதமளிகளும், தநதனிருநிதிக்கோன் றான், ஏ-து. ஒளியினைபுடைத்தாகிய ஆதித்தன் தன்கரங்களாலே யிருளை நீக்குவான். இரவிகுலத்திற் றேன் நியசோழன்கைகளாலே பிறருடைய வறுமையைத்தீர்ப்பான். உமாதேவியையிடப்பாகத்திலுடையான்காமனை மாளுக்கியழிப்பான். இவன் மிகுந்ததிட்பமுடையனாதுதலால் மன்னவர்வலியினை மாறுகொண்டுகொடுப்பான். ஆகாயத்திற்றேன்றிய குற்றமற்றமதி உதயஞ்செய்து குமுதங்கலையலர்த்தும். இவன் குற்றமற்ற அறிவுதோன்றிப்பூதலத்துக்கேற்றமகிழ்ச்சியைக்கொடுப்பான். குபேரன் தனதனென்னும்பெயரையுடையவராய் இருநிதிக்குந் தலைவனாவான். இவனும் பிறருக்குப்பொருளையளித்து மிக்கபுகழுக்கு முதல்வனெனப்படுவான். ஏ-று. எனவரும். சூ-பூதலம். முதல்-மகிழ்ச்சி. இயலுமென்றொழியாது என்பவென்றமிகையான், இவ்வாறன்றிப்பிறவேறுபாட்டான்வருவனவுங்கொள்க. (இய)

(எ) குணந்தொழின்முதலிய குறைபடுதன்மையின், மேம்படவொருபொருள் விளம்புதல்விசேடம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே விசேடமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) குணமும், தொழிலும், சாதியும், பொருளும், உறுப்புமுதலாயினகுறைபடுதல்காரணமாக, ஒருபொருட்குமேம்பாடுதோன்றவுரைப்பது விசேடமென்னுமலங்காரமாம். எ-று

அவற்றுள்-க-வது. குணக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“கோட்டந்திருப்புருவங் கொள்ளாவவர்செங்கோல், கோட்டம்புரிந்தகொடைச்சென்னி-நாட்டம், சிவந்தனவில்லை திருந்தார்கலிங்கம், சிவந்தனசெந்தீத்தெற, எனவரும்.

உ-வது. தொழிற்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“எங்காமுகி ல்பொழியாநாளும்புனறேற்கும், பூங்காவிரிநாடன்போர்மதமாநீங்கா, வளைபட்டதாளணிகண்டாமெதிர்ந்ததெவ்வர், தளைபட்டதாட்டாமரை, எனவரும்.

க-வது. சாதிக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“மேயநிரைபுரந்துவெண்ணெய்தொடுவுண்ட, ஆயனார்மாதேற்றமார்புரிந்தார் தாய, பெருந்தருவுப்பின்னுங்கொடுத்தடைந்தார்விண்மேற், புரந்தரனும்வானோரும்போல், எனவரும்.

ச-வது. பொருட்குறைவிசேடம், [வ-று.] வெ-“தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பாலாண்டிவரை, எல்லையிருநாழிநெற்கொண்டோர்-மெல்லியலாள், ஒங்குலகில்வாமுமுயிரனைத்துமூட்டிமால், ஏங்கொலிநீர்க்காஞ்சியிடை, எனவரும்.

ரு-வது. உறுப்புக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“பாணையிரதம்பரியாளிவையிலலை, தானுமநங்கண்றணக்கரும்பு-தேனார், மலரைந்தினுல்வென்றடிப்பித்தான்மாரன், உலகங்கண்மூன்றுமொங்குருகு, எனவரும். பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (ருக)

(எஅ) கருதியகுணத்தின் மிகுபொருளுடனவைத், தொருபொருளுரைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே ஒப்புமைக்கூட்டமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒருபொருளைச் சொல்லுமிடத்துத் தான்கருதியகுணமுதலாயினவற்றின்மிக்கபொருளைக்கூடவைத்துச் சொல்லுவதுஒப்புமைக்கூட்டமென்னுமலங்காரமாம். எ-று.

(எக) புகழினும்பழிப்பினும் புலப்படுமதுவே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) அவ்வொப்புமைக்கூட்டமென்னு மலங்காரம், ஒன்றனைப்புக்கழ்தற்கண்ணும், பழித்தற்கண் ணுந்தோன்றும். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. புகழொப்புமைக்கூட்டம், [வ-று] வெ-
“பூண்டாங்குகொங்கைபொரவெகுழைப்பொருப்பும், தூண்டாத
தெய்வச்சுடர்விளக்கும்- நாண்டாங்கு, வண்மைசால்சான்றவரு
ங்காஞ்சிவண்பதியும், உண்மைபாலுண்டிவ்வுலகு, எனவரும்.

உ-வது. பழிப்பொப்புமைக்கூட்டம், [வ-று] வெ-“வெஃ
கிக்குடியலைக்கும்வேந்தனுமுள்பொருள், சொல்லாச்சலமொழி
மாந்தரும், இல்லிருந்தெல்லகடப்பாளிம்மூவர், வல்லேமழைய
ருக்குங்கோள், எனவரும். (௫௬)

(அய்) மாறுபடுசொற்பொருண் மாறுபட்டியற்கை, விளை
தரவுரைப்பது விரோதமாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே விரோதமென்னு மலங்கா
முணர்-ற்று. (இ-ள்) மாறுபட்ட சொல்லானும், பொருளானும்,
மாறுபட்டுத் தன்மைவிளைவுதோன்ற உரைப்பதுவிரோதமென்
னுமலங்காரமாம். எ-று.

[வ-று] வெ-“சோலைபயிலுங்குயின்மழலை சோர்ந்தடங்க,
ஆலுமயிலினங்கனார்த்தெழுந்த-ஞாலம், குளிர்த்தழுகில்கறுத்த
கோபஞ்சிவந்த, விளர்ந்ததுணைபிரிந்தார்மெய், எ-ம், வெ-“காலை
புமாயுங் கைகூட்டிக்காரொழுதான், மேலைவினையெல்லாங்கீழ
வாம்-கோலக், கருமானோலவெண்ணிற்றுச் செம்மேனிப்பைந்
தார், பெருமானைச்சிற்றம்பலத்து, எ-ம், வரும்.

இனி இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும்.
[வ-று] வெ-“இனமானிகலவெளியவெனினும், வனமேவுபுண்ட
ரிகம்வாட்டிம்-வனமார், கரியுருவங்கொண்டுமரிசிதறக்காபும், விரி
மலர்மென்கூந்தல்லிழி, எனவரும். இதுசிலேடைமுரண். (௫௭)

(அக) கருதியபொருடொகுத்தாங்குதுபழித்தற்கு, வேறொ
ன்றுபுகழ்வது மாறுபடுபுகழ்நிலை.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மாறுபடுபுகழ்நிலை யென்னு
மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கவிதான் கருதியபொருளை மறைத்
து அதனைப்பழித்தற்கு வேறொன்றனைப் புகழ்வது மாறுபடுபுக
ழ்நிலையென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

[வ-று.] வெ-“இரவநியாயாவரையும்பின்செல்லாநல்ல, த
ருநிழலுந்தண்ணீரும்புல்லும்-ஒருவர், படைத்தனவுங்கொள்ளா
விப்புள்ளிமான்பார்மேற், றுடைத்தனவேயன்றோதுயர், எ-ம்.
வெ-“போதுந்தளிரும்புனைந்துமணம்புணர்ந்து, சூதப்பணை
ழுவித்தோன்றுமால்-மாதே, பலமாதவங்கள்பயின்றதோபண்டி
க், குலமாதவியின்கொடி, எ-ம், வரும். இவ்விரண்டும்பாசகணையு
ம், கனவின்கூடிவந்த தலைவியையும்பழித்ததாம். (௫௮)

(அஉ) பழிப்பதுபோலப் பான்மையின்மேன்மைபுலப்படமொழிவது புகழாப்புகழ்ச்சி.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே புகழாப்புகழ்ச்சியென்னுமல் ங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) பழித்தாற்போலும் பாகுபாட்டானொன்றற்கு மேம்பாடுதோன்ற வுணாப்பது புகழாப்புகழ்ச்சி யென்னுமல் ங்காரமாம். எ-று.

[வ-று] வெ - “போர்வேலின்வென்றதூஉம் பல்புகழாற் போர்த்ததூஉம், தார்மேவுநின்புயத்தீர்ற்றாங்குவதூஉம்-நீர்நாபன், சேரடிக்கூர்வெம்படையாற்காப்பதூஉஞ்செங்கண்மால், ஓரடிக்கீழ்வைத்தவுலகு,, எ-ம். வெ - “நினைவரியபல்புகழார்நின்றுவ த்துத்தொல்லோர்,அனைவரையும்புல்லினுளன்றே-மதுநூல், புணர்ந்ததெறியொழுதும் பூழியநீயிந்நாள், மணந்த தடமலர்மேன்மாதூ,,எ-ம்,வரும். அஃதேல் மேல் இலேசத்தின்பாற்பறித்துக்கூறியபழிப்பதுபோலும்புகழ்புலப்பறித்தலோடு இதனிடையேற் றுமையும், புகழ்வதுபோலப்பழித்திறம்புனைதலோமும் மாறுபடுபுகழ்நிலையென்பதனோமும் வேற்றுமையுமாய்தோவெனின், மாறுபடுபுகழ்நிலை யென்பது ஒன்றனைப்புசுழுவொன்றற்குப்பழிப் பாய்த்தோன்றுவது. புகழ்வதுபோலப்பழித்திறம்புனைதல் ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப்பழிப்பது. அல்லதுணையிரண்டும் ஒரு காராகிரியர்இலேசத்தின்பாற்படுத்துக்கூறினொன்பதறிவித்தற் கான்பிக் கூறப்பட்டது. ஈண்டொருசாராகிரியர் வேறுபடுத்து வேதல் ங்காரமென்று வேண்டியவொன்ற தறிவித்தற்குக் கூறப்பட்டது. (நூள்)

(அங) ஒருவகைநிகழ்வதற் கொத்தபயன்பிறிதிற்குப்,புகழ்மைநீமை யென்றிவைபுலப்பட,நிகழ்வதாயினிதரிசனமதுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே நிறரிசனமென்னு மல் ங்கார முணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருவகையா னிகழ்வதொன்றற்குப் பொருத்தியதொருபயனைப்பிறிதொன்றற்குநன்மைபுலப்படநிகழ்வதாதல்,நீமைபுலப்படநிகழ்வதாதல், செய்ததனைச்சொல்லுவதுநித் தரிசனமென்னு மல் ங்காரமாம். எ-று.

க-வது. புகழ்மை. [வ-று] வெ - “பிறர்செல்வங்கண்டாற்பெரியோர்மகிழ்வுஞ்சிறியோர்பொருததிறமும் -அறிவுநீஇச், செங்கமலமெய்யமலர்ந்ததேங்குமுத மெய்யசந்த,பொங்கொளியோன்வீரெய்தும்போது,, எனவரும்.

உ-வது. நீமை, வெ - “பெரியோருழையும்பிழைசிறு தண்டாயில்,இருநிலத்துள்யாருமறிதல்-தெரிவிக்கும், தேக்குங்கடலுலகில்யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம், வாக்குமதிமேன்மது,, எனவரும்.

(அச) வினைபண்பெனவியிருபொருட்கொன்றே, புணர்மொழிவது புணர்நிலையாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே புணர்நிலையென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) வினையானும், பண்பானும், இரண்டுபொருளுக்கொன்றே பொருந்தச்சொல்லுவது புணர்நிலையென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. வினைப்புணர்நிலை, [வ-று.] வெ-“வேண்மருவங்கொண்டிருக்கிவெளிபரந்து, நீண்டமுகிலுடனே நீர்பொழிந்த-ஆண்டகையோர், மேவல்விரும்பும்பொருணைசயான்மெல்லாவி, காவல்புரிந்திருந்தோர்கண்,, எ-து. தான்வேண்டிய வருவத்தைக்கொண்டு, கறுத்தநிறத்தைபுடையதாய், ஆகாயத்திலேபரந்து பெரிதாயிருக்கப்பட்ட முகிலையொத்து நீர்பொழிபாநின்றன. பிறரிச்சிக்குந்தன்மையபுடைத்தாகிய, உருவத்தைபுடைத்தாய் அலங்கரித்தெழுதப்பட்டமையோடுகூடியவெண்மையானீண்டிருக்கப்பட்டகண்கள். எ-று. எனவரும். ஆண்மைத்தன்மையபுடைய தலைவரைச்சேர்தலை விரும்பியிருக்கப்பட்ட காதலாலே தம்முடைய மெல்லிய உயிர்போகாதபடி காக்குந்தொழின்மிக்கிருக்கின்ற மடவார்கண்ணெனக் கூட்டுக. எனவரும்.

உ-வது. பண்புப்புணர்நிலை, [வ-று] வெ - “பூங்காவிழ்புள்ளொடுங்கும்புன்மலைப்போழ்துடனே, நீங்காதவெம்மையவாய் நீண்டனவாற்-ருங்காதல், வைக்குந்துணைவர்வருமவதிபார்த்தாவி, உய்க்குந்தமியாருயிர்,, எ-து. காதலிக்கப்பட்டதுணைவர்வருங்காலம்பார்த்திருந்த மடவாருடைய வுயிரானது, பூம்பொழிற்கண்ணே புட்களெல்லாம் ஒடுங்கப்பட்ட மலைப்பொழுதுடனே நீங்காததுபாஞ்செய்து தானுங்கழியாதேநின்றது. எ-று. எனவரும். ஒன்றேமொழிவதென்றொழிபாது புணர்மொழிவதென்றதனான்மூன்றாம்வேற்றுமை யதன்னுடையைந்தவொருவினையெனப்பொருள்படவரினே அவ்வலங்காரமாவதெனக்கொள்க. (ருஅ)

(அரு) பொருள்பரிமாறுதல் பரிவருத்தனையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பரிவருத்தனை யென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருபொருள், ஒன்றற்கொன்றுகொடுத்து ஒன்றுகொண்டனவாகச்சொல்லுவது பரிவருத்தனை யென்னு மலங்காரமாம். எ-று. [வ-று] வெ-“காமனைவென்றோன்சடைமதியுங்கங்கையும், தாமதிலுலோரொன்றுதளங்கொடுத்து - நாமப், பருவாளரவிற்பணமணிகடோறும், உருவாயிரம்பெற்றுள்,, எ-து. காமனைவென்ற முக்கட்கடவுளுடைய சடைமீதுண்டாகிய மதியும், கங்கையும், வருத்தஞ்செய்யுந் தன்மையபுடைத்தாய்ப், பெரிதாயிருக்கப்பட்ட ஒளியிணையுடைத்தாய், அங்கேயிருந்த அரவின்பு

உங்களிலுண்டாகிய மணிகடோறும் தத்தம் உருவத்தைக்கொடுத்தது, ஆயிரமாயிரம் உருவம்பெற்றன. எ-று. எனவரும். (ருக)

(அ௬) இன்னார்க்கின்ன தியைகவென்றுதா, முன்னியதுவிளித்தல் வாழ்த்தெனமொழிப.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வாழ்த்தென்னு மலங்கார முணர்-ற்று. (இ-ள்) இன்னதன்மையை யுடையார்க்கு இன்னதுநிகழ்கவென்று கவிதாங்கருதியவதனை விரிப்பது வாழ்த்தென்னுமலங்காரமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று. [வ-று.] வெ-“மூவாத் தமிழ்பயந்தமுன்னுன் முனிவாழி, ஆவாழிவாழியருமறையோர்-காவிரிநாட், டண்ணலறபாயன்வாழியவன்குடைக்கீழ், மண்ணுலகில்வாழிமகழ், எனவரும். (சூய)

(அ௭) மொழியப்பட்ட வணிபலதம்முட், டருவவுரைப்பது சங்கீரணமே.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே சங்கீரணமென்னு மலங்கார முணர்-ற்று. (இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட வலங்காரங்கள் பலவுந்தம்முட்பொருந்தஉரைப்பது சங்கீரணமென்னு மலங்காரமாம். எ-று. [வ-று] வெ-“தண்மிறைநீர்நின்றதவத்தாலளிமருவு, புண்டரிகநின்வதனம்போன்றதால்-உண்டோ, பயின்றருளம்பருகு ம்பான்மொழியாப்பார்மேல், முயன்றான் முடியாப்பொருள், எ-று. குளிர்ந்ததுறைநீரிலே தவம்புரிந்தவிதனாலேவண்மீமருவப்பட்டதாமரை நின்முகமண்டலத்தை யொப்பப்பெறுதலால் அனைந்தாருள்ளத்தைவவ்வும் பாற்போன்ற மொழியினை யுடையாய் உலகத்தில்முயற்சிபால்முடியாதபொருள்யாதுமில்லை எ-று. உண்டோவென்பதற்கு- இல்லையெனப்பொருள்கொள்க. எனவரும். இதனுள், தண்மிறை நீர்நின்ற தவமென்பது, தற்குறிப்பேற்றம். தவத்தாலென்பது- கருமகாரகவேது. அளிமருவும் என்பது, சிலேடை. புண்டரிகநின்வதனம் போலுமென்பது உவமை. முயன்றால்முடியாப்பொருள் என்பது, மேற்றுப்பொருள்வைப்பு. உளம்பருகும்பான்மொழியாயென்பது, சுவை. இப்பாட்டிற்கு இவ்வண்ணமே பலவலங்காரங்களுங்காண்க. இது உறுப்பனைத்துங்கூடியகலவைபோலவதோர் தன்மைத்தாய் ஒன்றற்கு மிகுதிதோன்றாம லுரைப்பதாமெனக்கொள்க. அல்லனாஊம், சந்தனத்தோடுகருப்பூர்மவிரவினும், மான்மதத்தோடு கருப்பூர்ம விரவினும், சந்தனமும், மான்மதமுமென்பதல்லது, தலவையெனப்படா அப்வாறே இரண்டலங்காரங்கூடின் இவ்வலங்காரமெனப்படா பலவலங்காரங்களு மிரண்டிறந்தனவேகூடின் இவ்வலங்காரமாவது. இஊண்டிறந்தபலவென்பதே ஈண்டாகிரியர்கருத்தெனக்கொள்க. (ப)

(அஅ)ஒப்புமையில்லா மையமுமுவமையிற், செப்பியதி
மமுமுவமவுருவகமு,முருவகத்தடக்கலு முணர்ந்தனர்கொளவே

(எ-ன்) உவமைபுருவகங்களைக் குறித்ததோர் புறனடையுண்
ர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒப்புமையில்லாதென்பது, பொதுநீங்குவமை,
[வ-று] தானேயுவமைதனக்கு. எ-ம், ஐயமென்பது. ஐயவுவமை,
[வ-று] தாதளவிலண்டி, எ-ம், வரும். இதனுள்-தாமரைகொள், முகங்
தொலென்பது. இவையிரண்டும் முன்னருவமை யனைத்திற்கும்
பொதுவாக ஓதிய சூத்திரத்துட்பண்பு தொழிப்பயனைன்பண
காரணமாக, ஒன்றாகியும், பலவாகியும், வரும்பொருளோடுபொரு
ளியையவைத்து ஒப்பித்தன இல்லையென்று குற்றங்கூறப்பட்டது.
என்னை யென்றானே யுவமைதனக்கென்புழிப் பொருளையெயித்
தே இவற்றினுஞ் சிறந்ததினென்றுரைத்ததுணையே அவற்றதொ
ப்புமைவேண்டியதிலனாயின் முன்னர்க்குறான் அதனாற்பொரு
ளோடு பொருளியையவைத்தே யவற்றின் ஒப்புமைகருதியே உ
ரைத்தானுமெனக்கொள்க. ஐயவுவமையும். தாமரைகொல் முகங்
தொலென்புழித் தாமரைக்கும், முகத்திற்கும், பொதுவாகியதொ
ருதன்மைகருதியுரைத்தது. அவ்வாறன்றேற்றாமரையோடு முகத்
திடை ஐயந்தோன்ற வுரையானென்பது. இனி உவம வருவகம்,
“வதனமதியமுதய மதியமே யொக்கும்,, என்புழி முன்குணப்
பொருளை முக்கியப்பொருளோடு உருவகஞ்செய்து வதனமதி
யமென்றான், பின்னர் முக்கியப்பொருளோடு உவமித்து உதய
மதியமே யொக்குமென்றான் என்பது. முன்னருருவகஞ்செய்த
வுதனைப் பின்னரும் உவமிப்பது புனருத்தமாம் பிறவெனின் ஆ
காது. அஃதோர் சொல்லுதல் வகையாயான், முன்னர் விளக்கமும்,
கிளர்ச்சியுநோக்கி முக்கியப்பொருளோடு குணப்பொருளை ஒற்று
மைகொளுத்தி உருவகஞ்செய்து பின்னரும், மதர்ப்புஞ் செம்
மையுநோக்கி மது நுகர்ந்தான் முகம் உதயமதியம் போலுமெ
ன்று உவமித்தமையின் வேற்றுமையுடைத்தாதலால் உருவகத்துள்
ளோ அடக்கப்பட்டது. உவமைப்பாற்படுத்தினும் இஃதொக்கும்.
ஐயமும், ஒப்புமையில்லா உமென்றது, முறைபிறழ்க்குறியவத
னான், இவ்வோத்தின் ஒழிபுள்ளனதழி இக்கொள்கவென்பது. இவை
இடத்திற்கேற்றவுவமையும், காலத்திற்கேற்றவுவமையும், பொரு
ளிற்கேற்றவுவமையும், பண்பிற்கேற்றவுவமையும், சாதிக்கேற்றவு
வமையும், மரபிற்கேற்றவுவமையும், பிறவாறு பொருத்தமுடைய
னகிறப்புடையவெனக்கொள்க. அவற்றுள், இடத்துக்கேற்றது.
[வ-று.] ஆ - “பாற்பகையிழந்த நோயொயிசுவணி, ஆம்பழுத்த
ன்னமறுநீர்மொக்குள்,, எ-து. காலத்துக்கேற்றது [வ-று.] “நிழற்
ளோபமல்கு,, எ-து. பொருளுக்கேற்றது [வ-று.] “தடலுமலையும்

பொலக்கரியோய், எ-ன-புண்பிற்கேற்றது [வ-று] “புலிநாவண்ணு
புல்லிதழ்த்தாமரை, எ-ன-சாதிக்கேற்றது [வ-று] ஆ-“சேற்று வளர்
ந்தாமரைபயந்தவொண்கேழ், தூற்றித்தழலரிநிறைகண்டன்ன, வே
ற்றுமையிலலாவிழுத்துணைப்பிறந்து, வீற்றிருந்தோரை யெண்
ணுங்கலை, எ-ம். விலங்கொடுமக்களையர். எ-ம், வரும். மரபிற்கே
ற்றது. [வ-று.] “கவிர் போலுஞ்செவ்வாய், எ-ம். “பவளம்போலு
ஞ்செவ்வாய், எ-ம், வரும். இவைசெம்பருத்தியுங்கரவீரமுமுநா
யாமையின், பிறவலங்காரங்கட்கு மிவ்வாதேயேற்புடையன அறிந்
துபாடுவன சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. அல்லது உம், பண்பு
தொழில்பயனென்பன சொல்லின் நி அவற்றிற்குமுதலாகியபொ
ருள்கூற அவ்வாற்றாற் பெறப்படும் உவமைபுமுள். அவைவருமா
று. வெ-“மயில்போன்மடப்பிடிபோன்மான்போன்மழலைக், கு
யில்போலொளிர்மென்கொடிபோற்பயினும், கொலைவாரணத்து
ங்கன்கொழிக்கொன்கொல்லி, மலைவாணர்காதன்மகள், எனவரும்.
இதனுள் மயில்போலுமியலுடையாளெனவும், பிடிநடைபோலு
நடையுடையாளெனவும், மாணுக்குப்போலுநோக்குடையாளெ
னவும், குயின்மொழிபோலு மொழியுடையாளெனவும், கொள்ள
க்கிடந்தமையறிந்துகொள்க. கு-“சுட்டிக்கூறுவவமையாயிற், பொ
ருளொழிபுணர்த்துப்பொருந்துவகொளலே, என்பவாகவின். ()

(அக) பாவிசமென்பது காப்பியப்பண்பே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பாவிசமென்னு மலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) பாவிசமென்று சொல்லப்படுவது பொருட்டொ
டர்நிலைச்செய்யுட்டிறத்துக்கவியாற்றக்குதிச் சொல்லப்படுவதொ
ருகுணம். எ-று. அஃது அத்தொடர்நிலைச் செய்யுண் முழுவது
நோக்கிக்கொள்ளப்படுவதல்லது தனித்தொருபாட்டானோக்கி
க்கொள்ளப்படுவதாத்தது. [வ-று] ஆ- “பிறனில்விழைவோர் கி
ளையொடுங்கெழிக, பொறையிற்சிறந்த கவசமில்லை, வாய்மையிற்
கடியதோர் வாளியில்லை, என்பன பொலக்கிடப்பது. அஃதேல்,
முன்னதிகாரச்சூத்திரத்துப் பிறவலங்காரங்களுடன் வைத்ததனை
யிணைப்பிறுநடைபின் பின்னாகவைத்த தென்னையெனின், பிறவ
லங்காரங்க ளொருபாட்டானே புணர்ப்புலப்படும். இஃதென்னத
ன்று. ஆகலானாகிரியன் வாழ்த்தென்னு மலங்காரத்தின்பின்னோ
விரலியல்வைத்தது. முன்னரளவே விரவுவனவென்பதறிவித்தற்
கு இஃதென்னதன்மென்பது. (கூட)

பொருளணியியல்-முற்றிற்று.

முருகன் றுணை

மூ ன் ரு வ து

சொ ல் ல ணி யி ய ல்.

(கூய) எழுத்தின்கூட்ட மிடைபிறிதின்றியும், பெயர்த்தும் வேறுபொருடரின் மடக்கெனும்பெயர்த்தே.

என்பது, சூத்திரம். இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், சொல்லானும் அணிகள் தியல்புணர்த்தினமையிற் சொல்லணியியலென்னும் பெயர்த்து. அஃதேற் குற்றமுங் குணமும் ஈண்டேயன்றேகூறியது இதனைச் சொல்லணியியலென்ற தென்னை யெனின், அவையுங்கூறினானும், அவை கிறுபான்மையவாகலானும், இத்துணைச்சிறப்புடையன வன்மையானும், சொல்லானுமணிகள் துதலைமையும், பன்மையுறோக்கி அப்பெயர்த்தாயிற்றென்பது. -என்னை. "ஒருபெயர்ப்பொதுச்சொ லுளபொருளொழியத், தெரிபுவேறுகிளத்தறலைமையும் பன்மையு, முயர்த்திணைமருங்கினுமஃறிணைமருங்கினும், என்பவாகலின். இவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின், பொதுவகையான்மடக்கென்னும் அலங்காரமுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) எழுத்துகளது தொகுதி, பிறவெழுத்தானும், சொல்லானும், இடையிடா தும், இடையிடமில்வந் துபெயர்த்தும் வேறுபொருளைவிளைப்பது, மடக்கென்னுமலங்காரமாம். எ-று. எழுத்துகளது தொகுதி எனவே இரண்டிமுதலெனைத்தெழுத்தானும் வருமெனக்கொள்க. பிறிதின்றியுமென்பது எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மை. பெயர்த்துமென்பது, இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. (க)

(கூக) அதுதான், ஓரடிமுதலா நான்கடி காறுஞ், சேருமென்ப தெளிந்திகிறோமே.

(எ-ன்) இதுவுமதனையே வகுத்துணர்-ற்று. (இ-ள்) அம்மடக்கி, நான்கடிச்செய்யுளுள்ளே மடக்குங்கால் ஓரடிக்கண்ணும், நாடிக்கண்ணும், மூன்றடிக்கண்ணும், நான்கடிக்கண்ணு நடக்குமென்று சொல்லுவர் தெளிந்தோர். எ-று. நான்கடிச்செய்யுளென்பது ஆற்றலாற்போந்தபொருள். ஓரடிக்கண் வருவன-முதலடிக்கண்ணும், இரண்டாமடிக்கண்ணும், மூன்றாமடிக்கண்ணும், நான்காமடிக்கண்ணும் வருவனவாம். அவைமுன்னர்க்காட்டிதும். (உ)

(கூஉ) ஆதியிடைகடை யாதியோடிடைகடை, யிடைபொடுகடைமுழு தெனவெழுவகைத்தே.

[உக]

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) அம்மடக்கு, ஆதிமடக்கும், இடைமடக்கும், கடைமடக்கும், ஆதியோடிடைமடக்கும், ஆதியோடு கடைமடக்கும், இடையோடு கடைமடக்கும், முழுதுமடக்குமென எழுவகைப்படும். எ-று. (ங)

(கங) ஓரடியொழிந்தன தேருங்கலை, யிணைமுதல்விகற்பமேழுநான்கு, மடைவுறும்பெற்றியி னறியத்தோன்றும்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) ஓரடிமடக்கொழிந்தனவாராயங்காலத்துத்தொடையின் இணைமுதலாகியவிகற்பத்தொடையேழும்தான்குமாகியபதினொன்றும்பொலவிளங்கித்தோன்றும். எ-று. ஆதிவையமுதலீரடிக்கண்ணுமடக்குதலும், முதலடிக்கண்ணும்முன்றாமடிக்கண்ணுமடக்குதலும், முதலடிக்கண்ணும், நான்காமடிக்கண்ணுமடக்குதலும், கடையீரடிக்கண்ணுமடக்குதலும், இடையீரடிக்கண்ணுமடக்குதலும், இரண்டாமடிக்கண்ணு நான்காமடிக்கண்ணுமடக்குதலும், என்னும், இரண்டடிமடக்காறும், ஈற்றடியொழித்தேனைமுன்றடிக்கண்ணுமடக்குதலும், முதலடி யொழித்தேனை முன்றடிக்கண்ணுமடக்குதலும், முதலயலடி யொழித்தேனை முன்றடிக்கண்ணுமடக்குதலும், ஈற்றயலடி யொழித்தேனைமுன்றடிக்கண்ணுமடக்குதலும், என முன்றடிமடக்கு நான்கும், நான்கடியு மடக்கியமுற்றமடக்கொன்றுமாகிய பதினொன்றும், பாப்பதிகாரத்துள், தொடைவிதற்பங்கட்குநாற்சீரடியுள்ளையவதனை நான்கடிச்செய்யுளுள்ளோதினார், ஒப்பின்முடித்தவெண்ணந்தந்திரவுத்தியான். இப்பதினொன்றும், ஓரடிமடக்கு நான்கும், ஆகிய பதினைந்தும், மேற்கூறிய ஏழுகூறுபாட்டோடுகூட்ட, நூற்றைந்துவகைப்படும். அவை, இடையிட்டி வருவனவும், இடையிடாதுவருவனவும், இடையிட்டிமிடையிடாதுவருவனவுமாகியமூவகையோடுங்கூட்டமுந்நூற்றொருபத்தைந்துவகைப்படும் அவற்றுட் சிலவருமாறு.

அடிமுதன்மடக்கு.

க-வது. முதலடிமுதன்மடக்கு, [வ-று] வெ-“துறைவாதுறைவார்பொழிற்றுணைவர்தீங்க, உறைவார்க்குமுண்டாங்கொல்சேவல்-சிறைவாங்கிப், பேடைக்குருகாரப்புல்லும்பிறங்கிருள்வாய், வாடைக்குருகாமனம்,, எ-து. நெய்தனிலத்தலைவனே, துறையின்கண் பெருத்திருக்கப்பட்ட பொழிலிடத்துத் தலைவர்பிரிய தனித்திருப்பார்க்கும் உண்டாகுமோசேவற்குருகானது தன்சிறகைவளைத்துப் பேடைக்குருகையிறுகப்புல்லு மிக்கவிருளினைபுடைய யாமத்துக்கண் வாடைக்காந்துவந்தாற் கணயாதமனம். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. இரண்டாமடிமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“கனிவா

யிவள்புலம்பக்காவலநீநீங்கில், இனியாரினியாமொக்குப்-பனிரா
ள், இருவரத்தாங்குமுயிரன்தியெங்குண், டொருவரத்தாங்குமு
யிரர், எ-து. கனிபொன்றமொழியினைபுடைய இவள்புலம்பும்படி
அரசனே, நீபிரிந்தகாலத் தெங்களுக்கினியரா யினிமைபானசொ
ற்களைச்சொல்லிக்காக்குந்தலைவரினியாவர்பனிக்காலத்துத்தம்மிந்
புணர்ந்துபிரியாதிருந்த இருவருங் கூடித்தாங்காநிற்கு முயிரல்ல
தொருதிறத்தாராகப்பிரிந்திருந்தமடவார் தாங்குமுயிரொக்காலத்
தெவ்விடத்துண்டு சொல்லுவாயாக. எ-து. எனவரும்.

ந-வது மூன்றாமடி முதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“தேங்கா
னன்முத்தலைக்குந் தில்லைப்பெருந்தகைக்கு, ஓங்காரத்துட்பொ
ருளாமொண்குடர்க்கு- நீங்கா, மருளாமருளாதரித்துடைக்குமாற்
றம், பொருளாம்புனைமலையாம்,, எ-து. தேனையுடைத்தாகிய க்
ழிக்கானற்கணுண்டாகியமுத்தம்வந்தலைக்கப்படாநின்றதில்லைமூ
தார்ப்பெரியோனுக்கு, பிரணவத்தி ணுட்பொருளா யிருக்கப்ப
ட்டஒள்ளியசோதிவடிவாகிய கடவுளுக்கு இடையறாத ஆசையா
கியமயக்கத்தினை மேற்கொண்டு ஒருவன்சொல்லுகிற அறிவழிந்த
சொல் பொருளுமாம். பூணப்பட்ட மலையுமாம். எ-து. எ-ரும்.

ச-வது. நற்றடிமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“இவளளவுந்தீ
யுமிழ்வதென்கொலோதோயும், கவளமதமான்கடத்தித்- நவளும்,
மலையார்புனலருவிநீயனுநாநாளின், மலையாமலையாநிலம்,, எ-து.
தலைவனே, நீ யிவளைவந்து அணையாதபோது தோயும் கவளமத
மான் கடத்தையொத்துப்புரளும் அருவியையுடைத்தாகியபொ
தியமலைக்கண்ணேபிறந்து எல்லார்க்குங்குளிரிச்சியைச்செய்கின்
றதென்றல் இவளளவும் அணைச்சொரிகின்ற காரணமென்சொல்
லுவாயாக. எ-து. எனவரும். இவைதான்குமோரடிமுதன்மடக்கு.

ரு-வது. முதலடியும், இரண்டாமடியுமுதன்மடக்கு[வ-று]
வெ-“நினைபாநினைபாநிறைபோயகலா, வினைபாவினைபாமிலமா
ல்-அனையாள், குரவாருங்கூந்தற்குமுதவாய்க்கொம்பிற், புரவாள
நீபிரிந்தபோது,, எ-து. தலைவனே, குரவம்புவினையுடைத்தாகிய
கூந்தலினையும், அல்லிமலையொத்த வாயினையுமுடைத்தாயிருப்
பதொருவஞ்சிக்கொம்புண்டாயின் அக்கொம்புபோன்றவள் இவ
ளை நீபிரிந்தபொழுதே நினைபாங்கண்ணினைத்து எங்கணிறையாயி
னதெங்களைவிட்டுநீங்கிவருந்தி ஒருசெய்தியுமநியோ மாகுதுமா
தலால் எங்களைப்பிரியாதொழிவாயாக. எ-து. எனவரும். நினை
யென்பது-நினைபெனவிகாரமாயிற்று.

ஈ-வது. முதலடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு. [எ-று] வெ
“அடையாரடையாரணழித்தற்கின்னல், இடையாபிதெஞ்சமே
யெழை-உடையேர், மயிலாமயிலாமதர்நெடுங்கண்மாற்றம், குயி

லாமென்றெண்ணல்குழைந்து,, எ-து. ஊசற்கயிரெடுப்ப இடை
பாடுமுள்ளமே நீதலைவியினுடையசாயலை மயிலாமென்றும், அவ
ளதுமதார்த்தநெடியகண்ணை வேலாமென்றும், மொழியானது கு
யிலாமென்றும், இளகி நினையாதொழிவாயாக. அன்றிநினைத்தியா
யின், பகைவரடையும், அரிய அரணையழித்தற்குவருத்தமாம். எ-து.

எ-வது. முதலடிய மீற்றடிய முதன்மடக்கு. [வ-று.] வெ-
“மானவாமானவாநோக்கின்மதுகரஞ்சூழ், கானவாங்கூந்தலெங்
காரிகைக்குத்-தேனே, பொழியாரந்தார்மேலுநின்புயத்துமேலு
ம், கழியாகழியாதரவு,, எ-து. ம. நகுலவேந்தனே, மாண்களாசை
ப்படுநோக்கத்தையும், வணிகள் மதுவுண்ணும்படிசூழங்கூந்த
லையுமுடைய எமதுகாரிகையாட்டு, மதுப்பொழியு நினதழகிய
ஆத்தித்தார்க்கண்ணும், நினது புயத்தின்கண்ணும், மிக்க ஆசை
நீங்காது. எ-து. எனவரும்.

அ-வது. மூன்றாமடியுநான்காமடியுமுதன்மடக்கு. [வ-று]
வெ- “மாதருயிர்தாங்கவள்ளல்வருநெறியில், பேதுறவுசெய்யும்
பெரும்பாந்தள்-பா. தும், வரையாவரையா மெனுமாமதமா, வி
ரையாவிரையாவெழும்,, எ-து. வள்ளலே, இவளுயிராத்தாங்குத
ல்காரணமாக நீ வரும்வழியில் நடுக்கஞ் செய்வற்றுகிய பெரும்
பாந்தளானவை யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்லவற்றுகிய
பெரியமலைபோன்ற மத்தையுடைய யானைகளை யிரையாகநினை
ந்து இரைந்துகொண்டிவரும். எ-து. எனவரும்.

க-வது. இரண்டாமடியுமூன்றாமடியுமுதன்மடக்கு [வ-று]
வெ- “குரவார்குழலாள் குவிமென்முலைதாம், விரவாவிரவாமென்
றென்றல்-உரவா, வரவாவரவாமெனநினையாவையம், புரவாளர்க்கீ
தொபுகழ்,, எ-து. குரம்போநினைபுடைய குழலாளாகத்துத்திர
ண்ட மெல்லியமுலையின்மேல் நீ கூடாத இரவின்கண்ணுண்டா
கியமெத்தென்றதென்றல்வரவு அதனைப்பாயும்பாம்பாகுமெனநி
னையாதேபிரிகின்றாய் தலைவனே, வையங்காவலைப்புரிந்த தலைவற்
கு இதுவோபுகழ். எ-து. எனவரும்.

ய-வது. இரண்டாமடியு மீற்றடிய முதன்மடக்கு. [வ-று]
வெ- “மழைபார்கொடைத்தடக்கைவாளபயனெங்கோன், விழை
யார்விழையார்மெல்லாடை - குழைபார், தழையாமுணவுங்களி
யாமினமு, முழையாமுழையாமுறை,, எ-து. மழைபோலு மிக
க்கொடுக்கவல்ல பெரியகையினையும், ஒளியினையுமுடைய அபய
னுகியவெங்கோணப்பகைத்தார் விரும்பப்பட்ட அரியமெல்லிய
வாடைதளிரார்ந்ததழையாம் உணவுங்களிகளாம் அவர்களுக்குச் ச
ற்றமும் மாண்களாம் இருப்பிடமும் மலைக்குகையாம். எ-து. என
வரும். இவையாறுநீரடிமடக்கு.

யக-வது- ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “இறைவாவிறைவால்வளைகாத்திருந்தியார், உறைவாருறைவார்புயலால்- நறைவாய், வண்டளவுவண்டளவு நாளின்மயிலாலக், கண்டளவினீர்பொழியுங்கண், எ-து. இறைவனே, இறைக்கண் வெள்ளியவளைகள் வீழாதபடி காத்திருந்து யாருயிரோடு வாழ்வார். துவலைமிக்கபுயலினாலே தேனையிடத்திலேயுடையவளப்பத்தைபுடையமூலமலரின்மீதேவண்டிகளிருக்கப்பட்டகார் காலத்து மயிலாடக்கண்டு அளவில்லாத நீராப்பொழியுங்கண்களாதலால். எ-து. எனவரும்.

யஉ-வது. முதலடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “கொடியார்கொடியார்கதின்மூன்றுங்கொன்ற, படியார்பனைத்தடக்கைநால்வாய்க்- கடியா, ருரியாருரியாரொமைபாளவோதற்கரியார்கரியார்களம், எ-து. கொடியராயுள்ளாருடைய கொடிகன்பொருந்திய முப்புரத்தையுமெரித்ததன்மையினையுடையார் பனைபோன்ற பெரியகையினையுடைய யானையின் அச்சத்தைத்தருந் தோலையுடையார் எம்மை யாண்டுகோடற்குரியார் யாவராலும்புகழ்த்தற்கரியார்கறுத்தமிடத்தினையுடையார். எ-து. எனவரும். மதில்-முப்புரம்.

யந-வது. ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “மலையுமலையுமகிழ்த் துறையும்வெயும், கலையுங்கலையுங்கடவும்- தொலைவில், அமரியெமக்கரணமென்னுமவர் மூன்றிந், குமரி குமரிமேற்கொண்டு, எ-து. பொருப்பின்கண் ணும், கடலின்கண் ணும், மகிழ்த் துறைபவளும், இளம்பிறையைச்சூடுபவளும், கலையேற்றை யுகைப்பவளும், தொலைவில்லாத அமரினையுடையவளமாசிபாள் எமக்குக்காவலா மென்பார்க்குமூன்றே சிங்கத்தை யுகைத்துத்தோன்றுங் குமரி. எ-து. எனவரும்.

யச-வது. முதலடியொழித்தேனை மூன்றடிக்கண் ணுமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “பாலையாழ்தன்னிற்பதிற்றிரட்டிவெய்தன்றே, மாலையாய்மாலையாயின்னிசை - மேலுரை, மேவலர்மேவலர்மெல்லாவிரட்டாதோ, காவலர்காவலரங்கால், எ-து. பாலையாழ்தன்னிலும், இருபதுமடங்கு வெம்மையை யுடையதன்றோ அந்திப்பொழுதின்கண் விறலிபாட்டின்க ணுண்டாகிய இன்பத்தையுடைய இசைமேலாயுள்ள புகழ்ச்சியைப் பொருந்தாதார்விரும்பிக்கூறுமலர் எங்களுடைய மெல்லியவுயிரா வாட்டாதொழியுமோ தலைவர் நம்மைக்காவாரான காலத்து. எ-து. எனவரும். இவைநான்கு மூன்றடிமுதன்மடக்கு. மலை-பாட்டு.

யரு-வது. மூற்றுமடக்கு. [வ-று] வெ- “வளையவளையகாஞ்சென்றார்மாற்றம், புளையபுளையவெனப்பொன்னே-உரையல், த

னைபநனைபதொடை நம்மைவேய்வர்,வினையர்வினையர்வினாந்து,,
எ-து. களவொழுக்காகாது வரையவேண்டுமென்னும் ஆசையாற்
பிரிந்து மலைகளையுடைய சுரங்கடந்து போயினார் நின்னிற் பிரி
யேன் பிரியின் ஆற்றேனென்று முற்காலத்து நம்மைத்தேற்றிய
வார்த்தை இப்பொழுது நமக்குப்பெரிதாகிய குற்றத்தைப்பயந்
தனவென்று பொண்ணையொப்பாய் சொல்லற்பாலையல்ல மது
வோடும், குளிர்ச்சியோடுங்கூடிய தொடையலை, நமக்குச்சூட்டு
வர் அவர்பலசெய்தியு மறிவினையு முடையராதலால் விரைந்துவ
ந்து எ-து. எனவரும். இவைபதினைந்து மடிமுதன்மடக்கு.

இடைமுற்றுமடக்கு. [வ-று.] வெ - “மனமேங்குழையகு
ழையவாய்மாந்தர், இனநீங்கரியகரிய-புனைவதனத், துள்வாவிவா
விக்கயலொக்குமென்னுள்ளம், கள்வாளவாளவாங்கண்,,எ-து. மன்
ந்தளர்ந்தமானிடுக்கத்தையுடையவுமாய்க், குழையைத்தொடர்
வனவுமாய், இளைஞர் குழாம்விட்டுநீங்குதற் கரியனவுமாய்க், கரு
மையையுமுடைத்தாயிருப்பன. அலங்கரிக்கப்பட்டமுகத்திலுலா
விப் பொய்கைக்கயல்போலும் என்னுள்ளத்தைகளவுகொண்டவ
ளுடைய அவ்வாளொத்தகண்கள். எ-து. எனவரும். ஒழிந்த,இடை
மடக்குவந்தவழித்தென்கொள்க.

இறுதிமுற்றுமடக்கு. [வ-று.] வெ - “மாலையருளாதுவஞ்சி
யான்வஞ்சியான்,மேலைமரர்க்கடைவேலைவேலை,வனையார்தினாமே
ல்லருமன்னமன்ன, இளையாளிவளைவளை,, எ-து. வஞ்சிக்காவலன்
றன்மார்பின்மாலையொடாதே வஞ்சனைசெய்து கொள்வானல்லன்.
மேலாயுள்ளவானவர்கூடந்த காலத்துக்களையினையும்சங்குளையு
முடையகடலிற்றோன்றின, திருமகளாகிய அன்னத்தையொத்த
பேதையாகிய இவளுடைய வளைகளை. எ-து. எனவரும். ஒழிந்த
விறுதிமடக்கு வந்தவழித்தென்கொள்க. இவைபதினாறுமொழி
த்தேமடக்கின. இவளை என்பது-வேற்றுமைமயக்கு.

முதற்கண் ணுமிடைக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று.]வி-ம்.
‘கொண்டல்கொண்டலர் பொழிஞ்ஞும் பண்ணையாப்பண்ணை
யாயத்துள்ளார், வண்டல்லண்டலர்தாதுகொண்டியற்றவின்வரு
மணமணன்முன்றிற், கண்டல்கண்டகமகிழ்செய்வோதிமங்கல
ந்துறைதுறைவெள்ள, மண்டன்மண்டலமுழுதுடன்வளைதருவ
ளைதருமணிவேலை,, எ-து. கீழ்காற்றுமோதஅலர்கின்றசோலைதோ
றும், இசையை ஆராயும், விளையாடற்கூட்டமகளிர் சிற்றிலைவண்
டுகளாற்றிய தாதுக்களைக்கொண்டிசெய்தலால்,மணம்விசு மணல்
முற்றமாகிய கைதைமீதேகண்டார்கண்டுகூரும்படி அன்னங்க
ள்கூடியிருக்குந்துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு ஏறுதொழி
வாயாக. நிலவலய முழுதையுஞ்ஞும் சங்குக் ளாற்றப்பட்டமு

கீதுகளைபுடையகடலே. எ-று. எனவரும். ஒழிந்தவாதிபோடிடை
மடக்குவந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

முதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று]—
வி-ம்- “நிறையாநிறையாமணிபோனிறைகோடல்கோடல், வரை
யாவரையாமிருண்முன்வருமாவைலை, விரையாவிரையாவெழுமி
ன்னொளிமேகமேகம், உரையாவுரையாரினுமொல்லனமுல்லைமுல்
லை,, எ-து. ஆணிகாகளின் ஒழுங்காமணிபோசைபோல எங்கள்நி
றைபைக்கவராதேகாந்தளே, அளவிடவரிய அரையாமிருளுக்கு
முன்மேனவரும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாவையானது, கமிகியினாந்து
மின்னொளியையு முடைத்தாப்செவ்வு மேகங்களும், ஒன்றுஞ்
சொல்லாத புகழையுடைய தலைவரினும் பகையாயின முல்லைநில
த்துள்ள முல்லைக்கொடிகளும். எ-று, எனவரும்.

இடைக்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று]—
வி-ம்- “வருகம்புளின்புளின்பயில்வெலைவெலை, ஒருகாலுவா
லுவாவருமோதமோத, வருகேதகைகேதகைசேர்தருமன்னமன்
ன, பெருகாதனவேதனவேரசைமாதர்மாதர்,, எ-து. வரநின்ற க
ம்புட்டுழாங்கள் மணற்குன்றுகளிலே யிருக்குங்காலத்தில், கடலா
னது ஒருகாலுங்குறையாது உலாவிக்கூறையை மோதவரும். அரு
கேறின்று தழிக்கப்பட்டதாழைமீதே அன்னங்கள்சேருமாதலால்
தலைவனே, பெருகாதொழியுமோ முலைகளினதழகழியு மடவாரு
டையகாதல். எ-று. எனவரும்.

அடிதோறு முன்றிடத்துமடக்கு.—[வ-று.] வி-ம்- “க
ளைகளைபமுளரியருகடைகடையமகளிர்கதிர்மணியுமணியும், வளை
வளையகரதலமுமடைமடையமதுமலருமலைபமலைய, இளையிளை
ஞர்கிளைவிரவியரியின் மிசைகுவளைமலருமலரும், கிளைகிளை
கொளியையளிகண்மகிழ்மகிழ்செய்கெழுதகைய மருதமருதம்,,
எ-து. களைகளைவாங்கத் தாமரைபருகேயுடைந்த, கடைசியருடை
ய, ஒளியிளையுடையமணிகளும், இடப்பட்டவளைசூழ்ந்தகையும்,
அடைத்தமடையிலுள்ள தேளையுடையபூவும், மிகவுமாறுபடாநி
ற்க, இளங்குதுமாக்கள் சுற்றங்கூடி, அறுத்திடப்பட்ட அரியின்
மீதேசுவளைப்பூவுமலரும், இனத்துடனேகிளையென்னுநாம்பினி
ன்றுமெழுமோசைபோலப்புடாநின்ற வளிக்குலங்கள்மாமகிழ
மலரினுண்மகிழ்செய்யும்விளக்கமுடையமருதமாத்திளையுடை
ய மருதநிலமானது. எ-று. எனவரும். ஒழிந்தமுழுதுமடக்குவந்த
வழிக்கண்டுகொள்க.

இனியிடையிட்டுவந்தமடக்கும் இடையிட்டும் இடையிடா
துமவந்தமடக்குமிவ்வாறேகண்டுகொள்க. அவற்றுள்சிலவருமாறு

இடையிட்டிவந்தமுதன்முற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“தேரிகொண்டளிமுரன்மெழக்குடைபவர்குழல்சொர்ந்த, தோமிகொண்டதேமலர்சுமந்தகிண்கமழ்ந்தவர்தந், தோமிதைந்தசெஞ்சரத்தணிதிரண்முலையிடைதோயத், தோடுதன்புன் னித்திலந்துறை தொறுஞ்சொரியும்,, எ-து. கூட்டங்கொண்டு வண்டிகொளலித்தெழப்புனலாடுவார் குழலிற்சொர்ந்த இதழ்கொண்டதேனெடுகடிய மலரைச்சுமந்து அகிணறப்பட்டமாதருடையதோனைச்செறிந்தசெஞ்சந்தனம் அணியப்பட்ட திரண்டமுலையிடை ஒழுகியோடாநின்றகுளிர்ந்த புனலானது முத்துக்களைத்துறைக்கோறுங்குவிபாநிற்கும். எ-று. எனவரும்.

இடையிட்டிவந்த இடைமுற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“பாவிநாடொறும்படியவாம்பல்புகழ்ப்பாப்பின், இரவிசீறியபடியவாம்பரிபெரிகவர, விரவிமான்பயில்படியவாம்பவெய்தலைபிணங்கும், அருவிவாரணம்படியவாம்புலர்பணைமருதம்,, எ-து. வருத்திநாடொறும் உயர்ந்தோர் விரும்பும் பலபுகழையுடைத்தாகியநாயக னுடனே செம்பியன் சிறியவர்கள்வாவித்தெறும் எரியாற்கொள்ளப்பட்ட மானினத்திரண்டு சஞ்சரிக்குந்தன்மையவாம். வெய்தலைபிணங்கும். அந்தச்செம்பியன் யானைபுருந்து கலக்கநீர் புலருந்தடங்களைபுடையவயல் மருதம். எ-று. எனவரும். செம்பியன் சீறியவார் மான்பயிலுங் காடாகவும், மருதம் மூங்கில்செறியுங் குறிஞ்சியாகவும், மாறுமென்பதாம்.

இடையிட்டிவந்தஇறுதிமுற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“சொன்னநாளிதுசுரும்பிமிரிதழிபொண்கால, மின்னுவாள்விடவில்வளைத்தூன்றியகால, இன்னகார்முகிலினமிருண்டெழுதருகால, மன்னர்வாரலர்தான்வருமயின்மருங்கால,, எ-து. தாம் வருதுமென்றுசொன்னநாளிதுவாயிநுந்தது, சுரும்புகள் பாடாநின்ற கொன்றைகளெல்லாம் பொன்பொழிய மின்னுனது ஒளியையுமிழ இந்திரதனுலையவளைத்துவீழ்ந்த மழைத்துளிகளையுடைத்தாயிப்படியவந்தபருவமுகில் இனமாயிருண்டெழுதரும் பொழுதும், தலைவர்வந்திலர் பருவந்தான்வாராநின்றது. பக்கமெல்லாமயில்கள் ஆட. எ-று. எனவரும். இவையுன்றும் இடையிட்டி வந்தன. இனியிடையிட்டி இடையிடாதும் வருவன.

இடையிட்டி இடையிடாதும்வந்த இடையும் இறுதியுமுற்றுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “வாமான்மான்மழைபான்மதமானமான, நர்மானமானகமுற்றுகமான்மான, தீமானமானவர்புகாத்திறமானமான, காமானமானகச்சுங்கனன்மானமான,, எ-து. தாவுமான்களையுடையன. பெரியமுகில்பொன்று மதமமைந்த யானைகளையுடையன. அச்சமான புலியுகுறுதலால் தாழ்ந்தமனத்

தைபுடைபவிலங்குகளையுடையன. தீமையையுடையன. மக்களுடாடாததிறமான தன்மையையுடையன. சோலைகளை யொப்பவலியகற்களையுடையன. இத்தன்மையையுடையவழிகள் நெருப்பினளவாயுள்ளன. எ-று. எனவரும். தீமை-தீமென சுற்றியுர்கெட்டது. கல்ல-கல்லென சுற்றுகறைந்தது.

வி-ம். “வருமறைபவமுறைவசையற்ப்பணிந்தே- மதியொருசடைமுடிமருவம்பணிந்தே; அருநட நவில்வது மழகுபெற்றமன்றே- யருளொடுகடவுவதணிகொள்பெற்றமன்றே, திருவடிமலரனதிக்குொளிக்கிலம்பே-தெளிவுடனுறைவது திருமறைச்சிலம்பே; இருவினைகளைபவரடைபதத்தனன்றே-யிமையவர்புகுவிதையென நினைத்தனன்றே;” என-து. வேதங்கள் பலகாணும் தங்குற்றமறத்தொழுதுபோற்றச், சடையையுடைய முடியில் பிறைபோலிசோரப்பட்ட கங்கையைத்தரித்து, அரியநடமாடுவது அழகுடைய திருவம்பலத்தே, பிரியத்துடன் ஏறுவது அலங்காரத்தையுடைய விடையே, திருவடித்தாமரையிற் கிடப்பன விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலம்பே; விளக்கத்துடனெய்முந்தருளியிருப்பது அழகிய வேதருபமான் கைலைமையே, இருவினையுங் கடிந்தாரடையும்பாதத்தன் அநாதியேவானவர்க்குப்புகலாகிய முதல்வெனன்று தியானித்தல் அழகு- எ-று. எ-ம். வி-ம்- “அணையகாவலர்காவலர்காவலர், இணையமாலையமாலையமாலைய, எணையவாவியவாவியவாவிய, விணையமாதரமாதரமாதரம்;” என-து. அத்தன்மையாகிய சோலையின்மலராகிய நாமன்களைகளை நமதுதலைவர்காத்தலிலர், இத்தன்மையக்கத்தைத் தருகிறமாலெப்பொழுது அத்தன்மைய என்னை நீங்காதுகாதலித்த உயிர்போன்ற அறிவையுடையதொழியரத்தினை யொத்தான். ஆசையான துமிகுதியாம். எ-று. எ-ம், வருபவைகளின்வேறுபாடுங்கண்டுகொள்க. சொன்மடக்குமுற்றும். (.)

(கூச) அடிமுழுதுமடக்கலு மாங்கதன்சிறப்பே.

(எ-ன்) ஈண்டு அம்மடக்கென்னுமலங்காரத்தையேவேறுபடுத்துக்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அடிகண்முழுதுமடக்கிவருதலும், அம்மடக்கிற்குச்சிறப்புடைத்து. எ-று. இஃது அவை-ஈரடிமடக்கும், மூவடிமடக்கும், நான்கடிமடக்குமென மூன்றுவகைப்படும்.

க-வது. முதலீரடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “வினாமேவுமதமாயவிடர்கூடுகிறநாக, வினாமேவுமதமாயவிடர்கூடுகிறநாக, வனாமேவுநெறியுநிதனிவாரன்மலைநாட, நினைமேவுவளைசோரவிவளாவிறிலேசாரும்;” என-து. கமழுங்கடமுடைய துன்பமுறுங்கடியபாண்களையினாயாகவிளும்பும். வலியமுழையுள்ளறையும் நஞ்சையுடைய பாந்தளையுடைய மலைபொருந்திய வழியினுமிதமியையாய்வாராதொழிவாயாக. குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே, வருவை

யாயின் நிறைபொருந்தியவளைசரிய இவளாவிடி நிலையினின்றும்
ங்கும்-எ-று. எனவரும்.

உ-வது. முதலடியும், மூன்றாமடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-
“கடன்மேவுகழிகாதன்மிகநாளுமகிழ்வார்கள், உடன்மேவு நிறை
சொரமெலிவாடனுயிர்தோவு, கடன்மேவுகழிகாதன்மிகநாளும
கிழ்வார்கள், உடன்மேவுபெடைகடுமறுகாலுமுனையாகொல்,,
எ-து. முறையர்கப்பணருமிக்ககாதல்வளரநாள்கடோறும், மகிழ்
வார்களுடனேகடிக்கொண்டு, பொருந்திய ஒழுக்கங்குன்றவருந்
துவானது உயிர்வருத்தத்தைக், கடலிற்பொருந்தியகழிக்கண் காத
ன்மிக் காலதோறுங்களிப்புமிக்க மலர்க்களனை விரும்பும் பெ
டையோடுகடிய வணிகளுந் தலைவற்குச் சொல்லாபோலும்—
எ-று. எனவரும்.

க-வது. இடைபீரடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“கருமால்தொ
றுகாதல்கழியாதுதொழுதாள், முருமாயமதனுகமரிமாறுபுரிவா
ர்முன், னுருமாயமதனுகமரிமாறுபுரிவார்முன், வருமாயவினை தீ
ரவொருநாளுமருளார்கொல்,, எ-து. பிறவித்தொடர்ச்சிகதோறும்
அன்புநீங்காது தம்மைவணங்கினாலும், வடிவழியும்படி காமனு
டலைக்கெடுக்குந் தன்மையைச்செய்வார், முன்னேஉருமப்போல
வந்த கடாத்நதயுடைய யானையைக்கொல்லும் இயல்பினையுடை
யார், தொல்லையாவரும்வஞ்சவினைநீங்க ஒருகாலமும் எமக்கரு
ளாற்போலும்-எ-று. எனவரும்.

ச-வது. முதலடியுமீற்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“மறை
நுவல்கங்கைதாங்கினார், நிறைதவமங்கைதாங்கினார், குறையெனவ
ண்டர்மேவண்டவே, மறைநுவல்கங்கைதாங்கினார்,, எ-து. வேதம்பு
கழுங்கங்காறதியைத்தரித்தார். மிக்கதவத்தையுடைய உமாதேவி
யையிடப்பாகத்திறுங்கினார். எமக்குக் குறையிதுவென்று வான
வர்தொழுதிரப்பஅற்றங்களைப்பிறர்க்கு உபதேசிக்கும் பிரமன்ற
லையைக்கையிலேதாங்கினார்-எ-று. எ-றும். அற்றம்-இரகசியம்.

ரு-வது. கடைபீரடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “கொல்லி
ம்பொருப்பனைமேவார்கோநகர், இல்லரிமேவுவதியம்பவேண்டு
மோ, வல்லியந்தாமனாவனங்களாயின, வல்லியந்தாமனாவனங்களா
யின,, எ-து. கொல்லிமலையையுடையசெம்பியனைமேவாசாகிய அ
தர்சநகரத்துமாளிகைகளைபெரிகவருதல் சொல்லவேண்டுமோ, வ
ல்லியோடுகடிய அழகிய தாமனாகையுடைய தீர்த்தடங்களாயி
னவெல்லாம், புலியையும், தாவுமனாகையுமுடைய காடாயின.
எ-று. எனவரும்.

ஈ-வது. இரண்டாமடியுமீற்றடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“ந
லத்தகைபெறவிருசராணமோதும், குலத்தகைபணிமொளேகா

ம்பாத்தனே, நலத்தகைமகொருபாகநண்ணுமேல், குலத்தகைப
ணிகொள்காம்பரத்தனே,, எ-து. நலமிகுதிபெறவேண்டி யிர
ண்டுசீர்பாதத்தைபுமேத்துநமதுகுலத்துள்ளார் கைகளைத் தொழி
ல்கொள்ளும் ஏகாம்பரத்தைபுடையான், நன்மைமிக்க தலைமகளை
ஒருபாகத்துலேசேரிக்கும், குலத்தான்மிக்கபாம்பாற்புனையப்பட்ட
ஓற்றையாடையையுடையான்-எ-து. எனவரும். ஏகாம்பரன்-
தனிமாவையுடையான். இவைவாறும் ஈரடிமடக்கு.

க-வது. ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று.]
வி-ம்-“காமரம்பயினீரமதுகரம், காமரம்பயினீரமதுகரம், காம
ரம்பயினீரமதுகரம், நாமரந்தையுறணியார் நமர்,, எ-து. சோ
லையின்மரந்தோறும் நெருங்கின வண்டினமானவை, காமரமென்
னுமிசையைப் பாடாநின்றன. தேன்பொழியும் மதவேளம்புவே
ற்செய்தியையுடையவாபின. வேனிற்காலத்தெதிர்ப்பட்டநாந்து
யருழப்பவும் நினையாதொழிந்தார் நமதுகாதலர்-எ-து. எனவரு
ம். மது-வேனிற்காலம். காம்-எதிர்ப்பட்டல்.

உ-வது. முதலடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று]
வி-ம்-“வரியவாங்குமுன்மாதரிளங்கொடி, அரியவாங்கயதானவனங்
களை, அரியவாங்கயதானவனங்களை, அரியவாங்கயதானவனங்
களை,, எ-து. வண்டிகள் விரும்பப்பமும் அளகத்தையுடைய காதலி
ளங்கொடியே, அடைதற்கரிய அவ்விடத்துப்பள்ளத்தி லுண்டான
புன்களாவன வண்டிகள் தாவப்பட்டாநின்ற யானையினது மதசல
ங்களே, சிங்கங்கள் உலாவப்படும் பெரிய இடத்தோடு கூடியிருந்
தகாடுகள்-எ-து. எனவரும். அயம்-பள்ளம். கய-பெரிய.

க-வது. இரண்டாமடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு.
[வ-று.] வி-ம் - “கடியவாயினகாமருவண்டினம், அடியவாவகன்
ருருழைவாரலர், கடியவாயினகாமருவண்டினம், கடியவாயினகா
மருவண்டினம்,, எ-து. விளக்கமுடையவாய அழகுபெற்றவனை
படியிலேவீழக்கண்டும் நம்மைப்பிரிந்தவர் நம்மிடத்துவந்திலர்.
நறுநாற்றத்தைவிரும்பாநின்றன சோலைகளிற் பயிலுகிற வண்டி
ன்கூட்டம்-அஞ்சத்தகாநின்றன அழகுடன் புணர்ந்தவள்வியனா
ட்கள்-எ-து. எனவரும்.

ச-வது. மூன்றாமடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. —
[வ-று.] வி-ம் - “கோவளர்ப்பனகோநகரங்களே, கோவளர்ப்பன
கோநகரங்களே, மேவளக்கீவியன் நினைவேலைசூழ், கோவளர்ப்ப
னகோநகரங்களே,, எ-து. ஒளியைமிகுப்பன தலைமையையுடைய
நகரங்கள்-செம்பியன்பெருக்குவனவேற்றரசருடையதுறைகளை.
பொருந்தியகடலானது பெரிய திணையோடுங்கடையோடுஞ்சூழ
ப்பட்ட நிலவலயத்தைக்காப்பன இச்செம்பியனுடையவைகள்.

எ-று என்வரும். இவைநான்குமூன்றடிமடக்குக. ரம்-இறை. கேர்-சோழன்.

நான்கடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“வானகந்தருமிசையவாயின், வானகந்தருமிசையவாயின், வானகந்தருமிசையவாயின், வானகந்தருமிசையவாயின்; எ-து. மேகங்கடலினிடத்திற் கொடுக்கும் ஓசையோடுகடியிருந்தன. ஆகாயத்தைவவ்விக்கொள்ளும் ஏழுச்சியை யுடையவாயின். விண்ணுலகத்தை யொக்கும் புகழையுடையன். மரங்களையுச்சியிலேயுடையன பெரியமலைகள். எ-று. எனவரும். இதுஎகபாதமுடாம்.

ஒருசொல்லானே நான்கடியுமடக்குவதனை; இயமாவியமக்மென்ப. [வ-று.] வ-றை - “உமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரனும், எ-து. உமையைத்தரித்தவனும், ஆதரிக்கின்றவனும், மாணத்தரித்தவனும், திருவைத்தரித்தவனும், ஆனிரையைக்காத்தவனும், யானைத்தோலைத்தரித்தவனும், இடபத்தைநடத்துவானும், பெருமையைத்தரித்த முக்கடவுள்-எ-று. எ-ரும். இதனை அளவடிச்செய்யுளாக்கிற் செந்துறைமுடாம்.

இரண்டடிப்பாட்குமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “பணிபவந் தனதாகமன்னுவார், பணிபவந் தனதாகமன்னுவார், அணியெனமெய்துமன்பராகமே, அணியெனமெய்துமன்பராகமே, எ-து பாம்புகளுக்கு இடம் தனது மார்பகமர்கிற்பார். பிறப்பிறப்பு இல்லையாகநிலைபெறுவார். அழகென்றுசொல்லஉறைததும்அன்பருடையஉள்ளமே. அவங்காரமென்றுசொல்ல விரும்புவதும்என்றுமுள்ளதிருவெண்ணீற்றை. எ-று பவனம்-இடம்-பணிபவம்-தாழ்ந்தபிறப்பு-நதாக-இல்லையாக-எ-ம். வி-ம்-“கோடாராவிப்பாற்குருகே-கோடாராவிப்பாற்குருகே, கொண்டற்போதுமருங்கடலே கொண்டற்போதுமருங்கடலே--வீடாவிருப்புக்காப்புள்ளே-வீடாவிருப்புக்காப்புள்ளே, வீயுந்துயரமுண்டகமே- வீயுந்துயரமுண்டகமே--நாடாமேகாம்பரத்தருவி-நாடாமேகாம்பரத்தருவி, நற்காஞ்சிவனத்தானத்தான்- நற்காஞ்சிவனத்தானத்தான்.--சூடாமலர்க்கண்டலந்தேனே-சூடாமலர்க்கண்டலந்தேனே, சுற்றமலைவாய்த்தவராலே - சுற்றமலைவாய்த்தவராலே.-- எ-து, கரைபொருந்தியதடத்தின்கட்டுருகுகாள், கொள்ளக்கொடாரா இப்புவம்வளைகள், மேகமுகக்குமரியகடலே, கீழ்காற்றே யமையும்பக்கத்துநின்று துன்புறுத்தற்கு சாவேவீடாக விருக்கும்புட்குலமே, நெகிழாதாசைக்கட்டிமனத்தின்கண். மதுகரமலைக்குமுயர்ந்து அழகியதாமரையே - சாதந்துயரமுண்டு மனையிலுள்ளோரால்-உடுக்குவந்தாவுமாகாயத்துலவுமுகிலா லுண்டான அருவியையுடைய

நாட்டினுண்டா மொரு மஃமரத்தினையுடைய, அழகியகாஞ்சிவ
னத்தினையுடையான். நன்மையுண்டாஞ்சிவன் நந்தேந்திக்கு அத்
தான். வணையாததாழைமலரின் கணுள்ளதேனீகாள், சூழிதலையொத்
த அயலார் அவர் தூற்றுதலைக்கேட்டுடையத்தேன் - சூழநீர்த்தரங்க
த்தினுள்ளவரால்மீன்களே, உறவுபகையாகத்தந்ததலைவரால்-று.
எ-ம். வி-ம் - “கலைநிலாவருமலைமணங்கொள்வான், மலையமாரு
த மாறலமாதர்கண், கலைநிலாவருமலைமணங்கொள்வான், மலைய
மாருதமாறலமாதர்கண்,, எ-து. கலைநில்லா அரிய அந்திப்பொழு
திற் புணர்ச்சியையெண்ணடிக்காதலோடுகூடிய கண் மிகவுமழுக்க
நீங்காது. மதியின்கணுண்டாகிப் நிலவெழும் தொடையலின்
வாசங்கொள்ளவேண்டித் தென்றலானது நீங்காது - இவளுடைய
எ-று. எ-ம், வி-ம் - “ஓதநின்றுலவாவரும்வேலைவாய், மாதரங்கம
லைக்குநிகரவே, ஓதநின்றுலவாவரும்வேலைவாய், மாதரங்கமலைக்கு
நிகரவே,, எ-து. நின்றுசொல்ல முடிவில்லாத அரியதாலத்தின்க
ண் இவளுடைய அவயவங்களை யழிக்குமாறுபட்டனநீர்நிலைபெ
ற்று உலகிவருகின்றகடலிற் பெரியதினாகள் மலைக்கொப்பாக வி
ருக்கும். எ-று. எ-ம், வரும்.

அந்தாதிமடக்கு. [வ-று.] வி-ம் - “மாலையாகவெய்யனங்கவே
ள் பயிறருமலை, மலைவேட்டவர்மனங்கொலோவவன் றுழாய்மா
லை, மாலையோவுடைத்ததுநினைந்தெழுதருமலை, மாலையாவுடைய
வரைவந்திடர்செயுமலை,, எ-து. ஒழுங்காகவெய்து மாராபுதம்
பயிலுமிடம் அரியைக்காதலித்தவருடைய வள்ளம்போலும் அவ
னுடைய துளவமலை சேர்தற்கு அருமையுடைத்து. அதனைநினை
ந்தெழுமுள்ள மயக்கத்தை யியல்பாகவுடையவரைவந்து துயர
முறுக்கும் அந்தியம்பொழுது. எ-று. இதனைச்சந்தட்டயமடக்
குமென்ப. அல்லது இடையிட்டிமுதலும் இறுதியுமடக்கியமு
ற்றுமடக்கெனலுமாம். வி-ம் - “கயலேர்தரவருங்கடிபுனற்காவிரி,
காவிரிமலருக்ககாபொருமாவம், மாவம்பூஞ்சினைவண்டொடுஞ்
சிலம்பும், சிலம்புகுழந்தளிரடித்திருமனைக்கயலே, எ-து. கயல்களாழ
குபெறவரும்வினாந்தபுனலையுடையகாவிரியாறு சோலையில்விநி
ந்தமலர்களுக்கும்படி கரையைப்பொரும் அரவமானது. பிடாமா
த்திலுண்டான பூங்கொம்புகள் வண்டொடுகூடி ஆர்ப்பெடுக்கும்.
சிலம்பாற்குழப்பட்ட தளிர்போலு மடியினையுடையாள்செவ்வ
மனைக்கருகு. எ-று. எனவரும். இது அந்தாதிமடக்கு. (இ)

(சுசு) ஓரொழுத்துமடக்கலு முரித்தெனமொழிப.

(எ-ன்.) இன்னும் மடக்கிற்கெய்தியதோர்வேறுபாடுணர்-ற்
று. (இ-ள்) மேல் “எழுத்தின்குட்ட மிடைபிறிதின்றியும், பெயர்
த்தும்வேறுபொருடின் மடக்கெனும்பெயர்த்தே,, என்றாராயி

னும், ஓரொழுத்தெபெயர்த்து மடக்குதலும் அம்மடக்கணிபென்
பர். எ-று. [வ-று] வி-ம்-“நாநாநாதங்கூடிசைநாடுந்தொழிலோ
வா, தாதாதாரமாகவினாத்தண்மலர்மீதே, வாவாவார் தண்ணீரில்
யில்வாழும்வரிவண்டே, யாயாபாளிற்சேர்த்துவதன்பற்கிசையா
யால், எ-து. நாநாவிதமான ஓசையோடுகூடு மிசைகளை யாராயுந்
தொழினிங்காது தாதேயாதாரமாக வாசனையபுடைய குளிர்த்
தமலர்மீதேதாவி நீட்சியையபுடைய குளிர்த் தோலையின் மீதுவா
ழும் பாடலையுடையவண்டே அன்னையாயுள்ளாள் இற்செறித்தலை
த்தலைவற்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று எனவரும். ஓர் மடக்கலுமெ
ன்ற உம்மையால், ஓரொழுத்தும், ஈரொழுத்தும், முன்றெழுத்தும்,
நான்கெழுத்தும், இனவெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், உயிரொழு
த்துமடங்கும். உயிருமெய்யுமடங்குங்கால் உயிர்மெய்யாய்வரும்.
இவைபெல்லாமொருசெய்யுண்முழுதுமடங்கலும், ஓரடிமுழுது
மடங்கலும் உரியவெனக்கொள்க.

அவற்றுள்-ஓருயிர்மடக்கு [வ-று] க-சை-“அமலலதலமகல்
லபய, கமலபவனமவள, வமலமடரவளகவதனமடரமதன், எ-து.
சேராதொழிவாயாக எங்கண்மார்பினைபகல் இரவின்கண் அபய
னே தாமனாயே யிடமாகவுடைய தேவியையனைய இவளுடைய
குற்றமற்ற செறிந்திருக்கப்பட்டகுழலினைபுடைய முகத்தையழி
வுசெய்யாதொழிவாயாக காமனைபொத்தாய். எ-று. எனவரும். அ
மல்-சேருதல். அல்-ஒழிதல். அடரல்-என்பது-அடர-எனக்கடை
குறைந்துநின்றது. எனவரும். இதுகுற்றயிரான்வந்தமடக்கு.

இ-பா -“தாயாபாளாரயாடாமாருதாராயா, யாமாராவா
னாடாமாதாமாதாவாவா, யாவாதாலாருகாவாகாணாமா, மாலா
ருமாநாதாவா, எ-து. தாயாயுள்ளவ ளிவள துவிதனத்தை யறியா
ளாதலால், வருத்தமாறுது இதனையாராய், அங்ஙனமாராயாதினக்
கறிவுணர்த்தயாங்களாராக, வானநாட்டையொத்த நாட்டையுடை
யவனே, மாதானவள் பெரியவருத்தமுறுவள் வருவாயாக, வந்தால்
வாயாதெது. வரும்பொழுதுங்காலாறிவருவாயாக, எங்களைக்கா
ப்பாயுமாக, இவையாகாதனகாண். அயல்வர்நாவால் எங்களுக்கு அ
ச்சமுண்டாகாநின்றது மயக்கமுமாறுது பெருமையையுடையக
த்தாவேவருவாயாக. எ-று. எனவரும். இது நெட்டியிரான்வந்த
மடக்கு.

இ-பா -“காக்கைக்காகாகூகைகூகைக்காதாக்கை, கோக்குக்கூ
காக்கைக்குக்கொக்கொக்கக். கைக்கைக்குக், காக்கைக்குக்கைக்கை
க்காகா, எ-து. காக்கைக்குலங்கட்காற்று கூகைக்குலம். கூகைக்குல
ங்கட்காற்று காக்கைக்குலம். காலவசத்தானுதலால், அரசர்க்குப்பூ
மியைக்காத்திற்கும், கொக்கினையொத்துப்பகையை அழித்தற்கும்

காலவாய்ப்புவேண்டும். அக்காலவாய்ப்பின்றேல் இந்திரற்கும் பகையழித்தற்குக்கூடாது. எ-று. காலம்- பகையென்னுஞ்சொற்க ளொஞ்சிநின்றன. இதுகரவிகற்பத்தான்வந்தது.

இ-பா- “தத்தித்தா தாதுதிதா தாதித்தத்திதி, துத்தித்துதை திதுதைத்ததா தாதுதி, தித்தித்ததித்தித்ததாதெதுதித்தித்த, தெத்தாதோதித்தித்ததாது,, எ-து. பாய்ந்து தாதுக்களையுடைய பூக் களின்மதுவை யுண்ணுநிற்றி அங்ஙனமுண்டு மீண்டும் வேறொரு பூவிற்பாயாநிற்றி அங்ஙனமுண்டுபாய்ந்து செறியாநிற்றி மீண் டும் வேறொருசெறிந்த பூவின் ருதுக்களைக்கோதாநிற்றி இப்பூக்க ளிற்றித்தித்தின்பந்தரும் பூவெது தித்தித்ததாதுக்களையுடையபூ வெதுஇதழழகியபூவெது எமக்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று. இதில் வண்டென் னுஞ்சொல் லெஞ்சிநின்றது. தலைவியவயவங்ஙன விப ந்ததலைவன் தலைவிகேட்ப வண்டினைநோக்கிக்கூறியது. இதுகர விகற்பத்தான்வந்தது.

வெ - “மன்னு மான்மான்முன்னமானமுமீனமா, மின்னமா னேமுன் னுமானி - மென்மென, மின்னுமாமென்னினுமன்ன முமாமென்மன்னே, மன்னுமாமா னுமான்மான்,, எ-து. உண்டா காதின்றது மயக்கம்முன்னுறவேமான முங்குறையாநின்றது. இ த்தன்மைபான எம்மானினையப்படுமாதினை மெல்லென மின்னை யுமொப்பாளென்பேமாயின் அன்னமுமாமெனலாய்நிற்பன்- எ ன்னுள்ளத்துள்ளோ தங்குவதுஞ் செய்யாநிற்பன் மாமநிறத்தையு டைய மாணையொக்குங் கண்ணினையுடைய அம்மாது. எ-று. இது ஈமொழுத்தான் வந்தது.

வெ - “மின்னுவான்முன்னுமென்னுமினிவேனின், மன்னு வினைவேனெனவினவா - முன்னுன, வானவனை மீனவனைமானவி னைவென்வேன், மானவனைமா னுமோவான்,, எ-து. மின்னியருமே ற்றினைத்தோற்றிவிக்குமாயினும் பின்பு வேனிந்காலத்துநிலைபெ ற்றுவருந்துமென்னை யாராயாத, எவர்க்குமுதலாயுள்ள சேரனை மீனவனைமிக்க வினைகளோடுகூடவென்ற வேலையுடையனாகிய ம னுருலங்காவலனை ஒக்கவல்லதோ இத்தன்மைத்தாகிய மேகம். — எ-று. என்னை யாராயாத மனுகுலங்காவலனையெனக்கூட்டுக. இது மூன்றெழுத்தால்வந்தது. வான்-உருமேறு. வென்ற என்பது-ஈறு குறைந்தது.

வெ - “யானகவென்னையினையனுவாக்கின, கானகயானையனை யானைக்-கோனவனைக், கொன்னயனவெனக்கோகனகக்கைக்கக் க ணிக், கன்னிக்கணியனையலாய்,, எ-து. எத்துணையுஞ்சிறியயான்பழிக் கக்காட்டி யானையையொத்த நமதுதலைவனை இத்தன்மையாகப்ப ண்ணினவை கண்ணியுடைய கொல்லுந்தன்மையையுடைய வேலை

யொக்குநயனமும், மலர்ந்த தாமரைபோன்றகையும், ஒருவராற்
நீண்டாதகொல்வைக்கனிபோலும் வாயுமாயிருந்தது ஈதோராச்
சரியமாயிருந்தது எ-று. இது நான்கெழுத்தால்வந்தது.

வெ-“தாமதுபுனலிலளியிவரிவை, யமுதவிதழினிகலு-குமு
த,மருவிறநவுபருகவளரு, முருவமுடையதுரை,,எ-று. வண்டே
நீபயிலும் பூந்தடங்களில் இம்மடந்தையுடைய அமுதம்பொதியு
மதரமொக்குங் குமுதமலர்களிற் பல்காலும்பயின்று தேனைப்ப
ருகப் பின்புந் தேனுண்டாகும்படியை யுடையது உண்டாயிற்
சொல்லுவாயாக. எ-று. இது ஒற்றெழுத்தின் நிவந்தது.

வெ - “துடித்துத்தடித்துத்துடுப்பெடுத்தகோட, ரெடுதித்
ததொடைகடுக்கைபொற்போற்-பொடித்துத், தொடிபடைத்த
தோடுடித்ததோகைகூத்தாடத், கடிபடைத்துக்காட்டித்துக்காழி,
எ-து. மின்னானது நடுங்கித்தோன்றக் காந்தள்கள் பூத்துக் குலைக
ளைத்தாங்கா நின்றன. கொன்றைகள் பொன்போன்ற நிறத்தைபு
டைத்தாகிய பூக்களைமாலையாகத்தொடுத்ததுத் தூக்காநின்றன. எல்
லாருக்குந் தோன்றவளையையுடையதோளும்இடப்பக்கந் தடியா
நின்றது. மயில்கள்களித்தாடப் புதுமையைவிளைத்துக்காட்டா
நின்றதுகாடி. எ-று. இதுவல்லினத்தால்வந்தது.

வெ- “மானமேநண்ணுமனமென்மனமென்னு, மானமான்
மன்றநனிநாணு - மீனமா, மாளுமின்ன மின்னிமுன்முன்னேந
ண்ணினு, மாளுமணிமேனிமான்,, எ-து. மானம்பாதுமேவாதவு
ள்ளமெனதுள்ளமென்னும்,பெரியயானைகளையுடையவேந்தனே
மிகவுநாணங்குறைபடாநிற்கும், நீங்காது மின்னானதுவிளங்கி மு
ன்னேமுன்னேதோற்றினும், ஒவ்வாத அழகிய உருவத்தையுடைய
மானையொப்பாள். எ-று. இதுமெல்லினத்தால்வந்தது.

வெ- “யாழியல்வாயவியலளவாயவொலி, யேழியலொல்லா
வாலேழையுரை - வாழி, யுழையேலியலாவயில்விழியையோ, வி
ழையேலொளியாலிருள்,,எ-து. யாழினியற்றப்படாநின்ற இசை
தூல்சொல்லிய அளவையுடைய இசையேழுக்கடி இப்பேதை
யுடைய மொழியுடனே நிகர்க்கமாட்டா. மானின்விழியும் இவள்
வேல்போலும் விழியையொக்கமாட்டா. வியக்கத்தக்க ஆபரண
ங்களினதொளியும் இப்பேதையுடைய ஒளியாலே நிறங்கெட்டி
ருளாம். எ-று. இது இடையினத்தால்வந்தது, பிறவும் வந்தவழி
க்கண்டுக்கொள்க.

(ஈ)

மடக்குமுற்றிற்று.

சித்திரகவிவருமாறு.

(கூடு) கோமூத்திரியே கூடசதுக்க, மாலைமாற்றே யெழுத்
துவருத்தன, நாகபந்தம் வினாவுத்தாமே, காதைகாப்பேகாந்
தைச்செய்யுள், சக்கராஞ்சுழிகுளஞ் சருப்பதோபத்திர, மக்காச்
சுதகமு மவற்றின்பால்.

(எ-ன்) இன்னுமவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்துட் படுவன
வான சிலமிறைக்கவிபாமா றுணர்-ற்று. (இ-ள்.) கோமூத்திரிமு
தல்—அக்காச்சுதகமீராகக்கூறிய பன்னிரண்டும், அவ்வெழுத்து
மடக்கலங்காரத்தின்பாலவாய்வரும். எ-று. அக்காச்சுதகமுமெ
ன்னு மும்மையால், நிரோட்டம், ஒற்றுப்பெயர்த்தல், மாத்திரா
ச்சுருக்கம், மாத்திராவருத்தனை, முரசபந்தம், திரிபாதி, திரிபங்
கி, பிறிதுபடுபாட்டுமுதலிய சித்திரகவிகளெல்லாங்கொள்க.

அவற்றுள்-க-வது. கோமூத்திரியாவது- இரண்டிரண்டுவரி
யாக ஒருசெய்யுளையெழுதி மேலுங்கீழும் ஒன்றிடையிட்டுவாசித்
தாலும் அச்செய்யுளையாவது. [வ-று] வி-ம்-“பருவமாகவிதோ
கனமாலையே, மருவுமாசை விடாகனமாலையே, பொருவிலாவுழை
மேவனகானமே, வெருவலாயிழைபூவணிகாலமே, எ-து. அவர்
குறித்த காலமிதுவாதல்வேண்டும் மேகவொழுங்கானது திசைக
ளெல்லாம் பொருந்தும், அதுவுமன்றி மலைப்பொழுதின்கண்
மழையை விடாதுபொழியும், ஒப்பில்லாத மான்கள் பொருந்தா
நின்றன காட்டின்கண்-ஆதலாற்குற்றமற்ற ஆபரணங்களை யுடைய
யாய் அஞ்சாதொழிவாயாக, தலைவர்தம்மைப்பூவால் அலங்கரிக்கு
ங்காலமிது. எ-று. இதனுள்வேண்டுமென்னுஞ்சொல்வருவிக்கப்
பட்டது. மேவின-என்பது- மேவனவெனத்திரிந்துநின்றது. எ-ம்.

ப	ரு	வ	மா	க	வி	தோ	க	ன	மா	லை	மே
பொ	ரு	வி	லா	வு	ழை	மே	வ	ன	கா	ன	மே
ம	ரு	வு	மா	சை	வி	டா	க	ன	மா	லை	மே
வெ	ரு	வ	லா	யி	ழை	பூ	வ	ணி	கா	ல	மே

உ-வது. கூடசதுக்கமாவது, நற்றடியெழுத்துகள் ஏனை மூன்
றடியுள்ளாங்காந்துநிற்கப்பாடுவது. [வ-று] க-றை “புகைத்தகைச்
சொற்படைக்கைக்கதக்கட்பிறைப் பற்கறுத்த, புகைத்திறச்சொ
ற்கெடச்செற்றகச்சிப்பதித் தூர்க்கைபொற்புத், தகைத்ததித்தித்
ததுத்தத்தசொற்றத்தைப்பத்தித்திறத்தே, திகைத்தகித்தத்தைத்
துடைத்தபிற்பற்றுக்கெடக்கற்பதே, எ-து. நெருப்பின் நன்மை
யையுடைய சொற்களையும், ஆயுதங்களோடுகூடிய கைகளையும்,
வெகுளியோடுகூடிய பார்வையையும், பிறைபோன்ற கோரப்ப

ந்ஹையும், கரிய நிறத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுணசாதி
பென்னும் வார்த்தை மாளச்செறுத்த காஞ்சிபுரப்பெரும்பதியி
லுள்ள கொற்றவை யழகுதங்கிய இன்பந்தாரநின்ற யாழினிசை
போன்றசொல்லையுடைய கிள்ளையொப்பாளிடத் தன்புசெய்
யாது அறிவழிந்தவுள்ளத்தை நீக்கியகாலத் திருபற்றங் கெடுத்த
கேதுவாகிய ஞானத்தையறிவது. எ-று. கிள்ளைமொழியினைபொ
த்த மொழியையுடைய தூர்க்கையெனக்கூட்டுக. எனவரும்.

க-வது. மாலைமாற்றுவது, ஒருசெய்யுளை யீறுமுதலாகவாசி
த்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது. [வ-று] வெ - “நீவாதமாதவாதா
மோகராகமோ, தாவாதமாதவாதீ,, எ-து. நீங்காதபெரியதவத்தை
யுடையாய் மிக்கமயக்க வேட்கைகெடாது- ஆதலால், அழகியமா
தினுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக. — எ-று. எ-ம். வெ - “வாயா
யாநீகாவாயாதாமாதாமாதா, யாவாகநீயாயாவா,, எ-து. எங்கட்
குக்கிடையாதனயாவை நீயருள்புரிவாயாக என்னும் இவள் மிக்க
வருத்தமாவளியாவைநினக்காகாதன ஆயனேநீவருவாயாக. எ-று.
எ-ம், வெ - “பூவாளைநாறுநீபூமேகலோகமே, பூநீதுநாளைவாபூ,,
எ-து. இயல்பாய்ப் பூப்பிலாதாளைக்கலந்து புலாக்கமமும் நீயெ
மக்குப்பூமழையும், பொன்மழையும், பொழியுமேகமோ பூவு
நீநீருநீறும்புனைந்து நாளைவா இவளிப்பொழுது பூப்பினளாயி
ருக்கின்றாள். எ-று. பூப்புனைதல்-புலால்நாற்றநீங்க-திருநீறுபுனை
தல்-குற்றநீங்க. எ-ம், வரு-ம்.

ச-வது. எழுத்துவருத்தனமாவது, ஒருமுத்தானொருமொ
ழியாய்ப் பொருள்பயந்து, பின்னொருமுத்தேற்றப் பிறிதொரு
மொழியாய்ப் பொருள்பயந்து அவ்வாறே முறைமுறையானே
ற்ற ஒவ்வொருமொழியாய்ப்பொருள்பயப்பது. [வ-று] வெ - “எ
ந்தியவென்படைபு முன்னுளெடுத்ததுவும், பூந்நுகிலுமாலுந்தி
பூத்ததுவும்-வாய்ந்த, உலைவிலெழுத்தடைவேயோரொன்றிச்சே
ர்க்கத்தலைமலைபொன்றாமனாயென்றும், (இ-ள்) திருமாருக்கிய-க
ம்புவும், அவனெடுத்த-நகமும், அவனதாடையாகிய-கநகமும், அ
வனுந்திமலர்ந்த-கோகநகமும், என்னப்பட்டவிவற்றிற்கேடில்லா
தஎழுத்தினடையெயொன்றென்றினொருமுத்தாகவெடுத்திச்சே
ர்க்கப்பின்பு அதுதலையென்றும், மலையென்றும், பொன்னென்று
ம், தாமனாயென்றுமாம். அவ்வாறுசேர்த்தலெங்ஙனமெனின். க
ம்புஎன்பதில் கம்-என்கிற எழுத்தைப்பிரித்துத்தலையெனவும், ந
கம்-என்பதில், ந-என்கிற எழுத்தைப்பிரித்துமுன் கம்-என்பதிற்
குமுன்கூட்டி-நகம்-ஆக்கியெனவும், கநகம்-என்பதில், க-எ
ன்கிற எழுத்தைப்பிரித்துமுன் நகம்என்பதற்குமுன்கூட்டிக் கந
கம்-ஆக்கிப்பொன்னெனவும், கோகநகம்-என்பதில், கோ-என்

னுமெழுத்தைப் பிரித்துமுன் கதகம் - என்பதற்கு முன்கூட்டிக் கோகதகம் ஆக்கித்தாமனாயெனவுங்கொள்க.

[உ-வது. நாகபந்தமாவது, இரண்டிபாம்பு தம்முள்ளினைவனவாக உபதேசமுறைமைபானெழுதி, ஒருநேரிசைவெண்பாவும், ஒரு இன்னிசைவெண்பாவும்மெழுதிச் சந்திகளினின்றளமுத்தேமற்றையிடங்களினுமுறுப்பாப் பிற்கப்படாபிவது. மேற்கற்றுச்சந்திநான்கினுநான்கெழுத்தும், சீழ்ச்சுற்றுச்சந்தி நான்கினு நான்கெழுத்தும், இரண்டிபாம்பிற்கு நபிச்சந்தி நான்கினும் இரண்டிபாட்டிற்கும்பொருந்தநான்கெழுத்துமாகச்சித்திரத்திலடைப்பது

[உ-று] வெ-“அருளின் திருவுருவேயம்பலத்தாயும்பர், தெருளின் மருவருகிச்சீரோ - பொருவிலா, வென்றேயுமையாருடனேயுருத்தரு, குன்றேதெருளவருள்., ஏ-து. அறத்தினது அழகியமேனியாய், திருச்சிற்றம்பலத்தினையுடையாய், தேவர்கள் அறிவிற்கும் எட்டாதாய், அழகியபுகழையுடையாய், குற்றமில்லாத ஏகரூபத்தையுடையாய், உமையோடுபொருந்தினமலைபோல்வாய், பாங்கள் தெளிய அறிவை அருள்வாயாக. ஏ-று. அறிவென்னுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. ஏ-ம். வெ-“மருவினவருள்ளத்தேவாழ்குடரோதஞ்சு, பெருகொளியானேய்ப்பெருஞ்சோதி - திருநிலா, வானஞ்சுருங்கமிசுசுடரேகித்த, மயருமளவையொழி, ஏ-து. அடைந்தவருள்ளத்தே கெடாதவினக்கமாயுள்ளாய், நஞ்சின்கணுண்டாகியபெருகியற்றிநிறைந்துபொருந்தினதிருமிடற்றையுடையபெரியசோதியாயுள்ளாய், அழகியமதியையுடைய ஆகாயமானதுகிறுக்கப்பெருகியவொளியே திருமேனியாயுள்ளாய், எனதுள்ளம்நின்றதடிபைமறக்குமெல்லையையொழிப்பாயாக. ஏ-று. ஏ-ம். வரும்.

சு-வது. வினாவத்தரமாவது, வினாவின் தொருசொற்றொடரைப்பிரித்து, அப்பதந்தோறும் வினாயதற்கு உத்தரமாகப்பதப்பொருளுரைத்துக் கடைக்கால் அவ்வினாயதற்குத்தரமான அச்சொற்றொடர்முழுவதுமொருபொருளாக்கியுரைப்பது. அப்பதம்விரிக்குங்கற் செவ்வன்விரியாது அருமைதோன்றவிரித்துக்காட்டுவது. [உ-று] வெ-“பூமகள் பார்போவானேயெவ்வானே துணைக்கு, நாமம்பொருசரத்திற்கேதென்பர் - தாமழகின், பேபொன்றிநிறைகுமும்பெம்மானுவந்துறையுன், சேர்வென்றிருவேகம்பம். இதுதுணைபூமகள் பார்திரு-எனவும். போவானே எவ்வானே துணைக்கும்-வகு-எனவும். நாமம்பொருசரத்திற்கேதென்பர் அம்பு-எனவும். அழகின்பேபொன்-அம்-எனவுங்கூட்டித்திருவேகம்பமெனக்கண்டு கொள்க. ஏ-ம். வெ-“நீத்தொழிந்தவாறைந்தடக்கிப்பின்னிச்சயமே, வாய்த்தமைந்தவாயில்பெண்ணுனையே-கூர்த்தரு, வாளைரோடோசைவினை நிலமிவ்வல்லாற், கௌரபுடன்வருவதில், இதனு

எந்நீத்தொழிந்தஆறு-நிலை-எனவும்ஐந்தடக்கி-ஆமை-எனவும், வாயில்-கடை-எனவும், பெண்ணை-பிடி-எனவும், வாளேறு-புண்-எனவும், ஓசை-இயம்-எனவும், வினைநிலம்-செய்-எனவும், கூட்டி, நிலையாமைகடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய்யெனக் கண்ணிகொள்க. எ-ம். வெ- “நல்வினைநாத்கால் விலங்குநவைசேரும், கொல்வினையஞ்சி குயக்கல-மெல்ல, வறுதியுமல்லவநாட்பேர்மரப்பே, ரிறுதியிலின்பநெறி,, இதனுள்- நல்வினையபுடையநாத்கால்விலங்குயாது-முயல் - எனவும், நவைசேருங்கொல் வினையஞ்சியாது ஆமை-எனவும், குயக்கலம்பாது-அகல்-எனவும், மெல்லஉறுதியையும், உறுதியல்லவநற்றையஞ்சு சொல்லுநாட்பெயர்யாது-சோதி-எனவும், மரப்பெயர்யாது-தேறு-எனவும்கூட்டி முயலாமைபகல். சோதி தேறு-எனக்கூட்டுக. இறுதியிலின்பநெறி-எனவும்-வரும்.

எ-வது. காதைகரப்பாவது, ஒருசெய்யுள்முடியவெழுதி அதனிற்றுமொழிக்கு முதலெழுத்துத்தொடங்கி-ஒவ்வொருபூத்தி டையிட்டிவாசிக்கப்படுகிறதொருசெய்யுட்போதுவது. [வ-று] வெ- “தாயேயாநோவவாவிருவெமதுநீ, பின்னைவெருவாவருவதொரத்தப, வெம்புகல்வேறிருத்திவைத்திசினிச்சைசகவர், தாவாவருங்கலநீயே,, எ-து. தாயாயுள்ளாய் பாங்கள்வருந்தும் அவாவினைநீக்கு எமதுசார்வாயுள்ளாய்நீ பின்புஅச்சமாகவருவது ஆராய்அதுகெடவெமக்குப் புகலாயுள்ளவிடம் வேறுகச் சமைத்துவைப்பாய் ஆசைப்பாடு கைக்கொள் எங்கட்கு கேடில்லாத அரிய ஆபாணமாயுள்ளகடவுளே - எ-று. எனவரும். இதனுட்போந்தசெய்யுள்-வஞ்சித்துறை - “கருவார்கச்சித்தி, திருவேகம்பத், தொருவாவென்னீ, மருவாதோயே,, எ-து. மனமேநீகச்சித்திருவேகம்பத்துறையும் ஒப்பில்லாதவனெயென்றுசொல்லக்கருவார்நோய்மருவா. - எ-று. வருங்கலநீயே என்பதில் லகரமொழிக்கு முதலாகாமையின் அதனைநீக்கிக்ககரமுதலாகக்கொள்க.

அ-வது. காந்துறைப்பாட்டாவது, ஒருசெய்யுட் பிறிதொருசெய்யுட் சொற்புகாது எழுத்துப்பொதுக்கிக்கொள்ளலாம் படிபடுவது. [வ-று] வெ- “அகலல்குற்றேயோயதாமமுதம், பகர் தற்கரிதிடையும்பார்க்கின் - முகமதிய, முத்தென்னலா முறுவன் மாதர்முழுநீல, மைத்தடங்கண்வெவ்வேறுவாள்,, எ - து. நண்பனே நான்கண்டமாதருடைய உருவத்தன்மைகேட்பாயாக. அல்குலானது தேரினதுதட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது விசாரித்தச்சொல்லுவதற்கு அரிதாயும், முகமானது மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங்கண்ணது நீலப்பூவாயும், வேறுபடவைத்தவாளாயிருக்கும் - எ-று.

நான்காசக்கரம்.

[illegible]

இதனுட்போந்தசெய்யுள்-“அகாமுதலவெழுத்தெல்லாமாகி, பகவன்முதற்றேயுலகு, என்பதாம்.

க-வ.து. சக்கரமாவது, நான்காசச்சக்கரமும், ஆறுசைச்சக்கரமும், எட்டாசைச்சக்கரமுமென மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், நான்காசச்சக்கரமாவது [வ-று.] வ-ம். “மேருசாபமுமேவுமே, மேவுமேயுனவாலமே, மேலவாமவருயமே, மேயனாடிசாருமே, எ-து. மேருவைவில்லாகக்கொள்ளுவனவாயும், நஞ்சையுணவாகவிரும்புவனவாயும், உயர்ந்தவுருவத்தை யுடையவாயுமிருக்கும், அவன்வினையாபிதற்கினையுள்ளகூளியாகலான், அத்தன்மையானடிகளைப்பொருந்துவிராக-எ-து. இது நான்காராய், நடுவேமேயென்னுமெழுத்துநின்று, ஆர்மேலவ்வோரெழுத்துநின்று சூட்டின்மேற்பன்னிரண் டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது.

ஆறுசைச்சக்கரமாவது, [வ-று.] க-றை-“தண்மலர்வில்லிதன்போனதஞ்சைமக்களித்த, கண்மலர்க்காவிக்கெதிர்வனவன்றுகரமளந்த, பண்மலர்யாழ்பயில்வாரன்புகுழ்பதிநாகையிக்க, தண்மைமகத்துப்பதுமத்தமாதர்த்தடங்கண்களே, எ-து. கைகளாற்றைவந்தவிரிந்தபண்ணையுடையயாழ்வல்லோர், அன்புமேவியநாகப்பட்டணத்தில், காமனுடையபோரில் நமக்கபயங்கொடுத்த கண்ணகியநீலப்புவுக்கு ஒப்பாவனவல்ல. மிகக்குளிர்ச்சியையுடையதாமரைமலரிலுறைவோர்க்கொத்தபெண்களின் அகன்றகண்கள். எ-து. இது ஆறுசைச்சக்கரமாவது, நடுவேகாநின்று, ஆர்மேல் ஒன்பதொன்ப தெழுத்தாய், குறட்டின்மேற்போதிவானவ னென்னும்பெயர்நின்று, சூட்டின்மேலிருபத்து நான்கெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது.

எட்டாசைச்சக்கரமாவது, [வ-று.] ஆ-“மலர்மலிசோலை யகநலங்கதிர்க்க, மடமயிலியற்றக மாதிரம்புதைத்து, வளைந்துபுகன்மேகவல்லிருண்முழுக, வரியளிதுதைந்த கதுப்பினிதடைச்சி, மன்னுமாமடமொழி வடிவாள்வனவன், கண்ணித்துறைவன் கனகச்சிலம்பே, எ-து. மலர்மலிக்குந்த சோலைபுண்ணலம்விளங்க, மடப்பத்தோடுகூடியிருந்த மயிலியலுக்கொக்கும்படியாகத் திசைகளைமறைத்துச்சூழ்ந்து மிக்கமேகங்களென்னுநின்ற வலிய இருளினாலேழுமுருந்தன்மைத்தாய், இசைமருவியவண்டிகளுக்குடையத்தகாநின்றமலர்களைக்குழலின்மீதே அழகுபெறவணிந்துபொருந்துமாமடப்பத்தோடுகூடாநின்ற மொழியையுடையாள் கூரியவாள்வளவனாகியகண்ணித்துறைவனது கனகமலையின்கண். எ-து. இமயமலையின்கண் திசைகளைமறைத்துமேகஞ்சூழ்ந்து மலர்மலிந்து சோலைக்கழகுண்டாகத் தன்குழலை யலங்கரித்து மயிலியலொப்ப அழகுபெற்ற மடப்பத்தோடுகூடியமொழியாள் நிற்பொனக்கூட்டுக. இது எட்டாராய், ஆர்மேலவ்வாரெழுத்தாய், நடுவேகாநின்று

குறட்டின்மேல் அறமேதனமாவது என்னுஞ்சொன்னின்று குட்டின்மேன் முப்பத்திரண்டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது.

இதுவும் ஒருவகை நான்காணாச்சக்கரம். [வ-று.] வெ “மாதவாபோதிவரதாவருளமலா, பாதமேயோதசுரணாநீ-தீதகல, மாயாநெதியளிப்பாயின்றன்பகலாச்சீர்த், தாயேயலகில்லாடாம்,, எ-து. புத்ததேவா, குற்றமில்லாதாய், உன்னுடையபாதத்தை வழுத்தாநிற்கும் அசுரருக்கு நீபாவங்கெட மோகம்மளிப்பாய், அன்புநீங்காத அழகியதாய்போல்வாய், எல்லையில்லாதமிக்கவலிநாகிய தவத்தைபுடையாய். எ-று. இன்று அருள்வாயாக. இதுவுநான்காராய், நயிவே ரகரநின்று, குறட்டின்மேல்வசுதானபென்னும்பெயர் நின்று, ஆர்மேல், நந்நான்கெழுத்துநின்று, குட்டின்மேலிருபத் தெட்டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது. ஆமி-வலி.

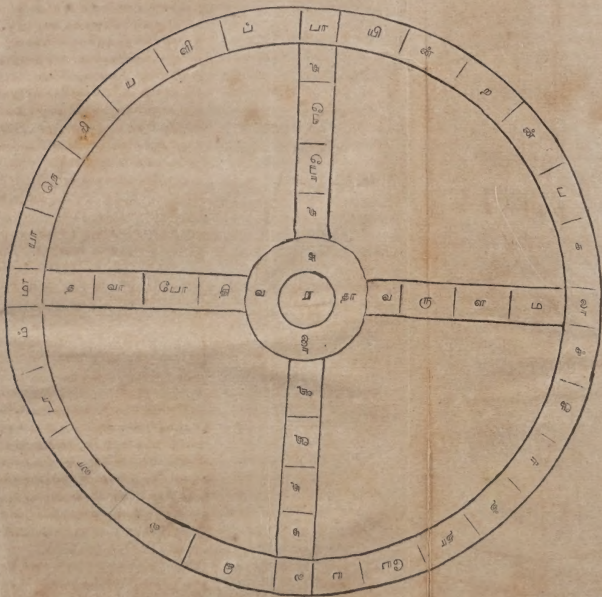
ய-வது. சுழிகுளமாவது, ஒருசெய்யுளை எவ்வெட்டெழுத்தாய்நான்குவரிபாக எழுதி, மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மேலேறியும், புறநின்றுவந்துண்முடியவுச்சரித்தாலும், அவ்வரிநான்குமேயாகி அச்செய்யுளாயே முற்றுப்பெறுவது. [வ-று.] வ-றை- “கவிமுதியார்பாவே, விலையருமாநற்பா, முயல்வதுறுநர், திருவழிந்துமாபா,, எ-து. கவிகளால்முதிர்ந்தார்செய்யுங்கவியே விலையிறிதற்கரிய கவியெனவும், இடைவிடாது முயல்வார்செல்வமுழிந்துகெடாதெனவுமாம். எ-று. எனவரும்.

க	வி	மு	தி	யா	ரா	பா	வே
வி	லை	ய	ரு	மா	ந	ந்	பா
மு	ய	ல்	வ	து	று	ந	ர்
தி	ரு	வ	ழி	ந்	து	மா	ய்

இதுவுமது. [வ-று.] வ-ம்- “மதநவிராகாவாமா, தநதசகாவே நீவா, நததநதாதாவேகா, விசநவிரோதாகாரா,, எ-து. மதன-ஆசையில்லாதவனே, ஒளியையுடையானே, குபேரனுக்குத் தோழனாயுள்ளனே மேகத்தினு மதனமானவள்ளலே, பணிப்புணால் விரோதமான தோற்றத்தைபுடையானே எங்கள் விதனங்களை நீக்கிக்காப்பாயாக. எ-று. நீக்கப்பொருண்மையின்கண் வந்த ஐந்தினு ருபு ஆறனுருபாய்மயங்கின. இதனுள் நீக்கியென்பதுவருவித்துணைக்கப்பட்டது. எனவரும்.

ம	த	ந	வி	ரா	கா	வா	மா
த	ந	த	ச	கா	வே	நீ	வா
ந	த	த	ந	தா	தா	வே	கா
வி	ச	ந	வி	ரோ	தா	கா	ரா

நாஸ்திகாணிகச்சுத்தம்.

01-வது. சருப்பதோபத்திரமாவது, ஒருநிலைபட்டாக அறுபத்துநான்குநீதி, ஒருசெய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால் ஓரடியாக நான்கடிபாடி, மேனின்றிகீழியியவும் நான்கடிபு மெழுதி, கீழ்நின்றிமேலேறவும் நான்கடிபு மெழுதி, மேனின்றிங்கீழியியவும், கீழ்நின்றிமேலேறவும், முதறொடங்கியியுதியாகவும், இறுதிதொடங்கி முதலாகவும், மாலைமாற்றாக நான்குமுகத்தினும்வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது. [வ-று.] வ-ம்-“மாவாநீதாதாநீவாமா, வாயாவாமேமேவாயாவா, நீவாராமாமாவாநீ, தாமேமாவாராமாமேதா,, எ-து. பெரியோனே நீதியுடையோனே மிக்கநீங்காத செல்வத்தைபுடையோனே என்னைக்கடவது, பொருந்துவாயாக, இப்படியென்னைச்சேர்ந்தால் - வாயாதனயாவை. நீவருவாயாக. இராமனை யொப்பாய் காமனுமாயுள்ளாய்மழையை யொப்பாய்நீயாதலால் பெரியமேம்பாட்டையுடைய நின்மார்பினிறைந்திருக்கப்பட்ட ஆராகியதானினைத்தருவாயாக. எ-று. எனவரும்.

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

02-வது. அக்கரச்சுதகமாவது, ஒருபொருள்பயப்படுத்தொரு சொற்கூறி அதனில் ஒவ்வொரு எழுத்தாகநீக்க, வெவ்வேறு பொருள்பயக்கப்பாடுவது. [வ-று.] சு-றை-“பொற்றுண்ணில்வந்தகடர் பொய்கைபயந்தவண்ணல், சிற்றயன்முன்வனிடையாகியளித்த செம்மல், மற்றியர்கொல்லென்னின்மலர் தூவிவணங்கிநாளுந், கற்றார்பரவுங்கநகரிநகரிகாரி,, எ-து. பொன்னுகியதூணிலேதோற்றியசோதியாயுள்ளான்பார். பொய்கையானது பெற்றதலைமையுடையவன்யார். சிற்றயனாகியமால் முன்னுண் மோகினி வடிவு கொண்டபோது பெற்றபிள்ளையாரென்று கேட்பிராயின் கற்றரால்மலர் தூவி நாடோறும்வணங்கப்பட்ட, கநகரி-என்றும், நகரி என்றும், காரி என்றுங்கொள்க-எ-று. எனவரும். கநகரி-திருமால். நகரி-முருகவேள், காரி-மாசாத்தன்.

0௩-வது. நிரோட்டமாவது. இதற்குவிக்குமுயிருமெப்பந்திண்டாமற்பாடுவது. [வ-று.] வெ“சிலத்தானுனத்தாந்தேற்றத்தா

ற்சென்றகன்ற,காலத்தாலாராதகாதலான்-ஞாலத்தார்,இச்சிக்கச்சா
லச்சிறந்தடியேற்கினிதாங்,கச்சிக்கச்சாலைக்கனி,,எ-து. தொழிவா
லும்,அறிவாலும்,மனத்தெளிவாலும், தன்னிடஞ்சுச் செலுத்தின
காலத்தின் பெருமையாலும்,ஒப்பில்லாத ஆசையாலுமுயர்ந்தோ
ராயினார் நினைப்பவும், எத்தனையுந்தாழ்ந்த எனக்கு, மிகவுஞ்சிற
ந்தினிதாகாநிற்குங் கச்சிப்பதியிலுண்டாகிய திருக்கச்சாலையிற்
ளேற்றிய கனியையொப்பான். எ-து. எனவரும். என்னை-கு- “உ
லஓலஓலாபமவவிவற்றியையு,சேராநிரோட்டத்திறத்து,, என்ற
ராகவின்.

யச-வது. ஒற்றுப்பெயர்த்தலாவது, ஒருமொழியுந்தொடர்
மொழியுமாய்ப்பொருள்படுமவற்றை அப்பொருளொழியவேறு
பொருள்படவைப்பது. [வ-று.] வெ-“வண்புயலைக்கீழ்ப்பிடுத்து
வானத்தருமலைந்து,மண்குளிரச்சாயல்வளர்க்குமாந்-தண்கவிகை
கை, கொங்காரலங்கலநபாயன்கொய்பொழில்சூழ், கங்காபுரமாளி
கை,,எ-து.வளப்பத்தைபுடையமேகங்கள் கீழாகமேலோங்கி,வான
கத்தின்கணுண்டாகிய கற்பகப்புக்களை உச்சிமீ துடைத்தாய்,உல
கெல்லாம் தன்னுருவச்சாயையாகிய நிழலைப்பெருக்கும், குளிரீ
ச்சிபொருந்தியகுடையிணையும், மதுநிறைந்த மாலைபயமுடைய
அநபாயனது கங்காபுரத்தின்மாளிகை-எ-ம்,வளப்பத்தைபுடைய
மேகத்தைப்பழிக்குந்தன்மையையுடையதாய், வானகத்தினுண்
டாகிய கற்பகத்தோடு பகைகொண்டுகொடுத்து உலகத்துள்ளாரு
டைய உள்ளங் குளிரும்வண்ணம் காவல்புரியுங் கங்காபுரத்தையா
ருந்,குளிரீந்தகுடையிணையுடையஅநபாயனதுதை-எ-ம்,வந்தவா
றுதான்க.கங்காபுரம்- கங்கைகொண்டசோழபுரம். வெ-“பொற்
புடையமாதர்புலவாரோபொய்ம்மருவாச், சொற்பயிலும்பாண
ளடர்மணித்தேர்-கற்புடைய, வஞ்சிநகர்சேரினறமாமருதாராய்ம
கிழா,நஞ்சையநல்வயலூரற்கு,,எ-து. பொய்யோடுகூடாதசொ
ற்களைப் பலகாலுஞ்சொல்லா நின்றபாண, அவரது சுடர்மணித்
தேர்தமதுகற்புடையமனைவிமனையிலேச்சுருமாயிற்பொவிவினை
யுடைய பரத்தையர்முனியாரோ,தேனல்வண்டுமருவப்பட்டதா
ராயாமின்புறுந் தகையமல்ல,நல்வயலூரனாகியபலைவற்கு நாங்க
ள்நஞ்சோடொவ்வோமோதிண்டியிடத்து. எ-து. இப்பாட்டினு
ரடியில். வஞ்சி- நகர்- சேர்- இல்-தறவு-மா-மருது-ஆர்-ஆல்-மகி
ழ்-என்னும்பத்துமாம்வந்தன. என்னை-வெ-ஓரடியுட்பத்துமாமு
டனெற்றுப்பெயர்த்துத்,தேர்மருவியூடற்றிறம்புனைந்து-நீர்மை,
மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய்வையம், சருதப்பகர்வான்
கவி,,என்றராகவின். ஆல்-கணைக்கும்,ஓர்மரத்துக்கும்பெயர்.

யடு-வது மாத்திரைச்சுருக்கமாவது, ஒருபொருள்பயந்துநி
 த்பதொருசொல், ஒருமாத்திரையைக்குறைப்பப்பிதிதொருபொ
 ருள்பயக்குஞ்சொல்லாய்நிற்பது. [வ-று] வெ-“நேரிழையார்கூ
 ந்தலினோர்புள்ளி பெறநீண்மாமாம், நீர்நிலையோர்புள்ளிபெறநெ
 ருப்பாம்-சீரளவும், காட்டொன்றொழிப்பவிசையாமதனளவில்,
 மீட்டொன்றொழிப்பமிடறு, எ-து. நேரிழையார்கூந்தல்-ஒதி-
 இதில்ஒருமாத்திரையைச்சுருக்க ஒதி என்னுமரமாம். நீர்நிலை-எரி-
 இதில்ஒருமாத்திரையைச்சுருக்க எரியாகியநெருப்பாம். காடு-காந்
 தாரம்-இதில் ஒருமாத்திரையைச்சுருக்கக்கந்தாரம் என்னும் பண்
 னும். இதில்மீட்டும் ஒருமாத்திரையைச்சுருக்கக், கழுத்தாம். எ-று.
 எ-ம். இதில் புள்ளிபெறுவதைப்பிரித்து விந்துமதியெனவுமையும்.

யசு-வது. மாத்திரைவருத்தனமாவது, இதனை மறுதலைப்ப
 டப்பாடுவது. [வ-று.] க-ம் - “அளபொன்றேறியவண்டதினூர்ப்
 பினால், அளபொன்றேறியமண்ணதிர்ந்துக்குமால், அளபொன்
 றேறியபாடலருஞ்சுனை, அளபொன்றேறழகூடலைந்தாடுமால்,--
 எ-து. வண்டி-அளி-அளபேறியவண்டி-ஆளி-எ-ம், மண்-தளை-அ
 ளபேறியமண்-தாளை-எ-ம், பாடல்-கவி-அளபேறியபாடல்-காவி
 எ-ம், அழகு-வனப்பு-அளபேறியஅழகு-வானப்பு-எ-ம், காண்க.

யள-வது. முாசபந்தமாவது, ஓரடி ஒருவரியாக நான்குவரி
 பெழுதி, மேலிரண்டவரியும் தம்முட் கோழுத்திரியாகவும், கீழிர
 ண்டவரியுந்தம்முட்கோழுத்திரியாகவும்சிறுவார்போக்கி, மேல்வ
 ரியிரண்டாம்பவரியினும், மூன்றாம்வரியினும், நான்காம்வரியினுங்
 கீழுற்றுமீண்டுமேனோக்கவும், கீழ்வரியினும், அவ்வாறேமேலுந்
 துமீண்டுக்கீழ்நோக்கவும்பெருவார்போக்கி, இந்தவார்போக்கும்நா
 ன்குவரியாகவும்பாடுவது. [வ-று] க-ம்-“கானவாரணமரியவாயின
 னே, தானவாரணமரியவாயினே, மானவாரணமரியவாயினே,
 கானவாரணமரியவாயினே,, எ-து. சோழன்வலியமிக்க போர்
 செய்த இடமானவை, இசையோடு கூடியவேதம் அரியவாய்க்கூ
 ட்டம்பொருந்தியமதயாணையரியவாய்க், காட்டுக்கோழியையும், சி
 ங்கங்களைமுடையவாயின. எ-று. சோழன் போர்செய்பாதமுன்
 னர் மறைமுழக்கமும், யானைகளுமுடைய இடங்கன் போர்செய்
 தபின்னர் காட்டுக்கோழிமுழக்கமும், யானையைக்கொல்லல்லசிங்
 கங்களுமுடையவாயினவெனக்கொள்க.

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
தா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே

யஅ-வது. திரிபாகியாவது, மூன்றெழுத்துக்கூட ஒருமொழியாகியும், அதில் முதலெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட வேறொருமொழியாகியும், இடையெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட மற்றொருமொழியாகியும்வருவது. [வ-று] வெ-“மூன்றெழுத்துமெங்கோமுதலீறொருவள்ளல், ஏன்றலகங்காப்பதிடைகடை-யான்றுரைப்பிற், பூமாரியெய்துலகம்போற்றிப்புகழ்ந்தேத்தும், காமாகிரிகாரியாரி,, எ-து. இதனுள் மூன்றெழுத்து மெம்முடையகோவாகிய காமாகரியெனவும், இதன் முதலெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூடக்காரியென்றொருவள்ளல் எனவும், இதனிடையெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட மாரியென் றுலகங்காக்கு மழை எனவும், வந்தவாறுகண்டுகொள்க.

மக-வது. திரிபங்கியாவது, ஒருசெய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒருபொருள்பயப்பதனை மூன்றாகப்பிரித்து எழுத வெவ்வேறுசெய்யுளாய்த்தனித்தனியே பொருள்பயந்து தொடையுங்கிரியையும் தனித்தனியேகாணவருவது. [வ-று] க-றை-“ஆதரந்தீரன்னைபோலினியாயம்பிகாபதியே, மாதுபங்காவன்னிச்சேர்சடையாய்வம்புநீண்முடியாய், எதமுய்ந்தாரின்னல்சூழ்வினையீரொம்பிரானினியார், ஒதுமொன்றேயுன்னுவாரமுதேயும்பர்நாயகனே,, எனவரும். இதனுள்-ஆதரந்தீர், மாதுபங்கா, எதமுய்ந்தார், ஒதுமொன்றே. எ-ம், அன்னைபோலினியாய், வன்னிச்சேர்சடையாய், இன்னல்சூழ்வினையீர், உன்னுவாரமுதே. எ-ம், அம்பிகாபதியே, வம்புநீண்முடியாய், எம்பிரானினியார், உம்பர்நாயகனே. எ-ம், மூன்றுவஞ்சித்துறைவந்தவாறுகாண்க. இதுவுமது. [வ-று] வெ-“சங்கந்தாபூரூரந்தாமேகலைதாநற், புங்கவன்மால்காணுப்புலவுடைய-கங்கரா, கோணுகலாமதிசேர் கோடரசங்கரா, கோணுகலா சலமேதோ,, என்னும் வெண்பாவே- பூரூரந்தாமேகலைதாநற்புங்கவன்மால், காணுப்புலவுடையகங்கரா-கோணு, கலாமதிசேர்கோடரசங்கராசோணு, சலாசலமேதோசங்கந்தா,, எ-ம். சலமேதோசங்கந்தாபூரூரந்தாமே, கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணுப்புலவுடைய, கங்கராகோணுகலாமதிசேர்கோடரசு, சங்கராசோணுகலா,, எ-ம், மூன்றுவெண்பாவாய்த்திரிபங்கியானதுகாண்க.

உஉ-வது. பிறிதுபடுபாட்டாவது, ஒருசெய்யுளை அடியுந்தொடையும் வேறுபடுப்பச் சொல்லும்பொருளும், வேறுபடாதுவேறொருசெய்யுளாய்முடிவது. [வ-று] க-றை-“தெரிவருங்காதலிற்சேர்ந்தோர்வினையுட்பரிசுகொண்டு, வரியளிபாட மருவருவல்லியிடையுடைத்தாய்த், திரிதருங்காமர்மயிலியலாயறண்ணுத்தேமொழி, யரிவைதன்னே றொனலாகுமெம்மையயாமா டிடமே,, இது-தெரிவருங்காதலிற்சேர்ந்தோர்வினையுட்பரிசுகொண்டுவரியளிபாட

மருவருவல்லியிடைபுடைத்தாய்த், திரிதருங்காமரிமயிலியலாயந
ண்ணாத், தேமொழியரிவைதன்னேனொன், லாகுமையயாமாடிட
மே, என ஆறடியாய் நற்றயலடி முச்சீராய் ஏனையடி தாற்சீராய்
வந்துறேரிசையாசிரியப்பா வாமாறுகாண்க இனித்திரிபங்கிருச்
சொன்னபாட்டையே, இரண்டிபாட்டாகக்கூட்டி அடிதொடை
பேதித்துச்சொல்லலுமாம். (௭)

சித்திரகவி-முற்றிற்று.

(ஈஈ) பிரிபொருட்சொற்றொடர் மாறுபடுபொருண்மொ
ழி, மொழிந்ததுமொழிவே கவர்படுபொருண்மொழி, திரனிதை
வழுவே சொல்வழுபதிவழுச், செய்யுள்வழுவொழி சந்திவழுவெ
ன, வெய்தியவொன்பது மிடனேகாலங், கலையேபுலக நியாயமாக
ம, மலைபுழுள்ளுறுத்தவும் வரைந்தனர்புலவர்.

(௭-ன்.) முன்னேதப்பட்ட அணிபெறுஞ் செய்யுள்கட்டுப்
பொருந்தாத வழுவாவன இவையென்று தொகுத்துணர்-ற்று. —
(இ-ள்) அவை பிரிபொருட்சொற்றொடரும், மாறுபடுபொருண்
மொழியும், மொழிந்ததுமொழிதலும், கவர்படு பொருண்மொழி
யும், திரனிதைவழுவும், சொல்வழுவும், பதிவழுவும், செய்யுள்வழு
வும், சந்திவழுவுமென்னும் ஒன்பதுவழுவும், இடமலையும், காலம
லையும், கலைமலையும், உலகமலையும், நியாயமலையும், ஆகமமலையுமெ
ன்னும் ஆறுமலையும் உள்ளிட்டபதினைந்துஞ்செய்யுளிடத்துவரை
ந்தனர்புலவர். ௭-று. இஃது முன்னொன்பதுவழுவுங் குற்றமாதல்
பெரும்பான்மைய, குணமாதல்கிதுபான்மையவென்றற்கும்பின்
னாராமலையும், ஒருதலையாகவே குற்றமாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப்
புனைந்துரையாகப்புணர்க்கத்தக்கபுலவரான் மொழியப்படும்கிது
பான்மையவென்றற்கும் இவ்வாறுவைத்ததென்றிக. அஃதேல்,
குற்றஞ்செய்யுண்க்கிவருவனவல்லவோ ஆதலாற்செய்யுட்கிலக்க
ணங்கூறுமாய்ப்புறாவு ளன்றேபுணர்த்துவது நண்ணினைத்ததெ
ன்னையெனின், செய்யுளென்பதுசட்டகம், அலங்காரமென்பதுஅ
ச்சட்டகத்தைப்பொலிவுசெய்வது ஆதலாற்செய்யுட்குப்பொலி
வு நண்ணினைக்கப்பட்டது. இக்குற்றம் அச்செய்யுட்குப் பொலிவ
ழிவு செய்வன ஆதலால் அச்செய்யுட்குப்பொலிவழிவுவாராமற்பு
ணர்க்கவேண்டுமென நண்டேயுணர்த்தப்படுமாதலாற்பிறிதெடுத்த
தலன்றென்க அஃதேல், இச்சூத்திரத்துட்செய்யுளென்பது பெற்
றிலமாலெனின், மேற்பொதுவியலுள் அதிகரித்தசெய்யுட்கன்றே
அலங்காரமுணர்த்தியதாதலால் இக்குற்றமும் அச்செய்யுட்கண்வா
ராமற்புணர்க்கவேண்டுமென்றே கொள்ளப்படும். அல்லதுஉம், இ
ச்சூத்திரத்துட் சொற்றொடரொன்றது அச்செய்யுளையேயன்றோ
வென்க. (௮)

(கூக) மேற்கோளே துவெடுத்துக்காட்டென, வாற்றுளிகிளகி
ருமவற்ற துவழுநிலை, திரம்பவுணர்த்தவரம்பிலவென்ப.

(எ-ன்.) பிறன்கோட்கூறிமறுக்கின்றது. (இ-ள்) மேற்கோளு
ம், எதுவும், எடுத்துக்காட்டுமென முறைபாற்சொல்லப்படும். அவ
ற்ற துவழுநிலையை நண்டுமுற்றவுணர்த்த அளவிலவாதலாற்கூற்றி
லவென்று சொல்லுவார். எ-று. மேற்கோண்முதன் மூன்றும் நி
யாய்நூலுட்சொல்லப்படும். அவைதானும் மதங்கடோறும் வே
றுபட்டிவருவனவாதலால் இன்பந்தரவுணர்க்கு மலங்காரனிலக்க
ணத்தின்கண் மொழியி லின்பமழிந்து பிறிதெடுத்துவிரித்தலென்
பதாமாதலால் நண்டுவேண்டித்தலர். (கூ)

(கூஅ) அவற்றுள், பிரிபொருட்சொற்றொடர் செய்யுண்மு
ழுவது, மொருபொருள்பயவா தொரித்தோன்றும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறைபானே பிரிபொருட் சொற்றொடொ
ன்னும்வழுவாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) பிரிபொருளென்பது- ஒன்
ருதொருள். சொற்றொடொன்பது-செய்யுள் ஆதலால் ஒன்றாப்
பொருளுடைச்செய்யுள். எ-று. அஃதாவது - வாக்கியங்களை
வேகிவெறுதோக்கப் பொருளுடையவாய்க் கூட்டினோக்க ஒரு
பொருளாக வுணரப்படாததாய்வருவது. [வ-று] வெ - “கொண்
டன்மிசைமுழங்கக்கோபம்பரந்தனவாற், நெண்டினாநீரெல்லாந்
திருமுநியேயுண்டிபிழந்தான், வஞ்சியர்கோமான் வரவொழிச
மற்றிவனோர், பஞ்சியர்செஞ்சிறடி, என்பதனுள்-வானின்கண்
மேகங்கண்முழங்க நிலத்தின்கண்கோபம்பரந்தன. எ-ம், தெளிந்த
அலைகளையுடைய கடனினையெல்லாம் அகத்தியமுனியே யுண்டிபி
ழந்தான். எ-ம், ஒருவாராருக்குக்கோமானாகிய சோழனே வருதலை
யொழிவாயாக. எ-ம், இவன் செம்பஞ்சியை யூட்டிய சிவந்தசிறற்
டிடான். எ-ம், தனித்தனிநோக்கப்பொருள்பயந்து, கூட்டினோ
க்கப்பொருள்பயவாமையின் அப்பெயராயினவாறுகாண்க. (ய)

(கூக) களியினும்பித்தினும் கடிவனாயின்றே.

(எ-ன்.) எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தலுணர்-ற்று. (இ-ள்.)
மேன்மொழிந்த பிரிபொருட்சொற்றொடர், கள்ளுண்களித்தா
ற்கூற்றின்கண்ணும், பித்தினுன்மயங்கிளுற்கூற்றின்கண்ணும், நீக்க
ப்படாது. எ-று. அவற்றுட் களியான்மொழிந்தது. [வ-று] வெ-
“காமருருவங்கலந்தேன்யான்காங்கேயன், வீமனெதிர்நின்றுவில
க்குமோ-தாமரைமேல், மால்பொழியவந்தாரருகர்மதுவுடனே,
பால்பொழியுமிவ்வூர்ப்பனை, என்றதனுள் அழகியவருவங்களிலே
யான்புக்குக்கலந்தேன். எ-ம், காங்கேயனாகிய அரசன், வீமனெ
திர்நின்று போரைவிலக்குமோ. எ-ம், தாமரைமலர்மேலருகர்
மால்பொழியவந்தார். எ-ம், இவ்வூர்ப்பனை மதுவுடனே பாலைப்

பொழியும். எ-ம், வரும். இவ்வாறு சொல்லப்பட்டமைபான் நீக்கப்பட்டது. வரையின்றென்னுது கடிவரையின்றென்றதனும் பின்னாகளிளமைத்தன்மைபான் மொழியுங்காலும் வரையப்படாவென்றதிக. அதுவும்பித்தின்மயங்கியகூற்றும்வந்துழிக்காண்க. (௧௧)

(௩) மாறுபடுபொருண்மொழி முன்மொழிந்ததற்கு, மாறுபடத்தோன்றி வருமொழித்தாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே மாறுபடு பொருண்மொழியென்னும்வழுவாமாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) மாறுபடுபொருண்மொழியாவது, முன்மொழிந்தசொற்பொருளோடு, மாறுபட்ட பொருடோன்றிவருமொழியுடைத்து. எ-று. வருமொழியென்றது அதன்பொருளை. [வ-று] வெ- “மின்னார்மணிப்பைப்பூண் வேந்தேநினக்குலகில், இன்னுதவர்பாருமிலையால்- ஒன்றார், குலமுழுதுங்கூற்றங் கொளவெகுண்டுநீயே, தலமுழுதுந்தாங்கறகுமீ, எனவரும். இதனுள்- ஒளியினையுடைய மணிகளினையுடைய பொன்னுஞ்செய்த ஆபரணங்கலையுடையவேந்தனே நின்ககின்னுதவர் உலகில்யாவருமிலையென்று, பின்புநின்பகைவருயிரையெல்லாங்கூற்றுவன் குலத்தோடு கொள்ளும்படியாக வெகுண்டுநீயேயித்தலமுழுவதுந்தாங்குதல் நினக்குத்தக்கதென் தமையின் மாறுபடுபொருண்மொழியாயிற்று. (௧௨)

(௩௧) காமமுமச்சமுங் கைம்மிகினுரித்தே.

(எ-ன்.) மேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர்-ந்று. (இ-ள்) காமநீக்கம்மிகினும், அச்சங்கைம்மிகினும், அவ்வாறுணர்க்கப்படும்.- எ-று. [வ-று] வெ- “என்னோடிகல்புரியப்பஞ்சவர்களுஞ்சாரோ, மின்னையபாஞ்சாலியைவிடேன்- அன்னோ, மிகல்புரியுங்கூற்றனையமெனெதிர்தின், நிகல்புரியவாற்றுவலையான், எனவரும். இதனுள்- என்னோடுமாறுபட்டெதிர்த்தற்குப்பஞ்சபாண்டவர் அஞ்சாரோ- என்றும், மின்னையபாஞ்சாலியைவிடேன்- என்றும், மேம்பாட்டினையுடைய கூற்றத்தையொத்தவீமனுக்கெதிரோநின்னுமாறுபடுதற்குபான்வல்லோவென்றுஞ்சொன்னமையால் அவ்வாறுதல்காண்க. இது-அச்சம். மிகல்-மேம்பாடு. புரிதல்-செய்தல்

(௩௨) மொழிந்ததுமொழிவேகூறியதுகூறி, வேறுபடவொருபொருள் விளங்காதாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே மொழிந்ததுமொழிவென்னும்வழுவாமாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) மொழிந்ததுமொழிதலாவது, முன்னேகூறியவதனையே மீண்டுங்கூறி அதனால்வேறுபடவொருபொருள்விளங்காதது. எ-று. [வ-று] வெ- “அங்கமிலாதுவனங்கன்றலம்புரியும், வெங்கணையுங்காக்குங்கொல்வேல்வேந்தர்-தங்கோ

ன், நிலையார்த்தொடையதுலனேரிதைக்காய்முன்னோர், மலைபாந்
கடல்கடைந்தான்மால், எனவரும். இதனுள் - அங்கமிலாதவனெ
ன்றும், பின்னு மவனையே அனங்கனென்றுஞ் சொன்னமையான்
மொழிந்ததுமொழிவாய்க் குற்றமாயிற்று. அஃதேல் சொந்
பின்வருநிலையும், பொருட்பின்வருநிலையும், சொற்பொருட்பின்வ
ருநிலையும், அவ்வாறன்றோவெனின், அற்றன்று. சொற்பின்வருநிலை
யாவது - மொழிந்தசொல்லேமொழியினும் பொருள்வேறுபடும்.
அது - மால்கரிசாத்தளித்தமால். எ-து. பொருட்பின்வருநிலையாவ
து - மொழிந்தபொருளையேமொழியினும் சொல்வேறுபடப்பொ
ருடோறும்வருவதோ ரலங்காரமுண்டாம். அது - அவிழ்ந்தனதோ
ன்றி அவர்ந்தனகாபா. எ-து. சொற்பொருட்பின்வருநிலையாவது -
சொல்லும்பொருளு மதுவேயெனினும் அவற்றான் வெவ்வேறு
பொருள்படுதல். அது - வைகலும்வைகல். எ-து. (௮௪)

(௮௫) வினாவின்னஞ்சிறப்பினும் வரைவின்றதுவே.

(எ-ன்.) மேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று. (இ-ள்.) மே
ல் ஒருசொற்பொருண்மேற் பலசொல்வருத லன்றோவழுவென்
பது அதுவே வினாவின் கண்ணும், சிறப்பின்கண்ணுமாயிற்குந்
தமன்று. எ-து. [வ-று.] வெ - “ஒருவொருவர்மேல்விழ்ந்துவட
தாட, ரருவரருவொனவஞ்சி - வெருவந்து, தீத்தீத்தீ யென்றயர்வ
ர்சென்னிபடைவீரர், போர்க்கலிங்கமீதெழுந்தபோது, எனவரு
ம். இது - வினாவு. பிறவுமன்ன. (௮௫)

(௮௬) ஒருபொருடுணிய வுரைக்கலுற்றசொல், விருபொரு
ட்கியைவது கவர்படுபொருண்மொழி.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையாற் கவர்படுபொருண்மொழியென்
னும்வழுவாமாறுணர்-ந்று. (இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தெரிவுறஉண
ர்த்தற்குவந்தசொல் அதனையே ஐயுறும்படி பலபொருண்மேனி
ற்பது, கவர்படு பொருண்மொழியென்னுங்குற்றமாம். — எ-து.
[வ-று.] வெ - “புயலேபுறம்பொதிந்துபூந்தொழாக்கி, மயலேக
டவுளர்க்குவாய்த்துச் - சிசயலை, எரிமருவுபூந்துணர்த்தாய்யாவரு
மூடாடார், அரிமருவுசோலையகத்து, எனவரும். இதனுள் - அரிம
ருவுசோலையகத்து. என்றவழி, அரியென்பது - வண்டு, சிங்கம், தெ
ருப்புமுதலிய பலபொருள்களுக்கும்பொதுவாதலான் ஒன்றுது
ணியப்படாமையின் வழுவாயிற்று. (௮௬)

(௮௭) வழுவப்படலில்வழி வரைவின்றதுவே.

(எ-ன்.) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று. (இ-ள்.)
அக்கவர்படுபொருண்மொழி வழுவில்லாதவிடத்துப்பொதுப்ப
டவுரைப்பினுங்குற்றமன்று. எ-து. என்னு. கு - “வினைவேறுபடாஅ

புப்பலபொருளொருசொன், னினையுங்காலைக் கிளந்தாங்கியலும்,,
என்பவாகலின். [வ-று.] வெ- “வானவர்கடாழ்ந்துபணிகேட்ப
மாறாய, தானவர்கள் சுற்றந்தடிந்தொழித்த-மேன்மை, அரியேய
னைத்துலகுங்காக்குங்கடவுள், எரியேமறையோர்க்கிறை,, எ-து.—
தேவர்கள் பணிந்து ஏவல்கேட்ப, பகையான அசுரருடைய குலத்
தைச்சேதித்துக்களைந்த, மேன்மைபொருந்திய அரியேயனைத்து
லகுங்காக்குங்கடவுள். அக்கினியே வேதியருக்கு இறை-எ-று.
இதனுள்- இத்தொழில் திருமாலுக்குமுக்கியம். இந்திரனெனினு
மாம். அரியென்பது இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் பொதுப்பெ
யராதலின், காவற்றொழில், யாவர்மேனிற் பினுங்குற்றமன்றென்க.

(௩௩௧) ஒருநிரன்முன்வைத் ததன்பின்வைக்கு, நிரனிறைபி
றழ்வது நிரனிறைவழுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே நிரனிறைவழுவாமாறுணர்-ந்
று. (இ-ள்) ஒருநிரன்முன்னெண்ணிவைத்துப் பின்மொழிமாற்றி
க்கொள்ளுநிரலைப்பிறழவைப்பது நிரனிறைவழுவாம்-எ-று [வ-று]
வெ- “தெற்குக்குடக்குவடக்குக்குணக்குமேல், நிற்குந்திறத்தூல
கைநீடளிக்கும்-பொற்பினார், ஈரொண்கலையோன் வருணனிரலியம
ன், யாரும்புகழியல்பினார்,, என்பதனுள் தென்றிசைமுதற்குணதி
சையீராக அடைவேயெண்ணி அத்திசைகளினின்றும் உலகங்காப்
பவர்-இயமன்-வருணன், சந்திரன், சூரியனெனமுறைபேவையா
து, சந்திரன், வருணன், சூரியன், இயமனென முறைபிறழவை
த்தமையின் வழுவாயிற்று. (யஅ)

(௩௩௨) உய்த்துணரவரும்வழி யவ்வாறுமுரித்தே.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கோர்சிறப்புவிதியுணர்-ந்று. (இ-ள்) அந்
நிரனிறை உய்த்துக்கொண்டிணர்வதாகத்தோன்றுவதாயிற் பிறழ்
னும்பிறழ்வன்று. எ-று. [வ-று] வெ- “சூடபால்வடபால்சுணபா
றென்பாலென், நடைவேதிசைநான்கவற்றுள்-இடையிரண்டு, நன்
மைபுரிவோர்ப்பயந்துநோக்குபவேனைய, வன்மைபுரிவோர்க்கே
யாம்,, எ-து. நன்மைக்குமறுதலை-அன்மை. இதனுள் உய்த்துணர்
ந்துகொள்ளப் பிறழாதெனவைத்தவாறுவது, மேற்றிசைமுதலா
கத்தென்றிசையீராக அடைவேயெண்ணி நடுக்கிடந்த வடதிசை
யும், குணதிசையும், நற்கருமஞ்செய்வோர்நோக்கற்பாலவென்று
ம், மேற்குந்தெற்குந் தீக்கருமஞ்செய்வோர் நோக்கற்பாலவென்
றும் உய்த்துணரவைத்தவாறுகாண்க. (யக)

(௩௩௩) சொல்வழுவென்பது சொல்லிலக்கணத்தொடு, புல்லா
தாகியபுகர்படுமொழியே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சொல்வழுவாமாறுணர்-ந்று—

(இ-ள்) சொல்வழுவாவது, சொல்லதிகாரத்திற் சொல்லிய, இலக்கணத்தோடு, மாறுபட்டுவருஞ் சொற்புணர்க்கப்படுவது. எ-று. — [வ-று] வெ-“யாவகையதாயர்க்குமெங்களுக்கு மெந்தையர்க்கும் ஆவியிலேயனையவர்க்கும்- கோவே, துணக்கபயமிந்ததுண்மருங்குன்மாதூ, தனக்கிடொன் நில்லாமற்றாங்கு, எனவரும். இதுகையடைகொடுத்தல். இதனுள் - எங்களுக்கு. எ-ம், துணக்கு. எ-ம், வழுஉச்சொற்புணர்க்கப்பட்டனவாதலாற் சொல்வழுவாயிற்று.()

(நா) வழக்காறாயின் வழுவின்றதுவே.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று - (இ-ள்.) அச்சொற்கள் வழக்காறுபடிப்பட்டசான்றோரால்வழங்குவனவாயின், வரையப்படாவழக்காறென்றுதழுவப்படும். எ-று. மருஉக்கட்டுணாக்கண் இலக்கணமின்றியும், வரப்பெறுமென்க. [வ-று.] வெ-“பாவரநிவாரிவொருவரிக்குறிஞ்சிக், காவலரோவிஞ்சையர் தங்காவலரோ-பாவாய், அருமந்தன்னார் நம்மகன்புனம்விட்டேகார், தெருமந்துழலுந்திறம்., எனவரும். இதனுள் அருமருந்தன்னொனற்பாலது, அருமந்தன்னொன அடிப்பட்டுவந்து, வழக்காறுயிற்று. அல்லதூஉம், மலையமானுடு-மலாடு-எ-ம், பாண்டியானுடு-பாண்டிநாடு-எ-ம், வருவனவும் அவ்வழக்காறேயெனக்கொள்க.()

(நா) யதிவழுவென்ப தோசையறுவழி, தெறிப்படவாரா நிலைமையதென்ப.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானேயதிவழுவாமாறுணர் - ந்று. — (இ-ள்) யதிவழுவாவது, ஒசைகொண்டு சீரறுக்கும்வழி, அறுத்தந்கரிதாய் வேறுபட்டுவருந்தன்மைபதாம். எ-று. [வ-று] வெ-“மாயிபயிலும்வரையாளிமாஸ்யாணக், கோடுபுயத்துண்டுழலுங்கொள்கைத்தாம்-காடு, அரிதாயிபல்பிற் றனாயிருட்கண்வாரல், பெரிதாஞ்மைபயிழை, இதனுட்காடரிதாமெனற்பாலது- காடுவரிதாமென்று, அச்சொற்கூடாது அறுத்திசைத்து யதிவழுவாயிற்று. (உஉ)

(நா) வகையுளியுரைப்புழி வரைவின்றதுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வகையுளியாமாறுணர் - ந்று — (இ-ள்) அச்சீரறற்பாலவழியறுதுநின்றதெனினும், வகையுளியேர்த்துக்கொள்ளாமென்ற குற்றமன்று. எ-று. [வ-று] வெ - “மேவிவாழ்வார்மேலிருணர்க்கியாருமலர்தீ, தேவிநீங்காள் செம்பொற்றோளினைகள்-கோவினணி, சென்னிவிடாமாவினடிவேலினுதிநீலநிறக், கன்னிவிடாளீகைவிடாகை, எனவரும். இதனுள் - வகையுளியேர்த்துக்கொள்ளக் குற்றமன்றாயிற்று. (உரு)

(நா) செப்புள்வழுவே யாப்பிலக்கணத்தோ, பெய்தலில்லா வியல்பிற்குகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறைபானேசெய்யுள்வழுவாமாறுணர்ந்து, (இ-ள்) செய்யுள்வழுவாவது யாப்பிலக்கணத்தோடுபொருந்தாத இயல்பிணையுடைத்து. எ-று. [வ-று.] “ஆதரந்துபர்தாவயர்தருங்கொடிக்குப், பூதலம்புண்புகழ்வளவன்- தாதராத், தாங்கரும்பாலன்றித்தனியுமொதாரணங்கள், பூங்கரும்பால் வந்தறித்தபோர்,, எனவரும். இது-முன்ன ராகிரியம்வந்து பின்னர் வெண்பாவாய் முடிந்தது. இங்ஙனமுடிதற் கிலக்கணமின்மையால் யாப்பு வழுவாயிற்று. (உச)

(நாயக) ஆரிடத்துள்ளு மவைபோல்பவற்று, நேருமென்ப நெறியுணர்ந்தோரோ.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர்ந்து. (இ-ள்) செய்யுள்வழு ஆரிடத்துள்ளும், ஆரிடப்போலியுள்ளும், சிறுபான்மைவரையப்படா. எ-று. [வ-று.] வெ-“கண்டகம்பற்றிக்கடகமணிதுளங்க, ஒன்செங்குருதியுளோடுகிடப்பதே- செண்டிக், செழுதகைமையில்லென் கிடந்துடப்பன்னாள், அழுதகண்ணீர்துடைத்தகை,, எனவரும். இதுபதினறுசீர் வெண்பாவாய் யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாதுவந்தது. ஆரிடமாவன, இருடிகளாற் சொல்லப்படுவன. ஆரிடப்போலியாவன-சாவவும், கெடவும், வாமுவும், மனத்ததுபாடவும்வல்ல புலவராற் சொல்லப்படுவனவாம்.

(நாயக) சந்திவழுவே யெழுத்திலக்கணத்துச், சந்தியொடு முடியாத் தன்மைத்தாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறைபானே சந்திவழுவாமாறுணர்ந்து. (இ-ள்) சந்திவழுவாவது- எழுத்த்திகராத்தோதப்பட்ட புணர்ச்சியிலக்கணத்தோடு பொருந்தாதுவருவது. எ-று. [வ-று] வெ-“என்புநிருகவினைவேன்மணங்கலக்கும், பொன்புண்குமந்த புணர்முலையர்-மின்போல், துடங்கிடைக்குங்காவலாய்நோக்கக்கவரும், படங்கிடைக்குமவ்குற்பாப்பு,, எனவரும் இதனுட் பொற்புணென்பது - பொன்புணெனவந்தமையிற் சந்திவழுவாயிற்று. (உச)

(நாயக) இரண்டாம்வேற்றுமைக் செதிர்மறுத்தும்வருமே.

(எ-ன்) அச்சந்திவழுச் சிறுபான்மை ஆயிடமுணர்ந்து. — (இ-ள்) இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாயின் வல்லெழுத்தொழிக்குமுதலாய்வந்துழி எனைவேற்றுமையோடு மாறுபட்டு முடியவும்பெறும். எ-று. [வ-று.] வெ - “இரவிதுணைத்தாளிகல்வேந்தர்சென்னி, விரவுமலர்பொழியுமேவா- அராகிரிய, மின்பொழியுஞ்செவ்வெவெறியோரினங்கவரப், பொன்பொழியுஞ்செங்கைப்புயல்,, எனவரும். இதனுள்-மலர்பொழியும், மின்பொழியும், பொன்பொழியுமென இயல்பாய்முடிந்தன. என்ன. கு-“இய

த்கைமருங்கி னியற்கைதோன்றலும், மெய்பிழிதாசிடத் தியற்கை
யாதலும்,, என்பவாகலின் என்றார்க்குமிதுவு மிலக்கணமன்றே
எழுத்ததிகாரத்தோடுமாறுபட்டுவந்ததுண்டோவெனின், மாறுப
ட்டுவருமென்றதன்று, ஐகாரவேற்றுமை பொதுவகையா னோதி
யமுடிவோடுபொருந்தாது இவ்வாறுசிறுபான்மைவருமென்றோ
தினொன்றதிக. பிரிபொருட்சொற்றொடர் முதலாகவோதிய ஒ
ன்பதும் இவ்வாறுவரின் வழுவுவென்பபொதுவிலக்கணங்குறிச்சி
றப்புவகையா னிவ்வாறுவரின் வழுவன்றெனக்கூறியதல்லது வே
றெனவிதிக்கப்படாதெனக்கொள்க. (உ௭)

(௪௦௭) இடமெனப்படுபவை மலைநாடியாறே.

(௭-ன்) திறுத்தமுறையானே இடமுதலியமலைவுணர்த்துவா
ன்றொடங்கியவ்வாறனுள் இடமாவன விவையெனவுணர் - ந்று. —
(இ-ள்) இடமென்றுகூறப்படுபவன மலையும், நாடும், யாறும். ௭-று.
மலையாவன, இமயமலைமுதலியன. நாடாவன, பதினெண்மொ
ழிவழங்குநிலங்கள். யாறாவன, கங்கைமுதலியன. இவற்றின்மலைவா
வது, ஒன்றினுள்ளபொருள் ஒன்றினுளதாகச்சொல்லுதல். [வ-று]
வெ-“தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமையுந்தேமருசீர்ப், பொ
ன்மலையின்சந்தனமாமாரமும்-பன்முறையும், பொன்னிவளநாட
ன்முன்றிற்பொதுளுமே, மன்னர்திறைகொணரவந்து,, ௭-ம், த
ன்னைபொருநைநச்செங்கனகமாதங்கிரித்தரளம், வண்கலிங்கந்தந்தவ
யப்புரவி-பண்பு, மருவும்யவனத்துமால்யானைசென்னி, பொருந
ர்க்குவீசும்பொருள்,, ௭-ம், வரும். இவற்றுள் - இமயத்திலுள்ளன
பொதியத்திற்குரியவாகவும், பொதியத்திலுள்ளன இமயத்திற்கு
ரியவாகவும்கூறினமையின் மலையிடமலைவாயிற்று. பொருநைக்கு
ரியதரளத்தை மாதங்கிரியோடுபுணர்த்தும், மாதங்கிரிக்குரியகநக
த்தைப்பொருநையோடு புணர்த்துங்கூறினமையின் யாதிடமலை
வாயிற்று. யவனத்திற்குரிய புரவியைகலிங்கத்தோடுபுணர்த்தும்,
கலிங்கத்துக்குரியயானையை யவனத்தோடுபுணர்த்துங்கூறினமை
யின்நாடிடமலைவாயிற்று. (உ௮)

(௪௦௮) காலம்பொழுதொடு பருவமென்றிரண்டே.

(௭-ன்.) காலமாமாறுணர்த்து - ந்று. (இ-ள்.) காலமாவது -
பொழுதும், பருவமுமெனவிரண்டாம். ௭-று. அவற்றுள், பொ
ழுதாவன-விடியல்- உச்சி-ஏற்பாடு- மாலை-யாமம் -வைகறை என
விவை. இவற்றொளரோவொன்றுக்குநாழிகைபப்பத்தாக ஆறு
பொழுதிற்குநாழிகை அறுபதாம். இவை தமிழ்நூன்முடிபு. ம
லைவாவது, ஒன்றற்குரியபூவும்-புள்ளும்- தெழுநிலும்- பிறிதொன்
தற்குரியவாகவுணப்பது. [வ-று] வெ-“செங்கமலம்வாய்குவியத்
தேங்குமுதங்கண்மலர, எங்குதெயிவானின்மீனிமைப்பப்-பொங்

குதயத், தோழிவெய்யோனுந்நான்மலர்ந்ததே, நீராழிகுழ்
ந்தநிலம், எனவரும். இதனுள்-மாலைக்குரியன, காலையோடுபுணர்
த்ததனாற் பொழுதுமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. பருவமென்பன,
கார்-கூடிர்-மூன்பனி-பின்பனி-இளவேனில்-முதுவேனில் என
விவை. ஆவணிமுதலிவ்விரண்டுதிங்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுவகை
ப்படும். இவை வடநாற்குமொக்கும். அவற்றின் மலைவாவது, ஒர்
பருவத்திற்குரியன பிறிதோர்பருவத்திற் றேன்றினவாகக்கூறல்.
[வ-று] வெ- “காதலர்வாரார்களுக்குமயிலகவத், தாதவிழ்ப்புக்குரு
ந்தின்றன்பணியின் - மீதே, தளவேர்முகைநெகிழ்த்தண்கொன்
றைபூப்ப, இளவேனில்வந்ததிதோ,, எனவரும். இதனுட் கார்ப்ப
ருவத்திற்குரியன, இளவேனிற்பருவத்திற் றேன்றினவாகப் புண
ர்த்தமையின் பருவமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. (உ௯)

(௩௦௫) கலையெனப்படுபவை காண்டகவிரிப்பிற், காமமும்
பொருளு மேழுமத்தமுவி, மறுவறக்கிளந்த வறுபத்துநான்கே.

(௩-ன்) கலைகளாவன, இன்னதற்கும் இன்னதற்குங்கருவியாக
த்தோன்றுமெனவும், அவற்றதுதொகையுமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கலை
பென்று சொல்லப்படுவனவற்றை விளங்கவிரித்துரைப்பின், இன்
பமும், பொருளும் அழிவுபடாமற்றமுவிக்குற்றமறச்சொல்லப்ப
டுவன அறுபத்துநான்கு ௩-று. அவற்றின் மலைவாவது, அவ்வவ்நூ
லிற்கூறியபடி கூறுவது. [வ-று] வெ- “ஐந்தாநா
ம்பாம்பகைவிரவாதாருக, வந்தகிளை கொள்ளநான்காய- முந்தை,
இணைகொண்டயாழியற்றுமேந்திழைதன்னாவித், துணைவன்புக
ழேதொழித்து, எனவரும். இதனுள் - நின்றநாம்பிற்கைந்தாவது
கிளையாகலான் அதனைப்பகையென்றும், ஆளுவதுபகையாகலான்
அதனைக்கிளையென்றும், நான்காவது நட்பாகலான் அதனை இணை
யென்றெட்டாவதன்பெயர்கொடுத்துஞ் சொன்னமையின் கலைக
ளிற்சங்கீத நூன்மலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. (௩௦)

(௩௦௬) உலகெனப்படுவதின் தொழக்கின்மேற்றே.

(௩-ன்) உலகமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) உலகென்று சொல்ல
ப்படுவது, ஈண்டு ஒழுக்கத்தின்மேலது. ௩-று. உலகென்றால்-மக்
கண்மேலும், நிலத்தின்மேலும், ஒழுக்கத்தின்மேலும் நிற்கும்பல
பொருளொரு சொல்லாகலின், இவ்விடத்தொழுக்கத்தையேகாட
ற்கீண்டென்றுரைக்கப்பட்டது; அவ்வொழுக்கம் எல்லாருமறியக்
கிடந்தமையான் இன்னதென்று பகுத்தெழுத்துரைக்க வேண்டிவ
தில்லை. அதன்மலைவாவது- உலகத்தொழுக லாற்றோடுமாறுபட்ட
ஒழுக்கநிகழ்ந்தனவாகக்கூறுதல். [வ-று] வெ- “அலைகடங்களை
முந்நூர்த்தந்தாத்தினுடே, மலையனையமாய்பாணியோட்டிக்-கல
வாரா, நீறுக்கிவையதெழிங்குடையின் கீழ்வைத்தான், மாறுச்சீர்

மாநிலத்தார்மன், எனவரும். இதனுள்- ஒருநிலவேந்தனை எழுக்கட
லுந்தூர்த்தானாகவும், ஆகாயத்தே தன் யானையைச் செலுத்திப் ப
கைவரைவென்றானாகவும், உலகொழுக்கோடுமாறுபடக்கூறினமை
யின், உலகமலைவாயிற்று. (கக)

(நஉ) நியாயமென்பது தெநியுறக்கிளக்கி, என்னைவயிற்றெ
ளிக்கும் விளைபொருட்டிறமே.

(எ-ன்) நியாயமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) நியாயமென்பத
னை யிலக்கணவகையாற் கூறுங்காற் காண்டன்முதலிய அளவையா
ற்பொருள்விளை திறத்தைத் தெளிவிப்பது. எ-று. அது - அது
வகைப்பட்ட சமயத்தோரு முலகத்திற்பொருள்களது, தோற்ற
மும், நிலையும், அழிவும் இன்னவகையவென்று கூறுதல். அவற்றின்
மலைவாயது-அவ்வவர்கூறியவாறுகூறுதுமாறுபடக்கூறல் [வ-று]
வெ-“ஆயபொருள்கள்கணந்தோற்றுமுமெனத், தூயவசோகின்
முனியுரைத்த-தாய்வன்றே, காதலர்நீங்கவெழுங்காமவெங்கணல்வா
ய், மாதருயிர்தாங்குமாறு, எனவரும். இதனுள்- தோன்றும்பொ
ருள்களெல்லாங் கணந்தோற்றுமுமெனப்போதிமுனியுரைத்தா
னெனற்பாலதனை, அசோகின்முனியுரைத்தானென்றமையால் நி
யாயமலைவாயிற்று. போதிமுனி-புத்தன். அசோகின்முனி-அரு
கன். பிறவுமன்ன. (கஉ)

(நஉக) ஆகமமென்பன ம்நுமுதலாகிய, வறமெனபுணர்ந்
த திறனறிநூலே.

(எ-ன்) ஆகமமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஆகமமென்று சொ
ல்லப்படுவன, மறுமுதலாகப் பதினெண்வகையவாய் அறத்தொ
டுபொருந்திய திறத்தையறிவிக்குநூல்கள். எ-று. அவற்றின் மலை
வாவது- இந்நூலின்னதுசெய்த வறமென்றுவிதிக்கப்பட்டவிதி
யிற்பிறழுவருவது. [வ-று] வெ-“தெய்வம்விருந்தொக்க மென்பு
லத்தார்தாமென்னும், ஐவகையுந்தம்பொருள்கொண்டாற்றுவார்
மையிலா, முக்கோலங்கற்றோய்முமூடியுந்தாங்கியே, தக்கோரொ
னப்படுவார்தாம், எனவரும். இதனுள்-இவ்வாழ்வார்க்குரிய தொ
ழிதைத்துறவுபுரிந்தோரோடுபுணர்த்தமையின் ஆகமமலைவாயிற்று

(நஉஉ) கூறியதெனியி னுறுவகைமலைவு, நாடகவழக்கி னுட்
தேற்றுகிய.

(எ-ன்) இதுமேற்கூறிய அறுவகைமலைவிற்குமாவதோரமை
திகூறுகின்றது. (இ-ள்) மேற்கூறியவழுவொன்பதும், இவ்வகையா
ற்புணர்ப்பின் ஆமென்றமையான், அதுபோல, இச்சொல்லப்ப
ட்ட அறுவகைமலைவும், நாடகவழக்கிற் சொல்லுதற்குரிய. எ-று.
நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும், பாடல்சார்ந புலனெறி
வழக்குமென்னும் மூன்றுவழக்கினுள், நாடகவழக்காவது, இல்

பொருளாய்ப்புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந்துரைபாகத் தோன்றுவது. எனவே அவ்வாறுமலைவழிபுகழ்ச்சியிடத்துநீக்கப்படாது அலங்காரமாகியே வருமென்பதாம்.

க-வது. இடமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“மாகதச்சோதியுடன் மாணிக்கச்சோதி, இருமருங்குஞ்சேர்த்தரிவைபாகன்-உருவ, மலைக்குமகில்எமந்தாரத்துவான்கோ, டலைத்துவரும்பொன்னியாறு,, எனவரும். இதனுட் காவிரியுட், பிறமலைக்கும், பிறநட்டிந்குமுரியமாகதமும், மாணிக்கமும், சந்தனமும் அலைத்துவருகின்றதென்றமையான், இடமலைவாய்ப்புகழ்ச்சியிடத்துப்பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

உ-வது. காலமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“மண்ட்பத்துமாணிக்கச்சோதியான்வாவிவாய், புண்டரிகமலைப்பொழுதலரும்-தண்டரளத், தாமஞ்சொரியுந்தகநிலவான்மெல்லாம்பந், பூவலருங்காலைப்பொழுது,, எனவரும். இதனுட் காலமலருங்கமலம் மலைமலர்ந்ததாகவும், மலைமலருமாய்பல் - காலமலர்ந்ததாகவும் கூறினமையின் காலமலைவாய்ப்புனைந்துரையிடத்துப்பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

க-வது. கலைமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“கூடம்விரவிக்குறைநிலத்தானத்தியன்ற, பாடலமுதம்பருகினான்-ஆடுகின்ற, ஊசலயற்றோன்றியொளியிழைக்குநாணளித்த, ஆசில்வடிவேலவன்,, எனவரும். இதனுள்-ஆருநரம்பாகிய பகையதனோடுகூடிக்குறைநிலத்தானத்தானியன்றதனைப் பாடலமுதமென்றமையின் கலைமலைவாய்ப்புனைந்துரைத்தமையின் அலங்காரமாயிற்று.

ச-வது. உலகமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“கடனான்கும்வந்தலைக்குங்காலாளுந்தேரும், அடல்செய்திருதுணியாயித்தே - உடலொன்றி, அந்தரமேயேருவனகான்மினோபானியற்றும், இந்திரசாலமிது,, எனவரும். இதனுள்-உலகமலைவாய்ப் பிபாருள்வந்து இந்திரசாலமென்றதனால் அலங்காரமாயிற்று.

டு-வது. நியாயமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“வானுகிமண்ணுய்மறிகடலாய்மாருதமாய்த், தேனுகிப்பாலாந்திருமாலே-ஆரூயா, வெண்ணெய்விழுங்கநிறையுமோமேலொருநாள், மண்ணையுமிழ்ந்தவயிற்று,, எனவரும். இதனுள்- அனைத்துப்பொருளுமாயென்றும், வெண்ணெயைவிழுங்கியுயென்றும், மண்ணையுமிழ்ந்தாயென்றும், மாறுபடக்கூறினமையின் நியாயமலைவாய்ப்புனைந்துரையால் அலங்காரமாயிற்று.

ஈ-வது. ஆகமமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“காய்கதிரோனுக்குக்கன்னையின்றங்கன்னி, ஆகிப்பின்மூவணாயுயின்றளித்த-தோ

கை, தலைமைசேர்கற்பிஞாடான்வணங்குமுன்னாள், மலையெழுத்துக்
கார்காத்தமால்,, எனவரும். இதனுள் - ஞரியனுக்குக் கன்னனைப்
பெற்றுப், பின்னருங்கன்னியாயினுள்ளும், அதன்பின்மூவரை
யும்பெற்றாளென்றும், இவள் கற்புடைமையாற்றிருமால் வணங்கி
னுள்ளென்றும் கூறினமையின் ஆகமவமூவாய் அவ்வாறு சொல்லு
தல்தகுதியாகலின் அலங்காரமாயிற்று. (௬௪)

(௩௨௬) மெய்ப்பெறவிரித்த செய்புட்டிறனு, மெய்தியநெறி
யுமீனாங்குணனு, மையெழுவகையி னறிவுறுமணியு, மடியினுஞ்
சொல்லினு மெழுத்தினுமியன்று, மூடியவந்தமூவகைமடக்குங்,
கோமூத்திரிமுதற் குன்றமரபி, னேமுறமொழிவிறைக்கவியீரா
று, மிவ்வகையியற்றுதல் குற்றமிவ்வகை, மெய்தவியம்புத வியல்
பெனமொழிந்த, வைவகைமுத்திறத்தாங்கவைபுளப்பட, மொழிந்
தநெறியி னொழிந்தவுங்கோட, லான்றகாட்சிச் சான்றோர்கடனே.

(௭-ன்) இந்நூலுரைக்கப்பட்ட இலக்கணமனைத்துந் தொகு
த்து இவ்வாறன்றிப்பிறவாறுவருவனவுளவெனினுந்தழிஇக்கொள்
கவெனப்புறனடையுணர்-ற்று. (இ-ள்.) பொருள்பெறவிரித்தமு
த்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலையெனக் கூறப்பட்டசெ
ய்புண்மரபும், அச்செய்புட்டுக் கௌடம், வைதருப்பமெனப்
பொருந்தியநெறியும், அவற்றொடுதொடர்ந்த, செறிவு-தெளிவு-ச
மணிலை- இன்பம்-ஒழுக்கிசை-உதாரம்- உய்த்தலில்பொருண்மை-
காந்தம்-வலி-சமாதியென்றுகூறப்பட்ட பத்துவகைக்குணமும்,
தன்மைமுதல் - பாவிகமீறாகக்கிடந்த முப்பத்தைந்தலங்காரமு
ம், அடியினுனும், சொல்லினுனும், எழுத்தினுனங்கூறி முற்றுப்
பெறவுந்த மூவகைமடக்கலங்காரமும், கோமூத்திரிமுதலாகக்கு
றைபாடில்லா இலக்கணத்திற்பிழைப்பின்றிவந்த மிறைக்கவிபன்
னிரண்டும், இவ்வாறுகூறுதல் வருவென்றும், அவற்றையேயிவ்வா
றுகூறுதல் வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பதினைந்துவேறுபா
மும் உள்ளிட்டிங்கூறப்பட்ட இலக்கணங்களொழிந்துவருவன வுள
வெனினுந்தழிஇக்கோடல், அமைந்த அறிவுடையோராகிய மே
லோரதுகடன். ௭-று. அஃதேல், மேற்கூறியவற்றையே யின்
டுங்கூறியது புனருத்தமாம் பிறவென்றிறொகுத்துமுடித்தலென்
பது தந்திரவுத்தியாகலான் இவ்வாறுரைக்கப்பட்டதென்க. அஃ
தேல், எழுத்தின்கூட்டமிடையி நின்றுபுமென எழுத்துமடக்கே
யன்றேமுன்சொன்னது, ஈண்டடியினுஞ்சொல்லினுமென்றுமு
றைபிறழ்க்கூறிய தென்னையோவெனின், இதுவும் தலைதமிழ்மற்ற
மென்னு முத்திவகையானுரைக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம் அடிம
டக்கென்பனவும், சொன்மடக்கென்பனவும், எழுத்தின்கூட்டமெ
ன்பு தறிவித்தற்கும், ஒரொழுத்தானும் ஓரினத்தானும்வருவனவும

ப்பாற்படுமென்றற்கும், கோழுத்திரிமுதலாகக் கூறப்பட்ட மி
றைக்கவினையேறாக்கி ஆராயங்காற் பெரும்பான்மையு மெழுத்
தின்மடக்கின்பாற்படுமாயினும் இவைவெவ்வேறு சிறப்புப்பெ
யருடையவாய் உலகினுண்டாகின்றனவாதலாற் சொல்லின்முடியு
மிலக்கணத்தா னவ்வாறு சொல்லப்பட்டதென்றற்குஞ் சொல்லப்
பட்டதெனினுமமையும். சொல்லின்முடியுமிலக்கணமா ண்டியா
தோவெனின், ஒப்பினுணையபெயரும், குணங்காரணமாகியபெய
ரும் குறித்துரைக்கப்படுதலா னப்பொருளே யுணர்ந் துகொள்ள
ப்பட்டது. அஃதேல், மாலையாற்றம், சுழிஞளமும், கோழுத்திரி
யும், சருப்பதோபத்திரமுமென நான்குமேயன்றே ஆண்டாகிநி
யனல்வடநூலிலுரைக்கப்பட்டன. நன்றினைத்தனவாகிய ஒழிந்த
மிறைக்கவி மிகைப்படக்கூறிற்றும்பிறவெனின், ஆகா-ஒழிந்தன
ஒன்றின முடித்தறன்னின முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாலு
ரைக்கப்பட்டன. அல்லது உம், இது வடநூலுக்குவழி நூலாதலாற்
தனதுவிகற்பம்படவுரைத்தானெனினுமமையும். என்னை-சூ-“மு
ன்னோர் நூலின்முடிபொருங்கொத்துப், பின்னோன்வெண்மும்வி
தற்பங்கூறி, யழியாமாபின துவழி நூலாகும், என்றாகலின். (1)

சொல்லணியியல்-முற்றிற்று.

தண்டியல்ங்காரமுலமும் உரையும்முற்றுப்பெற்றன.

அக- இயல்-க-இ - சூத்திரம்-நாடக.

அட்டநாகபந்தத்தின்விதி.

ஒருநான்க்கரத்தொடுநாற்பத்தொன்றாமா *

முட்டாற்பத்தைந்தாமெட்டிடனைந்தான்காம் *

இருளறுபன்னிரண்டிடனைபதினெட்டாரு *

மிருபத்திரண்டிடனைநாற்பத்தேழாம் *

பாவுமிருபத்துநான்குடன்முப்பத்தொன் *

பாருமுப்பான்முன்னோடைப்பத்தொன்றும் *

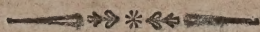
அருமுப்பத்தேழுடனேநாற்பத்தொன்பா *

முட்டநாகபந்தமாஞ்செய்யுட்கே *

(இ-ள்.) நான்காமெழுத்து நாற்பத்தொரா மெழுத்தாகவும், ஆ
ருமெழுத்து நாற்பத்தைந்தா மெழுத்தாகவும், எட்டாமெழுத்
து இருபதாமெழுத்தாகவும், பன்னிரண்டாமெழுத்துப்பதினெ
ட்டாமெழுத்தாகவும், இருபத்திரண்டாமெழுத்து நாற்பத்தேழா
மெழுத்தாகவும், இருபத்துநான்காமெழுத்து முப்பத்தொன்ப
தாமெழுத்தாகவும், முப்பத்துமுன்றுமெழுத்து ஐம்பத்தொரா
மெழுத்தாகவும், முப்பத்தேழாமெழுத்து நாற்பத்தொன்பதா
மெழுத்தாகவும், வரும்படி ஒற்றுப்பட ஐம்பத்தொருமெழுத்தினு
லொருசெய்யுட்செய்துஉபதேசமுறைமையால் அட்டநாகபந்தமா
ந்துஅதிலடைத்துக்கொள்வது அட்டநாகபந்தத்தின்விதியாம்.

அக்கரச்சுதகம்.	நா	தன்மேம்பாட்டுரை.	சு
அதிசயம்.	ரு	தன்மை.	ய
அவறுதி.	சு	திரிபங்கி.	நா
ஆகமம்.	நா	திரிபாதி.	நா
ஆரிடம்.	நா	தீவகம்.	சு
ஆர்வமொழி.	சு	தெளிவு.	எ
இலேசம்.	சு	தொகைநிலை.	உ
இன்பம்.	அ	தொடர்நிலை.	ந
உதாத்தம்.	சு	நாகபந்தம்.	சு
உதாரம்.	ய	நிதரிசனம்.	எ
உய்த்தலில்பொருண்மை.	ய	நியாயம்.	நா
உருவகம்.	ந	நிரலிதை.	சு
உவமை.	ய	நிரோட்டம்.	நா
எழுத்துவருத்தனம்.	சு	நுட்பம்.	சு
எது.	ரு	பரியாயம்.	சு
ஒட்டு.	ரு	பரிவருத்தனை.	எ
ஒப்புமைக்கூட்டம்.	எ	பாவிகம்.	அ
ஒழுக்கிசை.	சு	பிதிதுபடுபாட்டு.	நா
ஒற்றுப்பெயர்த்தல்.	நா	பின்வருநிலை.	சு
கரந்துறைசெய்புள்.	நா	புகழாப்புகழ்ச்சி.	எ
கலை.	நா	புணர்நிலை.	எ
காதைகரப்பு.	நா	பெருங்காப்பியம்.	ந
காந்தம்.	ய	மடக்கு.	அ
காப்பியம்.	ரு	மாத்திரைச்சுருக்கம்.	நா
குளகம்.	உ	மாத்திரைவருத்தனை.	நா
கூடசதுக்கம்.	சு	மாலைமாற்று.	சு
கோழுத்திரி.	சு	மாறுபடுபுகழ்நிலை.	எ
கௌடம்.	சு	முத்தகம்.	சு
சக்கரம்.	நா	முரசுபந்தம்.	நா
சங்கீரணம்.	அ	முன்னவிலக்கு.	சு
சமனிலை.	எ	வலி.	ய
சமாதி.	ய	வாழ்த்து.	அ
சமாயிதம்.	சு	விசேடம்.	எ
சுருப்பதோபத்திரம்.	நா	விபாவனை.	ரு
சிலேடை.	எ	விரோதம்.	எ
சுழிகுளம்.	நா	வினாவுத்தரம்.	சு
சுவை.	சு	வேற்றுப்பொருள்.	ரு
செறிவு.	சு	வேற்றுமை.	ரு
தற்குறிப்பேற்றம்.	ரு	வைதருப்பம்.	சு

பிழைநுத்தல்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தல்.

க உள பட்டன
உ அ தோளானது
ரு ன கூறியவறுப்பி
உய உஅ வருத்தத்தானோ
உக யுள மேய்க்குங்
,, உரு டல்லக்கருத்து
,, உஅ டல்லக்கறு
உரு உள முகமொய்ப்பத
உச உள செலையும்
,, உஅ விகாரப்படு
,, நக முகத்தினோ
உள உ வீரக
நக யக சூட்டினன்
நக நக முருவலிப்ப
நஅ யஉ சண்ணகள்
,, யள ண்ளிகுழ்
,, உக வண்மிக்கள்
நக உக ன்ளிக்கிண
சரு யக முறுவலி
சக நரு சிறுகி
சள நஅ உடையலிவள்
ருஉ உஅ ராழித்தன்
ருள ய யாற்றெளி
,, உக போதற்குத்தெரு
சக க தெனவீறு
சஅ நஉ என்றுமவறிரு
யய யஅ பயிலப்பொ
எக உச முடைத்தயத்
உய யக காலத்துத்தந்
,, உக யுடத்தா
எக உக பொருளையின்னர்
எச உள ங்ருகு
அக யள என்னுள்ளத்தக்களவு
அஅ யள சீறியவர்கள்

படும்
தோளானவை
கூறியவறுப்பி
வருத்தத்தானோ
மேய்க்குந்
டல்லகருத்து
டல்லகறு
முகமொப்பத
செலையும்
விகாரப்படு
முகத்தினோ
யீரக
சூட்டிவன்
முறுவலிப்ப
கண்கள்
ண்ளிகுழ்
வண்மிகள்
ன்ளிக்கிண
முறுவலி
சிறுகி
உடையலிவள்
ராழித்தன்
யாற்றெளி
போதற்குத்தெரு
எனவீறு
என்றுமவறிரு
பயிலப்பொ
முடைத்தாய்தி
காலத்துத்தந்
யுடைத்தா
பொருளையின்னர்
ருங்கு
என்னுள்ளத்தக்களவு
சீறியவர்கள்

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தல்.

கூஉ உ	மடக்குகாம்	மடக்கு-காம்
ய்	ய்	உமாதான்
ய்	கூஉ தற்குக்காவே	தற்குக்காவே
கூஉ ஈடு	கூஉகக்காகாக்கை	கூஉகக்காகாக்கை
கூடு உஉ	மாமநிறம்	மாமநிறம்
கூஉ யுஉ	கிர்ச்சிசே	கிர்ச்சிசே
கூஉ யுடு	கவிகைகக்	கவிகைகக்

பாட-வது- பக்கம் - ௨-ம் - வரியில்

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய் இன்று அருள்வாயாக-எ-று.

என்றிருக்கவேண்டிவது,

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய்-எ-று இன்று அருள்வாயாக

என மாறியிருக்கின்றது-

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற்பதிப்பித்துமுடிந்த புத்தகங்கள்.

நன்னூல்விருத்தியுரை.

காரிகையுரை.

வெண்பாப்பாட்டியலுரை.

செய்யுட்கோவை.

பழமொழித்திரட்டு.

இப்போது அச்சிற்பதிப்பித்துவருகிற புத்தகங்கள்.

திருக்கோவையாருரை.

அகப்பொருளுரை.

புறப்பொருளுரை.

சேனாவரையம்.

பிரயோகவிவேகவுரை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

இலக்கணவிளக்கச்சூருவளி.

2.4.0.

14.9.52

